

UNIVERSITY OF JAFFNA
SILVER JUBILEE SEMINAR PAPERS

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
வெள்ளி விழாக் கருத்தரங்குக் கட்டுரைகள்

14TH AND 15TH OF OCTOBER, 1999
JAFFNA, SRI LANKA

ARCHIVES

University of Jaffna
134252

Library

UNIVERSITY OF JAFFNA
SILVER JUBILEE SEMINAR PAPERS

378.5493
UNI

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
வெள்ளி விழாக் கருத்தரங்குக் கட்டுரைகள்

Bilingual

ARCHIVES

✓134252

134252

14TH AND 15TH OF OCTOBER, 1999
JAFFNA, SRI LANKA

UNIVERSITY OF TAMIL NADU
13th AND 12th OF OCTOBER 1999

25528

12/10/99

பிழிப்பு

RECHIAES

சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் கீழ்

மாநிலப் பல்கலைக்கழகம்

1999
12/10/99

சென்னை பல்கலைக் கழகம்

UNIVERSITY OF TAMIL NADU

Contents

	Pages
Preface	III
1. Performance Evaluation of the University of Jaffna in the Threshold of the Third Millennium Prof.V.K. Ganesalingam	01
2. Postgraduate Research in the University of Jaffna Prof. C.Sivagnanasundram	17
3. Development of Biochemistry and Biotechnology at the University of Jaffna in the Last 21 Years of this Millennium Prof. Miss Vasanthi Arasaratnam and Prof.K.Balasubramaniam	36
4. Academic Development in Bioscience in the University of Jaffna on the Threshold of the Third Millennium Prof. V.K.Ganesalingam	60
5. The Role of the faculty of Agriculture, University of Jaffna in the Third Millennium Prof. S.Mohanadas	75
6. Medical Education at the University of Jaffna; Trends, Changes, Future Plans and Reforms Dr. K.Sivanesan	103
7. Moving Towards Student Centered Learning in Three Universities in Sri Lanka: A. Comparative Analysis Mr. S.K.Jeyakody and Miss K.Theveranchanee	111
8. Contributions of the University of Jaffna Towards the Development of Fine Art Education in Sri Lanka on the Threshold of the Third Millennium Dr. S.Jeyarasah	127
9. Department of Tamil: Progress in the Next Millennium Prof. A.Sanmugadas	136
10. Study of Sanskrit at the University of Jaffna: Its present Status and Future Developments Prof. V.Sivasamy	147

- 11.யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் ஆங்கிலத்துறை
ஆய்வு
திருமதி. இரத்தினமலர் கைலைநாதன்
திருமதி. சிவராணி சிறீசற்குணராசா 154
- 12.முன்றாம் ஆயிரம் ஆண்டுத் தொடக்க நிலையில் யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக்கழகத்தில் இசைக் கல்வியின் வளர்ச்சி
திரு. நா.வி.மு. நவரெத்தினம் 162
- 13.பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை தமிழ் உரைநடை
வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு - ஒரு ஆய்வுக் குறிப்பு.
திரு.க.சொக்கலிங்கம் 169
- 14.பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு
ஆற்றிய பங்களிப்பு - ஒரு ஆய்வுக் குறிப்பு
பேராசிரியர் நா.ஞானகுமாரன் 185
- 15.சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் சமய கல்வி சார் பங்களிப்பு
பேராசிரியர் வி.சிவசாமி 198
- 16.தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஈழத்துக் கவிஞர்களின் குழந்தைப்
பாடல்கள்
கலாநிதி.எஸ்.சிவலிங்கராசா 210
- 17.The Contribution of a Family Towards Maintaining the Jaffna
tradition of Vedic Astronomy
Mr. K.Satchithananthan 219
- 18.தற்காலக் கல்விக் கருத்தாக்கமும் யாழ்ப்பாண இளைஞர்
காங்கிரஸின் பங்களிப்பும்
கலாநிதி. சபா.ஜெயராசா 233
- 19.சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை - ஒரு மீள் ஆய்வு
கலாநிதி.திருமதி.ம.சண்முகதாஸ் 243
- 20.Contributors 259
- 21.Appendix 261

Preface

All the papers presented at the Silver Jubilee Seminars that took place on the 14th and 15th of October, 1999 in the Faculty of Medicine at the University of Jaffna are now being released in a volume for the benefit of posterity. We have made only a few copies of this volume as it is hoped that this volume will be printed by the University of Jaffna and more copies will be available soon. In this volume the papers are arranged in the order in which they were presented at the Seminars on both days. Most of the papers were well received and the discussions on them were thought provoking. We regret our inability to include the discussions herein. We didn't have facilities to record them there and then.

We thank all those who presented the papers at the Seminars. The Secretary of the Committee Prof.N.Gnanakumaran deserves special thanks for his tireless efforts in organizing the Seminars efficiently. Further we thank all the members of the Committee and the staff of the Department of Community Medicine for their whole hearted co-operation in conducting the Seminars properly. The Vice Chancellor too deserves our thanks for providing good facilities to make the Seminars a grand success.

S.Suseendirajah
Chairman, Organizing Committee
Silver Jubilee Seminars

SECTION -I

Theme

**Academic developments in the University of Jaffna
on the Threshold of the Third Millennium**

மூன்றாவது ஆயிரம் ஆண்டுக் காலத்தின் தொடக்க நிலையில்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விசார் வளர்ச்சி

SECTION - I

Thema

Academic developments in the University of Jaffna
on the threshold of the Third Millennium

முன்னாள் ஆஸ்திரேலியப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்
முற்புறம் மூன்றாம் ஆண்டின் கல்வி நிகழ்வுகள்

PERFORMANCE EVALUATION OF THE UNIVERSITY OF JAFFNA
IN THE THRESHOLD OF THE THIRD MILLENNIUM

V. R. Guruselilingam

Introduction

University is the highest seat of learning. Learning includes the learning and learning and the general knowledge one gains for the purpose of discovery and development. University is a seat for research and development. Consultancy is the integral part of a university for it has expertise in advice and achievements. It is a good example of the interaction between university and industry, because they share the advantages. University helps the society in the acquisition of knowledge, science and technology (Guruselilingam 1990). All these are the main objectives of a university. The main objectives of a university are to provide a high quality education, to conduct research, to share the advantages, to help the society in the acquisition of knowledge, science and technology, to provide a high quality education, to conduct research, to share the advantages, to help the society in the acquisition of knowledge, science and technology.

SECTION -II

Theme

Academic Contributors of Sri Lankan Tamils

ஈழத் தமிழர்களின் கல்விசார் பங்களிப்பு

Jaffna Campus:

By the private order ordinary of Sri Lanka No. 1215 of 23 July 1974 the establishment of the Jaffna campus of the University of Sri Lanka, with the proposal to establish Faculties of Science, Law, Humanities and the Department of Physical education was sanctioned by the government of Sri Lanka on 6th October, 1974. The Jaffna campus was inaugurated by the Hon. Sirimavo Bandaranayake, the then Prime Minister of Sri Lanka. The buildings of Peramethwera College and the underground section of the Jaffna College were taken over by the government to establish the Jaffna Campus of the University of Sri Lanka (University of Sri Lanka, 1973). Prof. K. Eulasingh was appointed as the first President of the Campus. Mr. K.P.G. Wijeyasundera was appointed as the first Deputy Registrar. Prof. K. Karagatsalasingh and Prof. Kaludayala became the first Deans of Science and Arts respectively.

Silver Jubilee Seminar, University of Jaffna, 14th and 15th October 1999

PERFORMANCE EVALUATION OF THE UNIVERSITY OF JAFFNA IN THE THRESHOLD OF THE THIRD MILLENNIUM

V. K. Ganesalingam

Introduction:

University is the highest seat of learning. Learning includes the lessons one learns and the general knowledge one gains for his future life. Research is related to discovery and it is a by-product of learning for enrichment of knowledge and development. University is a seat for such research and development. Consultancy is the integral part of a university for it has experts for advice and achievements. It is a good combination between university and industry, because both share the advantages. University helps the society in its upliftment of knowledge, science and technology (Ganesalingam, 1999). All these lead to economic development which is the target. The multifarious activities such as national and international seminars, workshops, external examinations, extramural studies, worker's education, sports, fine arts, theatre, etc. are part and parcel of university activities. In order to carry out such university functions, an efficient academic administration is an important ingredient for performance evaluation which should have high potentialities.

Jaffna Campus:

By the gazette extra ordinary of Sri Lanka No: 121/5 of 25 July 1974 the establishment of the Jaffna campus of the University of Sri Lanka, with the proposal to establish Faculties of Science, Law, Humanities and the Department of Physical education was announced by the government of Sri Lanka on 6th October, 1974. The Jaffna campus was inaugurated by the Hon. Srimavo Bandaranayake, the then Prime Minister of Sri Lanka. The buildings of Parameshwara College and the undergraduate section of the Jaffna College were taken over by the government to establish the Jaffna Campus of the University of Sri Lanka (University of Sri Lanka, 1975). Prof. K. Kailasapathy was appointed as the first President of the Campus. Mr. K.P.G.Wijeyasurendra was appointed as the first Deputy Registrar Prof. K.Kanagasabapathy and Prof. K.Indrapala became the first Dean of Science and Arts respectively.

Silver Jubilee Seminar, University of Jaffna, 14th and 15th October 1999

TABLE 1 : University Community Then and Now

STAFF	1974		1975		TOTAL 74/75		1999						TOTAL 1999	
	PERM	CADRE	PERM	CADRE	CADRE	FILLED	TEMP/CONT		CASU ad hoc		VAVUNIYA CAMPUS		TOTAL	
							CADRE	FILLED	FILLED	FILLED	CADRE	FILLED		CADRE
ACADEMIC	18	108	84	137	84	189	73	107	34	22	410			
NON-ACADEMIC					137	423	9	43	27	23	563			

FACULTIES	SCI	HU	TOTAL 74/75	AR	SC	ME	AG	M&C	GR	BS	AS	TOTAL 1999
	1	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1	8

DEPARTMENTS	SC	HU	TOTAL 74/75	AR	SC	ME	AG	M&C	GR	BS	AS	TOTAL 1999
	5	9	14	14	6	12	6	2	-	2	2	44

UNITS	COM.U	C.D.F	Ph.E	Work.E	Ext M	Bio T	St D	Ca D	ELTU	TOTAL 1999
	1	1	1	1	1	1	1	1	1	09

STUDENTS	SC	SC	HU	TOTAL 74/75	AR	SC	SI	ME	AG	M&C	RAF	VA V	ANY	TOTAL 1999
UNDERGRAD	104	77	115	296	1550	509	85	543	116	955	217	B:15 P:25 Bi:105	234	Dip : 193 Any : 234 Total: 4547
POST GRAD								04						04
					48			02		08				58
					06			02						08
					59									59
EXTERNAL UNDERGRAD					1089									1089

University of Jaffna:

With the promulgation of the Universities Act No: 16 of 1978 and the consequent changes in administrative organization of higher education, the Jaffna Campus of the University of Sri Lanka became an autonomous institution - the University of Jaffna, Sri Lanka, on 1st January 1979. Today the University has gone through 25 years and it is here seen in all its structural organizations (Fig: 1).

Mission and Goal:

The main mission of a University is to make the students more intellectual and to train them as constructive and useful citizens. Achievement of the goal of university education depends on the members of the university, namely the academic staff who impart knowledge to realize the needs of society for its welfare and prosperity. Such realizations are made by various organizations in the University such as faculties, departments, sections, centres and units. The various organizations in the University of Jaffna are shown in Table:1.

Performance Evaluation:

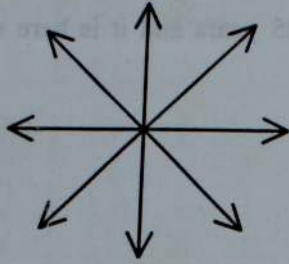
Assessment, monitoring and quality enhancement have to be carried out periodically not only to increase the output with regard to the mission and goal but also to innovate new dimensions to promote the target on making the University of Jaffna as a place of excellence. Unless some models of international norm are used to identify the cause of failures and rectify them no improvements could be achieved. If not rectified, the purpose for which the University was established will be lost. There are several models available to determine whether progress has been made or not with regard to the mission and goal with available resources.

Organizational Cultures:

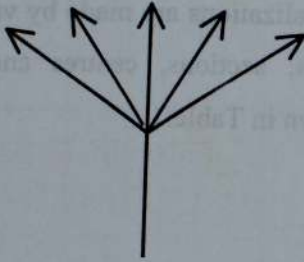
The organizational analysis of an organization such as Faculty, Department, Unit is important to determine the norms and values that are important to design the strategies to sustain or to change its future for betterment and to identify the possible resistance and to take suitable actions to overcome such resistance (Fig:2).

Fig : 2

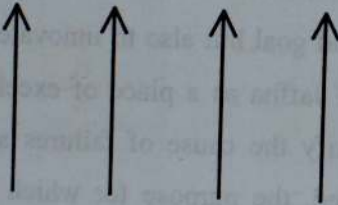
ORGANIZATIONAL CULTURES

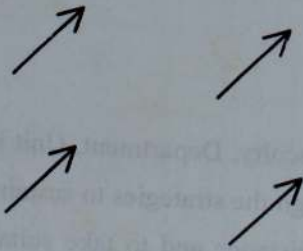
Work under the Head

Team work

Work independently

Work in isolation

Managing could be defined as a process which makes the most effective and efficient use of the resources available in order to achieve the targeted objectives.

Charles Hardy, a British management specialist (Intract, 1997) has identified four organizational cultures:

1. The web culture characterized by a spider's web. The organization revolves around the leader who controls the organization.
2. The role culture applies to a structural organization where every one has a well defined role to play.
3. The task culture consists of group of people who work on a given task without a clear hierarchy but get the job done.
4. Individualistic culture in which a group of people work individually but remain loosely organized.

Each culture mentioned above has its strengths and weaknesses with regard to size, workflow, environment, cordiality and cooperation. However loyalty should develop in each culture of the University of Jaffna to keep in heart the feeling "my organization" by the members of the university.

The CADMAR Management Tool:

CADMAR is an abbreviation of the Composite Approach to Decision Making in Agriculture. This management tool was developed in early 1990s by the Council for Agricultural Research Policy (CARP) in collaboration with German Agency GTZ for promoting priority setting in research. CADMAR takes account of goal, effective and national use of resources and creates an environment for prosperity. The research objectives for CADMAR will be predicted on profitability and effective use of resources in order to achieve national goal (Modder, 1999).

The following are the eight steps in CADMAR methodology:

- 1 Identification of constraints that limit productivity and profitability
- 2 Classification of problems and constraints for research ability
- 3 Formation of research trust for generating an innovation technology for trials and experiments
- 4 Assessment of success of each research trust and assessment of duration for completion

- 5 Estimation of cost value of each research
- 6 Estimation of additional benefits from such innovations
- 7 Tabulation of the result, and
- 8 Presentation of data for comparison and to set up research priorities.

The benefit of CADMAR is that it allows movement away from the mono-disciplinary approach and leads to multidisciplinary approach (Ganasalingam, 1994) of the activity of the academic departments of study. The multidisciplinary approach leads to a team work attitude and leads to building up of confidence within the team. Extra weightage will be added by more experienced and qualified persons. The multidisciplinary approach leads to discussion among staff across disciplines and makes additional contributions to a healthy and meaningful value. Participation in such discussion leads to staff evaluation, resorting system, open discussion, contribution of view points and comments of great significance which will give further impetus and improvements in the performance of the institute.

The Integrated Organization Model (IOM):

The IOM is a model of complexity in which so many factors come to play. It shows the interactions of different elements of Organization such as a university Organization. It puts various elements of the Organization in their proper place for proper functioning. It is an Organizational concept consisting of basic components, namely 1) General environment, 2) Specific environmental relations, 3) Mission, 4) Input, and 5) Output (Family Rehabilitation Centre, 1997) Fig:3.

Analysis of such components will lead to a proper and profitable venture.

◆ General environment :

Political – has an impact on advantage or disadvantage

Economical – fund plays an important role

Technical – technical “know how” plays a lot

Social -Cultural – to live with the society to improve it

◆ Specific environment:

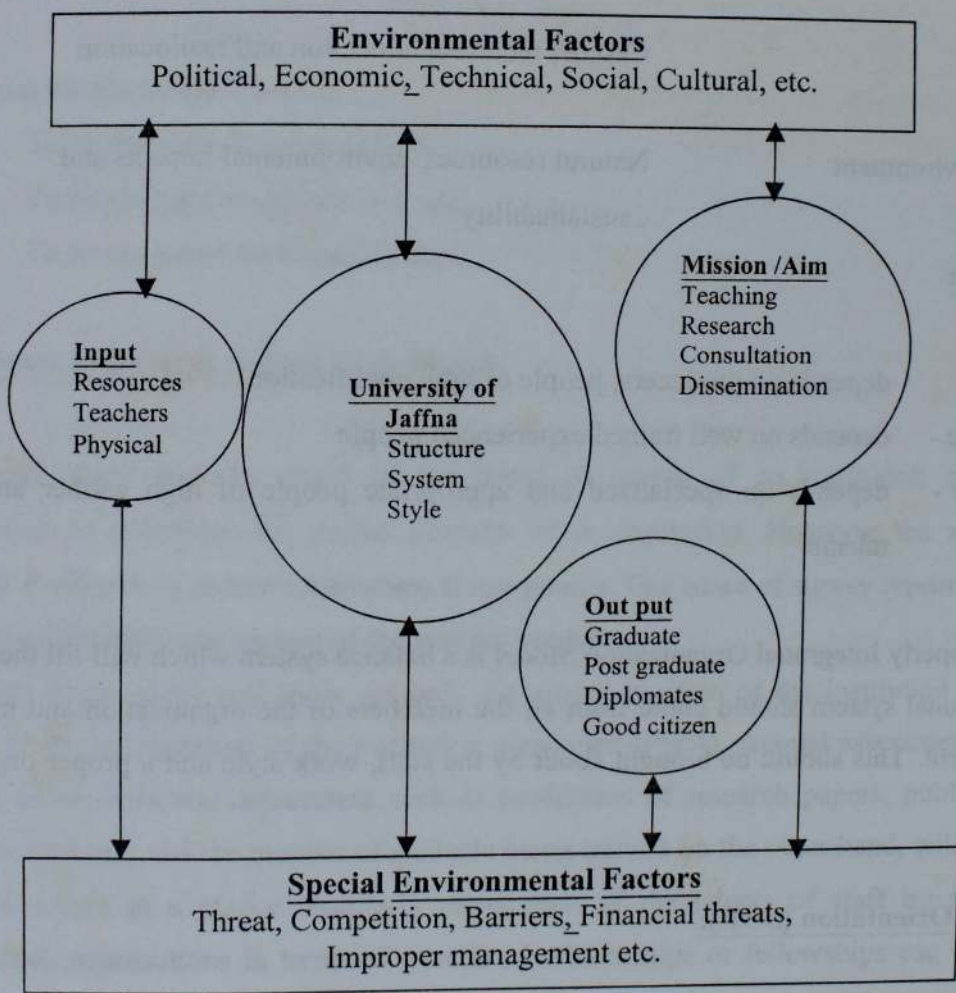
Linkages - with other organizations in the world

- Customers - depend on relationship and image
- Competition - must be strong to compete with others
- Other-linkages - private and personal for betterment

◆ Mission

The mission is the “backbone” of the organization.. The mission is to improve the effectiveness to make it well established, recognized, reliable and continual, and institutional of the Institute.

Fig. 3: INTEGRATED ORGANIZATIONAL MODEL

◆ Inputs

These are the resources of an organization, such as the university to put into vast use.

- Management depends on quality, qualification and attitude
- Equipment (movable) to have appropriate and ample equipment for experiments and research qualitatively and quantitatively
- Infra structure (immovable) includes buildings, facilities, workshops, communication systems, utility services, etc.

Finance Capital, recurrent allocation and reallocation

Natural environment Natural resources, environmental impacts and sustainability

◆ Out put

- Products - depends on producers, people of high qualifications
- Experience - depends on well trained experienced people
- Specificity - depends on specialized and appropriate people of high caliber and talents

Such a properly Integrated Organization Model is a balance system which will fill the gaps. Such organizational system should come from all the members of the organization and not from the management. This should be brought about by the staff, work style and a proper organizational culture.

Strategic Orientation (SOR):

Strategic orientation includes development and planning of the organization. Both are concerned with the future activities of the organization. The strategic organization translates the mission into its aim. It also provides ideas as to how the aims could be pursued. Four different strategies can be identified (Pieris et al, 1995):

External 1) to grab an opportunity by utilizing the strength

2) to reduce threats by utilizing the strength

Internal 3) to utilize strength for grabbing opportunity

4) to remove a weakness for grabbing opportunity

The organizations tend to change depending on the external or internal circumstances. However an organization should lead to the following goals:

Effectiveness - to increase impact

Efficiency - to maximise outputs

Continuity - to be efficient on long term

Flexibility - to adopt to the environment

Legitimacy - to strengthen the root

Capacity - to produce more

To keep up the above qualities, the members of organizations like the university should learn:

To be effective for prominence

To be efficient for greater activity

To be expanded for better output

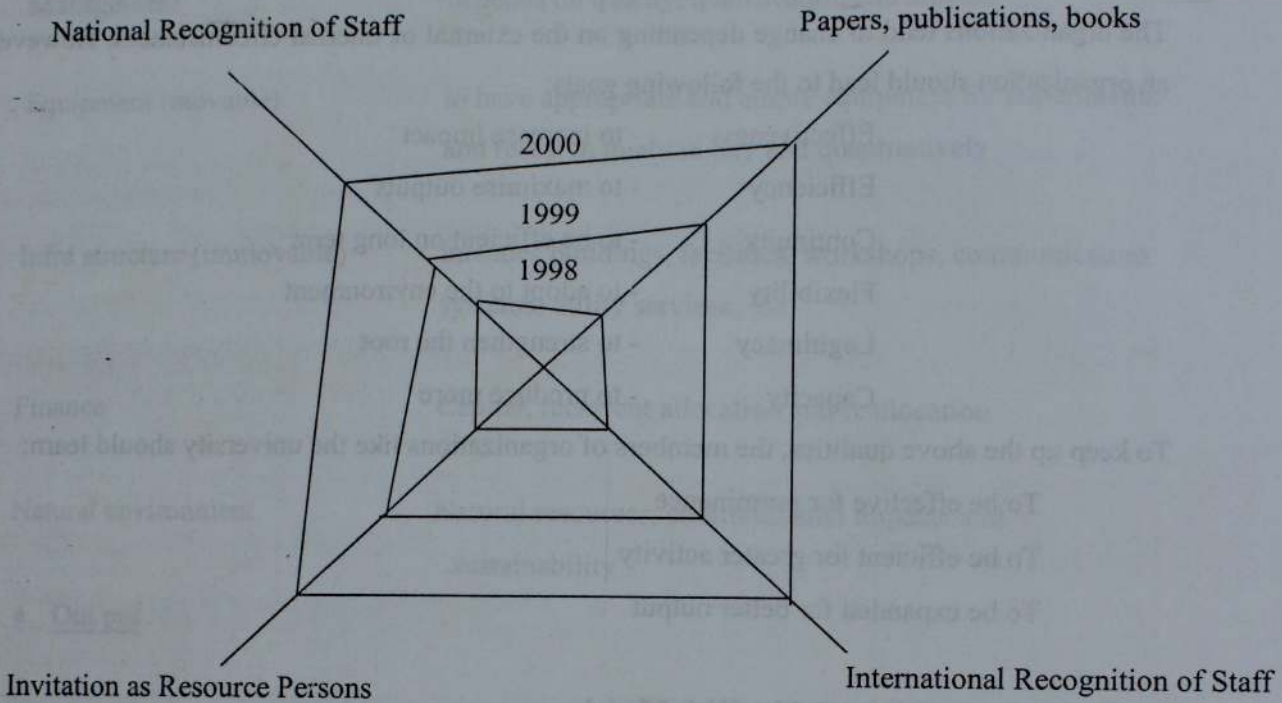
Institutional Analysis by Spider Web Model:

The annual report and the report of the board of survey of an institution are important requirements to determine the proper position of an institution. However the annual report cannot be displayed to gather information at one glance. The board of survey report also will not be able to give spectacular picture of the matters needed.

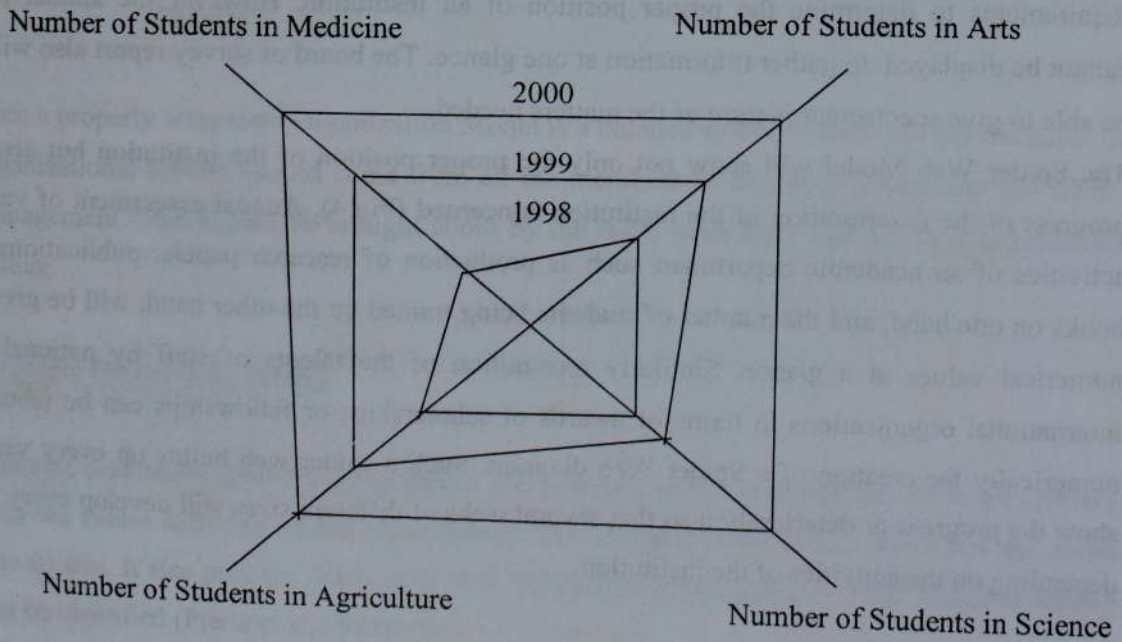
The Spider Web Model will show not only the proper position of the institution but also the progress or the deterioration of the institution concerned (Fig:4). Annual assessment of various activities of an academic department such as production of research papers, publications and books on one hand, and the number of students being trained on the other hand, will be given in numerical values at a glance. Similarly recognition of the talents of staff by national and international organizations in terms of awards of scholarships or fellowships can be tabulated numerically for creation of a Spider Web diagram. Such a spider web builds up every year to show the progress or deterioration so that several webs of different sizes will develop every year depending on the activities of the institution.

Fig: 4 : **SPIDER WEB MODEL**

1) Staff Matters

2) Student's Matters

This type of Spider Web Model is not only applicable to academic purposes but also to administrative and student matters; for example, any achievement of the administrative staff or that of students annually.

The number of factors can be increased depending on the need resulting in a multi Spider Web Model. This model may be a better method of indicator, exhibiting proper position of the institution concerned. In this way the University of Jaffna will be able to improve year after year.

Corporate plan:

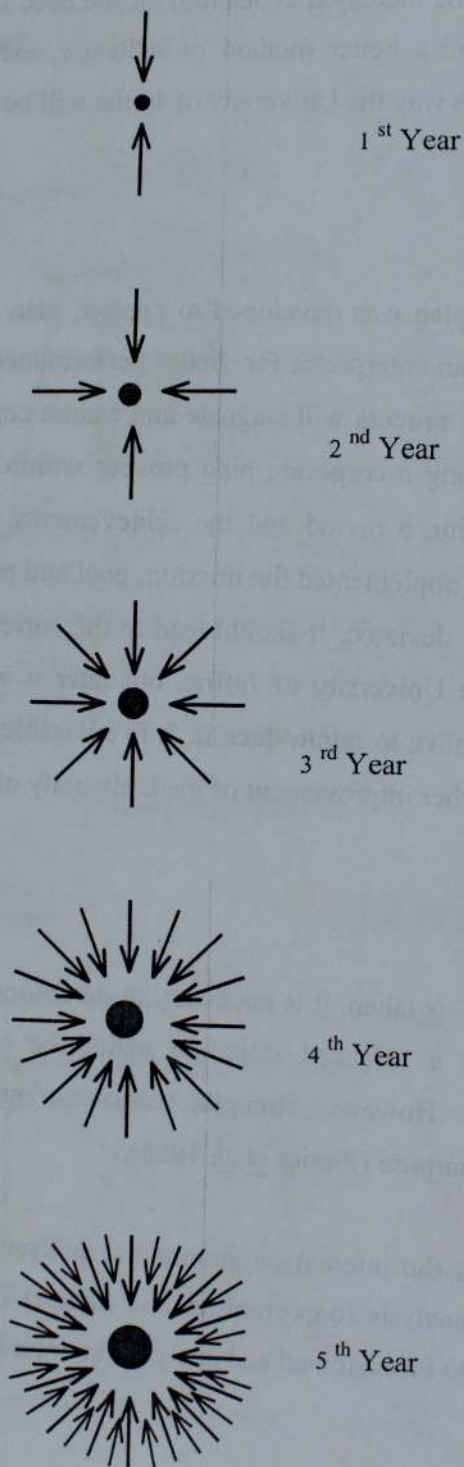
The concept of corporate plan was developed to predict, plan and anticipate the future of an institute, or a business, or an enterprises for better performance, profitably and being enriched on a time frame. If not, the process will stagnate and cannot cope with fast developing changes. Establishments implementing a corporate plan prosper within a definite frame. The corporate plan achieves success within a period and the achievements could be quantifiable. However, when the corporate plan is implemented the mission, goal and policy have to be kept in mind and they cannot be changed or deviated. It should lead to the correct target. The corporate plan was in operation earlier in the University of Jaffna, but later it was not effectively implemented. However now there is a move to reintroduce it. It is advisable to put up a corporate plan rather than an adhoc plan for further improvement of the University of Jaffna.(Fig:5).

SWOT Analysis:

Before any correct action is taken, it is necessary to determine the strengths and weaknesses of the institute. If it is in a balanced state, no action be taken unless it is for additional developmental processes. However, strength, weakness, opportunity and threat have to be assessed for monitoring purpose (Pieries et al, 1995).

SWOT analysis includes the internal environmental analysis (strengths and weaknesses) and external environmental analysis (opportunities and threats).Therefore an organization like the University of Jaffna has to be examined and analysed in order to identify such factors.

Fig. 5: **CORPORATE PLAN**
(Time frame development)

Strength is the internal factor that is advantages towards the aim of mission. It consists of existing internal assets such as staff, resources, knowledge, links, etc.

Weakness is the internal factor that causes barrier to smooth functioning and it hampers, obstructs and hinders the progress of the organization.

Opportunity is the external factor causing effective use for development of the organization. It is a favourable trend and a better access to the organization.

Threat is a negative external factor which leads to disruption of the organization. These factors could be explained by SWOT matrix (Table : 2).

The solution is the use of strengths to develop opportunity; use of opportunity to remove threat; when threat is removed there is more opportunity to develop; developing organization becomes better off. In this way the University of Jaffna may develop more academically, research-wise and in extra curricular activities.

Conclusion:

There are several ways and means by which an establishment like the University of Jaffna can be developed academically and administratively using such models stated above that are of considerable significance. The performance of the University of Jaffna will have to be assessed periodically in terms of the aim and mission by removing the ill-effects and adding advantageous factors at the right time. This is the aspiration of the people who wanted to establish the University of Jaffna.

Acknowledgements:

The author is most grateful to Mr. H. A. Arulgnanam of "Care International", Jaffna District for providing the relevant literature for preparing this paper and for his comments and encouragement and to Mr. S. Thevarajah (Department of Commerce) for his valuable advice. Grateful thanks are due to Miss. Abyerami Balasubramaniam and Rajini Balasegaram for the clerical assistance.

TABLE 2: SWOT MATRIX (Identification of combinations of major positive impact)

		OPPORTUNITIES				THREATS				Score
		Scholarship	Funding	Recognition	Link	Hostile Environment	Change of policies	Trouble makers	Bad image	
STRENGTH	Staff	05	04	10	02	10	02	02	02	37
	Equipment	05	04	10	02	02	02	02	02	29
WEAKNESS	Research and Publication	10	02	10	04	10	02	02	02	42 *
	Library	02	10	10	02	10	10	02	02	48 *
	Diversity of opinion	02	02	02	02	02	02	01	01	06
WEAKNESS	No punctuality	02	02	02	02	01	02	01	01	13
	Absenteeism	01	01	01	01	01	01	01	01	08
	No reply on time	01	01	01	01	01	01	01	01	08
Score		28	26	46 *	16	37	22	12	12	

(Example: Hypothetical, based on marks 10 each, presented only for illustration purpose)

REFERENCES

- Family Rehabilitation Centre, (1997). IDOS (English) course programme, Management foundation – South Asia (Collection of articles).
- Ganesalingam, V. K. (1994). The need for reform in the present system of education – Biology, Proceedings of Jaffna Science Association, Seminar paper 47 – 54.
- Ganesalingam, V. K. (1999). Science and Society, Presidential address, Chairmen's addresses and review lectures, Proceedings of Jaffna Science Association 1 – 21.
- Intract training material (1997). Organizational development and changes for NGOs
- Modder, W.W.D. (1999). Planning and Directing Scientific Research. Paper presented at a workshop on Agricultural Research Management, Daily News 3rd Feb, 1999.
- Pieris, S; Senewaratne, T;Boersma, J. 1995.Resettlement and Community Development Project, Colombo. (Collection of articles).
- University of Sri Lanka 1975 – Jaffna Campus Administration Report 1974 / 75, University of Sri Lanka – Jaffna Campus, Jaffna. p 44.

POSTGRADUATE RESEARCH AT THE UNIVERSITY OF JAFFNA

C.Sivagnanasundram

This paper presents an overview of the research undertaken for postgraduate degrees at the University of Jaffna, during the twenty five years of its existence.

The methodology of study is that of survey research. Apart from using factual data from hand books and unpublished theses, the principal method of gathering information was personal interviews with the Vice-Chancellor, Deans, Professors and other teachers using semi-structured interview schedules. Thirty teachers were interviewed.

The presentation shows the number of postgraduate degrees by research in the Faculties, and touches on some important issues like capacity, constraints and collaboration for research. Suggestions are made based on these findings and views of the teachers.

A postgraduate study and / or research training is commonly regarded as a logical follow-up to a good first degree and is a usual prelude to a career in academic teaching and research. A postgraduate qualification should also enhance employment prospects. The employers are concerned that postgraduate training should be relevant to industry, to commerce and to society in general. Hence opportunities to undertake highly specialized research for its own sake are becoming relatively scarce. These statements are from a Students' Guide (1988) to those wishing to undertake postgraduate studies in UK. It is relevant any where.

In the Jaffna context in the absence of high powered industry and commercial enterprises, the relevance of postgraduate work, especially by research is largely towards a career in a University or Research Institution.

Further, emphasis on the type of research, whether basic or applied, varies more in a developing country like ours, on the type of discipline - Arts, Social Sciences, Science, Engineering, Agriculture or Medicine. In the Arts Faculty the emphasis on applied research could be in the

fields of economics, commerce, management and business studies, accountancy, development studies, geography and sociology.

In the Science Faculty applied research is especially marked in engineering and technology. Hence in doing postgraduate work, it is observed that in developed countries the science graduate rarely restricts himself / herself to the first - degree discipline. They take to a different discipline after an intermediate course. Examples are chemists who can specialize in chemical engineering, a botanist in food technology, etc.

In the Medical Faculty the research degree is usually a requirement for teachers in the pre-clinical and para-clinical subjects of the University. In the clinical subjects, courses leading to higher degrees are found suitable for academic work. However academic clinicians do research on their own and have publications, and some do research leading to postgraduate degrees.

A University as a seat of higher learning should have a dynamic programme with defined purposes for postgraduate development. The following Mission Statement of the University of Jaffna based on a Vision for Higher Education is worthy of note.

It reads :

‘The University of Jaffna is committed to search the truth in a diverse field of subjects as has been emphasized in its motto “*meipporul kanpathu arivu*” (Discernment is knowledge). The academic community of the University is determined to create an atmosphere of academic excellency by maintaining high quality of teaching, research and scholarship in advanced learning with dissemination and enhancement of knowledge, intellectual and professional competence, freedom of thought and expression, equality and fairness and mobilizing all available resources to uplift the cultural, economical and social heritage of the community and nation’.

The underlined emphasis is mine. It is encouraging to see that the University has established a Faculty of Graduate Studies in June 1999 with Prof. A Sanmugasadas as its first Dean. This Faculty is devoted ‘to pursue and to encourage a higher level of research, teaching and

scholarship in various fields of studies to be of greater use to the society at large'. It has eleven Boards of Studies according to disciplines and in addition an Academic Consultative Committee.

Let us see in the context of this vision, mission and commitment, the present state of postgraduate research in the University of Jaffna and discuss future action.

2 POSTGRADUATE RESEARCH IN FACULTIES

The number of postgraduate degrees awarded by the different Faculties is given in Table 1, and Table 2 shows the number of Doctorates by disciplines.

Eighty three percent of the postgraduate degrees is given by the Arts Faculty. Of the 181 Arts degrees 135 (74.6%) are Masters, 57 of them i.e. 42% are in Education (Table 3), and dealt mostly with History of Education (12), Philosophy of Education (12), Administration in Education (12), and Curriculum (09).

2.1 Ph.D. Degrees

Twenty-two of the 27 Ph.Ds are from Arts. Tamil and Education contribute to half of them.

In the Faculty of Medicine all three are in Biochemistry and were on subjects not related to medicine.

Of the two Ph.Ds in the Faculty of Science one was in Computer Science where the work was done in the USA. The other was in Microbiology done in the Department of Botany.

The reasons for the disparity in this distribution are partly discussed in this paper and appear obvious, but needs in-depth study and rectification.

2.2 Master's Degree

As regards the degree of M.Phil the disparity between Arts and Science appear less (Table 1) but as regards MA/ MSc it is predominantly an Arts degree. A break down of

the awards in Arts by disciplines is given in Table 3. There were 24 M.Phils and 135 MAs. All of them were by research.

In Science there were 18 M.Phils, of which 8 were in Botany, 5 in Zoology, 4 in Chemistry and 1 in Mathematics. All 5 M.Sc.s were given in Botany in the two-year M.Sc course in Plant Physiology and Horticulture where one year was research.

In Medicine, the 7 M.Sc.s were in Biotechnology. The 2 M.Phils were in Anatomy, obtained by lecturers in the department of Anatomy and the research was done partly at the Christian Medical College, Velore, India.

3 CAPACITY, CAPABILITY AND CONSTRAINTS

The conditions of research in the University of Jaffna are such that the constraints overwhelm the capacity and capability. Capacity development and capability strengthening are not feasible without correcting these constraints and limitations. Some of them are dealt with below:

3.1 Supervisors of Research

A factor that influences the quality of postgraduate research is the availability of suitable supervisors, in terms of subject speciality, his own scholarship, experience and competency, national and international recognition and commitment to student research.

The University has some outstanding researchers among teachers, especially in the Faculty of Science, and all of them are graduates from elsewhere. The notable departments are Physics with 37 international publications between 1987-1995, Chemistry 21 and Mathematics and Statistics 10.

Although research leading to these publications were done abroad, the numbers show the eminence of these teachers in international research. One of the teachers had 47 international publications in his career so far. Among the publication in Sri Lanka there

were 22 from the Department of Zoology, 12 from Chemistry, 7 from Botany and 6 from Mathematics.

In the Faculty of Medicine the Departments where teachers had notable international publications are Biochemistry and Psychiatry. The contribution of the Department of Community Medicine is also recognized locally and internationally as having relevance to Jaffna and to the country.

In the Faculty of Arts the publications by teachers were mostly of national and cultural relevance, as it should be.

Hence the intellectual eminence of these teachers is a source of pride to us.

However, the supervisor of postgraduate research needs many more teachers of this calibre, as the disciplines show high specialization. The cadre of teachers in the University of Jaffna is small when compared with other Universities and even this cadre remains unfilled.

Hence lack of supervisors is a major constraint in postgraduate research in Jaffna. No single Faculty or Department in this University is an exception to this limitation.

A cautious advice was expressed by two senior academics in the Faculty of Arts (S Suseendrarajah (SS), N Gnanakumaran), that because of this limitation two undesirable positions occur: one is the appointment of inexperienced juniors as supervisors, and second is the assignment of too many research students to a supervisor. Both situations would lead to poor quality research by postgraduates.

3.2 Students in Research

Next in priority for good research is the type of student and his commitment to his work. The variety and strength of exposure of the student to the research environment and its challenges are also of particular importance.

P. Balasundarampillai (PB), Vice-Chancellor identifies two types of postgraduate students at present. One type is the probationary lecturers who are compelled to do research. And the other type is those who need a qualification for progress in their career, Eg. those who do MA in education.

Further the time factor is important in determining student enrollment. Those who take their own time are attracted towards research in subjects like Tamil language, history, religion and civilizations where the data do not become outdated. Science subjects and those in the Faculty of Arts like commerce and economics have to be done within a short period in keeping with the progress in the discipline.

Resources and finance necessary for research projects are also decisive factors. Some projects, as in physics would need substantial initial cost for equipment beyond the scope of the University at present. Students in such disciplines would prefer, and in fact are encouraged, to work in other countries.

3.3 Inadequate Laboratory and Loss of Equipments

Inadequacy of laboratory facilities was pointed out by the heads of all disciplines using the laboratory, especially by the Departments of Physics, Chemistry, Botany, Physiology and the Computer Unit. What was being built up steadily from the inception of the Departments was broken down during the IPKF operations in 1987 and the remaining were lost in 1995 when the University evacuated in haste. The loss runs to millions of rupees worth of equipments, chemicals and other materials. Examples of approximate losses are:

Physiology 3 millions, Chemistry 30 millions and Physics 35 millions.

In this state of disruption the Faculties of Science and Medicine have only the capacity to teach barely at the undergraduate level. Postgraduate research appears to be one not in the immediate future.

3.4 Library Facilities

The Main Library houses 110,000 books and subscribes to 502 journals, 75% of which are high academic foreign journals.

However teachers in all departments were of opinion that the literature available was insufficient for postgraduate research.

The library also suffered a 10% loss during the IPKF and another 10% loss during Sri Lankan military operations i.e. about 20,000 books.

According to V Arumugam the loss of a substantial number of MA theses in Education during these assaults is a severe set back in the research progress of his department.

In addition facilities like Hellis-Net, Medline and Agrinet have been disrupted due to communication failure.

The Librarian suggests that computerizing these systems is an urgent remedy for the present situation.

The Library in the Medical Faculty that has 10,000 books is sufficient for undergraduate learning but certainly cannot cope with the requirements for postgraduate studies or research.

3.5 Field Research

Research involving field surveys has been severely curtailed and restricted to the Jaffna Peninsula. Sometimes even this is not possible 'as the ground situation is not conducive to any research activity' (Arumugam). The areas of study mostly affected are in Geography, History, Education, Economics, Commerce, Management, Botany, Zoology, Community Medicine, Agriculture and Fisheries. There can be many more disciplines under this restriction.

3.6 Financial Support

Inadequacy of financial support in terms of funds and grants for any activity is an universal and perennial problem and the outcry for assistance never ends even in the most prosperous circumstances. In the Jaffna situation with endemic poverty, now in addition war worn, any request for research at any level is like Oliver Twist asking for 'Buriyani'.

So far UGC and higher authorities have been very unkind to us. The damage and disaster undergone by this University have never been realised by them. (I have consciously understated this attitude). Attempts to get funds to replace valuable equipment and machinery especially in the Science departments have failed.

However research cannot be undertaken without adequate support. Ways and means have to be found by which resources within the University can be shared by the departments, and national and external collaboration sought for and realized. These could help to circumvent the necessity for high grants and also delays in getting even small grants.

4 COLLABORATION IN RESEARCH

Collaboration in research is done with disciplines (Departments), and Faculties of the same University or other Universities (or Institutions) in Sri Lanka or in other countries. Although collaborative research is an acceptable means to achieve the best in academic consultation and technology in any research situation, in the context of the University of Jaffna it appears vital and needs utmost consideration.

4.1 Interdisciplinary (Departmental / Faculty / University) Research

Fig. 1 was prepared from the suggestions given by the teachers. It shows the possibilities for interdepartmental joint work in the Arts Faculty. (Some departments in other Faculties are also shown). The selected emphasis on Tamil, Sociology, Commerce, Geography and Education is mine. The Boards of study in the Faculty of Graduate Studies most appropriate to deal with each circle are also given.

This diagram could form a basis for discussion and development. Balachandran, Dean, Faculty of Arts developed an interdisciplinary interaction figure for Geography. This is shown in Fig. 2.

Ganesalingam (1994) gave agriculture as an example of an interdisciplinary subject which needs all other disciplines.

R Vijeratnam, Dean, Faculty of Agriculture suggested that the following local, national and international institutions could be collaborative partners for postgraduate research in Agriculture.

- Departments of Botany and Biochemistry (Biotechnology) in the University of Jaffna
- Postgraduate Institute of Agriculture, University of Peradeniya
- Selected Universities in India
- International University of Business Agriculture and technology, Dhaka, Bangladesh
- Department of Agriculture, Ministry of Agriculture, Sri Lanka
- Department of export agriculture, Ministry of Agriculture, Sri Lanka

4.2 Collaboration with Foreign Universities

Some departments of the University have profitably collaborated so far with many foreign Universities. Examples are:

Anatomy - Christian Medical College, Vellore, India
Two lecturers did M.Phil. programmes.

Biochemistry - Department of Biotechnology, University of Lund, Sweden.
Assistance was obtained for M.Sc. and Ph.D. programmes.

Chemistry - Universities of Leeds and Liverpool

Physics - Uppsala University, Sweden

Fine Arts - Tanjavur Tamil University, India

Geography	-	University of Madras, University of British Colombia
Philosophy	-	Uppsala University, Sweden (Department of History of Religions)
Sanskrit	-	Universities of Madras and Madura. Institute of Indian (agamic) studies, Pandicheri, India. Kuppusamy Research, Institute, Chennai.
Tamil	-	Several Universities in Tamil Nadu and other states in India. Uppsala University, Sweden

I have presented only some selected collaborative activities. These and others will have to be strengthened and many others identified.

5 SUGGESTIONS

In the new era this University should build a reputation in the field of tertiary education and with the world of scholarship. Based on the views and opinions of the teachers of this University the following broad suggestions are given.:

5.1 Infrastructure for Research

- Conscious effort should be made to gradually build an infrastructure for postgraduate research in the disciplines.
- Laboratories with research equipment common to related disciplines should be established so that there is no duplication of high cost equipments.
- Organize common courses pertaining to research, eg. : Preparation of research proposals, research management, computer use, and scientific writing.
- The student's capability to do research should be strengthened by enhancing his/her

- English proficiency
- Computer literacy, and
- Skills in research methodology (suggestion : PB)

5.2 Collaboration with other Institutions

- As discussed in section 4, collaboration in research with disciplines within the institutions (Sri Lankan and Overseas) should be established in terms of sandwich and split programmes so as to expose researchers to advanced technology and interaction with experts in the field.
- Action should be taken to foster links and interactions with industry and industry oriented national agencies.
- Get the services of subject matter experts in the private and public sector organizations as resource persons and in an advisory capacity.

5.3 Academic Staff and Supervisors of Research

- It was an emphatic wish of the Vice-Chancellor (PB) that the academic staff should have deep commitment and capability. Hence staff should discipline themselves to postgraduate teaching (PB), and be 'academic models' in the University environment (Tharmaratnam.)
- The teacher should develop his discipline and achieve recognition at the international level. The Department of Physics is a model and is a source of pride to this University.
- The teacher should be given an opportunity to go abroad and be acquainted with the latest development in his field. A suggestion by Kandasamy is that in specialized fields it would be advisable if a teacher should spend his long leave in a foreign specialized institution.

5.4 Students and Standards of Research

- Students for postgraduate research should be carefully chosen. Apart from scholarship, preference should be given to those with a commitment to research, and not to those who take it as a pasttime (PB).

- Subjects should be chosen taking into consideration the relevance and purpose. At present there is a lot of overlapping in some subjects in the Faculty of Arts. (PB).
- Standard of research should be high. More rigorous form of monitoring research is necessary, especially in data collection (PB, SS). This should be done by a research supervisory committee.
- Supervisor - student relationship should be such that it fosters high academic standards of research and not one that validates substandard stuff for mutual satisfaction.

378.5489

UNI

AR

5.5 Research for Development

Navaratnarajah(1994) speaking at the Jaffna Science Association sessions concluded:

‘Agriculture and Fisheries related technology offers immediate benefits to our need oriented development’ and that

‘Biotechnology in agriculture related industries and others should be given top priority and developed to use efficiently, our available resources’.

The disciplines in this emphasis are:

Agriculture

Fisheries, and

Biotechnology

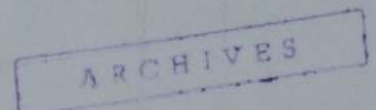

The economic future of our region will depend on how seriously this University consider development in these fields. A stable infrastructure is necessary before postgraduate research could be done in these disciplines.

5.6 Faculty of Graduate Studies and Research

Learned citizens in this region welcome the formation of the Faculty of Graduate Studies. Whether it would ‘exist as a white elephant or nourish as a ‘kamathenu’ is being closely watched.

134252

In addition to its determined objectives, at this stage of the University, it could play an important role in various aspects of postgraduate research in all existing Faculties.

The issues that this Faculty could monitor are the ones discussed in this paper:

- Infrastructure for research
- Policy re-orientation for research in the next century eg.: அறிவியல் தமிழ் (Sanmugadas)
- Collaboration in research
- Common laboratory
- Common courses, and
- Monitoring standards of research

6 FOLLOW-UP OF SEMINAR SUGGESTIONS

In this paper I have just touched on some issues connected with postgraduate research. The ideas were given by those with experience and by those belonging to the future. The usefulness of this paper or any paper presented during these seminars would depend on recognition of the suggestions and in-depth study during future follow up to the seminars.

Useful references

1. Annual Review (1994) Institute of Fundamental Studies, Kandy, 1995
2. Faculty of Graduate Studies, University of Jaffna (Unpublished memorandum)
3. Ganesalingam , V K (1994). The need for reform in the present system of education - Biology. Seminar papers. Jaffna Science Association 1994
4. Handbook (1998) Faculty of Science, University of Jaffna
5. Handbook (1998) Postgraduate Institute of Science (PGIS). University of Peradeniya
6. Navaratnarajah V (1994) Our Options in Technology for Sustainable Development, Proceedings of the Jaffna Science Association. Presidential Address, JSA Jaffna
7. Prospectus 1998 - 2000. Postgraduate Institute of Agriculture, University of Peradeniya
8. Sivagnanasundaram, C (1994) Undergraduate Research in the University of Jaffna. General Presidential Address, 1993. Proceedings of the Jaffna Science Association, JSA Jaffna
9. Students' Graduate Studies Guide, 1983 (1982) CRAC Publications, Hob sons Press, Cambridge, U.K
10. Twenty four years of Physics at Jaffna 1999. Department of Physics, University of Jaffna (memo, unpublished)

SCIENCE

Computer Science	01	10	01
Microbiology	02	01	00
Total	03	10	01

Source: Administration, University of Jaffna, 1999 (unpublished)

Table 1 : Number of Postgraduate Degrees (Research) by Faculties 1980 - 1998

Faculties	Ph.D	M.Phil.	MA / MSc.	Total	%
Arts	22	24	135	181	83.0
Science	02	18	05	25	11.5
Medicine	03	02	07 [*]	12	5.5
Total	27	44	147	218	100.0

^{*} Biotechnology

Source : Administration, University of Jaffna, 1999 (unpublished)

Table 2 : Number of Ph.D by disciplines, 1980 - 1998

Faculties	Total	1980 - 89	1990 - 98
ARTS			
Tamil	08	04	04
Education	05	02	03
History	02	01	01
Geography	03	00	03
Hindu Civilization	02	02	00
Christian Civilization	01	00	01
Sociology	01	00	01
Sub Total	22	09	13
MEDICINE			
Biochemistry	03	00	03
SCIENCE			
Computer Science	01	00	01
Microbiology	01	01	00
Total	27	10	17

Source : Administration , University of Jaffna, 1999 (unpublished)

Table 3 : Faculty of Arts : Number of MA and M.Phil by disciplines,
1980 - 1998

Disciplines	Total	MA	M.Phil.
Education	60	57	03
Tamil	21	14	07
Economics	20	19	01
Geography	20	18	02
Hindu Civilization	09	09	00
Linguistics	07	05	02
Philosophy	05	05	00
History	05	05	00
Others ^x	12	03	09
Total	159	135	24

^x - Sanskrit - 3 MA, M.Phils - Christian Civilization (3),
Political Science (2), Commerce (2), Music (1) and Fine Arts (1)

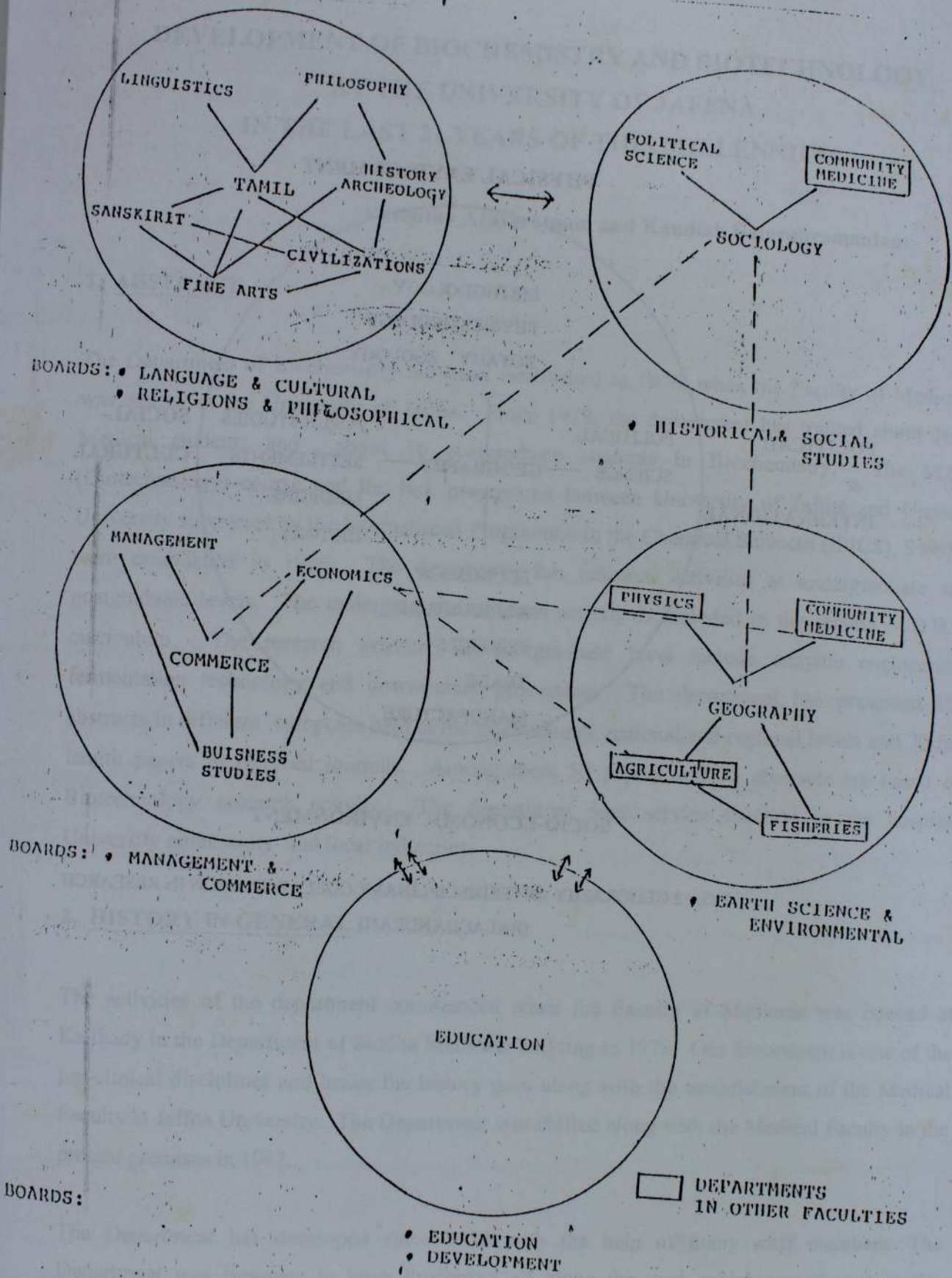

FIG. 1: FACULTY OF ARTS INTER - DEPARTMENTAL COLLABORATION IN RESEARCH

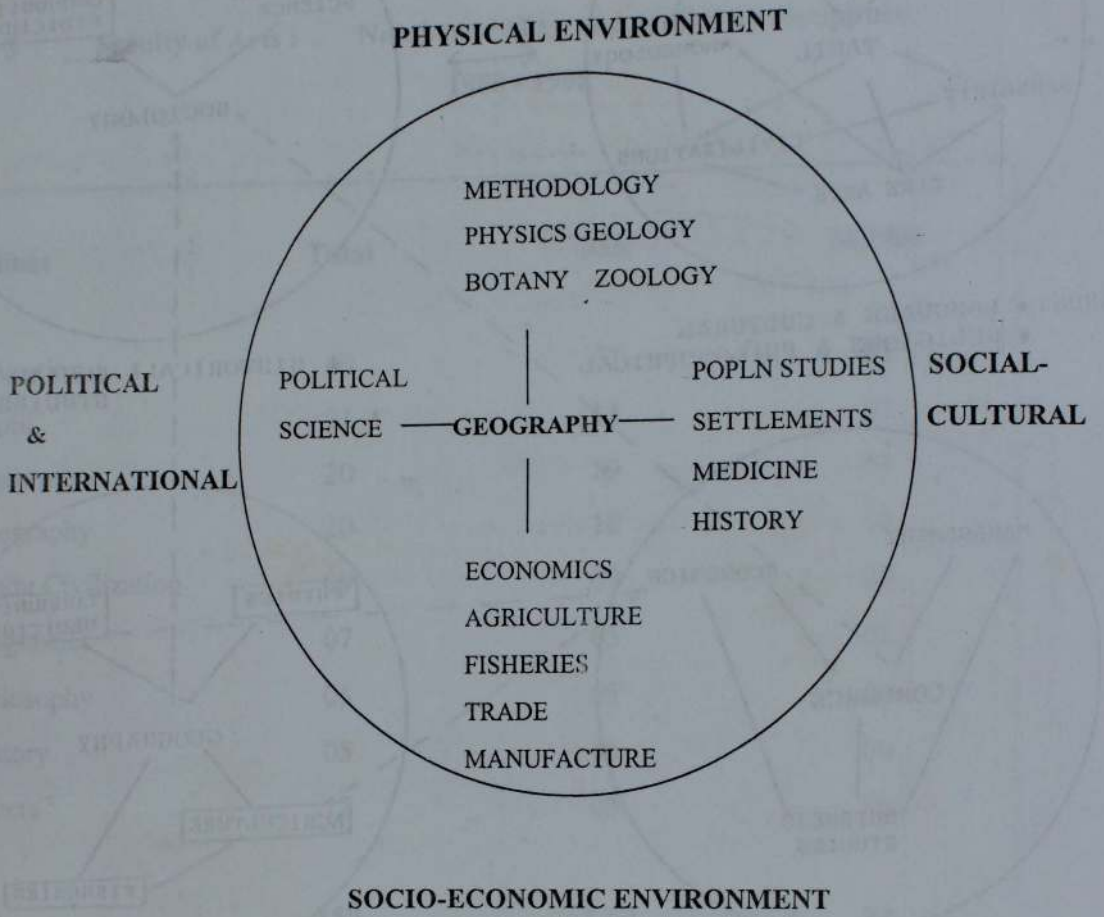

FIG. : 2 GEOGRAPHY :INTERDISCIPLINARY COLLABORATION IN RESEARCH
(BALACHANDRAN)

DEVELOPMENT OF BIOCHEMISTRY AND BIOTECHNOLOGY AT THE UNIVERSITY OF JAFFNA IN THE LAST 21 YEARS OF THIS MILLENNIUM

Vasanthy Arasaratnam and Kandiah Balasubramaniam

1. ABSTRACT

The Department of Biochemistry has been established in 1978, when the Faculty of Medicine was started at the University of Jaffna. Since 1978, the department has trained about 1600 Medical students and about 16 postgraduate students in Biochemistry. The M.Sc. (Biotechnology) course and the link programme between University of Jaffna and Uppsala University supported by the International Programme in the Chemical Sciences (IPICS), Sweden were established in 1986. The department has research activities at undergraduate and postgraduate levels. The undergraduate research activity is included in the second M.B.B.S. curriculum. The research activities in postgraduate level include enzyme engineering, fermentation technology and downstream processing. The department has presented 126 abstracts in different symposia held at the international, national and regional levels and 70 full length papers in refereed journals. Among them 50 papers and 78 abstracts are based on Biotechnology research activity. The department does service function to the hospital, University community and local industries.

2. HISTORY IN GENERAL

The activities of the department commenced when the Faculty of Medicine was opened at Kaithady in the Department of Siddha Medicine building in 1978. Our department is one of the pre-clinical disciplines and hence the history goes along with the establishment of the Medical Faculty at Jaffna University. The Department was shifted along with the Medical Faculty to the present premises in 1982.

The Department has developed since 1978 with the help of many staff members. The Department was fortunate to have Professors all along the way, which is reflected in the achievements and development of both the undergraduate and postgraduate activities (Tables 1

and 2). The academic activity of the Department deals with the teaching and research in Biochemistry and Biotechnology. Biochemistry teaching and research involve both postgraduate and undergraduate students. On the other hand, Biotechnology is a postgraduate degree (M.Sc.) by course and research.

3. BIOCHEMISTRY AND BIOTECHNOLOGY EDUCATION

3.1 UNDERGRADUATE STUDIES

The department involves with the teaching of Medical students, which is for 5 terms. Each term runs for 10 weeks. This undergraduate course includes lecture, practical and tutorial classes and from 1985 the research project was introduced to the second MBBS students. This is undertaken during the end of the 3rd term and through the whole of the 4th term. Projects involve most of the medical sciences like Biochemistry, Physiology, Pharmacology, Parasitology and Community Medicine. Each student undertakes an individual project. But students with common interests are grouped together to work on certain diseases or on diseases affecting certain systems (Table 3).

From 1978 the department had trained about 1600 students for the past 21 years. Since 1985, 735 research projects were carried out by the II MBBS students. Among the research projects 16 abstracts were presented in local and 1 in foreign symposia (Table 4). Out of them a few of the research projects were combined together and published as 5 full length papers in recognised journals (Table 5).

3.2 POSTGRADUATE EDUCATION

3.2.1 M. Phil. in Biochemistry

So far 7 students registered for M. Phil. in Biochemistry (Figure 1a) and the research topics are in Table 6. Due to the unfortunate situation in this region, only one student has successfully completed the M. Phil. degree while others have got admission to other Universities or discontinued the course (Figure 1b).

3.2.2 Ph. D. in Biochemistry

A total of 9 students registered for Ph. D. and 3 have completed the degree (Figures 1a and 1b). The research topics are in Table 6 .

3.2.3 M. Sc. Biotechnology

The requirement of knowledge in Biotechnology for the development of our region and Sri Lanka was realized and on 16th November 1986, the M.Sc. (Biotechnology) course was started at the department of Biochemistry, Faculty of Medicine, University of Jaffna. Since then we have had 4 batches of M.Sc. Biotechnology students (Figures 1a and 1b). At the moment we have a batch of students (4 in number). The research topics of the M. Sc. Biotechnology course are in Table 6.

4. UPPSALA UNIVERSITY – JAFFNA UNIVERSITY LINK PROGRAMME

The International Programme in the Chemical Sciences (IPICS), Uppsala University, Sweden started to support the research activities based on Biotechnology (Biotechnology of starch and sucrose (palmyrah) based products) since 1986. The link programme was established between University of Jaffna and Uppsala University from that time. Under the link programme, staff and postgraduate students of the Biochemistry department undergo training in Sweden and other European countries as well as in Thailand and other South East Asian countries. The training in the West helps to acquaint with the latest development in Biotechnology while visit to Asian countries is designated to familiarize and adopt the appropriate biotechnology to meet the developmental needs. The total funds received by our department for the development of Biotechnology is given in Table 7.

In addition to the link with Uppsala University, the Department of Biochemistry also has contacts with the Department of Biotechnology, Mahidol University, Bangkok, Thailand and Fermentation Technology and Bioengineering Discipline, Mysore, India.

5. BIOTECHNOLOGY BASED RESEARCH AT JAFFNA UNIVERSITY

The postgraduate research projects have two main components. One part is the bioconversion of starch in cereals and tubers to glucose by a direct single step procedure instead of the traditional two steps method. Industrially, starch is first extracted from cereals and tubers, and the purified starch is then converted to glucose using enzymes. This traditional two step process is probably the result of the philosophical concept that "Pure starting material yields products of high quality and requires less stringent purification steps". This two step process is time consuming and capital intensive. We have tried a novel single step process for the hydrolysis of starch in cereals to glucose and a simple procedure for the purification of glucose from the hydrolyzate based on isoelectric precipitation of proteins followed by adsorption on charcoal.

The second component of this research project is the development of appropriate fermentation and enzyme engineering technologies for the production of α -amylase and glucoamylase required for the bioconversion of starch to glucose and its further utilization as carbon source for the production of fine chemicals. The research on enzyme stabilization, recycling of cells as well as soluble and immobilized enzymes, membrane technology, use of affinity precipitation in downstream processing could also be fitted as unit processes into the fermentation process to further revolutionize the fermentation technology. This knowledge besides developing the fundamental principles in fermentation would also help in the selection and adoption of fermentation technology to meet our demands. Among the papers (70) and communications to societies (126) (Figure 2) from our department, 50 papers and 78 abstracts were published from the research activities based on Biotechnology.

6. RESULTS OF THE BIOTECHNOLOGY RESEARCH

6.1 BIOCONVERSION OF STARCH TO GLUCOSE

6.1.1 Hydrolysis of starch in cereals to glucose by a novel single step process

Starch in corn / rice flour was hydrolyzed to glucose solution of varying dextrose equivalents (DE) by the synergistic action of α -amylase and glucoamylase. The optimum activity ratio of α -amylase to glucoamylase to hydrolyze 16% starch suspension at 50°C in 0.1M acetate

buffer (pH 5.0) was 1.8 AGU / 1.0 KNU (Amyloglucosidase Unit / Kilo Novo Unit) (1). The α -amylase and glucoamylase mixture had optimum activity at pH 4.6 with 10% (w/w) starch suspension in 30 min (1).

Mixture of α -amylase and glucoamylase incubated with native starch (16%, w/w in suspension, 0.025M acetate buffer pH 5.0) at 55°C hydrolyzed 64% of starch in 3h. The activity of the enzyme mixture was more than the algebraic sum of the activities of the individual enzyme (1).

In 3 hours, a suspension of raw starch (10%, w/w) in 0.025M acetate buffer (pH 4.6) hydrolyzed by enzyme mixture at 70°C gave 82.2% of the theoretical yield of glucose. However it took 6 hours to hydrolyze a starch suspension (16%, w/w) when α -amylase and glucoamylase were added sequentially under the same conditions. These results show that the simultaneous actions of α -amylase and glucoamylase bring about not only a saving in energy required for high temperature gelatinization but also in time (2). A comparison of hydrolysis of corn flour starch (16%, w/w) and waxy maize starch (16%, w/w) in 0.025M acetate buffer (pH 4.6) at 70°C by the enzyme mixture gave a glucose solution of 13.1 and 15.3% (w/w) respectively. The glucose yield (glucose obtained / starch present x 100) was 81.9 and 100% for corn flour and waxy maize starch respectively. The difference in glucose yield is due to the differences in starch content. When 18.5% (w/w) corn flour suspension containing the same amount of starch as 16% (w/w) waxy maize starch was hydrolyzed, there was no difference in glucose yield (15.2%, w/w) . These results show that the starch in corn flour can be hydrolyzed directly and that there is no advantage in using the extracted starch from cereals (2). This novel technology demonstrates that the starch in cereals can be hydrolyzed directly by a single step process instead of the traditional two step process without any loss in glucose yield but with a saving in energy, time and capital investment.

The effect of calcium ions on the liquefaction of starch (30%, w/w) suspension at pH 7.0 by thermostable α -amylase was investigated (3). The calcium concentration of 250 ppm not only improved the thermostability of α -amylase but also increased the optimum temperature of α -amylase for glucose production from 105 to 107°C, thereby shortened the process time required for liquefaction (3).

6.1.2 Downstream processing of glucose in rice / corn flour hydrolysate by isoelectric precipitation and adsorption charcoal

The major problem in the downstream processing of corn flour hydrolysate to glucose is the decreased filtrability of the hydrolysate due to its increased viscosity. The increased viscosity of the hydrolysate is mainly due to the proteins in addition to the residues. To increase the hydrolysis and rate of filtration, corn flour (40%, w/w) suspension in water (pH 7.0) was liquefied by Termamyl (NOVO) at 90 – 95°C for 1 hour, followed by treating the liquefied slurry with the combination of enzymes at 40°C for 24h (4) or using different proteases and / or cellulases with α -amylase and glucoamylase mixture (5). The DE obtained with Termamyl; Termamyl and glucoamylase; Termamyl, glucoamylase, Cereflo, Celluclast, pectinase, Neutrane (all at 0.2%, v/v and 0.5% v/v), pepsin and trypsin were 54.5, 87, 92.5 and 93 respectively (5). The supplementation of glucoamylase with commercially available cellulases, proteases and pectinases did not improve the filtration rate (5) but reduced the residual dry matter from 28.6% (in control) to 15.8% (5) and concomitantly reduced the turbidity of the filtrate from 0.90 to 0.56 as measured at 700 nm (4). When the starch in corn flour hydrolyzed with Termamyl and glucoamylase was treated with charcoal, the rate of filtration trebled and the turbidity of the filtrate was further decreased to 0.13 (700 nm) (4).

The rate of filtration has to be further improved if this novel direct process for the bioconversion of starch in corn flour to glucose is to be industrialized. As the reduction in residues did not appreciably improve the rate of filtration of the corn flour hydrolysate, isoelectric precipitation of proteins was attempted. The hydrolysis of corn flour suspension 16% (w/w) in 0.025M acetate buffer (pH 5.0) by a mixture of α -amylase and glucoamylase released the proteins and colour into the hydrolysate with no improvement in filtration time. However the filtration time improved tremendously when the pH of the hydrolysate was reduced from 5.0 to 4.5 and treated with charcoal (5).

At pH 1.5, the precipitated proteins settled down to bottom and the supernatant could be readily decanted. Hence the isoelectric precipitation of proteins from corn flour hydrolysate filtrate was effected at pH 1.5 and the supernatant obtained was treated with the optimum charcoal concentration of 1% (w/v) at 30°C for 15 min to remove proteins (96.7%), amino acids (98.3%) and pigments (98%) present. This yielded a pure glucose solution (6)

6.1.3 Aqueous two – phase continuous process for the bioconversion of starch to glucose

The use of soluble enzymes has been preferred to immobilized enzymes for the degradation of macromolecular substances. In batchwise starch hydrolysis, if the soluble enzymes are recovered and recycled, it can lead to a substantial reduction in the cost of glucose production. The aqueous two-phase system by partitioning the starch and enzymes to the bottom phase and extracting the glucose to the top phase permits not only the recycling of soluble enzymes but also when combined with ultrafiltration process converts the batch process to a continuous process (7). The aqueous two-phase system consisted of equal volumes of 10% (w/w) polyethylene glycol (PEG 20M) solution and 6% (w/w) crude dextran in 0.15M acetate buffer (pH 5.0 with 70 ppm calcium). This solution was taken in an enzyme reactor consisting of a mixer-settler and an ultrafiltration unit. The phase system was allowed to separate in the settling part of the reactor and the temperature was maintained at 50°C. A mixture of α -amylase, glucoamylase and starch suspension (10%, w/w) in 0.15M acetate buffer (pH 5.0 with 70 ppm calcium) was pumped into the mixing chamber while the top and bottom were recirculated. The top phase was circulated through the ultrafiltration unit and the retentate was returned to the chamber. The filtrate containing glucose was collected. The α -amylase and glucoamylase lost 40 and 60% of their original activities after the first day. After 41h of operation an increase in bottom-phase volume was observed due to the accumulation of starch. The reactor was supplemented with the enzyme mixture to continue the process for 8 days (7).

6.2 ENZYME ENGINEERING

6.2.1 Immobilization and characteristics of immobilized enzymes

α -Amylase and glucoamylase were immobilized to Sepharose-4B by nucleophilic and electrophilic methods. When 120mg CNBr/g wet Sepharose-4B was used in the electrophilic and nucleophilic methods of activation and 1mg α -amylase/g wet gel was added for coupling, the α -amylase protein coupled was 70 and 19% respectively (8). Kinetic studies showed that K_m values of both the immobilized α -amylase and glucoamylase were increased compared with soluble enzymes (9). The optimum temperatures of immobilized α -amylase and glucoamylase were higher than for the respective soluble enzymes (9).

Physical immobilization of glucoamylase to DEAE-cellulose was high at neutral pH and the repeated batchwise saccharification of dextrinized starch by the DEAE-immobilized glucoamylase was maximum (85%) at pH 4.5 and the retentivity of the physically immobilized enzyme at this pH was 72% (10).

Coupling of proline to covalently Sepharose-4B immobilized α -amylase increased the thermal stability of the enzyme. Soluble α -amylase lost its total activity in 1 day at 60°C, while the immobilized α -amylase and immobilized α -amylase-proline conjugates respectively took about 15 days and more than 20 days at 60°C to lose all their activity. The half-lives of soluble α -amylase, immobilized α -amylase and immobilized α -amylase-proline conjugates (782.3 μ g proline/g gel) at 60°C were 0.5, 2.3 and 8.2 days respectively (11).

6.2.2 Recycling of soluble enzymes

6.2.2.1 Aqueous two-phase system with ultrafiltration

The process is explained in section 6.1.3.

6.2.2.2 Adsorption of amylase on starch

The affinity of amylase for starch was utilized in the recycling of the soluble α -amylase from rice flour hydrolysate. The flour hydrolysate containing soluble α -amylase was incubated with polished broken rice at pH 7.0 for 4h at 30°C. With increasing DE of the hydrolysate, high percentage of enzyme was adsorbed to the starch in polished broken rice. In a starch hydrolysate of 37.9 DE, 75.2% of the amylase was adsorbed to the polished broken rice. With increasing temperature from 30 to 60°C, the percentage of enzyme adsorbed increased from 75.2 to 84.5% and the hydrolyzing efficiency of rice adsorbed amylase also increased from 67.7 to 76.1% (12).

6.3 FERMENTATION AND RECYCLING

6.3.1 Glucoamylase production

Biomass of *Botryodiplodia theobromae* was recycled for the production of glucoamylase. The fungus was grown in shake flasks in the optimized medium in an orbital shaker (160 rpm) for a period of 70h at pH 5.0. The recycling of biomass for batch production of glucoamylase was achieved by replacing spent medium with fresh medium. The glucoamylase production reached a peak value of 1750U/ml at 48h in the first cycle, and at 32h in the subsequent three cycles. In the fifth cycle, enzyme activity decreased to 1000 U/ml which may be due to decreased viability of the cells (13).

The production of glucoamylase from *Aspergillus niger* by fed batch process in solid state fermentation (wheat bran, nutrient solution and water) and in submerged fermentation (soluble starch 50 gl^{-1} , nutrient solution and water) gave higher yields (U/ml) than in their batch mode operations. In aqueous two-phase system (PEG 6000, 5% w/v and salt solution, 15% w/v of 1M KH_2PO_4 / 1M K_2HPO_4) glucoamylase production was 50Uml⁻¹ compared with 24Uml⁻¹ in the control fermentation without the phase system (14). Production of glucoamylase using locally available materials such as paddy husk, soy meat etc. has been very successful (15).

6.3.2 Lactic acid fermentation

The effect of complete cell recycling on the cellular metabolism of *Lactobacillus casei* was studied. The cells were recycled from a fermenter through an ultrafiltration membrane system at a constant rate (90 lh^{-1}). Fresh medium supplied (0.6 lh^{-1}) was equivalent to a dilution rate of 0.3 h^{-1} . When the glucose concentrations used were 25 and 50 gl^{-1} , the cell mass increased to 61 and 86 gl^{-1} respectively at 130h. However the D-lactic production was high (13.1%) for 25 gl^{-1} glucose concentration compared with 6-7% for 50 gl^{-1} glucose concentration. In a batch culture under starving conditions with 25 gl^{-1} glucose for 8 days, D-lactic concentration increased from 4 to 18% suggesting that this increase could be due to substrate depletion. As no racemase was observed, it has been suggested that the D-lactate may arise from amino acids (16).

6.3.3. Cell recycling extractive fermentation

Extraction of lactic acid from cell free fermentation broth with Bonopore (a hydrophobic solid resin) in paraffin oil in repeated batch culture showed rapid glucose utilization, lactic acid production and cell growth than in the control. Cell recycling extractive fermentation in which fermentation of glucose and extraction of lactic acid was carried out in two separate fermenters showed that cell recycling with extraction of lactic acid into organic phase can be integrated into large scale extractive fermentation process (16).

Lactobacillus casei was immobilized to poly(ethyleneimine) (PEI) coated Pora – bact A in the reactor system itself, which is connected to stirred tank reactor. When 0, 1 and 2% PEI was used for coating of the beads, the productivity decreased with repeated cycles and $4.6 \text{ gl}^{-1} \text{ h}^{-1}$ during 8 repeated cycles and $4.3 \text{ gl}^{-1} \text{ h}^{-1}$ with 12 recycle batches respectively (18). Decrease in yeast extract in the medium to 1 gl^{-1} has no effect on the productivity, but decreased the D-lactic acid content (18). The immobilized cells preferred lactose to glucose. Sugar was efficiently used by the free cells than by the immobilized cells. When 50 gl^{-1} of lactic acid was present in a medium, both free and immobilized cells did not utilize the sugar (19).

7. SERVICE FUNCTION

The department has served the University community and the patients of the teaching hospital, Jaffna by carrying out biochemical investigations. Blood sugar, cholesterol, vanillin mandelic acid, uric acid, urea and copper estimations were made. In addition, qualitative tests for bile salts, bile pigments, haemoglobin, ketone bodies and albumin in urine were also done. For the purpose of analysing the standard of the food samples, estimation of iron, vitamin C, benzoic acid, saccharin, acidity, sulphurdioxide, water content, fat content, carbohydrate content and protein contents were carried out.

8. ACKNOWLEDGMENTS

The authors thank the IPICS, Sweden, all the academic and non academic staff members of the Department of Biochemistry and especially Mrs. K. Sritharan, Miss K. Mylvaganam and Mr. T. Santhiramoorthy for their help in the preparation of this manuscript.

9. REFERENCES

1. Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. (1992). Synergistic action of α -amylase and glucoamylase on raw starch. *J. Microb. Biotechnol.* **7(1)** : 37 -46.
2. Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. (1993). Synergistic action of α -amylase and glucoamylase on raw corn. *Starch*, **45** : 231 - 233.
3. Murugapoopathy, T., Varavinit, S., Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. (1995). Studies on amyolysis of different rice products during a liquefaction process using thermostable α -amylase. *ASAN J. Sci. Technol. Develop.*, **12(1)**: 43 - 57.
4. Mahendran, S. and Balasubramaniam, K. (1991). Effect of enzymes on hydrolysis and filtrability of corn flour. *J. Natn. Sci. Coun., Sri Lanka.* **19(2)**: 171 - 176.
5. Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. (1993). Hydrolysis of macromolecules in corn flour and their filtrability. *J. Sci. Soci., Thailand*, **19**: 37 - 45.
6. Arasaratnam, V., Sritharan, K. and Balasubramaniam, K. (1995). Two - steps procedure for the purification of corn flour hydrolysate. *Starch*, **47**: 182 - 184.
7. Larsson, M., Arasaratnam, V. and Mattiasson, B. (1989). Integration of bioconversion and downstream processing: Starch hydrolysis in an aqueous two-phase system. *Biotechnol. Bioeng.*, **33**: 758 - 766.
8. Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. (1987). Immobilization of α - amylase and glycoamylase to Sepharose-4B. *J. Nat. Sci. Coun., Sri Lanka.* **15(2)** : 217 -226.
9. Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K.(1989). Kinetic studies on soluble and immobilized α -amylase and glucoamylase. *J. Natn. Sci. Coun., Sri Lanka.* **17(1)**: 91 - 97.

10. Arasaratnam, V., Murugapoopathy, T. and Balasubramaniam, K. (1994). Effect of pH on preparation and performance of physically immobilized amyloglucosidase on DEAE-cellulose. *Starch*, **46**: 146 - 149.
11. Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. (1995). Thermal stabilization of immobilized α -amylase by coupling with proline. *Proc. Biochem.*, **30(4)**: 299 - 363.
12. Murugapoopathy, T., Varavinit, S., Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. Optimizing adsorption of α -amylase on broken rice for enzyme recycling. *Submitted*.
13. Navaratnam, P., Arasaratnam, V., Mahendran, S. and Balasubramaniam, K. (1996). Formulation of medium and recycling of biomass for glucomylase production by *Botryodiplodia theobromae*. *Proc. Biochem.*, **31(1)**: 77 - 80.
14. Ramadas, M., Holst, O. and Mattiasson, B. (1996). Production of amyloglucosidase by *Aspergillus niger* under different cultivation conditions. *World J. Microbiol. Biotechnol.*, **12**: 267 - 271.
15. Arasaratnam, V., Mylvaganam, K. and Balasubramaniam, K. (1997). Paddy husk support and rice bran for the production of glucoamylase by *Aspergillus niger*. *Int. J. Fd. Sci. Technol.*, **32(4)**: 299 - 304.
16. Hjorleifsdottir, S., Seevaratnam, S. Holst, O. and Mattiasson, B. (1990). Effects of complete cell recycling on product formation by *Lactobacillus casei* ssp. *rhamosus* in continuous cultures. *Curr. Microbiol.*, **20**: 287 - 292.
17. Seevaratnam, S., Holst, O., Hjorleifsdottir, S. and Mattiasson, B. (1991). Extractive biconversion for lactic acid production using solid sorbent and organic solvent. *Bioprocess Engineering*, **6**: 35 - 41.

18. Senthuran, A., Senthuran, V., Mattiasson, B. and Kaul, R.-H. (1997). Lactic acid fermentation in a recycle batch reactor using immobilized *Lactobacillus casei*. *Biotechnol. Bioeng.* **55**(6): 841 – 853.
19. Senthuran, A., Senthuran, V., Kaul, R.-H., and Mattiasson, B. (1999). Lactic acid production immobilized *Lactobacillus casei* in recycle batch reactor; a step towards optimization. *J. Biotechnol.* **73**: 61 – 70.

Table 1: The heads of the Department of Biochemistry since 1978.

Name	Period of Head-ship
Prof. A. A. Hoover	May 1978-June 1981
Prof. R. Ramasamy	May 1982-September 1983
Dr. K. Jeyaseelan	October 1983- December 1983
Prof. K. Balasubramaniam	January 1984- October 1985
Dr. T. Vinayagamoorthy	October 1985- October 1986
Prof. K. Balasubramaniam	October 1986- May 1990
Dr. (Miss) V. Arasaratnam	May 1990 -October 1996
Prof. K. Balasubramaniam	October 1996-September 1997
Prof. (Miss) V. Arasaratnam	September 1997-To date

Table 2: The number of academic staff attached to the Department of Biochemistry from 1983.

Year	Prof.	Asso.	Sen.	Lect.	Temp.	Visit.	Temp.	Total
		Prof.	Lect.		Lect.	Lect.	Demo.	
1983	1	-	1	2	-	2	-	06
1984	1	-	1	2	-	2	-	06
1985	1	-	-	2	-	2	-	05
1986	1	-	2	2	1	1	-	07
1987	1	-	1	2	1	1	5	11
1988	1	-	-	2	1	1	5	10
1989	1	-	-	3	1	1	3	09
1990	1	-	2	3	-	1	5	11
1991	1	-	2	1	-	1	3	08
1992	1	-	2	1	2	1	2	09
1993	1	-	2	-	2	1	2	08
1994	1	-	2	2	-	1	1	07
1995	1	-	1	2	-	1	2	07
1996	1	1	-	2	-	1	1	06
1997	1	1	-	2	1	1	2	08
1998	1	-	-	1	-	2	2	06
1999	1	-	-	1	-	-	2	04

Table 3: Some undergraduate research topics.

1. Effect of unboiled or boiled and dried palmyrah root powder on the growth of different microorganisms.
2. Effect of extracts from different parts of *Azadirachta indica* ('Neem') on the growth of different microorganisms.
3. Antibiotic sensitivity test for different bacteria.
4. Effect of glycosylation on aging.
5. Measurements of different parameters in Coronary Heart Disease (CHD) patients.
6. Measurements of different parameters in cataract patients.
7. Effect of *Tribulus terrestris* extract on urinary stone patients and normal individuals.
8. Effects of different types of contraceptives.
9. Effect of *Gymnema sylvestre* on diabetics and non diabetics.
10. Effect of heroin addiction.
11. Effects of smoking.
12. Effects of fibrous and non fibrous foods.

Table 4: Publications of the second M.B.B.S. students.

1. Balasubramaniam, K., Arasaratnam, V., Rajendra, S. and Ragavan, S. (1995). Biochemical changes in beedi smokers. *J. Natn. Sci. Coun. Sri Lanka*. **23(3)**: 91 – 96.
2. Balasubramaniam, K., Arasaratnam, V., Nadarajha, S., Chelliah, M. S., Lakshman, P. and Arulampalam, P. K. (1994). Biochemical changes in heroin addicts. *J. Natn. Sci. Coun. Sri Lanka*. **22(1)**: 1 – 5.
3. Balasubramaniam, K., Arasaratnam, V., Nageswaran, A., Anushanthan, S. and Mugunthan, N. (1992). Studies on the effect of *Gymnema sylvestre* on diabetics. *J. Natn. Sci. Coun. Sri Lanka*. **20(1)**: 81 – 89.
4. Balasubramaniam, K., Arasaratnam, V., Seevaratnam, S. and Pasupathy, N. (1989). Blood glucose level in response to carbohydrate meals with varying fiber content. *Jaffna Medical Journal*. **24**: 19 – 22.
5. Balasubramaniam, K., Arasaratnam, V., Seevaratnam, S., Thirumagal, K. and Nageswaran, A. (1988). Hypoglycemic effect of *Gymnema sylvestre* on diabetic patients. *Jaffna Medical Journal*. **23**: 49 – 53.

Table 5: Communications to symposia by the second M.B.B.S. students from their research projects.

1. Ahilan, S., Balasingam, V., Mahendran, S., Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. (1993). Effects of oral and injectable contraceptives on various biochemical parameters. *Procc. 2nd Ann. Sess. Jaffna Sci. Assoc.* p. 18.
2. Solaman, C., Mahendran, S., Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. (1993). Antibacterial activities of selected plant extracts used by "Ayurvedic" physicians in Jaffna. *Procc. 2nd Ann. Sess. Jaffna Sci. Assoc.* p. 19.
3. Thirukumar, M., Balasingam, V., Mahendran, S., Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. (1993). Effect of roasted plantain flower on blood lipid, proteins and iron. *Procc. 2nd Ann. Sess. Jaffna Sci. Assoc.* p. 21.
4. Arulmoli, S. K., Kumaravel, S. Balasingam, V., Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. (1993). Effect of roasted plantain flower and leaves of *Gymnema sylvestre* on blood glucose level. *Procc. 2nd Ann. Sess. Jaffna Sci. Assoc.* p. 25.
5. Senthilkumaran, C., Arasaratnam, V., Mahendran, S. and Balasubramaniam, K. (1993). Effect of cigar smoking on urinary calcium, ascorbic acid and creatinine levels of post menopausal women.. *Procc. 11th Ann. Sess. Jaffna Medical Assoc.*
6. Janaki, P., Mahendran, S., Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. (1993). Effect of cigar smoking on urinary calcium, ascorbic acid and creatinine levels of post menopausal women. *Procc. 11th Ann. Sess. Jaffna Medical Assoc.*
7. Rajendra, S., Arasaratnam, V., Mahendran, S. and Balasubramaniam, K. (1993). Effect of beedi smoking on various biochemical parameters. *Procc. 11th Ann. Sess. Jaffna Medical Assoc.*
8. Somasundram, N. P., Mahesparan, R., Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. (1992). Variation in serum cholesterol, triacylglycerol and protein levels in heroin addiction. *8th International Medical Sciences Students Congress, Istanbul, May. 13 - 15.*
9. Balasubramaniam, K., Nageswaran, A., Mahendran, S. and Ganeswaran, V. (1990). Effect of long term use of therapeutic steroids on the glucose tolerance. *Procc. 8th Ann. Sess. Jaffna Medical Assoc.*
10. Balasubramaniam, K., Mahendran, S., Pushpakumar, P. and Ramesh, N. (1990). The effect of oral contraception on the biochemical parameters. *Procc. 8th Ann. Sess. Jaffna Medical Assoc.*
11. Balasubramaniam, K., Arasaratnam, V., Somasundram, N. P., and Mahesparan, R. (1989). Variation in serum cholesterol, triacylglycerol and protein levels in heroin addiction. *Procc. 45th Ann. Sess. Sri Lanka Asso. Adv. Sci.* p. 14.

12. Balasubramaniam, K., Arasaratnam, V., Somasundram, N. P., and Mahesparan, R. (1989). Effect of heroin addiction on serum cholesterol, triacylglycerol and protein levels and a study on AIDS susceptibility among the addicts. *Procc. 7th Ann. Sess. Jaffna Medical Assoc.* p. 14.
13. Balasubramaniam, K., Arasaratnam, V., Ganeshanathan, S., Gunathilagan, J., Uruthiran, K. and Nageswaran, A. (1989). Effect of "Ayurvedic" drugs on worm infestation. *Procc. 7th Ann. Sess. Jaffna Medical Assoc.* p. 15.
14. Balasubramaniam, K., Arasaratnam, V., Anushyanthan, S., Mugunthan, N. and Nageswaran, A. (1989). Effect of *Gymnema sylvestre* on diabetes. *Procc. 7th Ann. Sess. Jaffna Medical Assoc.* p. 18.
15. Balasubramaniam, K., Jeyasakthy, N., and Parameswaran, S. V. (1989). A preliminary study on the use of *Gymnema sylvestre* in the reduction of monohorregic. *Procc. 7th Ann. Sess. Jaffna Medical Assoc.*
16. Pasupathy, N., Arasaratnam, V. and Balasubramaniam, K. (1988). A preliminary study of the blood sugar level in response to a meal with polished and unpolished rice flour. . *Procc. 6th Ann. Sess. Jaffna Medical Assoc.* p. 3.

Table 6: Post graduate research topics.

1. Lactic acid

Production of lactic acid from whey by *Lactobacillus casei* in continuous and batch mode processes.

Down stream processing of lactic acid.

2. Citric acid

Production of citric acid by surface culture from *Aspergillus niger* CM₁.

Production of citric acid by solid state fermentation from *Aspergillus niger* CM₁.

Down stream processing of citric acid.

3. Palmyrah based projects

Inhibitory effect of different palmyrah products on microorganisms.

Studies on mature mesocarp of palmyrah fruit.

Debittering of palmyrah fruit pulp.

4. Ethanol and baker's yeast

Production of ethanol from corn flour / rice flour hydrolysate by a locally isolated yeast strain.

Simultaneous saccharification and fermentation of liquefied starch of rice / corn to ethanol.

Production of baker's yeast.

5. Glucoamylase

Production of glucoamylase from *Aspergillus niger* by solid state fermentation.

Production of glucoamylase from *Aspergillus niger* by submerged fermentation.

Down stream processing of glucoamylase.

Stabilization of glucoamylase.

6. α -Amylase

Production of α -amylase from *Bacillus licheniformis* by solid state fermentation.

Production of α -amylase from *Bacillus licheniformis* by submerged fermentation

Down stream processing of α -amylase.

Stabilization of α -amylase.

Production of α -amylase from *Aspergillus oryzae* by solid state fermentation.

7. Acid protease

Production of acid protease from *Aspergillus niger* by solid state fermentation

Down stream processing of acid protease.

Stabilization of acid protease.

Table 7: Funds received in US \$ from University, local and foreign donors and missions.

Year	University		W.H.O.	IPICS	Foreign*	Local**
	Consum- able	Equip- ment				
1986	10,051	8,106	-	5,566	-	1,807
1987	7,582	3,609	6,357	1,666	-	1,335
1988	39,232	54,400	-	2,500	5,870	1,300
1989	28,756	1,125	29,700	12,800	29,700	7,750
1990	14,559	7,500	-	8,500	65,400	1,300
1991	27,610	-	13,608	8,000	18,608	13,608
1992	10,000	5,000	2,500	24,500	5,200	7,500
1993	15,896	-	693	21,000	693	-
1994	5,740	1,880	4,000	24,000	4,000	1,080
1995	2,250	1,880	-	23,000	-	525
1996	-	53,381	-	33,000	-	1,250
1997	6,681	21,646	4,000	16,400	4,000	1,446
1998	23,742	-	4,000	17,315	4,000	-

Foreign* TWAS, IFS, ODA and SAREC.

Local** NARESA and DCB.

Introduction

In the Faculty of Science of the University of Jaffna the general degree courses in Bioscience were first commenced in September 1975, and subsequently in October 1978 special degree courses were introduced. The courses were based on course-unit system. The syllabus adopted in 1975 was improved in 1984 and again in 1993, incorporating appropriate applied science components particularly to accommodate flexibility in the courses so that students who choose the courses they feel important and interesting.

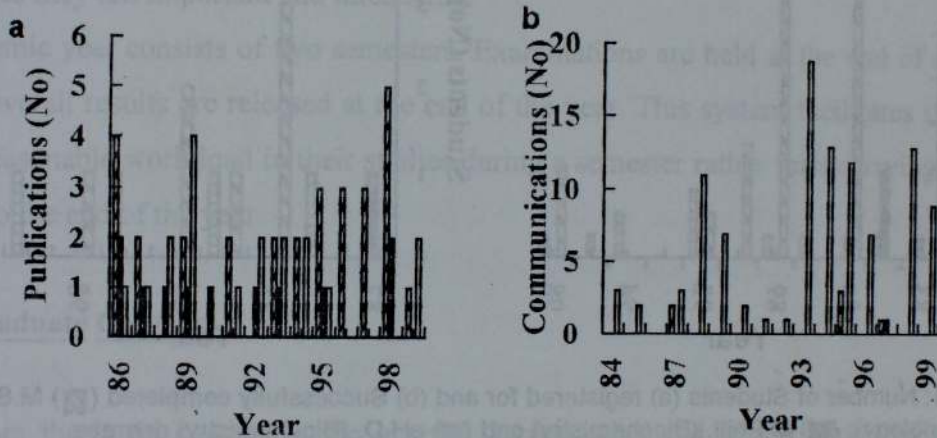

Figure 2: Number of (a) full length papers published and (b) abstracts communicate to symposia (▨) internationally (■) regionally and (▩) locally.

Postgraduate Specialization

Postgraduate courses leading to M.Phil and Ph.D. degrees commenced when senior academics joined the bioscience department. M.Phil. degree by research was offered in Microbiology, Plant pathology, Entomology, Limnology, Marine Biology and Fisheries Biology. A postgraduate Diploma course in Applied Microbiology was initiated in 1994. M.Sc. degree in Plant physiology and Horticulture was offered by course work and research. The academic departments of the

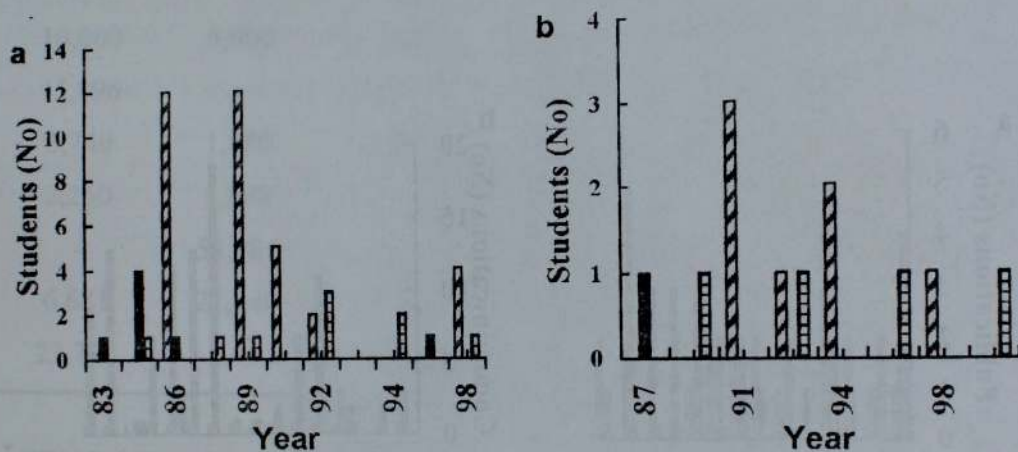

Figure 1: Number of Students (a) registered for and (b) Successfully completed (▨) M.Sc (Biotechnology); (■) M.Phil. (Biochemistry) and (▩) Ph.D. (Biochemistry) degrees

ACADEMIC DEVELOPMENT IN BIOSCIENCE IN THE UNIVERSITY OF JAFFNA ON THE THRESHOLD OF THE THIRD MILLENNIUM

V. K. Ganesalingam

Introduction:

In the Faculty of Science of the University of Jaffna the general degree courses in Bioscience were first commenced in September 1975, and subsequently in October 1978 special degree courses were introduced. The courses were based on course unit system. The syllabus adopted in 1975 was improved in 1984 and again in 1993, incorporating appropriate applied science components particularly to accommodate flexibility in the courses so that students could choose the courses they felt important and interesting.

An academic year consists of two semesters. Examinations are held at the end of each semester and the overall results are released at the end of the year. This system facilitates the students to carry a reasonable work load in their studies during a semester rather than carrying a big load of work upto the end of the year.

Undergraduate Courses:

Apart from the basic courses in the general degree, advanced courses such as Cytogenetics, Microbiology, Plant pathology, Plant physiology and Biochemistry (in Botany), Entomology and Parasitology, Marine and Freshwater Biology, Aquaculture, Fisheries Biology and Environmental Biology (in Zoology) are offered with practicals, field work and assignments

Postgraduate Specialization:

Postgraduate courses leading to M.Phil and Ph.D degrees commenced when senior academics joined the bioscience departments. M.Phil. degree by research was offered in Microbiology, Plant pathology, Entomology, Limnology, Marine Biology and Fisheries Biology. A postgraduate Diploma course in Applied Microbiology was initiated in 1990. M.Sc degree in Plant physiology and Horticulture was offered by course work and research. The academic departments on the

threshold of the third millennium need to gear towards the fast developing reforms in curriculum which should give emphasis to fast developing science and technology world wide.

Courses:

The course unit system currently followed will have to be continued because it is very flexible for students to offer courses according to their preference and aspiration for higher studies. This system will urge students to offer Biostatistics, Computer applications and other useful courses in the course unit system. Even Molecular Biology, Biotechnology and other important courses from other faculties could be offered by students who want to specialize in such fields. The curriculum has to be further revised and modified to achieve further flexibility and employment prospects, and also to accommodate the present needs leading to economic development and prosperity in Sri Lanka.

Research:

Although it may be considered that research is unrelated to curriculum, research is in fact the byproduct of learning and knowledge that is important to develop a good curriculum. Research education has been practised in the 19th century in Germany and from then onwards the German concept of University research and education was adopted to develop research oriented curriculum. The research programme should be carried out according to international standards and it should be incorporated within the curriculum.

Proposal of UNESCO:

It is relevant here to analyse the proposal put forward by the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization with regard to the priorities for Sri Lanka for the biennium 2000- 01 in the field of science. Accordingly, transfer and sharing of knowledge in the basic and engineering science, improving science and engineering education, promoting co-operation in research and training in Mathematics, Physics, and Chemistry become the first priority. Next to that, promoting research capacities in Biology and Biotechnology, studies on earth sciences, earth system management and natural disaster reduction, ecological sciences and biosphere (MAB) programme, hydrology and water resources development in a vulnerable environment,

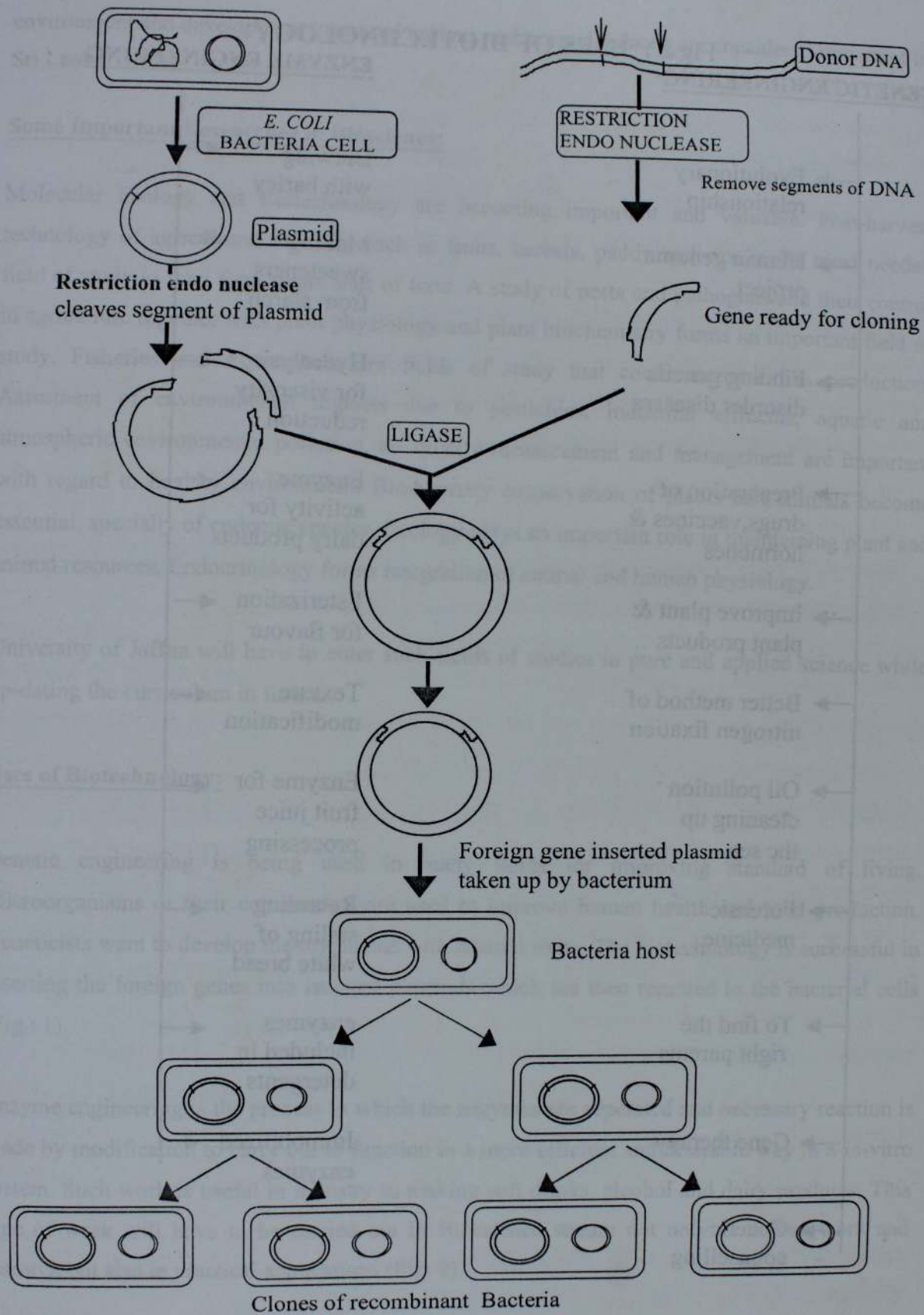

Fig 1 : Biotechnological Application

Fig 2 : USES OF BIOTECHNOLOGY

GENETIC ENGINEERING

ENZYME ENGINEERING

- Evolutionary relationship
- Human genome project
- Finding genetic disorder diseases
- Preparation of drugs, vaccines & hormones
- Improve plant & plant products
- Better method of nitrogen fixation
- Oil pollution cleaning up the sea
- Forensic medicine
- To find the right parents
- Gene therapy
- Genetic counselling

- ← Brewing with barley
- ← Making sweeteners from starch
- ← Hydrolysis for viscosity reduction
- ← Enzyme activity for dairy products
- ← Esterization for flavour
- ← Texture modification
- ← Enzyme for fruit juice processing
- ← Retarding staling of white bread
- ← enzymes included in detergents
- ← Immobilized enzymes

environment and development in coastal regions and in small islands are considered important in Sri Lanka.

Some Important Researches in Bioscience:

Molecular Biology and Biotechnology are becoming important and valuable. Post-harvest technology of agricultural products such as fruits, cereals, paddy and rice is the most needed field of study as they form major part of food. A study of pests and pathogens and their control in agriculture together with plant physiology and plant biochemistry forms an important field of study. Fisheries and Aquaculture are fields of study that could increase fish production. Assessment of environmental impacts due to pesticides, industrial effluents, aquatic and atmospheric environmental pollution, air quality measurement and management are important with regard to healthy environment. Biodiversity conservation of plants and animals become essential, specially of endemic species. Ecology plays an important role in maintaining plant and animal resources. Endocrinology forms integration of animal and human physiology.

University of Jaffna will have to enter such fields of studies in pure and applied science while up-dating the curriculum in future.

Uses of Biotechnology:

Genetic engineering is being used in many fields for improving standard of living. Microorganisms or their components are used to improve human health and food production. Geneticists want to develop the organisms with desired traits. The biotechnology is successful in inserting the foreign genes into isolated plasmids which are then returned to the bacterial cells (Fig : 1).

Enzyme engineering is the process in which the enzymes are separated and necessary reaction is made by modification to carry out to function in a more efficient and desirable way in a in-vitro system. Such work is useful in industry in making soft drinks, alcohol and dairy products. This type of work will have to be carried out in Bioscience stream not only in course work and research but also in practical applications (Fig: 2).

Food Processing and Post-harvest Technology

Food provides energy for maintaining life. Food offers essential material for growth and development. Food is essential for maintenance of all the systems of living organisms. Food production, food preservation, post-harvest of food products and food processing are essential for food requirements of people. There are four ways by which the chemists have developed the food manufacture:

1) to alter the food for more acceptance; 2) to preserve the food for future use; 3) to chemically convert the fruit into edible form; 4) to prevent food spoilage by microbes and others.

In order to produce the above, preservatives are used to prevent spoilage; artificial colours, flavours and sweeteners are added; emulsifiers are added to blend the food; vitamins and minerals are added to make them nutritious.

At a time when fruits and vegetables are cheap and plenty, preservation of such food materials is essential. Therefore, research on food processing and food microbiology is essential for food preservation and post-harvest of food products and fruits.

Plant Biochemistry and Physiology:

Plant biochemistry, essential minerals, carbon and nitrogen cycle, biological activities of the chemicals, biological control of chemical action and chemical nature of the plant are studied to determine the chemistry of plants. Plant physiology deals with functioning of the systems such as transportation, photosynthesis, growth, hormones, nutrients, reproduction etc. Plant pathology concerns with pathogens attacking the plants and causing diseases in plants and such microorganisms may spread from plant to plant. Suitable research studies should be planned out to produce healthy, physiologically active, economically important plants for agricultural development.

Chemicals from Plants:

In Sri Lanka there are nearly 700 indigenous plant species used in medicine (Abeywickreme, 1979). The plants have been investigated for their activity as drugs. Some plants have antibacterial activity. The extract of a local plant *Gymneria sylvestra* is of considerable importance as antidiabetics (Ganesalingam, 1989). There are about 19 species of plants having

insecticidal or insect repellent properties. A local plant *Azadirachta indica* (neem) has insect produces regulatory effects and produces deformed adults in insects. (Ratnasabapathy and Ganesalingam, 1999). The ingredient, Azadirachtin cannot be synthesized in large quantity. However many neem biopesticides are available in the market (Kumar, 1990). Importance of neem (Margosa tree) is now well documented (Fig : 3).

Our aim should be to perpetuate such natural resources which could be used in agriculture, medicine and industry. What is hidden in nature should be brought to light for the benefit of man. A good number of benefits such as utilization of locally available natural resources, promotion and production of such resources at lower cost and thereby conservation of foreign exchange could be achieved by isolation of such chemicals and harvesting them from such natural resources should be carried out methodically.

Integrated Pest Management:

Control of insect pests of vegetable crops, paddy, cereals, other plants and stored products is a challenge for human being as both pest and man share the same food. As such various methods have been used but with not much success. Chemicals were used extensively but their residual effects, development of resistance and the effects on balance in the ecosystem specially on beneficial organisms have made chemical control not a suitable method of control. Biological control method using parasitoids or predators to keep up a dynamic balance seldom give success although there are a few cases of successful events. However integrated pest management (Sivapalan, 1979) comprising all the methods of control, specially cultural control, sanitation, physical and mechanical control is considered to be suitable for a developing country for controlling insect pests. Practising integrated pest management (Fig:4) is acceptable rather than using chemicals only. Research has to be developed to accommodate Botanicals, Biological control and Biotechnology in IPM in farms and storage for insect pest control.

Fisheries:

Fisheries play an important part in contributing protein food for all living animals and man. Cartilagenous fishes and bony fishes are available in marine waters and fresh waters. Bony fishes are most numerous. Sharks and rays are called cartilagenous fishes because they have flexible

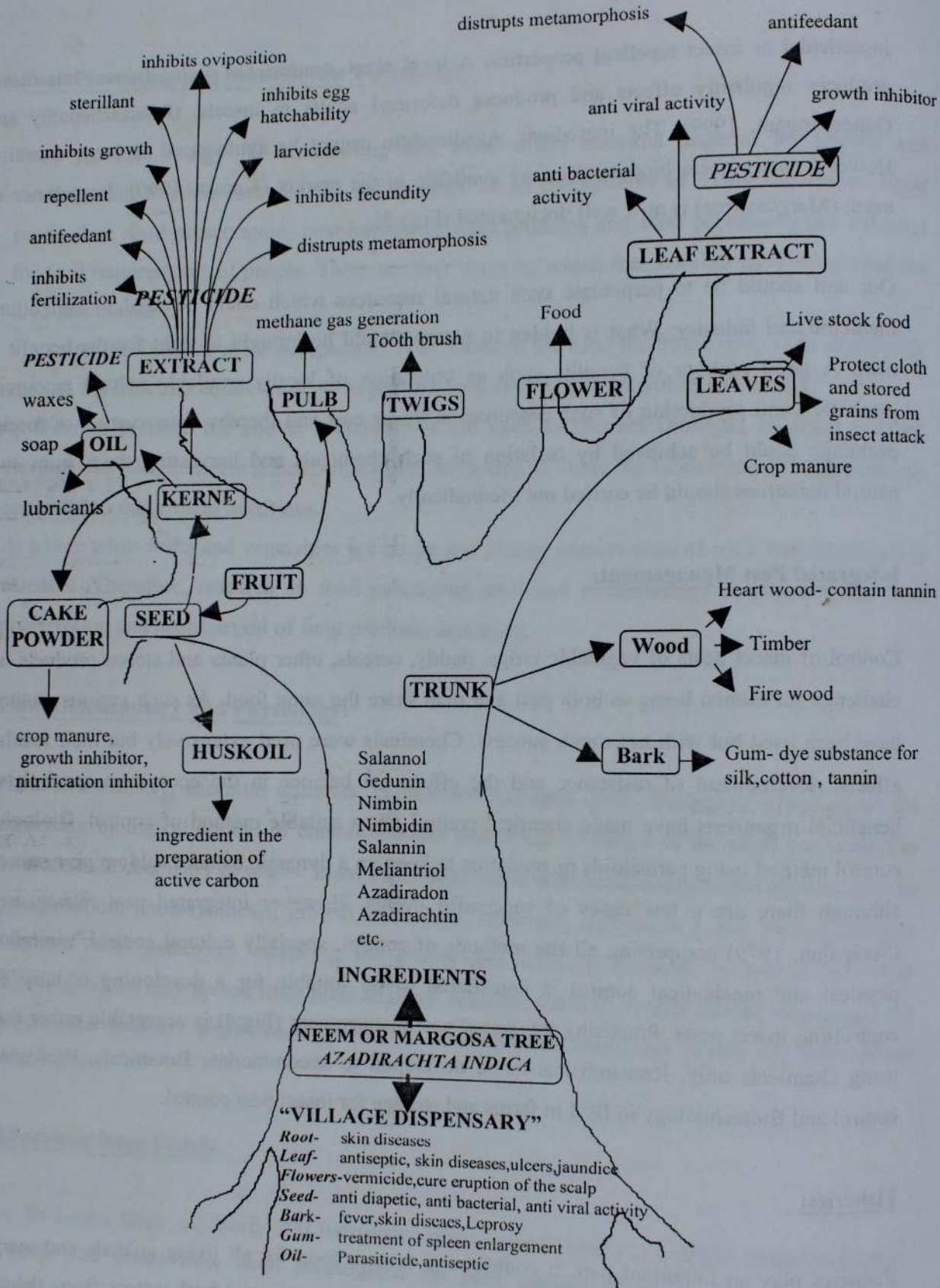

Fig 3 : Various Uses of Margosa Tree

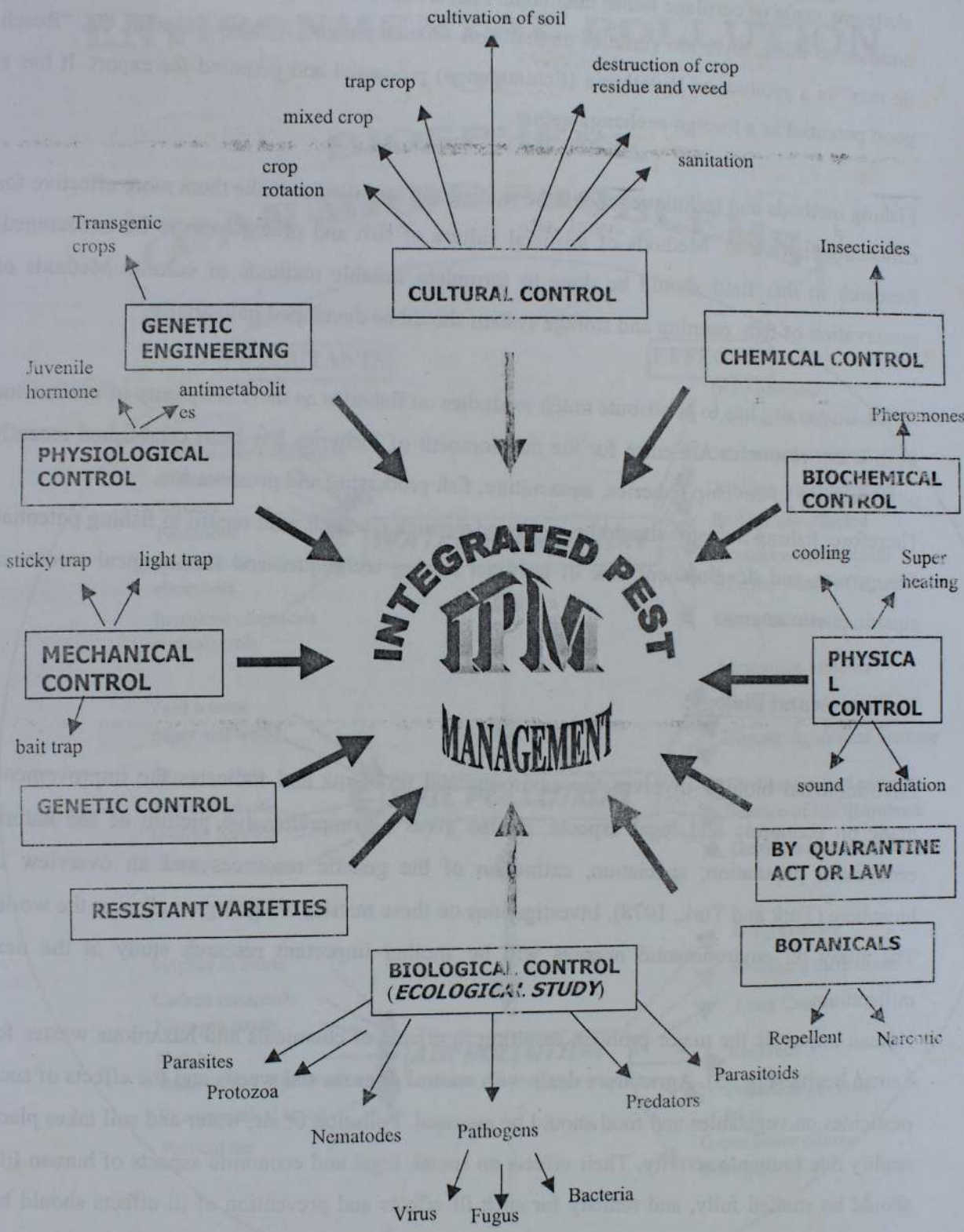

Fig. 4: IPM – Combination of some active methods

skeletons made of cartilage rather than bone. Fish are most wide spread and diverse in shape. In addition to these, there are varieties of shell fish such as prawns, shrimps, lobsters, etc. "Beach de mer" is a product of Holothuria (Echinoderms) processed and prepared for export. It has a good potential as a foreign exchange earner.

Fishing methods and techniques should be studied and modified to make them more effective for enhancing fish catch. Methods of artificial culture of fish and prawn have to be encouraged. Research in this field should be done to formulate suitable methods of culture. Methods of preservation of fish, canning and storage system should be developed industrially.

Jaffna University has to contribute much to studies on fisheries as there are plenty of marine and fresh water resources. A Centre for the development of Fisheries has been established recently with the view to develop fisheries, aquaculture, fish processing and preservation.

Therefore, fishing industry should be improved through research with regard to fishing potential, fish growth and development, use of artificial rearing techniques and limnological studies of aquatic environments.

Environmental Biology:

Environmental biology involves the environmental problems and indicates the improvements made on economic and legal aspects. It also gives a comprehensive picture of the natural ecosystem, population, speciation, extinction of the genetic resources and an overview of biosphere (Turk and Turk, 1978). Investigations on these matters are going on all over the world. The study on environmental impacts will be another important research study in the next millennium.

Human impact is the major problem resulting in effects of chemicals and hazardous wastes for human health (Fig : 5). Agriculture deals with control of pests and weeds and the effects of such pesticides on vegetables and food should be assessed. Pollution of air, water and soil takes place readily due to man's activity. Their effects on social, legal and economic aspects of human life should be studied fully, and remedy for such ill effects and prevention of ill effects should be carried out before pollution does more damage. Environmental studies in urbanization, ruralization, land use, remedy for human hunger and renewal of mineral resources and natural resources are essential.

ENVIRONMENTAL POLLUTION OF BIOSPHERE (MAN MADE PROBLEMS)

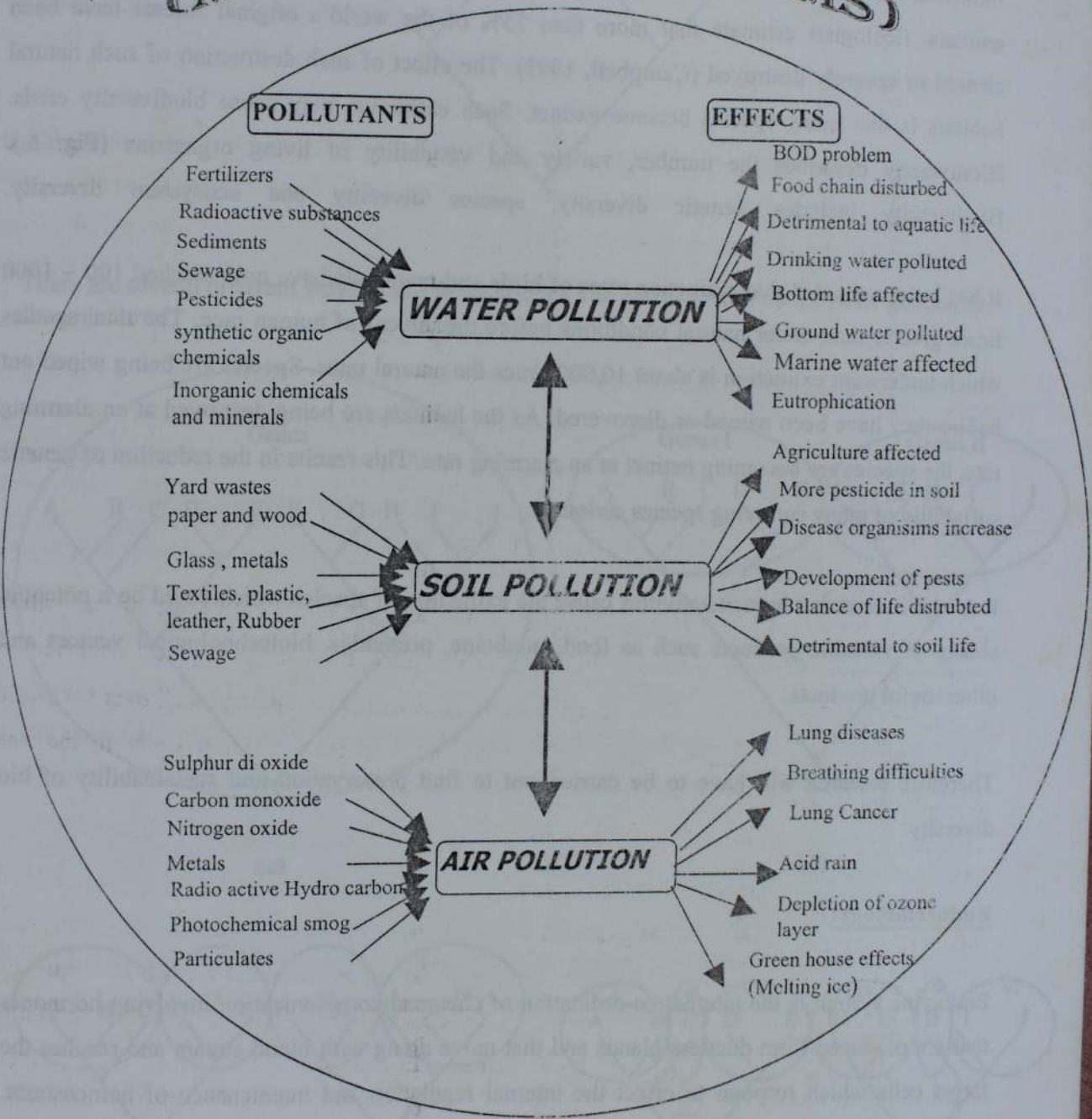

Fig 5 : Problems due to environmental pollution (Summary)

Biodiversity:

Human encroachment on natural ecosystems, which is usually necessary for agricultural, industrial and residential areas, cause disruption of natural environment suitable for plants and animals. Ecologists estimate that more than 75% of the world's original forests have been cleared or severely destroyed (Campbell, 1993). The effect of such destruction of such natural habitats is that many species become extinct. Such extinction may cause biodiversity crisis. Biodiversity describes the number, variety and variability of living organisms (Fig: 6.). Biodiversity includes genetic diversity, species diversity and ecosystem diversity.

It has been estimated that extinction rates of birds and mammals have now reached 100 – 1000 times greater than under natural conditions before the advent of human race. The total species which underwent extinction is about 10,000 times the natural rates. Species are being wiped out before they have been named or discovered. As the habitats are being destroyed at an alarming rate, the species are becoming extinct at an alarming rate. This results in the reduction of genetic variability of many surviving species seriously.

It is sad indeed that human activities cause the extinction of species which could be a potential source of valuable products such as food, medicine, pesticides, biotechnological vectors and other useful products.

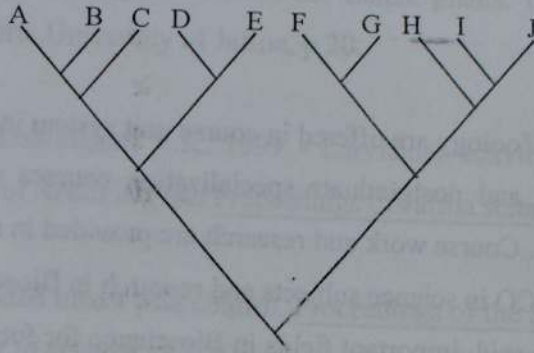
Therefore research will have to be carried out to find preservation and sustainability of bio diversity.

Endocrinology:

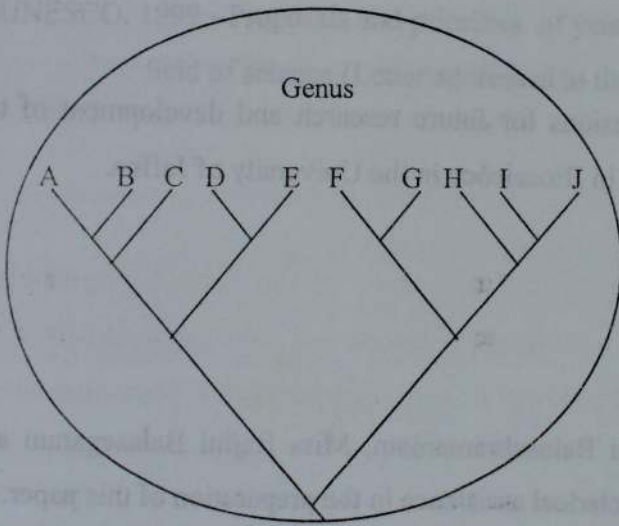
Endocrine system is the internal co-ordination of chemical communication involving hormones that are produced from ductless glands and that move along with blood stream and reaches the target cells which respond to effect the internal regulation and maintenance of homeostasis. Hormones were studied extensively in invertebrates and vertebrates. All groups of invertebrates including insects have extensive endocrine system. In vertebrates several organs secrete various

hormones for reproduction, growth, digestion, excretion, etc. However both endocrine gland and nervous system function as a single unit.

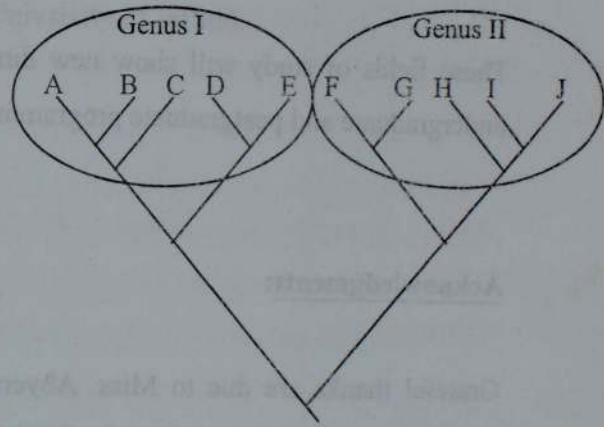
Fig. 6 : A phylogenetic tree which shows relative relatedness between ten species and Biodiversity.

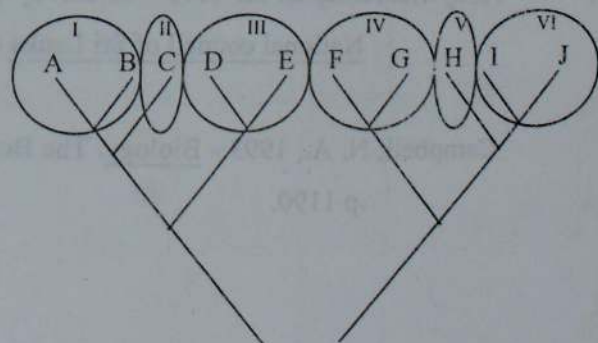
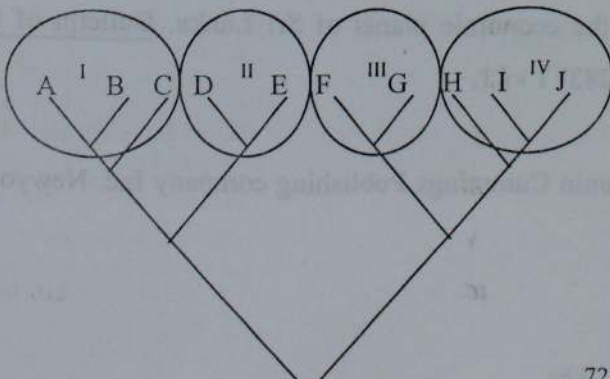
There are several different ways to sort these species into acceptable, monophyletic genera, as shown below.

(a)

(b)

Current research on endocrinology is moving so rapidly that research in this field has enormous value in applied biology and medicine.

Conclusion:

Courses in Botany and Zoology are offered in course unit system in the University of Jaffna. Undergraduate courses and postgraduate specialization courses are offered in areas that are academically important. Course work and research are provided in research-education system. Proposals of the UNESCO in science subjects and research in Bioscience have been analysed. On the basis of the fore said important fields in Bioscience for further research and course work are suggested for specialization in the University of Jaffna on the threshold of the third millennium.

Each of the fields has been discussed briefly.

These fields of study will show new dimensions for future research and development of the undergraduate and postgraduate programmes in Bioscience in the University of Jaffna.

Acknowledgments:

Grateful thanks are due to Miss. Abyerami Balasubramaniam, Miss Rajini Balasegaram and Miss Nithyagowry Ratnasabapathy for their clerical assistance in the preparation of this paper.

References:

Abeywickreme, B. A. 1979 - A survey of the economic plants of Sri Lanka. Bulletin of the National council of Sri Lanka 4 (283) 1 - 11.

Campbell, N. A., 1993 - Biology. The Benjamin Cummings Publishing company Inc. Newyork. p 1190.

- Ganesalingam, V.K. 1989 - Some useful botanicals Inaugural address, Jaffna Medical Association p. 6.
- Kumar, V. 1999 - Insecticidal compounds from Sri Lanka plants. Professor S .Mageswaran Memorial Lecture ,University of Jaffna, p 20.
- Ratnasabapathy, N. & Ganesalingam, V.K. 1999 - Larvicidal activity of aqueous neem seed extract on larva of *Aedes aegypti* Proceedings of Jaffna science association p- 3.
- Sivapalan, P. 1979 -. Integrated insect pest control. Proceedings of the Sri Lanka Association for the advancement of science 15 – 30.
- Turk, J. & Turk, A. 1984 Environmental science. Saundess college publishing, New York, p 544.
- UNESCO, 1999 - Proposals and priorities of year country for next Millennium 2000 - 01 in the field of science (Letter addressed to the University of Jaffna).

THE ROLE OF THE FACULTY OF AGRICULTURE, UNIVERSITY OF JAFFNA IN THE THRESHOLD OF THE THIRD MILLENNIUM.

S. Mohanadas

Introduction:

The University of Jaffna has gone through twenty five years of academic enterprise both at undergraduate and postgraduate levels amidst civil war that broke in 1981. It is a remarkable achievement in University education. The University of Jaffna is now celebrating the Silver Jubilee. In contrast, the Faculty of Agriculture is relatively young, only 9-years-old. But the agricultural education in this region is not new. This paper looks into the agricultural education in our region in the past, present and also the role of the Faculty of Agriculture in our University in the future.

Sri Lanka is an agricultural country. Table-1 shows the land-use pattern in Sri Lanka. 24% of the land is coming under agriculture and 65% of the population is directly and indirectly living on agriculture.

Table-2 shows the Gross Domestic Product (GDP) in agricultural sector. Although there is an annual increase in the value of GDP in agriculture, livestock and fisheries, the % of contribution of this sector over the total major economic activities of GDP is decreasing annually. Self sufficiency is reached on production of rice but the production of sugar reached only 20% of the local need as shown in Table-3 and Table-4 respectively. Production of milk and milk products is nearly self-sufficient but the investments have to be made for manufacturing tinned milk products. Sri Lanka produces only 1/3 rd of the local demand on pulses as given in Table-5. Sri Lanka achieved self-sufficiency in the production of potato but continues to import onion to meet more than 50% of the local demand as in Table-6. Sri Lanka produces only upto 20% of the local demand in dried fish as given in Table-7. These deficiencies highlight the scope of agricultural education and efforts in Sri Lanka.

Agricultural Education:

The School of Agriculture at Peradeniya is the first name every body thinks of when one talks about agricultural education. No doubt that this was the first teaching institution in agriculture that was established by the Department of Agriculture in 1916. Documentation on plants and their varieties was made available by colonial rulers of Sri Lanka. Even before this, our kings had practised agriculture, irrigation and animal husbandry. Construction of irrigation tanks, rice production, establishment of herbarium and Kandyan kings' Garden are a few examples of such activities during our ancient time. In fact the Kandyan kings' Garden at Peradeniya was taken over in 1822 by the British to establish an English Botanical Garden.

Agricultural education is more than hundred years old in this country. The earliest recorded activities were in the 1880s even before the Department of Agriculture was formally set up in 1912. Sri Lanka became known to the West because of her spices and this attracted the Portuguese (1505-1640). The Dutch (1640-1796) replaced the Portuguese. Thereafter the island came under British administration until independence. During the Dutch period Paul Hermann collected Sri Lanka plants from 1672 to 1676 and his herbarium came into the hand of Linnaeus who published an account of them under the title "Flora Zeylanica" in 1777. The first Botanic Garden in Sri Lanka was established under the name 'Kew' in Kew road, Slave Island, Colombo in 1812. In 1815, it was moved to Uggalboda, Kalutara. In 1822 the Botanic Garden was moved to the site of the late Kandyan kings' Garden at Peradeniya. Alexander Moon, the superintendent of the Peradeniya Botanical Gardens published his 'Catalogue of the Indigenous and Exotic Plants Growing in Ceylon' in 1824. In 1864 G.H.K. Thwaites another superintendent published a catalogue entitled 'Enmeratio Plemtarum Zeylaniae'. Another publication titled 'The Handbook of the Flora of Ceylon' was made by Henry Trimen, superintendent of Botanic Gardens in 1895. During the colonial period all the activities in agriculture were centered within the Botanical Gardens.

It was from 1850 to 1890 that the introduction and acclimatization of plants were carried out with much vigour and with many successes. Among the plants then introduced were rubber, cocoa, cinchona, vanilla, fruits, vegetables, flowers, shade and timber trees while the spread in the cultivation of tea and spices like clove, nutmeg was also largely helped by the introduction of improved varieties through the Botanic Gardens. Coffee was introduced from Indonesia to Sri Lanka during the Dutch period, and in 1845 Botanical Gardens at Peradeniya supplied seedlings. Liberian coffee was introduced from Jamaica in 1873. But the coffee estates were ravaged by deadly coffee leaf disease, Hemileia vastatrix by 1875 and the coffee industry in the island collapsed. This was replaced by tea cultivation.

The establishment of the Hakgala Gardens in 1861 enabled the introduction of cinchona and nursery cinchona plants were distributed from Hakgala Gardens. This industry also became unremunerative due to competition from India and Indonesia and it ultimately gave place to tea.

Tea was introduced to Sri Lanka prior to 1828 and was grown at the Kalutara Gardens. In 1839 newly discovered Assam Tea seeds were grown at Peradeniya Gardens and the Assam Hybrid variety reproduced at Hakgala Gardens were distributed in 1870.

The entire rubber industry in South East Asia owes its existence to seeds or stocks from Botanical Gardens of Sri Lanka. Heneratgoda Gampala Garden was selected in 1876 to put out 1919 plants arrived from Kew Gardens, London and planting materials obtained from this stock were distributed for planting in estates in Sri Lanka and South East Asia.

Cocoa plants from Trinidad had been introduced as early as 1834 and cultivation of cocoa was encouraged in 1880 with the decline of coffee cultivation. Other crops introduced through the Botanic Gardens were camphor (1852), nutmeg (1804), vanilla (1853), mahogany (1888), sandalwood (1869), etc.

A botanical laboratory was established at Peradeniya in 1900. In 1898 the superintendent was supported by a Scientific Assistant.

While the work at Peradeniya Gardens in the early years was mainly directed towards botany and acclimatization of plants, activities in later years developed towards agriculture and economic botany which led eventually to the institution of the Department of Agriculture in 1912 after the retirement of Wills, Director of Botanical Garden in 1911. With the establishment of the Department of Agriculture, the Botanic Gardens began to diminish because of its divisions and the number of plants introduced.

Thus after 1912, the activities in the Botanic Gardens had been mainly confined to the development of Ornamental Horticulture in the island and in addition a medicinal garden was established at Ganewatte in 1950.

School Gardens:

In view of the importance of agricultural education in the country, school gardens were established in all schools, and all pupils above grade 2 were given trees, economics plants and ornamental plants to grow. Training course for teachers to teach agriculture was commenced in 1916 at Peradeniya. This is the first School of Agriculture which not only trained school teachers but also Village Headmen and youth farmers. The School of Agriculture subsequently developed three courses of instructions; a two year course in English medium to train agricultural learners who intended to serve as Agricultural Instructors (AI) in the Department of Agriculture, a one year course for teachers and a short term course on practical farm for others. The School of Agriculture was moved to its permanent building at Peradeniya in 1938. Finally it was moved to Kundasale in 1967.

The Practical Farm School was started in provinces too and the Farm Schools at Thirunelvely, Jaffna and Karadian Aru, Kalmunai were established for Northern and Eastern Provinces respectively.

All the Farm Schools conducted a one year practical course for the sons of peasant farmers. The Jaffna School had in addition short term courses for students and teachers during vacations.

Since independence in 1947 several changes have taken place in agricultural policies to provide agricultural education, domestic agricultural production and to reduce imports. The Department of Agriculture established additional Farm Schools at Vavuniya and Sammanthurai in the Northern and Eastern provinces respectively. The Vavuniya Farm School is new (1990), it was elevated as a School of Agriculture whereas two more Schools of Agriculture were established at Angunakolapelassa and Pelwehera in 1981. To update the knowledge and skill of the field staff, In-Service-Training Institutes (ISTI) were established by the Department of Agriculture in early 1980s. Kilinochchi and Karadian Aru were chosen for this purpose in the Northern and Eastern Provinces respectively.

Faculty of Agriculture:

A land mark in the field of higher education in agriculture was the setting up of a Faculty of Agriculture at Peradeniya in 1947, five years after the University of Ceylon was established. This Faculty was started with 16 students and the intake of students was very low upto 1970s. In 1980s the number was increased to more than 100 and now annually 200 students are being admitted to the Faculty of Agriculture in the University of Peradeniya.

Subsequently University education was expanded to all parts of the country with the creation of new Universities in Sri Lanka. Thus University education in Agriculture was also extended to Ruhuna University (1978), Eastern University (1981), Jaffna University (1990), Rajarata University (1997) and Sabragamuwa University (1997). The number of students proposed for admission by U.G.C. for the academic year 1999/2000 is as follows:

University of Peradeniya	- 200
Ruhuna University	- 150
Rajarata University	- 100
Subragamuwa University	- 75
University of Jaffna	- 50
Eastern University	- 50
Total	- 625

Faculty of Agriculture, University of Jaffna:

The Faculty of Agriculture in the University of Jaffna commenced the B.Sc (Agriculture) programme, a four year course in 1990. The Faculty of Agriculture was officially opened at Kilinochchi. At Kilinochchi the Faculty shared the facilities of the government's Department of Agriculture, In - Service Training Institute (ISTI), Regional Agriculture Research Centre (RARC), and National Youth Service Council (NYSC). In addition the Faculty established temporary buildings at 35 acre land where foundation for construction of permanent building for the Faculty was laid in 1987 but no progress could be made due to the civil war. Forty acres of paddy land were donated by the Ramanathan Trust to the Faculty at Kovinthan Kade, Kilinochchi.

ISTI housed the Dean's office, Library, Department of Agricultural Economics, Farm, Store House, Kitchen and Mess, Guest House, Staff Quarters, Girls Hostel, Students' Common Room, Agronomy and Agricultural Chemistry field plots.

35 acre-land housed the lecture halls, Departments of Agronomy, Agricultural Engineering, Animal Science, Agricultural Biology, Agricultural Chemistry, Agronomy field plots, Animal Houses and Pasture Museum.

NYSC premises comprised the Boys' Hostel and a play ground. Ramanathan paddy farm was used for research by the Departments of Agronomy and Agricultural Chemistry and also for seed paddy production.

RARC housed the laboratories of the Departments of Agricultural Chemistry and Agricultural Biology. In addition the fields belonging to RARC were used for collaborative research works, students' demonstration, and for collection of specimens.

The above arrangement came into effect after a series of shifting that took place internally during a course of six year period of the Faculty's stay at Kilinochchi. The Faculty was forced to shift to various places in Vanni due to the Sathjeya military operation in July 1996. It moved to Karippaddamurippu, Oddusuddan and Mallavi, all in Mullaitivu District. Finally the Faculty was shifted to Jaffna in August 1997. Now it is housed in three locations: second floor of the Medical Faculty, former Guest House, and in four rented private houses.

Student Enrollments:

The first batch of 26 students (1989/90) was registered to follow the course but only 20 students got through the final degree programme. The Faculty has facility to teach 50 undergraduates at every intake but during the past 10 years an average of 33 students had been admitted yearly while an average of 24 students had registered out of which about 16 students are completing the course as shown in Table 8. During the first three and the last three academic years some stability seems to have prevailed at Kilinochchi and Jaffna. The reason for a very low number of students in the 4th, 5th, 6th and 7th batches may be due to the intance military action followed by exodus of people due to civil war in 1995 and 1996.

There is a 50% of reduction in the number of students admitted compared to the number of students following the course presently. One reason is that all students who are admitted do not register their names as shown in the Table 8. There is a 33% of drop due to this reason. The first or second shy students go for the next A/L Examination hoping to get a better chance to follow a course of their choice. The other reason for the balance 17% of drop is chiefly due to the transfer of students to veterinary Science / Dental Science / Natural Science courses after registering their names and partly following the

first year course. During this period of 9 years, 5 batches of students completed their courses.

Academic Programme:

Six Departments are set up to run the academic programme viz. Agronomy, Animal Science, Agricultural Biology, Agricultural Chemistry, Agricultural Economics, and Agricultural Engineering. Studies on pest and diseases are included in Agricultural Biology ; studies on Soil Science and Food Science are included in Agricultural Chemistry. Agricultural extension is covered in Agricultural Economics. Biometry is included in Agronomy. English is taught during the first year. Application of Computer Science is taught during the first half of the final year.

The total course is taught and evaluated in 8 semesters comprising 8 examinations. Each examination comprises 30% of continuous assessment and 70% of end semester examination.

Practical examination does not exceed 30% of the total evaluation in each course. There are six courses in each examination. A student has to pass all the courses including English to complete the degree programme. The medium of instruction is English. However Tamil could be used during the first year. At the end of third year, a student can choose any discipline for specialization. The pattern of specialization that prevailed during the past five years is shown in Table 9.

The undergraduates during the course of 4 years obtain basic knowledge and skill in Agriculture during the course of 4 years and in addition they get competency in advanced learning, research methodology and extension activities. The type of education they receive depends chiefly on the academic programme of the Faculty, its academic staff and the library, laboratory and field facilities.

Duration of Course:

The duration of the B.Sc. Agriculture course in our Faculty is four years. The first two batches took four years to complete their degree as shown in Table 10. Third, fourth and

fifth batches took five years to complete their course since no teaching took place between July 1996 to September 1997 due to the displacement that took place in Kilinochi during the 'Sathjeya' military operation.

The academic programme of the Faculty was revised twice within the 9 year period. In 1993/94 the revision of the curriculum brought changes to complete the fundamental studies within the first two years so that the advanced learning could begin by the third year. Specialization is followed during the fourth year. The fourth year comprised three advanced courses and in addition a compulsory course on Experimental Design. A small change in continuous assessment was also effected in the revision so that unannounced quiz was scrapped. The second revision came into effect with the University reforms. The salient feature of this revision is to reduce the teaching load from 165 credit hours to 146 credit hours so that the undergraduates could use extended library hours. The second change is to accommodate new topics within the course to include studies in biotechnology, environmental pollution, computer programming, and extension activities. In addition, a new course on in-farm experimental learning has been introduced in the first semester of the final year. Here the student will interact with the contact farmer and farm and the farmers' problems and prospects. The student will learn from the rich knowledge of the Jaffna farmer and solve their problems in consultation with the Faculty staff and the staff from the Departments of Agriculture, Agrarian service, and Animal production and health. These changes have been introduced in order to bring out the graduates to face the needs of the new century in the third millennium.

Academic Staff:

The strength of the academic staff has recently increased with the return of five staff trained in the Post Graduate Institute of Agriculture. One of the staff in the Department of Agricultural Economics went to AIT, Thailand for a Ph.D. programme. In addition each Department has a Senior Staff. Each Department has about 5 staff (3 permanent and 2 temporary). Due to low number of students the cadre for permanent staff cannot be increased. To compensate the shortage of academic staff visiting staff have been appointed from other Faculties (Departments of Chemistry, Biochemistry, Zoology,

Geography), from the Eastern University and other Govt. Departments (Dept. of Agriculture, Dept. of Animal Production and Health). The competency now available at the Faculty is shown in Table 11. The competency of the Faculty together with that of the visiting resource personnel available in Jaffna, the Faculty should be in a position to deliver the agricultural education to the undergraduates and postgraduates in future. It is not the number of academic staff which is important to decide about the teaching capacity of the Faculty but it is the attitude of the lecturer and his commitment to the academic career and the quality of his teaching and practising that matter. In this respect the University could be proud of the academic staff who produce the type of agricultural graduates that is needed in our country.

Research:

There are several constraints faced by the Faculty in doing research . Low number of academic cadre, displacement and shifting due to civil war, lack of laboratory facilities and funds for establishment of laboratories are some of them. In spite of all these drawbacks our staff had committed consistently to research programmes with the available resources. In addition it had contributed to the development of the Jaffna Science Association (JSA), and the number of presentations at the annual proceedings of the Jaffna Science Association had increased tremendously when our Faculty got shifted to Jaffna (Table 12). The quality and quantity of research output are expected to increase when the laboratory facilities are reestablished in Jaffna.

Extension Activities:

Kilinochchi was chosen as the site for the establishment of the Faculty of Agriculture of the University of Jaffna with the primary intention to develop the new District of Kilinochchi which was carved out of the Jaffna District in mid 1980s. This highlights the importance and impact of extension activities by a University. This objective did not go untrue when the newly established Faculty did interact with the activities of the Kilinochchi district. The Dean and a few members of the Faculty became members of the (i) District Agricultural Committee of the District Secretariat, Kilinochchi (ii) Kilinochchi District Educational Trust (iii) Regional Technical Working Group (RTWG)

of the Dept. of Agriculture (iv) Non-Government Organizations of the District such as SLRC, Kilinochchi Relief and Rehabilitation Programme, etc.

The participation of the Faculty staff at the above committees facilitated our staff to meet the top decision makers as well as grass-root peasants through farmers organization of the Kilinochchi district. Here the academics have to play a dual role, on one side an advisory role to the policy makers, and on the other side dissemination of knowledge and skill to the farmers, the target group of the agricultural sector. The Faculty at Kilinochchi was able to help farmers in solving their problems on pest and diseases and aspects of animal and plant husbandry. Seeds and planting materials raised at our farms were distributed to farmers. Poultry and eggs were also distributed to growers and consumers. In addition various farmers were trained in several aspects of plant and animal husbandry and mushroom production.

When the Faculty got shifted to Jaffna Relief and Rehabilitation activities became the priorities of the District due to civil war and displacement. The Faculty staff are functioning as members of the Technical Assistance Support Group (TASG) in the UNDP/JRRP/University of Jaffna. Rehabilitation and Development projects are underway in this programme. The Faculty is also engaged in moisture conservation of soil and inter cropping in coconut estate in collaboration with Coconut Cultivation Board.

Graduates Employment:

Out of the five batches that completed the course the results of the fourth batch were released two months ago and the results of the fifth batch is yet to be released.

Out of 76 students who had undergraduate education in the first three batches two students expired while studying and one student did not complete the course. The balance of 73 graduates are engaged as follows:

<u>Position/Higher studies.</u>	<u>No. of graduates.</u>
Higher studies, abroad.	07
Higher studies, local.	05

University employment, permanent.	04
University employment, temporary.	05
Government employment.	29
Hatton National Bank.	02
Non-Government Organization.	10
Private Sector.	03
Unemployed.	08

Future Role:

The Faculty of Agriculture has to stand on its own for any concrete role it can play in future. For this matter it is not the permanent structures but the facilities have to be strengthened. This is in terms of laboratory equipment, accessories, chemicals and glasswares, plant and machineries, animals and plants, teaching equipment, etc. These will strengthen not only teaching but the other two important aspects such as research and extension too.

The Faculty is thrust with expansion in research and extension activities in the next century in the third millennium. The Faculty has to plan and implement research projects considering the agro - ecology of the Northern Province. The soil, the underground water, rain fall, humidity are all unique characters of this region that differ from other provinces. The farmers in this region have practised farming and animal husbandry for centuries. The type of irrigation and use of inorganic fertilizers in excess have caused pollution problems. In addition soil degradation has increased. Unplanned use of agro -chemicals have caused new pests and diseases. There should be an integrated approach to save the soil and to grow plants and raise animals. Therefore research has to be undertaken to conserve moisture and fertility for sustainable agriculture. Biofertilizers, organic fertilizers and green manuring have to be brought back in an integrated plant nutrients system to conserve the soil. Use of bio agro chemicals and biological control of pests has to be encouraged in an integrated pest management system. Appropriate technology has to be developed to harness the solar energy and to make use of small farm machineries in agriculture. Appropriate hybridization programmes should be carried out to bring new

varieties of plants and animals to give maximum yield considering the agro - ecology of this region. At the same time the unique germplasm that are famous in Jaffna, for instance, Jaffna mango, jack, and moringa have to be preserved. Studies on cropping pattern and adaptation of new varieties are another matter. These are some of the research lines the Faculty has to undertake.

Teaching the undergraduates or doing research alone will not benefit the farmer or consumer directly. The technology has to be transferred. Therefore guidance and extension activities have to be carried out. There are several groups interested in agriculture. But they are in separate compartments. All have to be brought together at one table. The set up available in the Agrarian Service Centre of each Divisional Secretariat is the best available at present. But this set up should be expanded with the inclusion of following departments/ organisations involved in Agriculture (1) Department of Agriculture - research, extension, training, farms (2) Department of Agrarian Services, (3) Coconut Cultivation Board,(4) Palmyrah Development Board,(5) Sri Lanka Cashew Corporation, (6) Forest Department,(7) Planning Division of District Secretariat, (8) Department of Animal Production and Health, (9) Insurance Corporation (10) State Banks, (11) Faculty of Agriculture in the Jaffna University. The other important participants are (12) Farmers' Federation, (13) Livestock breeders, and (14) Fertilizer and agro - chemical dealers. In addition, there are Non -Governmental Organizations such as (15) FAO, (16) CARE, (17) Action Faim Control (18) UNDP/JRRP and (19) Agriculture Teachers at schools. All these participants have to be brought under an apex organization which may be called the Jaffna Agricultural Society. Monthly meetings have to be held at a common place and at this meeting various aspects of agriculture have to be discussed with priorities for the season, pests and diseases, seeds and planting materials, agro chemicals and fertilizers, farm machineries and implements, preservation and processing of fruits, transport of fruits, vegetables, feeds stuffs, agricultural loan and credit facilities, animal and crop insurance, etc. This set up will not have power and it is a volunteer body. This is a social organization. Here the farmer organization get an opportunity to gain access to officers who are working for the agriculture sector. Not only farmers but officers from various departments working on agricultural sector too meet at this forum

to share their knowledge, experience and problems. Solutions may not be found to all problems at once. Problems are identified for further investigation, research or for adopting new approach.

The farmer organization at each Grama Sevaka Division is called Farmers' Federation. They in turn have farmers as members. Actually transfer of technology has to go to the farmers and not to the farmers federation president/secretary. Therefore there should be workshops/seminars/discussions by specialists in the subject matter with farmers at village level or divisional level.

Farmers could be given training and technical assistance at the Farm School, University, Veterinary office or at other suitable places for transfer of technology and for training on decision making.

Farmers could be given assistance by way of loans or other inputs when new technology is introduced to them. In addition demonstration could be given at farmers site for this new technology.

Production of particular crops or animals or end products in order to achieve national goals of production could be pushed through the extension activities.

To update the knowledge of farmers quize contests could be held among the farmer federations and prizes could be awarded. Agricultural information and new skills could be transferred to the farmers through radio broadcasting and or telecast series.

The out look of the traditional domestic agriculture has to be changed to a 'commercial agriculture' where in addition to the cultivation of fruits, vegetables and grains steps have to be taken to expand floriculture; canning of fruits and vegetables for the purpose of export. The Faculty could help transfer this technology to the appropriate partners. For successful extension activities the private sectors have to be encouraged to participate in the cultivation, processing and marketing of the agricultural products in collaboration with farmers, government departments and Universities.

The last but not the least is the role of the Faculty to achieve academic excellence in the third millennium. There are two or three lines of approach to achieve this. One is to increase the number of effective intake of undergraduates from 20 to 50. For this purpose the number of students selected by the U.G.C. for agriculture should be increased from 50 to 100.

Fifty students from each batch could give 8-10 final year undergraduates for specialization in each Department. For effective teaching at undergraduate level there should be at least 8-10 students in a special subject.

The second line of expansion envisaged is to increase the cadre for the academic staff from the present number 30 to 60. It is very vital to increase the number of academic staff in each Department by a minimum of 10 so that there will be at least 8 staff in each Department trained in special fields. For instance the Department of Agronomy has more than fifteen fields of specialization. It is only by providing technical competence in such special fields that the expansion of University programme can be achieved.

The availability of large number of technical competent staff would facilitate postgraduate education in the Faculty. Actually University education in the third millennium should be towards such graduate studies leading to the Master's Degree, and Ph.D. degree. Academic excellence in agricultural education leading to both undergraduate and postgraduate degrees should be the ultimate goal of the Faculty. It is appropriate to record here that a Faculty of Graduate studies has been established at the University of Jaffna in July 1999, and the Board of Graduate Study for Agricultural Sciences has been approved as one of the disciplines in the Faculty of Graduate Studies. Board of Graduate Studies for Agricultural Sciences has identified that a postgraduate programme leading to M.Sc /M .Phil. Degree could be commenced with available resource persons at the Faculty of Agriculture, Faculty of Medicine and other Government Departments such as the Department of Agriculture and the Department of Animal Production and Health. When this programme comes into effect, there will be

References:

1. Agricultural Statistics of Sri Lanka, 1997, Department of Census and Statistics of Finance and Planning.
2. Adam Pain, Agricultural Research 1906 -1981, Topical Agriculturist, 1981, pp 3- 11.
3. Natesan, S. Development of Agricultural Education in Sri Lanka, Topical Agriculturist, 1981, pp 55-61.
4. Ekanayake, D. T. Botanic Gardens in Sri Lanka, Topical Agriculturist, 1981, pp 63-68.
5. Senanayake, Y. D. A., Role of the Faculty of Agriculture in Higher Education, Topical Agriculturist, 1981, pp 97-102.

Table 1

LAND USE PATTERN

Type	Area (Hect)	Percentage
TOTAL LAND AREA	6,560,980	100.00
AGRICULTURAL LAND	1,598,090	24.36
INLAND WATER	290,520	4.43
HOMESTEAD	781,280	11.91
SPARSELY USED CROP LAND	1,246,770	19.00
SCRUB LAND	502,720	7.66
LAND UNDER FOREST	1,757,740	26.79
BUILT-UP LAND	22,460	0.34
OTHERS	361,400	5.51

Definitions:

AGRICULTURAL LAND: Land under Paddy, Permanent Crops and Other Temporary Crops.

INLAND WATER: Sea, Lagoons, Tanks & Reservoirs and Major Rivers.

HOMESTEAD: Family residential units surrounded by home gardens and open spaces.

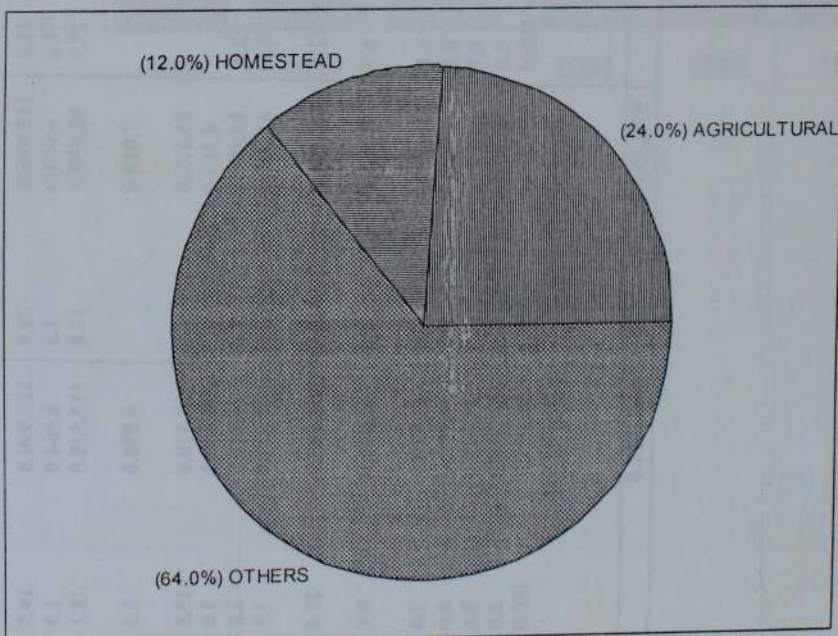
SPARSELY USED CROPLAND: Chena (shifting cultivation), recently abandoned chena, sparsely used rainfed cropland (permanent dry cropping), neglected or abandoned tea, rubber and coconut lands and land under development.

SCRUB LAND: Low growing vegetation with more than 50% area coverage, including trees with less than approx. 40% crown closure.

LAND UNDER FOREST: This includes Dense Forest, Open Forest, and Forest Plantations.

BUILT-UP LAND: Residential (including hotels), industrial, commercial, institutional, administrative, transportation, power plants and urban open spaces.

Source; Survey Department (1981 - 1988)

Source: Department of Census & Statistics, 1997.

Table 2

GROSS DOMESTIC PRODUCT BY INDUSTRIAL ORIGIN AT CURRENT PRODUCER PRICES AND THE PERCENTAGE CONTRIBUTION OF MAJOR ECONOMIC ACTIVITIES TO GDP

Major Divisions	1991		1992		1993		1994		1995		1996	
	Value	%	Value	%	Value	%	Value	%	Value	%	Value	%
1. Agriculture, livestock, Fisheries etc.	81,926.4	23.4	88,839.7	22.2	103,703.0	21.8	115,996.0	20.9	123,990.0	19.5	141,589.0	19.0
2. Mining and Quarrying	4,047.9	1.2	4,418.3	1.1	5,535.0	1.2	6,968.0	1.3	8,064.0	1.3	9,166.0	1.2
3. Manufacturing	62,797.9	17.9	72,292.9	18.1	85,139.0	17.9	98,454.0	17.8	115,538.0	18.1	136,291.0	18.3
3.1 Export processing												
(Tea, Rubber & Coconut)	5,992.3		4,608.0		5,007.0		7,019.0		8,058.0		9,781.0	1.3
3.2 Factory industry	50,619.7		61,231.2		73,130.0		83,272.0		98,878.0		117,271.0	15.7
3.3 Cottage industry	6,185.9		6,453.2		7,002.0		8,163.0		8,602.0		9,239.0	1.4
4. Electricity, gas & water	6,499.6	1.9	7,416.8	1.9	10,362.0	2.2	13,486.0	2.4	14,846.0	2.4	16,016.0	2.2
5. Construction	24,857.6	7.1	27,563.8	6.9	34,159.0	7.2	41,340.0	7.5	47,931.0	7.5	54,667.0	7.5
6. Wholesale & retail trade, restaurants & hotels	75,247.6	21.5	91,086.4	22.8	105,608.0	22.2	122,781.0	22.2	142,807.0	22.4	171,302.0	23.0
7. Transport & Communication	35,268.9	10.1	40,493.0	10.1	46,204.0	9.7	54,551.0	9.8	62,429.0	9.8	77,186.0	10.4
8. Banking, insurance and real estate etc.	17,103.2	4.9	21,876.7	5.5	28,672.0	6.0	36,699.0	6.6	44,439.0	7.0	50,609.0	6.8
9. Ownership of dwellings	3,398.2	1.0	3,729.1	0.9	3,782.0	0.8	3,875.0	0.7	4,078.0	0.6	4,406.0	0.6
10. Government services	28,852.3	8.2	29,826.3	7.5	38,639.0	8.1	44,007.0	7.9	54,925.0	8.6	63,824.0	8.6
11. Private service	10,560.5	3.0	12,718.2	3.2	14,378.0	3.0	15,838.0	2.9	17,775.0	2.8	19,809.0	2.7
Total	350,560.1	100.0	400,261.2	100.0	476,181.0	100.0	553,995.0	100.0	636,822.0	100.0	744,865.0	100.0
Add Import duties	19,160.0		21,494.2		23,527.0		25,164.0		25,562.0		26,549.0	
Gross Domestic Product	369,720.1		421,755.4		499,708.0		579,159.0		662,384.0		771,414.0	

Source: Department of Census and Statistics, 1997.

GROSS DOMESTIC PRODUCT IN AGRICULTURAL SECTOR

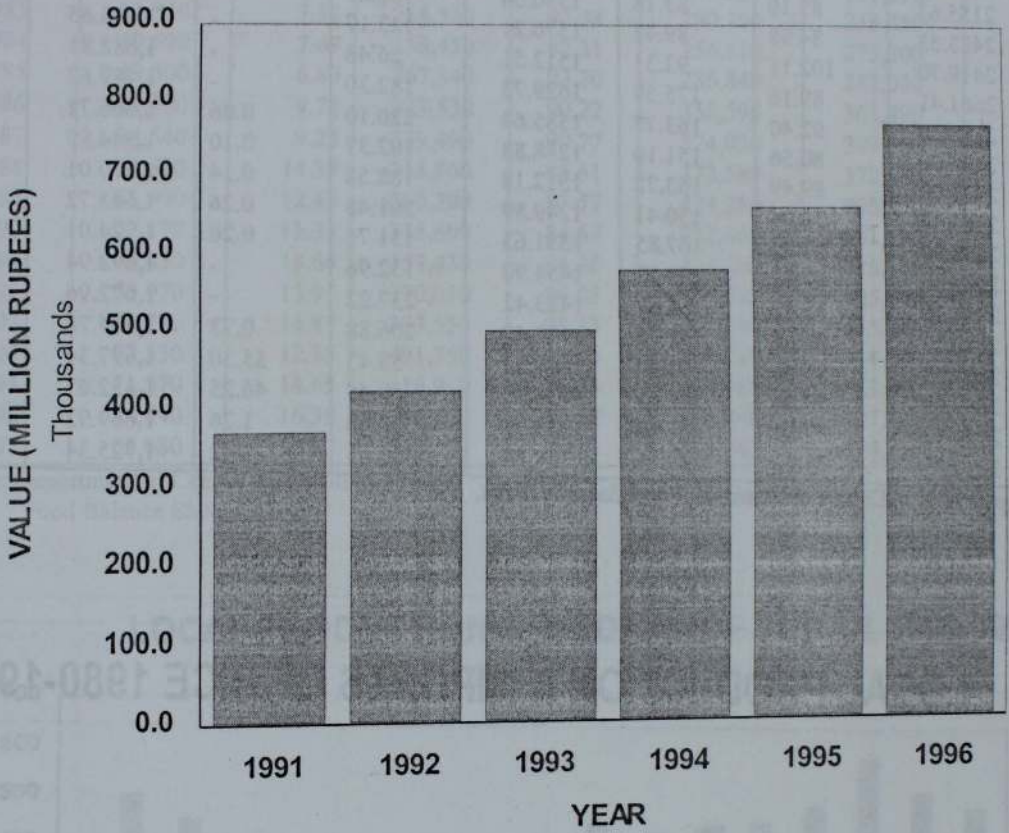

Table 3

PRODUCTION, IMPORTS AND AVAILABILITY OF RICE 1980 - 1987

Year	Local Paddy Production ('000MT)	Distribution		Local Rice Production Equivalent ('000MT)	Rice Imports ('000MT)	Rice Exports ('000MT)	Total Avail. for human consumption ('000MT)	Per capita availability (Kg/Yr)
		Seed ('000MT)	Waste & Other ('000MT)					
1980	2133.20	87.10	88.95	1330.86	128.85	-	1,489.02	101.03
1981	2229.35	90.41	87.73	1394.82	156.96	0.03	1,541.49	102.85
1982	2155.63	87.10	83.18	1350.04	160.87	-	1,500.07	98.76
1983	2483.53	84.98	89.42	1570.21	123.17	-	1,616.65	104.87
1984	2419.70	102.11	93.31	1512.51	26.48	-	1,682.81	107.88
1985	2661.41	89.16	175.59	1629.73	182.30	-	1,789.62	113.00
1986	2588.00	92.40	163.77	1585.64	220.10	0.06	1,666.71	103.41
1987	2127.00	80.56	151.10	1288.83	102.37	0.10	1,544.89	94.43
1988	2477.00	89.49	163.72	1512.18	188.58	0.14	1,670.01	100.69
1989	2063.44	74.96	150.41	1249.89	291.48	0.26	1,543.72	91.86
1990	2538.00	88.34	167.85	1551.63	131.76	0.26	1,724.01	101.45
1991	2389.00	84.21	165.23	1454.90	132.96	-	1,692.94	98.16
1992	2339.70	82.82	163.61	1423.42	237.22	-	1,672.96	96.12
1993	2510.17	86.03	161.76	1538.42	206.88	0.73	1,664.78	94.49
1994	2683.69	95.86	165.44	1647.23	58.43	35.30	1,697.34	95.01
1995	2809.89	94.36	161.15	1736.98	9.45	46.25	1,652.67	91.25
1996	2061.52	77.21	161.68	1239.39	339.68	1.26	1,669.92	91.18
1997	2239.37	75.26	166.76	1358.20	305.93	1.42	1,725.34	93.00

Source: Department of Census & Statistics, Food Balance Sheet, 1997.

LOCAL PRODUCTION & IMPORTS OF RICE 1980-1997

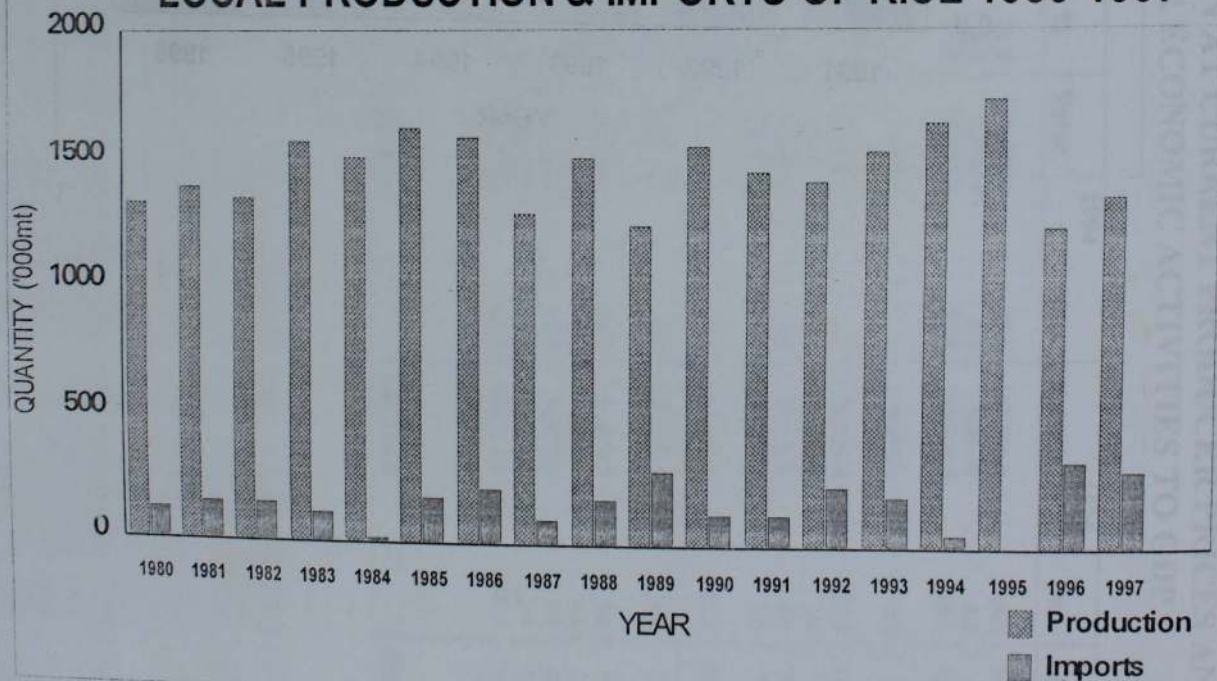

Table 4

PRODUCTION, IMPORTS AND AVAILABILITY OF SUGAR 1980-1997

Year	Local Production (MT)	%	Imports (MT)	%	Total Supply (MT)	Total Avail. for Human Consumption (MT)	Per Capita Availability (Kg/Yr)
1980	26,520	11.28	208,570	88.72	235,090	225,500	15.30
1981	25,000	9.51	237,800	90.49	262,800	214,400	14.30
1982	23,700	16.20	122,620	83.80	146,320	191,610	12.62
1983	21,830	7.52	268,330	92.48	290,160	258,350	16.76
1984	19,690	7.69	236,420	92.31	256,110	275,300	17.64
1985	19,500	6.80	267,340	93.20	286,840	282,030	17.81
1986	35,060	9.78	323,530	90.22	358,590	361,490	22.43
1987	34,540	9.23	339,490	90.77	374,030	399,360	24.41
1988	53,620	14.39	318,960	85.61	372,580	372,580	22.46
1989	53,990	12.43	380,290	87.57	434,280	408,290	24.29
1990	57,170	15.33	315,690	84.67	372,860	401,150	23.61
1991	66,430	15.64	358,430	84.36	424,860	426,170	24.71
1992	59,970	13.95	370,050	86.05	430,020	425,640	24.45
1993	68,770	14.87	393,550	85.13	462,320	445,740	25.30
1994	72,530	12.85	491,750	87.15	564,280	534,200	29.90
1995	71,570	14.65	416,910	85.35	488,480	453,900	25.06
1996	74,640	16.38	381,160	83.62	455,800	437,740	23.90
1997	63,080	10.37	545,160	89.63	608,240	518,290	27.94

Source: Department of Census & Statistics, 1997.

Food Balance Sheet.

LOCAL PRODUCTION & IMPORTS OF SUGAR 1980-1997

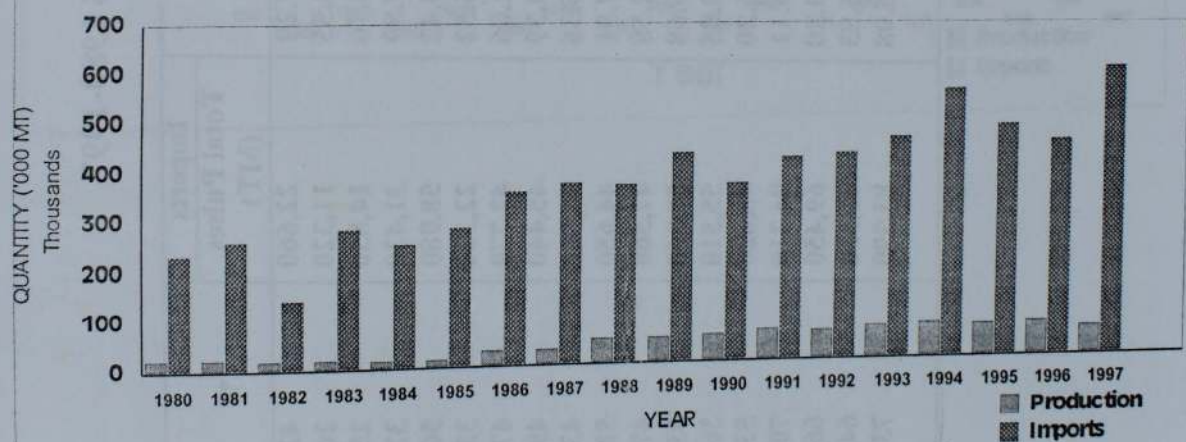

Table 5

PRODUCTION, IMPORTS AND AVAILABILITY OF PULSES 1980-1997

Year	Local Production			%	Imports		%	Total Supply (MT)	Per Capita Availability (Kg/Yr)
	Green Gram (MT)	Cowpea and Dhall (MT)	Soya Beans (MT)		Total Pulses (MT)				
1980	13,390	17,000	--	57.29	22,660	42.71	53,050	4.79	
1981	9,410	19,700	2,370	73.55	11,320	26.45	42,800	4.12	
1982	10,710	22,100	11,120	74.76	14,830	25.24	58,760	4.80	
1983	15,830	40,000	10,610	67.89	31,430	32.11	97,870	6.58	
1984	15,110	21,940	8,220	43.42	58,980	56.58	104,250	6.60	
1985	17,650	23,970	2,720	66.52	22,320	33.48	66,660	4.24	
1986	18,720	23,900	3,820	52.06	42,770	47.94	89,210	5.15	
1987	17,150	22,230	6,780	50.39	45,440	49.61	91,600	5.12	
1988	19,440	20,190	7,970	56.36	36,860	43.64	84,460	4.83	
1989	20,470	19,100	1,490	47.91	44,650	52.09	85,710	4.90	
1990	26,810	22,790	3,140	52.58	47,560	47.42	100,300	5.45	
1991	26,580	22,450	1,980	46.68	58,260	53.32	109,270	5.92	
1992	23,140	17,470	1,350	43.05	55,510	56.95	97,470	5.38	
1993	21,290	19,630	830	46.20	48,620	53.80	90,370	5.13	
1994	19,030	18,680	980	29.11	94,210	70.89	132,900	7.06	
1995	16,010	16,140	2,370	33.20	69,450	66.80	103,970	5.81	
1996	16,590	17,040	730	35.83	61,550	64.17	95,910	5.60	
1997	15,000	14,000	420	26.08	83,390	73.92	112,810	5.67	

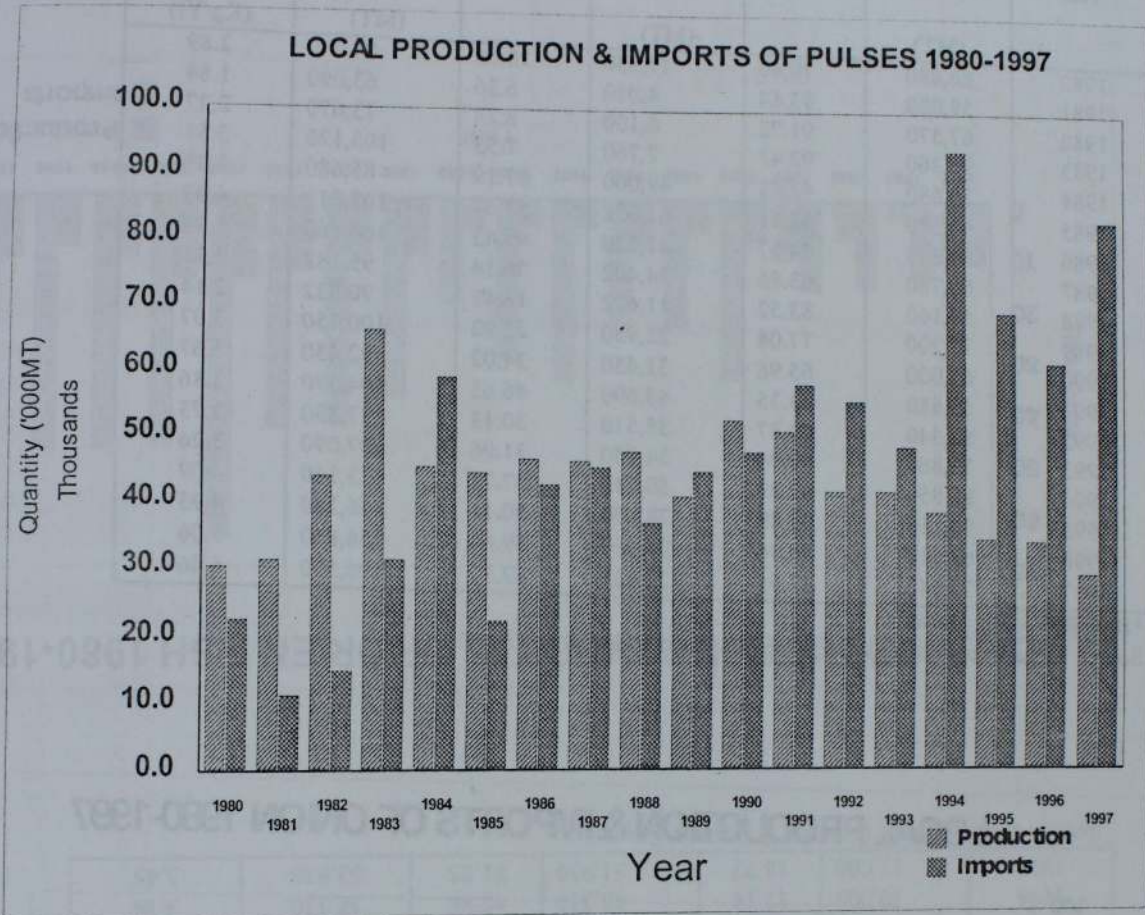

Table 6
PRODUCTION, IMPORTS AND AVAILABILITY OF ONION* 1980-1997

Year	Local Production (MT)	%	Imports (MT)	%	Total Supply (MT)	Per Capita Availability (Kg/Yr)
1980	66,890	79.40	17,350	20.60	84,240	2.89
1981	59,080	93.64	4,010	6.36	63,090	1.84
1982	67,570	91.72	6,100	8.28	73,670	2.27
1983	95,360	92.47	7,760	7.53	103,120	3.51
1984	36,680	42.81	49,000	57.19	85,680	3.38
1985	45,380	42.41	61,632	57.59	107,012	4.03
1986	56,840	54.57	47,320	45.43	104,160	3.75
1987	60,780	63.86	34,402	36.14	95,182	3.31
1988	59,160	83.52	11,672	16.48	70,832	2.14
1989	77,200	77.08	22,950	22.92	100,150	3.07
1990	61,000	65.98	31,450	34.02	92,450	3.67
1991	55,680	53.35	48,690	46.65	104,370	3.86
1992	82,340	69.87	35,510	30.13	117,850	3.73
1993	72,860	68.04	34,230	31.96	107,090	3.26
1994	82,950	62.29	50,210	37.71	133,160	4.09
1995	78,110	49.89	78,470	50.11	156,580	4.93
1996	63,310	40.36	93,550	59.64	156,860	5.06
1997	73,940	37.65	122,430	62.35	196,370	6.46

*Both Red & Big Onion

Source: Department of Census & Statistics, Food Balance, 1997.

LOCAL PRODUCTION & IMPORTS OF ONION 1980-1997

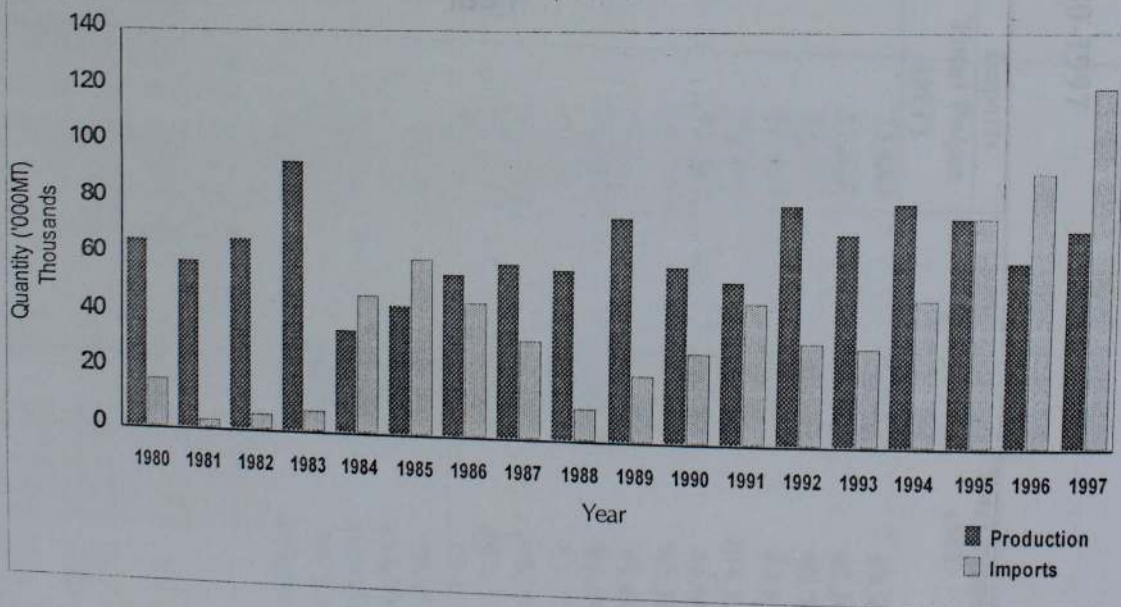

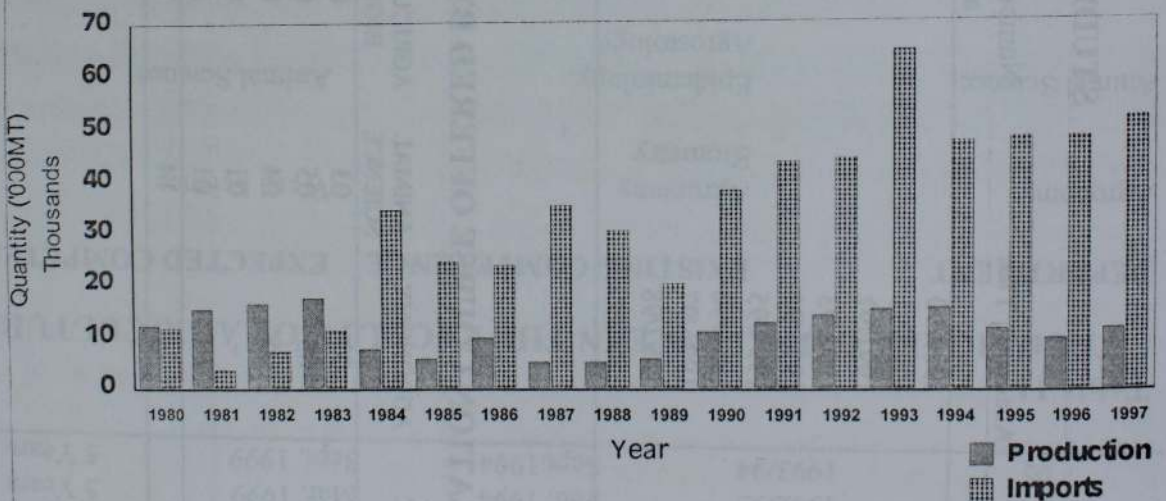
Table 7

PRODUCTION, IMPORTS AND AVAILABILITY OF DRIED FISH 1980-1997

Year	Local Production (MT)	%	Imports (MT)	%	Total Supply (MT)	Per Capita Availability (Kg/Yr)
1980	12,110	50.50	11,870	49.50	23,980	1.63
1981	15,700	80.76	3,740	19.24	19,440	1.30
1982	16,560	69.12	7,400	30.88	23,960	1.58
1983	17,780	60.64	11,540	39.36	29,320	1.90
1984	8,000	18.70	34,780	81.30	42,780	2.74
1985	5,920	19.36	24,660	80.64	30,580	1.93
1986	9,990	29.31	24,090	70.69	34,080	2.11
1987	5,360	13.16	35,370	86.84	40,730	2.49
1988	5,380	14.96	30,590	85.04	35,970	2.17
1989	6,080	22.91	20,460	77.09	26,540	1.58
1990	11,120	22.47	38,360	77.53	49,480	2.91
1991	12,930	22.76	43,890	77.24	56,820	3.29
1992	14,400	24.50	44,380	75.50	58,780	3.38
1993	15,500	19.29	64,840	80.71	80,340	4.56
1994	16,120	25.29	47,620	74.71	63,740	3.57
1995	12,090	20.06	48,190	79.94	60,280	3.34
1996	10,000	17.14	48,330	82.86	58,330	3.18
1997	12,000	18.77	51,930	81.23	63,930	3.45

Source: Department of Fisheries & Aquatic Resources.

LOCAL PRODUCTION & IMPORTS OF DRIEN FISH 1980-1987

STUDENT'S ENROLLMENT

Batch No.	Academic Year	Number of Students admitted	Number of Students registered	Number of Students completed/following
01	1989/90	NA	26	20
02	1990/91	NA	32	25
03	1991/92	NA	29	28
04	1992/93	NA	13	10
05	1993/94	19	15	09
06	1994/95	24	22	11
07	1995/96	31	21	07
08	1996/97	41	24	22
09	1997/98	52	32	20
10	1998/99	35	27	15

* NA - Not Available

Table 9

SPECIALIZATION COURSE OFFERED BY UNDERGRADUATES DURING THE FIRST FIVE YEARS

BATCH NO.	ACADEMIC YEAR	AGRONOMY	ANIMAL SCIENCE	AGRICULTURAL BIOLOGY	AGRICULTURAL CHEMISTRY	AGRICULTURAL ECONOMICS	AGRICULTURAL ENGINEERING	TOTAL GRADUATES
01	1989/90	03	03	02	06	02	04	20
02	1990/91	05	05	03	05	04	04	26
03	1991/92	05	04	05	04	05	05	28
04	1992/93	-	01	03	03	02	01	10
05	1993/94	01	01	01	01	03	02	09
Total		14	14	14	19	16	16	93

Table 10**DURATION OF THE COURSE**

Batch No.	Academic Year	Date of Commencement	Date of Graduation	Duration
01	1989/90	Dec.1990	Jan. 1995	4Y & 2M
02	1990/91	Jan. 1992	April 1996	4Y & 2M
03	1991/92	Jan. 1993	Dec. 1997	5 Years
04	1992/93	Feb. 1994	Mar. 1999	5 Years
05	1993/94	Sept.1994	Sept. 1999	5 Years

Table 11**TECHNICAL COMPETENCE IN THE FACULTY OF AGRICULTURE**

DEPARTMENT	EXISTING COMPETENCE	EXPECTED COMPETENCE
Agronomy	Agronomy Biometry	Weed Science
Animal Science	Epidemiology Agrostology	Animal Science
Agricultural Biology	Plant Protection	Entomology
Agricultural Chemistry	Plant Biochemistry Plant Nutrition	Food Science
Agricultural Economics	Agricultural Economics	
Agricultural Engineering	Irrigation & Drainage, Postharvest Technology Soil & Water	

Table 12**OUTPUT OF RESEARCH PUBLICATIONS DURING 1990 - 1999**

DEPARTMENT	JOURNALS	SLAAS/JSA ANUAL PROCEEDINGS
Agronomy	02	15
Animal Science	-	17
Agricultural Biology	04	09
Agricultural Chemistry	01	08
Agricultural Economics	-	04
Agricultural Engineering	-	09

MEDICAL EDUCATION AT THE UNIVERSITY OF JAFFNA

TRENDS, CHANGES AND FUTURE PLANS

K.Sivanesan

As general education at primary and secondary school level and at University level is managed by educationists, in recent years Medical Education too has become a separate subject or field or specialty with various sub divisions.

The entire Medical Education done at various Medical Faculties all over the world is centered on the health needs faced by the particular community with resources available where that particular institution is located with task analysis and function. Basically it can be divided into undergraduate and postgraduate education. The postgraduate system of Medical Education is a recent development with various subspecialties and even with super sub specialty training devised very recently and varying widely from country to country. Medical Education can be studied under the following headings.

1. Development of curriculum and educational objectives
2. Planning of teaching / learning activities
3. Evaluation
4. Test and measurement Techniques, with changes in past and present with future plans at local, national and international levels.

CURRICULUM – EDUCATIONAL OBJECTIVES:

The result of education is and expected change in the behaviour of the student in the course of a given period which will be defined in the form of educational objectives. Relevance is the essential quality of educational objectives. Objectives which have every quality except relevance are potentially dangerous. The various type of educational objectives are:

1. Institutional: at the level of the educational establishment (broad, all inclusive)
2. "Intermediate": still broader, developed from the institutional objectives.
3. Specific (or instructional): corresponding to a given learning activity: precise and measurable.

It is said that well constructed institutional objectives are foundation of a relevant programme. In the Faculty of Medicine, University of Jaffna until today more than fifty Curriculum Committee meetings have been held which updated objectives and suggested modifications for future; and with improvements in the Academic staff the Curriculum Committee meeting should be held very frequently than before to improve standard of Medical Education.

PLANNING OF TEACHING ACTIVITIES:

The programme of teaching and learning activities will be prepared and implemented to facilitate the attainment of the educational objectives. The purpose of teaching is to facilitate learning.

TEACHING:

Teaching is an interaction between Teacher and Student in order to bring expected changes in the behaviour of the student. Purpose of teaching is to help students to acquire knowledge, understand, analyse, synthesize and evaluate, achieve skills, establish habits and develop attitudes. Teaching approaches are to talk to students, talk with students, have them talk together, show students, show students how, supervise them and give them practice. Teaching Methods which place the student in an active situation for learning are more likely to be effective than those which do not.

LEARNING:

Learning is a process resulting in some modification relatively permanent of the behavior in the way of thinking, feeling and doing of the learner, resulting from practice and repetitions and not directly observable. Some principles of learning are: learning is individual, motivation is the key, relevance of learning experience should be clear to the student, and "feedback" to learning is important. Condition that facilitates learning is an atmosphere which encourages people to be active, emphasizes the personal nature of learning, accepts that difference is desirable, recognizes people's right to make mistakes, tolerates imperfection, encourages openness of self and trust in self, makes people feel respected and accepted, facilitates discovery, puts emphasis on self evaluation in cooperation and permits confrontation. Learning is primarily controlled by the learner and is unique and individual. It is affected by the total state of the learner, and is

cooperative and collaborative. It is an evolutionary process, and a consequence of experience, and is not directly observable.

TEACHING METHODS:

The advantages and disadvantages of different teaching methods such as lectures, practicals, tutorials, bedside teaching, field work, seminars, symposium and clinical teaching were analysed. The advantage and limitation of different media such as handouts, specimen, different graphics, chalk board and projectable media such as transparencies used in overhead projector, slide projector, films were also analysed in addition.

INTEGRATION:

Starting from early seventies the new approach in teaching and learning process is "Integration"-horizontal, vertical. Integration means coordination of different teaching / learning activities to ensure the Harmonious functioning of the educational process for more effective training. Horizontal integration means that the department is teaching concurrently. Although in our faculty horizontal integration cannot be done completely at present the system in operation permits certain amount of horizontal integration. For e.g. during the second term studying of thorax in Anatomy in line with doing cardiovascular system in Physiology and subsequently respiratory and gastrointestinal system during the third term with abdomen and pelvis in Anatomy. During the last term Neuro Anatomy and Neuro Physiology are done together.

In 'Vertical' integration, this collaboration is between departments which the traditional curricula teach the subjects separately. For e.g. In- Nephrol Pharmacology and Pathology and Community Medicine are being taught from the first year itself. In our faculty for the Pre-Clinical and Para Clinical students vertical integration is done as Clinical Anatomy, Clinical Bio Chemistry, Applied Physiology; and Clinical Pharmacology as therapeutics and Clinical Pathology. Lack of Academic staff both in the Faculty and Teaching hospital is augmented by employing Senior Medical Officers and competent and able student demonstrators for the above purpose. In integration curriculum having an integrated examination is difficult to structure and monitor. The other obstacles to the changes are lack of institutional resources. In coordinated system each department determines its content but co-ordinates the sequence in teaching, so that the same topic is taught by the department about the same time. Other different strategies can be

adopted to achieve integration. As in the Faculty of Medicine in Colombo a method that is in operation at present is the system oriented curriculum. For e.g Cardiovascular system. This type of teaching would incorporate basic scientists and clinician together.

Another method of integration is the Problem Oriented approach mostly in the clinical years. This is more meaningful, and the student is able to utilize the knowledge and skills he has learnt and also the attitudes he has acquired to specific problem in health care. The same approach is followed for the last twenty years in all the University and other Clinical Units at the Teaching hospital, Jaffna.

PRE CLINICAL EXPOSURE

In the pre clinical period patients are shown to Medical students from the first year itself whenever it is necessary. As more than ninety percentage of students are going to engage in Clinical practice in their future carrier Pre clinical exposure of patients will definitely help permanent registration of various medical problems in their minds. In Jaffna we are unable to carry out pre clinical exposure at present due to unsettled conditions, transport difficulties and displacement.

DEVELOPMENT OF STUDENTS' INITIATIVES

One of the criticism of the orthodox curriculum was that it gave very little scope for the student to think for himself, and gave him no chance to study in depth a subject of his interest during the undergraduate course. To overcome this defect three different approaches have been used. They are,

I. Intercalated year:

During the medical course, students with a good academic record are given an opportunity to spend another year to study in depth a subject of their choice. This year is known as the intercalated year, and at the end if they are successful they are awarded a degree. The course need not be in a Faculty of Medicine only. Students generally find it a useful experience. In our faculty the recently initiated B.Sc. degree in Anatomy, Biochemistry, Community Medicine and Psychology may help students to study in the intercalated year.

II. Electives:

Usually during the 4th and 5th year a period of about eight weeks are allowed for electives of student's choice in any country. The subject and place of work must have the approval of the faculty. Electives help to explore some fields of Medical practice that particularly interests the student or to know about future career choice or help the student who feels that particular appointment has been covered inadequately for his own needs. Electives also help to see the practice of the Medicine in an unfamiliar setting where the scientific, social, economic or cultural standards are different. In the past many students from the West came to do electives in developing countries such as ours. Due to the prevailing situation this is not happening at present. In future we may have to start student exchange programme as well. It is said that the elective period is not to be used for revision or relaxation. However this period can be used to make up for the part of the course missed because of illness or poor attendance, or to overcome weakness in knowledge or to improve skills which the student feels are important. The students invariably spend their own money for expenditure involved in electives. If grants are available that can be utilized. At the end the students should submit a report on the elective period to the faculty.

III. Projects:

Projects will help students to get ideas about research which may help in their future career. In Jaffna in the Departments of Biochemistry and Community Medicine all the students are expected to do a project work, and their performance in the project is added to the final exam marking scheme in the respective Department and awards are also given to the best project. In the Department of Medicine project work was done in the past which has been at present replaced by training in Medical Emergency Unit and examination.

CONTINUING MEDICAL EDUCATION:

It is not mandatory for qualified doctors to undergo a continuing Medical Education programme after they obtain license to practice in the country. However, there are opportunities for such education offered by the many professional colleges and professional societies (eg. Jaffna Medical Association) and points are given abroad for the above attendance by doctors to continue or renew their membership in various organizations.

Introduction of subjects like cell Biology, Behavioural Sciences, Medical Statistics, Psychology, Sociology, Medical Ethics, Bio Technology and Bio Medical Engineering in the pre clinical year and Primary Health Care and Hospital Administration during the clinical years are done as part of the Teaching and Learning activities. Although audio, visual aids are commonly used closed circuit television and computer assisted learning are introduced as high technology for distance learning. In addition inter library loan using internet, e- Mail are also introduced recently.

Overall student/ staff ratio and average student contact hours per week also should be taken into account in this area.

EVALUATION :

The sound evaluation system should be based on the educational objectives. It should be more comprehensive and multi dimensional. It is a decision enabling process for better educational decision making. In evaluation there are several types of assessment each with its merits and flaws. The difference stages of assessment are continuous, intermittent and end of course. Evaluation is also a continuous process based upon criteria cooperatively developed, concerned with learners' behaviour.

CONTINUOUS EVALUATION:

Evaluation should be "continuous", otherwise its function will merely be one of penalization. It should not simply be a course of obstacles which the students are supposed to get over and which becomes their sole subject of concern, actual instruction becoming quite secondary. Under the circumstances, the student's only interest is how to obtain his degree at least cost. The teacher is entirely at fault if the student is not convinced that the purpose of his education is not merely to obtain a degree at least cost and the purpose of evaluation is to help him to obtain it. In our faculty 'in course assessments' are done in most of the departments and a portion of its marks are added in the respective final exam results in each term or in each group.

Other aspects of evaluation are students' general performance should be taken into account in deciding results of examinations. The potential inability of the student to complete the course should be diagnosed early, no student should be allowed to get as far as his finals and fail

repeatedly. The subjects for examination should be broken up or divided and the examination done separately, so that the student is able to study in greater depth. In some medical schools the clinical exam is in the final year and theory exam finishes in the fourth year. Hence the student is able to learn the skills without the anxiety of cramming factual knowledge necessary for the theory.

STUDENT EVALUATION:

Student evaluation provides the teacher with a feedback regarding the quality of his teaching. It need not doubt the validity of their judgement because there is a close correlation between students' opinion and objective measurements of the instructor's effectiveness. The many biases which were described to the evaluators, for e.g. the influence of sex, academic efficiency (poor students/ good students), level of studies (beginners, finishers), the status of the course (compulsory/ optional) have all proved to be of negligible importance. The various characteristics of evaluation are validity, reliability, objectivity and relevance.

TEST AND MEASUREMENT TECHNIQUES :

Docimology or the study of test used in measurement techniques is a fairly new science. The different stages of assessments such as pre-requisite level test will ascertain whether the students have reached a certain level test – will ascertain whether the students have reached a certain level, pre-test will make sure of the level of students with respect of the course. Interval test will give students a feedback towards pre-clinical feedback comprehensive test, which will inform the student about his level of competence. Subjective impression is carried out on the basis of teachers' personal knowledge of the students and the final test is done after the end of a course. Safety test should be carried out if there is an abnormal difference between the subjective impression and the results of the final examination. Follow up test (Recertification) is carried out sometime after completion of the course.

Common defects of examinations are triviality, outright error, ambiguity, conservatism, complexity, unintended cues, etc. Outside factors to be avoided are complicated instruction, over-elaborate style, trap questions and ability to pass "test". The above criticism is often made of multiple choice questions and in our faculty departments of Community Medicine,

Parasitology, Pathology, Forensic Medicine and Obstetrics and Gynaecology M.C.Q. is not included in the examination.

Advantages and disadvantages of different type of tests are also described. The objective and subjective examinations are compared and directions are given for writing different types of multiple choice questions – one best response type, the multiple true false type, the matching type, the comparison type with diagrams, photographs, etc., in relation to taxonomic level, programme test, patient management problem. At present clinically oriented short structured questions are replacing long traditional essay questions. In most of the departments in our faculty the above change is taking place at present.

Recently objective structured practical examination (OSPE) and objective structured clinical examination (OSCE) are introduced in practical and clinical assessments.

FUTURE PLANS:

In conclusion the major future plans for our faculty may be to improve Medical Education through the following:

1. Most importantly appointment of academic staff at least like the staff we had in late seventies and early eighties.
2. Establishment of a University teaching hospital with advance technology close to the Faculty for proper integration and to avoid administrative and transport delays and difficulties.
3. Improvement in standard of health care at Tellippalai, Point Pedro and Chavakachcheri hospitals which will decrease congestion at the Teaching Hospital, Jaffna which will in turn improve the clinical teaching of the students.
4. Improvement in the already established Photography Unit.
5. Initiating Medical Education Unit and links with National Teachers Training Centre (NTC), Regional Teachers Training (RTTC) and International Teaching Training Center (INTTC) and organizing workshops now and then.
6. Strengthening relationship among University administration, Faculty of Medicine, Teaching hospital and Medical Association.
7. Inclusion of spirituality in Medical Education which is also under consideration by the World Health Organization.

MOVING TOWARDS STUDENT CENTERED LEARNING IN THREE UNIVERSITIES IN SRI LANKA

(A Comparative Analysis of Management/Commerce Faculties in
University of Jaffna, University of Sri Jayewardenepura and University of Colombo)

J.A.S.K. Jayakody and K. Thevaranchany

Background of the Study

At present, the "quality" of the output of universities, specifically of the graduates has become a point of open debate and discussion in Sri Lanka. We believe that this issue has emerged due to two developments that Sri Lanka has been experiencing for the last two decades or so.

The first development is the rise of the private sector at the expense of the public sector. As a result of this development, the private sector has become the main source of employment for graduates. Unlike the public sector, the private sector is conscious about the "suitability" of the prospective employees. However, it seems that our universities have failed to develop the graduates to meet the expectations of the private sector. Specially, this is true for graduates who seek management positions in the private sector.

The second development that has made the situation worse for graduates is the growth of the professional courses and the foreign graduates. With this development, the private sector, disappointed with the local graduates for management positions, has found a convenient alternative for their cadre. Hence, today local graduates seeking management positions have lost their attractions.

In this context, it is clear that only identifying the expectations of the private sector, and accordingly processing the undergraduates can solve the graduates' unemployment.

What does private sector expect from graduates seeking management positions? In 1995, discussions made by Nanayakkara with private sector organizations and professional bodies in Sri Lanka have revealed that employers generally look for Analytical skills, Skills in team work, Adaptation skills, Communication skills, and Leadership potential in graduate's preparation (1998:38). Amarasuriya with his broad experience as a senior manager lists the trained and

disciplined mind, mental endurance and physical fitness, quality of leadership, team player, decisions maker, communication skill both in writing and speech (*probably in English*), and moral and intellectual honesty as the required attributes of graduates who join the private sector (1996).

Do we process our undergraduates in such a manner to develop those attributes? To answer this question we have to consider the teaching methods adapted in our universities.

Thiikaratna observes that the '*chalk and talk*' method has dominated our universities (1996). Dassanayake and Karunaratne found in a study conducted at the Faculty of Management and Finance of the University of Colombo and the Faculty of Management Studies and Commerce of the University of Sri Jayewardenepura that the teaching methods used presently make the learning a 'passive process' and undermines the students creativity and they are forced to learn by heart what the lecturer 'talked' at the lecture (1996).

With this teaching method, that makes students to play a passive role, it is not realistic to think of meeting the "qualities" that the employers expect from the graduates. Without having an opportunity to think, to work as a team, to speak at least in front of his/her colleagues would a graduate be a team-player, a leader or one who posses analytical skills, communication skills? Hence, no doubt the present mode of imparting knowledge should be changed if universities want to meet the expectations of prospective employers of graduates who are seeking management positions.

However, employers' expectation is not the only reason for thinking of a new set of teaching/learning methods in universities. There is yet another reason. That is the need for prospective employees to be self-learners. In fact, the present method, the 'accumulation of knowledge' approach, is no longer adequate to be an effective employee, since before the current knowledge is accumulated, it is more likely bound to be obsolete or at least upgraded. Therefore, the focus of university education must change from mere knowledge acquisition and accumulation to one based on a 'learning to learn' approach (Simyar, 1998). In fact, development of self-learners is not a new idea at least in Sri Lankan commerce and management education. A policy developed by the Faculty of Management Studies and Commerce at the University of Sri Jayewardenepura in 1982 identified the development of the "student's analytical and problem solving ability, as well as *his or her capacity to learn from experience*

and to exercise good judgement" as an objective of professional education component of the Management education (Nanayakkara, 1998: 11).

Objectives, Methodology & Research Setting

The present study attempts to identify the teaching/learning practices adopted by the management/commerce faculties of Sri Lankan universities and the means of improving those practices in Sri Lankan universities.

Though the main focus of the present study is the Faculty of Management Studies and Commerce of the University of Jaffna, similar faculties of the University of Sri Jayewardenepura and the University of Colombo are also considered for comparative purpose. (These three faculties are coded as FMCJAF, FCMSJP, and FMFCOM respectively for convenience of discussion). All the internal lecturers of these faculties are selected as respondents in order to identify the degree of student centeredness. Around ten per cent (10%) sample from the student population of FCMJAF is also selected across all four academic years to identify their motivation for student centered learning.

Two different questionnaires are administered to lecturers. The first one collects the data on a selected course that a particular lecturer conducts while the second questionnaire covers the tutorial of that course. Third questionnaire is administered to measure students' motivation for student centered learning. These questionnaires are supported by discussions with selected faculty members, personal observations made by writers, and their experiences in teaching at these three faculties. (The first writer currently involves in teaching at FMFCOM and FCMSJP while the second writer involves at FMCJAF.).

Data will be summarized with mean value for comparison purpose and one way variance analysis will be performed, if possible to find out the significance of any difference of student centeredness between faculties.

Apart from the limitations faced in the survey method as a tool of researching social phenomenon, there are two other major limitations under which the findings of the present study should be interpreted.

- In responding to the questionnaire, each lecturer is allowed to select one of the subjects/courses he/she teaches. Hence, there may be a bias in selecting a subject/course.

Probably, lecturers may select the subject, which may help them to positively respond to the questionnaire.

- Though, all these faculties substantially depend on visiting lecturers, the study excluded them. Hence, the study does not reflect the “total” picture of the learning practices of these faculties.

Moving From Teacher Centered to Student Centered Learning

Student centered learning is a new paradigm for third world countries including Sri Lanka. It seems most higher learning institutions, if not all in the developed countries are successfully adapting the student centered learning techniques. However, before discussing what student centered learning is, we think it is important to discuss teacher centered learning paradigm at least for two reasons. Firstly, it helps us to grasp easily the concept of student centered learning and understand where our universities stay. Secondly, it helps to know what changes should be made in the present learning systems to move towards student centered learning.

Teacher Centered Learning

In this learning paradigm, *teacher retains knowledge, skills, resources, and decision making power on objectives of learning, courses, course content, learning methods, evaluation methods with the teacher himself, dominates in the class room and in evaluations.* To understand further the concept of teacher centered learning, we shall have a closer look on these six dimensions: knowledge, skills, resources utilization, decision-making, class room practices, and evaluation.

Knowledge: Only the teacher knows the expected learning outcomes/objectives, rationale of the course, topics, relevant readings, time allocated for each topic, learning techniques, and evaluation methods, etc. He himself decides on or takes them from original course designers, sometimes as taken for granted. Teachers in this paradigm think that these are “exclusive” for them.

Skills: Teachers do not attempt to develop at least basic learning skills such as reading, specifically in English, presentation skills-oral and writing, handling audio-visual equipment, conceptual and analytical skills and team work among students. In fact, teachers do not think that the development of these skills is a part of their teaching.

Resources: learning resources are available only for teachers and hence students depend on teachers for learning. Teachers do not influence libraries to make available enough copies of relevant books, journals, or magazines. Even no attempt is made to make them available to students by way of handouts/ classroom reading materials. Further, OHPs and other audio-visual aids may be available only for teachers (staff only!).

Decision Making: Teacher himself decides objectives of learning, courses, course content, classroom behavior, learning methods, evaluation methods, etc. No concern is made to get opinions from the students. Sometimes, even teachers do not think why these students come to university-their motivation for learning when they make decisions.

Classroom Practices: Teacher comes to the classroom, sometimes without a greeting, and starts reading or explaining the subject matters. He makes not even a single pause to listen to students. Students write notes throughout the lecture. Students' concern in taking down notes and understanding is postponed. Students play a passive role in the classroom. We like to name this classroom practices as *notes centered lecturers*.

Evaluation: Hundred per cent (100%) marks is allocated for year end three (or in some cases four) hour written examination. Students are not allowed to discuss the matters related to examinations before or after examinations. Teacher has expectations of facts and format of answers, and students' success depends on their ability to meet these expectations.

This is what we call the teacher centered learning, and this is more or less similar to the observations made by Thilakaratna, and Dassanayake and Karunaratne on our university education. Learning of students highly depends on teachers. For all matters, students look to teachers that leads leading to develop a "dependency mentality" among them. However, by moving towards student centered learning we can eliminate this dependency.

Student Centered Learning: Empowering Students to Learn:

What we mean by *student centered learning* is providing knowledge, skills, and resources; enabling them to make decision themselves regarding objectives of learning, courses, course content, learning methods and evaluation methods; allowing students to dominate the classroom and to have student centered evaluation. To understand further what student centered learning is

and how it differs from teacher centered learning we shall go into the above six dimensions alone.

Knowledge: Teacher provides knowledge on the course through the course outline at the beginning of the course. Hence the course outline consists of visualizing the environment related to the subject, objectives/learning outcomes, topics/sub-topics including learning techniques, relevant readings and time allocated for each topic/sub-topic, evaluation methods, continuous assessments and final examination including marks allocated, and recommended readings.

Skills: Teacher develops reading skills, including the ability to work in English, presentation skills-oral and writing, ability to handle audio-visual equipment, conceptual and analytical skills, skills in working as teams. These may be achieved through classroom learning and through arranging special events i.e. work shops, presentations, debates, etc.

Resources: Teacher may guide and influence the library to buy relevant books/journals, distribute relevant articles or texts by way of handouts/classroom reading materials, allow students to use OHPs and other audio-visual aids.

Decision Making: Teacher gets students' opinion in relation to objectives of learning, courses, course content, classroom behavior, learning methods, evaluation methods by way of informal queries, as a written comments on given assignments, formal structured questionnaire. Further, he takes into account those opinions in course development and selection of teaching methods and evaluation, and makes elective courses available.

Classroom Practices: Teacher explains subject matters and uses activity(s) i.e. case study, business game, role-play, simulations, etc., to make it clear, students take notes during their work probably in their own way. Students' concern is to understand and apply knowledge rather than to take notes. Teacher plays a facilitator's role while students actively involve in their learning. This can be named as *activity centered lecturers*.

Evaluation: More emphasis is given to continuous assessments. Some times small percentage is allocated for the final written examination or nothing for the final written examination at all. Alternatively, portfolio, projects, etc. are used to evaluate the students. However, when both final examination and continuous assessments are used, teachers in this paradigm design evaluation as follows:

Final Examination: Freedom to express students' own views/ opinions thereby allowing students to demonstrate their skills i.e. memorizing, analysing, synthesizing, applying knowledge. Examination may be open book type or type of allowing students to keep portfolio during the examinations.

Continuous Assessments: Allow students to propose their own assignment by way of learning agreement, students' mutually agreed marks being allocated for each assignment, they are allowed to negotiate with the lecturer about the marks given by him for their assignments.

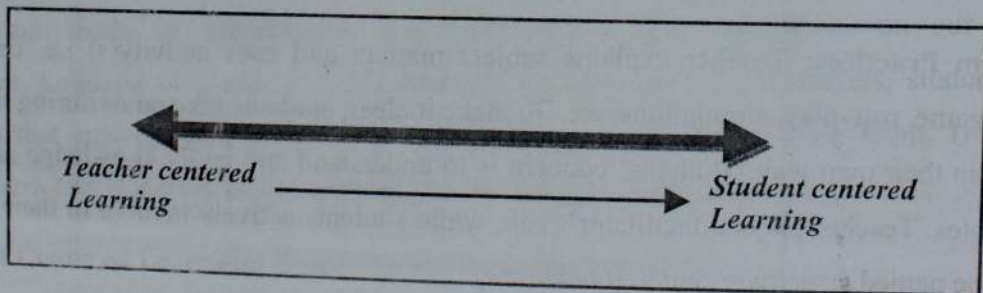
Practical Training: There is a tendency to provide training in the discipline as a part of the evaluation. This may most probably be as a part of the whole program rather than of each course.

How far have we to move? How difficult will it be to convert our universities into student centered learning institutions? No doubt, this requires enormous attempt from all sides such as teachers, students, administrators, etc. It is also true that some of the beliefs, values, rules, and regulations should be turned up side down. But, this is not an impossible task and it is mandatory if we have to see the "universities" in the next century! Then, how can we make the student centered learning a reality?

If you have a close look on teacher centered learning and student centered learning, you may find them as two extremes of the same continuum as shown in the following figure.

Figure 1

Moving from Teacher Centered Learning to Student Centered Learning

Since teacher centered and student centered learning are two extremes of the same continuum, we can find different combinations of these two in different points in the continuum. For instance, apart from the notes centered and activity centered lecturers we found in teacher centered and student centered learning paradigms respectively, we may find *discussions centered lecturers* in the middle of the continuum. It may be characterized by both students' and lecturers'

question and answer, lecture moves by way of questions and answers, pause for note updating, concern for understanding, students notes only important points, both teacher and students are equally important.

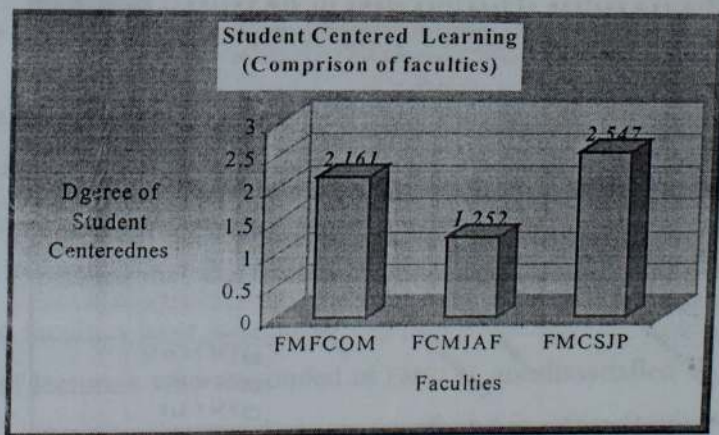
Data Presentation and Analysis:

Though, all lecturers were issued the questionnaire, only ten, seven, and fourteen lecturers in FCMJAF, FCMSJP, and FMFCOM respectively returned the completed questionnaire. These represent fifty-five, twenty-two, and thirty per cent of the total selected respondents from each faculty respectively. Further, no lecturer responded to the questionnaire on tutorials. Though, fifty-one students responded to the questionnaire, seven of them were not considered for data analysis due to their incomplete answers. As mentioned above, student centeredness was measured along the six dimensions in the scale of zero to five (0-5). Data will be presented separately as student centeredness in practice and motivation of students for students centered learning.

Student Centeredness in Practice:

As shown in the figure 2, FMCSJP and FMFCOM reported moderate degree of student centeredness while FMCJAF reported low degree of student centeredness in their undergraduate courses. Though the possible highest score a faculty can report is five (05), the highest score reported is 2.548, which was reported by FMCSJP. FMCJAF reported only 1.253 being far behind from other two faculties under study.

Figure 2

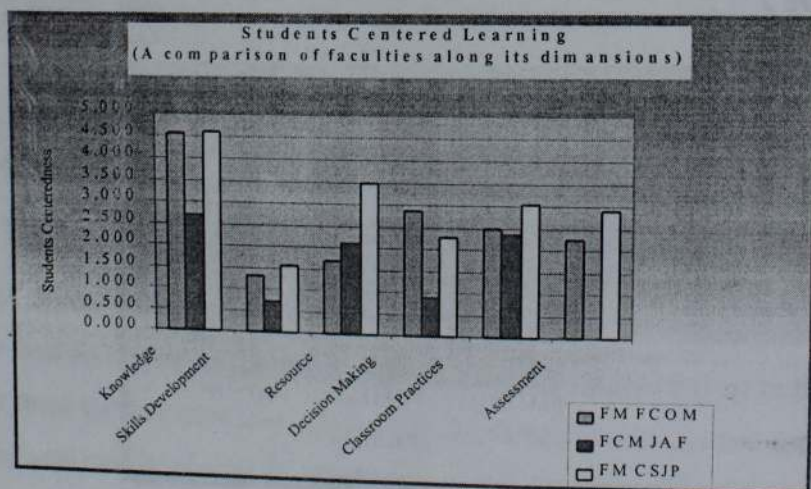
Source: Survey Data

However, when data were analysed along its dimensions, the situation seemed worse than it is depicted in figure 2. As figure 3 depicts, FMCSJP has taken the lead in all dimensions except in decision making. However, except in providing knowledge on courses by FMCSJP and FMFCOM, in all other dimensions all the faculties indicate lack of student centeredness in conducting undergraduates courses. In general development of skills for self-learning is an ignored area by all faculties. Low degree of student centeredness in learning/teaching at FMCJAF is the result of low degree of student centeredness in the area of skill development, assessments, and decision making. All these dimensions will be discussed in the coming pages in relation to FMCJAF. Whenever it seems noteworthy to compare with other faculties, it will be made.

a. Knowledge

As shown in figure 3, information provided to students on the courses is not satisfactory. Data shows that only forty per cent (40%) of respondents distributes the printed course outline at the first lecture while it is a norm in other faculties. (In fact, at the beginning of the 1999/2000 academic year the Dean of the FMFCOM informed all lecturers to distribute a printed course outline at least including learning outcomes, sub-topics, and time allocation for each topic.) The general practice of FMCJAF is either to explain or read the course outline (or syllabus!) at the first lecture while learning outcomes, time allocation for topics, rationale of the course, learning methods, etc. are known only to lecturers.

Figure 3

Source: Survey Data

a. Skills Development

Though, as mentioned earlier presentation skills, skills in team working, and ability to work in English are essential not only to be a self learner but also to be an effective manager in Sri Lanka. FMCJAF does not work in these areas sufficiently. However, while nearly twenty five per cent (25%) of students who responded, emphasized the need for introducing discussion, case methods, and debate, thirty three (33%) per cent of students who responded emphasized the need for developing their working capacity in English. Infact, as shown in the Table 1, the study has reported substantially higher degree of motivation for student centered learning in the area of skill development and classroom practices (more discussion on students' motivation will be made later).

a. Resources

It seems that except one of the departments in FMCSJP, all other departments in the faculties studied do not use audio-visual facilities effectively. However, it was observed by the first writer that the FMCSJP itself and some departments as well as FMFCOM do have VCR but do not use for learning purpose effectively. No attempts have been made to develop audio video cassettes in the relevant fields. Further, around forty per cent (40%) of lecturers borrow video cassettes from sources outside the university for the benefit of students. FMCJAF is not equipped with VCR or OHPs, whereas the other two are using these equipments. Further, it was observed that only one department in FMCSJP distributes reading materials as module at the beginning of an academic year. In all other faculties, distribution of reading material is done on an ad-hoc basis. It seems that lecturers in all faculties have the opportunity to urge the library to buy relevant text books and journals, and then communicate to students about the materials available.

a. Decision Making

It seems that decision-making on the learning outcomes, course content, evaluation methods, etc. is reserved only for lecturers. Not only the students but some of the lecturers in the FMCJAF too expressed that their freedom in taking decisions is limited. In contrast, lecturers in the other two faculties have substantial freedom in decision making. For instance, while fifty per cent (50%) of lecturers who responded in FMCJAF are dissatisfied about the freedom they enjoy in preparing course outlines no lecturer was found in other faculties to be dissatisfied on this matter. Further, most if not all lecturers in the other two faculties studied enjoy a considerable

freedom in allocating up to forty per cent (40%) of the total marks for continuous assessments on their own while it is restricted in FMCJAF since hundred per cent marks are allocated for final written examinations.

a. Classroom Practices

In general, lecturer is the dominant player in the classroom. It was found that 78%, 70%, and 100% of the respondents from FMCSJP, FMCJAF, and FMFCOM respectively speaks fifty per cent (50%) of the total time or more during a lecture. Further most of the lecturers who responded to the questionnaire estimate that the students main concern during a lecture is about taking notes. It is sixty per cent (60%) in FMCJAF while eighty-five (85%) in other two faculties. Dominant techniques of getting students' participation are case material and presentations. However, it is not clear to what extent, these are applied during a lecture. But, the personal observations made by the writers indicate that application of these methods in lectures is not common. Hence, in general in all faculties, classroom practices can be said to be at the lower end of the *discussion centered lectures*. It was also observed that no tutorials are conducted at FMFCOM. All but one department at FMCSJP and both departments at FMCJAF do not conduct tutorials regularly.

a. Assessments

Though the other two faculties indicate that they are moving towards continuous assessments, FMCJAF, being a highly teacher centered, remains with the hundred per cent (100%) marks allocated for the final written examination. Further, it was found that at least one lecturer at FMCSJP has introduced open book examination for undergraduate courses. Contrary to FMCJAF, the other two faculties have allocated up to forty per cent (40%) marks for continuous assessments. It is found some of the lecturers in FMCSJP allocate even fifty per cent marks for continuous assessments on the approval of the faculty board. (It should be noted here that there is no continuous assessments for the first year of the degree program conducted by FMFCOM where first year result is not considered for final grades.) It seems more and more continuous assessments require some kind of field work. It was also found that around fifty per cent (50%) of respondents from the FMCSJP and around thirty per cent (30%) from FMFCOM allow students to make choice on continuous assessments to some extent i.e. like the number of group members, area of study, and date of submission. However, it is a rare practice to allow students to negotiate

on their marks. The dominant method of feed back is verbal and in some continuous assessments students work very closely with lecturers before they hand over their work for assessments. Practical training in the area of specialization has been made compulsory in three departments of FMCSJP and at least another two departments also have committed to provide a practical training in a more general manner even at least for a short period. In departments where the practical training is compulsory, duration of training varies from six months to almost two years. Beyond that, dissertation is a compulsory component in the degree program in the above three departments and one other department while in other departments it is not compulsory. Further, dissertation has been allocated one credit where it is compulsory and two credits where it is not compulsory. While at FMCJAF dissertation is a compulsory component, it is so only in one department at FMFCOM. In both faculties, the allocation is one credit.

Motivation of Students for Student Centered Learning:

As shown in the Table1, in general students are motivated to move towards student centered learning paradigm. (The highest marks a student can achieve is five.)

Table 1

Motivation of Students for Student Centered Learning

	Knowledge	Skills	Resources	Decision -Making.	Classroom Practices	Assessment	total
Mean	3.628	3.781	3.247	2.788	3.629	2.706	3.297
Std. Dev.	0.896	0.846	0.784	0.944	0.714	0.572	0.623

Source: Survey Data

Skills dimension of the student centered learning paradigm has reported the highest mean value (3.628 with 0.846 std. Dev.). This indicates that students adequately use existing resources (for instance, they read handouts sufficiently). They also like to spend additional time for learning if the resources are provided (e.g. audio-vedio facilities). Further, it seems that students need to get more information on their courses such as learning outcomes, methods of teaching, and assessment methods that the lecturer is going to use in the course. Yet, another dimension that the students display positive attitudes in implementing student centered learning is the classroom practice. Students' motivation to participate in activities during lectures indicates that they are not contended with the existing teaching practices. As mentioned above, according to lecturers, students' main concern is about taking notes. However, students' response shows that

they like to move further towards student centered learning. There isn't much willingness to move towards student centered learning in assessment and decision making dimensions. They also do not want to participate in deciding learning outcomes, course content, etc., though they need to know what the learning outcomes of the course, course content, etc. are.

Discussions and Findings:

Analysis indicates that FMCSJP and FMFCOM display moderate degree of student centeredness while FMCJAF reports low degree of student centeredness in their undergraduate courses. This disparity is mainly due to low degree of student centeredness in the area of skill development, assessments, and decision-making. Analysis of the students' responses indicates that students, in general, are willing to move towards more student centered learning system though they indicate unwillingness to make decisions on what they should learn.

As discussed at the beginning of this paper, the focus of university education must change from mere knowledge acquisition and accumulation to one based on a 'learning to learn' approach. However, the analysis indicates that all faculties studied do not work sufficiently in this area. In developed countries, it is common to see books on effective reading, writing, doing presentations, and working in teams, and universities' involvement in development of these skills. In fact these skills are not just "arts" but also "sciences" that can be taught and learnt. Hence, students should not be left to develop these skills by a "trial and error" approach.

Development and distribution of course outline at the beginning of the academic year seems to be one prime activity that FMCJAF should initiate immediately. In fact, the present method of "telling the syllabus" would not help students to organize themselves to be effective learning partners. Certainly, course outline would also help lecturers as a planning and controlling tool and it makes them more objective in their approach to teaching. Further, development of course outline is necessary to accommodate new knowledge since some of the courses have been developed almost ten years ago and have become outdated.

However, success of the development of course outline depends on two factors. The first one is on what extent a particular lecturer may have freedom in making decision on course related matters while the second one is on the ability to get students involvement in deciding their learning experience. Data indicates that the present situation does not reinforce lecturers to develop course outline with the help of students. As it is mentioned earlier, while lecturers are

not satisfied with the freedom they have in designing the courses, students do not get motivated to involve in deciding course content, learning outcomes, evaluation, etc.

Assessment is yet another area that FMCJAF should focus upon. There seems to be no reason for them to stay only with final written examination for students' evaluation. Literature discusses the limitations of this method again and again and advises to use alternative methods of evaluation such as portfolios, take home examinations, projects, etc. In fact, use of the final written examination only may discriminate at least some students, since students vary in their ability to reflect their knowledge and skills through such examination. Therefore, it is necessary to move towards multi evaluation methods instead of single evaluation method to be a student centered learning institution.

Certainly, avoiding discrimination is not the only reason for moving towards multi evaluation methods. Another reason is to make students more effective in application of their knowledge. The lasting motivation of average students for higher education is "a good job". To make them employable, it is necessary to give them exposure to the real world through off campus assignment, case analysis, etc.

Time has come for the lecturers to be facilitators in classroom instead of dominators. The students' responses revealed that they are in need of involving in classroom activities than now. Time has come to make the classroom "their own designed experience" rather than lecturers' designed one. However, this may not be easy at FMCSJP where there are one hundred to two hundred students in any given lecture. One alternative is to conduct two parallel lectures. But, more effective alternative is to have regular tutorials with smaller number of students. Implementation of regular tutorials should be a prime concern for all three faculties if they truly want to develop students' communication skills, team working skills, etc.

Though it may not be an easy task for FMCJAF to acquire modern technology immediately, the experience in other faculties says what is important is not just to have the equipment but to use them. As explained earlier, no faculty uses their resources effectively. In fact, inadequacy of modern technology is not a justification for not moving towards student centered learning, since it is not necessary in implementing most of the techniques of student centered learning.

Conclusions, Implications of Findings, and Further Research:

Our argument at the beginning of this paper was that the way our universities process undergraduates specifically who seek the management positions, do not meet the expectation of their prospective employers. Hence, the universities should move towards student centered learning paradigm in their approach to develop undergraduates, if they want to meet the aspirations not only of the students but also of the employers specifically, and society in general.

Though FMCSJP and FMFCOM show moderate student centeredness while FMCJAF shows low student centeredness. No faculty is at the satisfactory point in the teacher centered-student centered continuum. Though disparity between FMCJAF and other faculties studied is due to low degree of student centeredness in the area of skill development, assessments, and decision-making, the faculty should improve all the dimensions of student centered learning. Analysis of the students' responses indicate that students are in general willing to move towards more student centered learning system though they indicate unwillingness to make decisions on what they should learn.

The main implication of the present study arises from its questioning the validity of the assumptions of *androgogy* and *pedagogy* for our undergraduates. In fact, they are not adults and therefore techniques of adult education cannot be applied in this level, specifically in management programs. Though, techniques of androgogy would be more suitable to undergraduates, those techniques are not sufficient since they do not help to process them in such a way to meet the expectations of prospective employers. Hence, what is required is the transformation of undergraduates from "children" to "adults", and then continue to treat them as adults. Neither the techniques of androgogy nor those of pedagogy would contribute to this purpose. This is why our universities should take student centered learning approach, which allows transforming students from children to adults and then treating them as adults. As it was mentioned earlier, teacher centered learning and student centered learning are two extremes of the same continuum. *Therefore, our universities can take evolutionary approach rather than revolutionary approach in shifting from teacher centered to student centered learning. However, this evolution should be as speedy as possible.* Therefore, what is important for each university is to understand where it is at present and move towards student centered learning.

Data indicates the necessity of taking departments rather than faculties as the locals in future studies since the departments vary in their approach to develop undergraduates. This is

necessary specifically in the FMCSJP where each department is independent from other departments and even from the faculty in making certain decisions. Future researches should also focus on factors determining the motivation of students for student centered learning.

References

- Amarasuriya, Hemaka, **"The Attributes and Quality of Graduates: Realities & Expectations- Employers' Perspective"**, A Proceeding of Workshop on Teaching Methodologies in Undergraduate Courses in Commerce and Management, October 1996.
- Karunaratne, K.R.M.T. & Dassanayake, D.M.S. **"A Survey of Teaching Methodologies in Commerce and Management Studies"**, A Proceeding of Workshop on Teaching Methodologies in Undergraduate Courses in Commerce and Management, October 1996.
- Nanayakkara, Gunapala, **50 Years Development of Management Studies in Modern Sri Lanka**, PIM, Colombo, 1998.
- Simyar, Farhad, **"University-based Management Education Challenges for the Next Millennium"**, Convocation Address, PIM, University of Sri Jayewardenepura, 1999.
- Tilakaratna, S., **Opening Address, Workshop on Teaching Methodologies in Undergraduate Courses in Commerce and Management, October 1996.**

CONTRIBUTIONS OF THE UNIVERSITY OF JAFFNA TOWARDS THE DEVELOPMENT OF FINE ARTS EDUCATION IN SRI LANKA ON THE THRESHOLD OF THE THIRD MILLENIUM.

S. Jayarajah

AIM: The main aim of this research paper is to analyze the development oriented activities of the University of Jaffna, with special reference to the Fine Arts education.

METHODOLOGY: It is an analytical study based on Sri Lankan education reports and relevant documents.

I

The greatest challenge to our nation on the eve of the expansion of secondary education is the diversification of higher education. If democratic educational order is to be developed in our country, priority should be given to the expansion and diversification of higher education.

The relations between Fine Arts education and human resource development have attracted considerable attention in recent years.

For improvement of human resources, education is not the only medium, but it is the chief and the most fundamental one. Universities are a powerful force for control development and change in socio-economic field, especially now when the concept and scope of higher education have changed. Unlike in the colonial era, higher education is no longer synonymous with intellectual instruction. It is not the intellectual development alone, but it is the education for the human resource development with special reference to the growth of individual's whole personality. It aims at unfolding of physical, mental, social, cultural, emotional, aesthetic and spiritual dimensions¹.

University education helps to promote the formation of human capital and human resource development. Human Capital is the sum total of the knowledge, skills and aptitudes of the people inhabiting the country at a particular time. In a broader sense it includes initiative resourcefulness, capacity for sustained work, accepted values, interest and attitudes and other human qualities conducive to higher output and accelerated economic growth².

Human capital is largely defined in terms of quantity and quality of human resources. On quantitative side, it includes the size and characteristics of the population. On the qualitative side it includes cognitive skills, technical skills, fine arts skills, entrepreneurial ability, capacity to innovate etc. possessed by the people.

Human resource development may be defined as a process of measurement and reporting of the cost of value of people as organizational resources. It involves accounting for investment on people and their replacement cost in addition to the economic value of people to an organization.

Fine arts helps the pupil to understand the resources of culture language as a medium of communication, the use of correct intonation, emphasis, rhythm and speed in the communication of total meaning. Training for leadership means enabling pupils to develop their personality and project their capacity effectively on the community. Fine Arts education promotes the training of leadership effectively and plays an important role in human resource development.

Fine Arts has always enjoyed a great importance in our traditional educational process. Various education commissions had laid great emphasis on cultivating social, moral, aesthetic and spiritual values in order to associate the pupils with our culture.

Fine Arts makes an individual a human being. It helps the process of humanization. it is an essential human virtue. Fine Arts makes an individual self-reliant and selfless. It promotes the manifestation of divine perfection already existing in the individual. Fine Arts helps the individual mind to get its full possible development. It helps to develop affable character and righteous living. It makes an individuals to develop the best ability to make use of the inner capacity.

At present the following are considered to be the main aims of University education in Sri Lanka.

- (a) Preserving of worth while heritage.
- (b) Transmitting of worth while culture and knowledge.
- (c) Disseminating of new knowledge thus motivating dynamism and stimulating progress
- (d) Searching for new knowledge.
- (e) Providing professional education to satisfy the needs of the society.
- (f) Maintaing of highest standards of research, teaching and examination.

- (g) Exposing the meaning of life.
- (h) Providing the right kind of leadership in all walks of life.
- (i) Accelerating the process of modernization.
- (j) Increasing productivity.
- (k) Cultivating social, moral aesthetic and spiritual values.

II

Rabindranath Tagore and his student group of Musicians and Dancers came to Sri Lanka in May 1934. Nandalal Bose accompanied the post with his paintings and those of his pupils from the Shantiniketan Kala Bahavana. The Tagore players presented their Dance Drama at the Regal Theatre in Colombo and they also visited a number of provincial centres. An exhibition and paintings was held in the Arts Gallery in Colombo³.

Thereafter, Udaya Shankar and Menaka with their troupes visited Sri Lanka with their troupes, Students from Sri Lanka went across to India to study, Music, Dancing, Painting, Drama etc. On their return many of them were appointed as teachers in schools and local institutions.

Slowly, but steadily the Universities in Sri Lanka took the responsibility of these noble arts. University of Jaffna was one among them.

The first University in Sri Lanka was established in 1st June 1942 under the Ceylon University ordinance⁴ by the amalgamation of Ceylon Medical College (founded in 1870) and the Ceylon University College (founded in 1921) Arts, Engineering, Science, Medicine, Law, Agriculture, Veterinary Science and Oriental studies were the main branches of study since the inception of the University in Sri Lanka.

Owing to the policy of Free Education implemented in 1945 and the consequent expansion of secondary Education, the number of students seeking admission to the University had tremendously increased. Owing to the increasing pressure on admission, a second faculty of Oriental studies and Arts had to be established in 1964. The Vidyodaya Privena and Vidiyalankara Privena were established as Universities⁵ on 1st January 1959.

It should be noted that the Needham Commission on the University of Ceylon in 1959 and the Gunawardna Commission on the Universities in 1962 had both drawn attention to the need for

extensive changes in the functioning of Universities Accordingly changes in course contents, diversification, introduction of new courses were introduced.

A major development in the organization of the University education in Sri Lanka occurred in 1972 with the implementation of a new act ⁶. The fundamental effect of this new enactment was the amalgamation of the four existing Universities (Colombo, Peradeniya, Vidoydaya and Vidiyalankara) and the College of Technology at Katubbedda to constitute a single University. Each of the four Universities and the College of Technology became campuses of this new University of Ceylon. A Sixth Campus was inaugurated in Jaffna in August 1974. From 1st January 1979, these campuses were established as Universities.

Six institutes were established under the act from 1974 to 1976. They are:

- (a) The Institute of Post Graduate Medicine
- (b) The Vidyalkara Institute of Post Graduate Buddhist Studies
- (c) The Post Graduate Institute of Agriculture
- (d) The Institute of workers Education.
- (e) The institute of Ayurveda
- (f) The Institute of Aesthetic Studies

The Institute of Aesthetic Studies was created by the absorption of the Government's College of Fine Arts into the University.

III

In order to systematize Aesthetic Education with a view to meet the cultural demands and also to protect the rich national and ethnic culture the Government raised this institute to university status. ⁷

Accordingly the school of Arts, Music and Dancing and the Ramanathan Academic of Fine Arts came to be known as the Institute of Aesthetic Studies. While the Ramanathan Academy was affiliated to the Jaffna Campus, the rest functioned as an independent Institute directly responsible to the Vice -Chancellor of university of Kelaniya. Subsequently the Institute of aesthetic studies was re-established under the Universities new act⁸. The Institute has three Departments namely the Department of Music, Department of Dancing and the Department of Arts and Sculpture.

Attempts to diversify University education began to emerge since the increase in the intake of students. The diversification was needed to improve the quality and quantity of the aptitude of the student population. In order to give effect to the diversification, the inclusion of Fine Arts, Dance, Music, Art, Sculpture, etc became very essential as alternative to the traditional subjects. Apart from this the curriculum of these subjects had to be enriched with practical and performance skills.

From the early beginning great artists came forward to support Sri. S. Natesan. The first teacher of music was Maharajapuram Viswarada Aiyer, subsequently his son Maharapuram Sandanan took responsibility of teaching. Since its inception great artists and scholars have been associated with Ramanathan Academy. The academy affirmed not only the eternal principles on our youngsters to train themselves as musicians and dancers in the spirit of arts was Universal, its expressions had to be enriched by local idiom, emotion, colour and presentation.

The Academy was taken over by the Jaffna Campus of the University of Sri Lanka in 1975. At that time it was felt the functioning of the Academic should be regularized in various aspects particularly with regard to academic work.

The work done there in, and the appointments held by the members of the teaching staff who continued to serve the Academy even after the take over. Prof. K.Kailasanatha Kurukkal was appointed on 1.08.1977 as head of the academy with instructions to integrate the academy into the Jaffna Campus of the University of Sri Lanka,⁹. Since then notable progress has been made gradually by the academy in the field of fine art education, and has provided courses in Carnatic music, Instrumental music, Bharata Natyam and Katakali.

The entire structure of the courses provided was systematized. The entrance requirements were also systematized. With the approval of the Faculty of Arts and the Senate the syllabus, schemes etc. for all the examinations conducted by the Academy have been regularized. But the Kathakali course conducted by the Academy was given up owing to inadequate facilities and lack of staff for that course.¹⁰

During the year 1983 some members of the staff of the Ramanathan Academic of Fine Arts either resigned or left for various reasons. Mrs. Saraswathy Packiyarajah who had been a member of the staff since the inception of the academy resigned to take apposition in Singapore. Mrs. Sivasakthi Sivanesan resigned and left for China and Miss. Shantha Ponnuthurai went on

study leave to Bombay to follow a Master's Degree Course in Dance,¹¹. Mr.A.K. Karunakaran, Mrs. Krishnandasivam, Mrs. Gnanakulendran and Mrs. Pathmaranjini Umasankar also left the University.

Prof. K. Sivathamby was appointed as Head of the Department of RAFA in January 1984, and Dr.S. Mounaguru and Miss. Renuka Balasingam were appointed as Assistant Lecturers to teach South Asian Art and music respectively. The RAFA continued to obtain the services of the Department of Hindu Civilizations, Sanskrit, Tamil and Fine Arts.

A note worthy move of the University in the Fine Arts education was to inaugurate the general and special degree courses in Fine Arts and Drama and Theatre Arts in the year 1985 and also to bring the Ramanathan Academy of Fine Arts under the Arts Faculty as a separate Department. Another noteworthy academic programme of the Department of RAFA was the commencement of the Bachelor of Music and Bachelor of dance courses in 1992. Prof. P. Balasundarampillai who was the Dean of the Faculty of Arts was instrumental of these courses. RAFA was bifurcated into two new Departments namely Dept. of Music and Dept. of Dance.

Several distinguished personalities have visited the academy since 1975.

Music

Professor S. Sundaram (Musicologist)

Alandur S. Nataraja Iyer (Violinis)

Prof. Rager Lipsey (Specialist in the work of Dr. Anandacoomarasamy)

Sri. T.N. Krishnan (Musician)

Mrs. M. Krishnaswamy (Musician)

Dr. W. Holmes (Musicologist)

Dr. Balamurali Krishna (Musician)

Sri Dhananjnyam and Shanta (Bharatha Natyam Artists)

At the turn of the 20th Century, the University of Jaffna is well equipped to provide the following courses of study in Fine Arts.

1. Special Degree course in Fine Arts
2. Fine Arts as a subject for the General arts Degree
3. Special Degree course in Drama and Theatre Arts
4. Drama and Theatre arts as a subject for the General Degree
5. B.Music Course – bachelor of Fine Arts- dance

6. B. Music Course – Bachelor of Fine Arts – Music
7. Diploma Course in Music
8. Diploma Course in Dance.

The University is also planning to introduce Art and Design course at the RAFA.

Fine Arts education is a cognitive activity or a process which transforms the behaviour of a person from 'instinctive behaviour to' human behaviour. It gives a 'shape' to human beings.

Tension and dialectical contradiction are inherent in Fine Arts, because it derives from an intense experience of reality. Fine arts education is conditioned by time and represents humanity. It not only, corresponds to the ideas aspirations, needs and hopes of a particular historical situation, but also it goes beyond this limitation and creates a sense of humanity, promising constant development. The fine arts education enlightens and stimulates actions.

In our country, irrespective of national political philosophies all aim to achieve a high rate of economic development so that the material conditions of the people may be substantially improved from year to year. In the light of this imperative the Jaffna University has the prime responsibility of making available to the nation the quality and quantity of teachers and the appropriate forms of knowledge so that there will be an outflow of graduates who will be capable of organizing the functions that are needed to operate a developing country. Materialistic education tends to alienate people from their own culture or fine arts. A great need at the present socio-economic context is to develop the sensibility of the technocrats and managers so that they don't remain merely conscious of aesthetics, but also they can learn to appreciate the fine arts. The Fine Arts education will reduce the alienating influences that may be inherent in their respective specialized fields. It is an invaluable source of spiritual enrichment.

The Jaffna University is organizing its teaching of Fine arts in such way that the University can become one of the significant generative forces that will bring about the preservation and revival of national culture and the renaissance of new cultural trends.

At present the University of Jaffna stresses the importance of following issues:

1. Improving the content and learning processes with the goal of preparing learners to be competent in their fields of study and able to create jobs for self employment or independent occupation.
2. Promoting instructional activities that will instill in students the desirable qualities needed for further development ie. devotion to art, diligence, responsibility, discipline and self development.
3. Reinforcing and introducing relevant curricular activities to implant spiritual and cultural values.
4. Motivating students to develop their performance skills, so that they will continue to search for new knowledge and talents.
5. Establishing institutional linkages between Universities and Institutes of Fine Arts.
6. Evolving a long-term planning and management perspective for Fine Arts education and integrating with the nation's developmental needs.
7. Utilizing multi-media and communication technology in promoting information and knowledge to students.

Now the curricula reforms which take numerous approaches are underway. The University has placed great emphasis in research and practical talents as essential components of Fine Arts education. In the world of rapid modernization, and high technology, the learning and teaching of Fine Arts should be vitalized not only to keep pace with the present, but also to predict well ahead of time that future demands will be placed on them. Students should also be prepared for the new needs which are associated with the knowledge explosion and social transformations.

Foot Notes:

1. V.K. Gupta, Education in Emerging Indian Society New Academic Publishing Co.
2. V.R Taneya, Educational Thought and Practice, Sterling Publishers PVT. LTd, New Delhi 1978. pp 388-4000.
3. Ministry of Education, A Centenary Volume- III, 1969, pp 994-5.
4. The Ceylon University Ordinance No: 20 of 1942
5. Act No: 45 of 1958
6. Act No: 1 of 1972
7. Ibid.
8. The Universities Act of 1978

9. University of Sri Lanka, Jaffna Campus, Annual Report 1977 p. 28
10. University of Jaffna, Annual Report 1978, p.5
11. Ibid 1983, p.42.

DEPARTMENT OF TAMIL: PROGRESS AND PROSPECTS IN THE NEXT MILLENIUM

A. Sanmugadas

1. INTRODUCTION

A University in Jaffna remained a long felt educational need and an objective of the Sri Lankan Tamils. When a Campus of the University of Sri Lanka was ceremoniously opened in Jaffna on 6th October 1974, we did not have proper buildings. Luckily, we had one of the two great seats of learning built by Sir Pon. Ramanathan, which has since blossomed into the University of Jaffna. We did not have enough funds, space or facilities. But we, at the time when this University baby had teething problem, strived hard to march ahead. At that the time we were reminded of a passage that Sir Ivor Jennings, the first Vice Chancellor of the University of Ceylon, quoted in his address to the First Convocation at Peradeniya on November 21, 1952.¹ Referring to the limited resources that Peradeniya had, he said, 'In my view the success of a University ought rather to be measured by the use which it makes of its available resources. Most Universities have to start with very little.' And then he went on to quote from the history of a leading British University showing how as recently as the beginning of this century that University had to put up with surprisingly limited resources. The passage quoted by him is as follows.

"Professor S.H. Reynolds, who began as lecturer in Geology and Zoology (and sometimes Botany) in 1894, has left a sorry picture of conditions then obtaining: little accommodation and equipment, long hours, low salaries. His two subjects shared a lecture-room with several others; his own room was also one of the two laboratories, so that whatever he was working at had to be moved off the table for some one else to use it. All the geological specimens were in one cabinet, and the books of his two departments were on a couple of shelves; no periodicals were taken. Even in the early years of this century most of the apparatus in the Physics Department was the personal property of Professor Chattock. Working hours were something like 9-1 and 2-5 most days, with an occasional 7-9 and no respite on Wednesday afternoon or Saturday morning; it is hard to see how men thus forced to spread themselves ever undertook any research, yet they did, and the letters 'F.R.S.' glow after the names of several."

We were in a similar state at the beginning. When I was appointed as Lecturer in Charge of the Department of Tamil in February 1976, I occupied a small room

sharing with two more members of our Department. Even the other Dons who were with us at the beginning of this University had to share small rooms.

2. THE DEPARTMENT OF TAMIL

The Department of Tamil was functioning as a full fledged Department from the inception of the Jaffna Campus of the University of Sri Lanka. The First President of the Campus was also appointed as the First Professor of Tamil. While organising the Department of Tamil at the Colombo and Vidyalankara Campuses, Prof. Kailasapathy had gained good experience in drawing the courses in Tamil. Based on that experience, he planned the syllabus, and the research programmes of the Department of Tamil in the Jaffna Campus.

University of Jaffna was the first national University to be established in a region in which the largest minority of this country is predominant. This leads to an inevitable question, what then is expected of the University of Jaffna? Apart from others, The Department of Tamil too had an obligation to answer this important question. Since this it was the first time a University was set up in a Tamil region with reasonable autonomy we got an opportunity to shape the University education to suit our needs. The Department of Tamil grabbed this opportunity and scheduled its programmes to satisfy the aspirations of the Tamil community. But the Department was very careful that it should not only train students to take up national responsibilities, but also train them to be firmly rooted in their own traditions. The Department had the able guidance of four Professors, namely, Professor K.Kailasapathy, Professor S. Suseendirajah, Professor K. Sivathamby and Professor A. Velupillai. From the inception, Professor Kailasapathy fostered the Department and made it to gain international stature. Under his able guidance, the Department gained recognition as a centre of excellence in Tamil studies in Sri Lanka. Studies in Tamil, History and Archaeology at that time earned the praise of the scholars from Tamilnadu. "When I read the publications of the young batch of scholars in the new Jaffna Campus working in the fields of literature, history and archaeology, I begin to wonder whether we in Tamilnadu will find it possible to reach their standard." So said the Director of the Tamilnadu State Department of Archaeology (Dr.R.Nagasamy) at a meeting held at the historic Tirumalai Nayakkar Mahal at Madurai on 4th May 1976.

He said this while introducing Professor K. Indrapala, the First Dean of the Faculty of Humanities, in the Jaffna Campus, who delivered the inaugural lecture at the Summer Course in Epigraphy organized by the Tamil Nadu State Department of Archaeology. The meeting was presided over by the then Vice Chancellor of the University of Madurai. This encomium belonged to the Departments of Tamil and History of the Jaffna Campus.

3. COURSES OFFERED IN THE DEPARTMENT

For a long time since the Department of Tamil was established at the University of Ceylon, Peradeniya, the syllabus was based mainly on classical Tamil literature, Philology and grammar, study of Dravidian languages, Tamil inscriptions and Paleography, Literary history and Tamil culture. When a Department was established in Colombo and later at Vidyalkankara in Kelaniya, they included two new areas of study in their curriculum, namely, Tamil Folklore and Textual Criticism. When the syllabus of the Department of Tamil in the Jaffna Campus of the University of Sri Lanka was drafted, three new courses, namely, Tamil Folklore, Textual Criticism and Theory of Literature, and Principles of Literary Criticism were included. However Tamil Folklore, among these was changed as Sri Lankan Tamil Folklore because we were keen that teaching and research should be towards rediscovery and evaluation of the Sri Lankan Tamil literary heritage.

When the first Staff meeting of the Department of Tamil was held in August 1975, Professor Kailasapathy stressed the fact that for the first time the Tamils were given a University and that we should exploit it by concentrating on the rediscovery and evaluation of our literary heritage in this country. He emphasized that the undergraduate and postgraduate programmes should be directed towards this goal. Conforming to this the Tamil syllabus was designed. For General Degree, students who read Tamil as a subject had to study the Tamil literary history of Sri Lanka. For students specializing in Tamil, a course in Sri Lankan Tamil Literature has been a compulsory paper from 1975.

Students were trained in this area so that they would help the Department in its attempt at rediscovering our literary heritage.

At the postgraduate level, all candidates who applied for a higher degree were encouraged to research on any subject relating to Sri Lankan Tamil studies. The First President of the Jaffna Campus, Professor Kailasapathy, the First Vice Chancellor of the University of Jaffna, Professor S. Vithiananthan, Professor K. Sivathamby and the author of this paper were ready to supervise any subject in the area of Sri Lankan Tamil studies. Thus all the postgraduate students in the first batch who were awarded Master of Arts Degree in 1980 chose to research on Sri Lankan Tamil studies. For the sake of information, the names of the first batch of postgraduates and an English translation of the titles of their theses are given below:

<u>Names and Titles</u>	<u>Supervisor</u>
1. Mrs. Y. Ganeshalingam "School of Navalar - A Study"	Prof. S. Vithiananthan
2. Mr. Thurai Manoharan "Heroes in Sri Lankan Tamil Novels"	Dr. A. Sanmugadas
3. Mrs. M. Sanmugadas "C.W. Thamothersampillai - A Critical Study"	Prof. K. Kailasapathy
4. Mrs. S. Maunaguru "National Movements and Sri Lankan Tamil Literature"	Prof. K. Kailasapathy
5. Mr. S. Vanniyakulam "Spoken Tamil in Sri Lankan Tamil Fiction"	Dr. A. Sanmugadas

For a long time postgraduate students who were awarded the M.A./M.Phil or Ph.D. Degree have been researching on Sri Lankan Tamil studies. The following Master's and Doctoral dissertations on Sri Lankan Tamil studies had been submitted to the University of Jaffna:

Master of Philosophy

1. Sithamparapillai Sivalingarajah
"Chunnakam A. Cumaraswamy Pulavar - A Critical Study"
2. Mylvaganam Rangunathan
"Cilampu Kural - A Critical Edition"
3. Selliah Thirunavukkarasu

“Reflection of Ethnic Problems in Sri Lankan Tamil Literature (1947-1989)”

4. Ponniah Senkathirchelvan

“Contributions by Sri Lankan Scholars to Tamil Grammatical Studies.”

5. Vimalarany Veluthasan

“Social Values in Sri Lankan Tamil Short Stories”

Doctor of Philosophy

1. Subramaniayam Jebanesan

“Vaddukoddai Seminary in Sri Lanka and the Development of Thinking Process among the Tamils”

2. Sinnaiah Maunaguru

“The Traditional Tamil Theatre of Batticaloa”

3. S. Sundarampillai

“The Theatre of North Sri Lanka”

4. S. Sivalingarajah

“Tamil Commentary Tradition in Sri Lanka - A Study of the Commentaries on Literary Texts”

The outcome of this exhaustitive study on Sri Lankan Tamilology is the introduction of a compulsory component in the Tamil Question Paper II for the G.C.E. (Advanced Level) Examination from 1998. Sri Lankan Tamil Literature is now being taught in all schools in Sri Lanka where students offer Tamil as a Subject in the Advanced Level.

Both Prof. Kailasapthy and Prof. Sivathamby have earned a name for themselves in the field of Tamil literary criticism. Their contribution to this study is extensively acknowledged in several publications all over the world. Students following Special Arts Degree Course in Tamil were given an optional paper on Theory of Literature and Principles of Literary Criticism. Since the above two renowned scholars were in the Department almost all the students offered this Course. A Master's dissertation

studying the trends and history of Tamil Literary Criticism in Sri Lanka was submitted.

Introduction of Theory of Literature and Principles of Literary Criticism, Sri Lankan Tamil Folklore and Sri Lankan Tamil literature into the curriculum has helped the Department of Tamil to draw up several academic programmes. One such programme was the Seminar organized in 1977 to celebrate the 100th Anniversary of the birth of Tamil novel. Besides local scholars and literary critics, distinguished Indian writers and critics like Asokamitran, S. Thothatri and C. Kangasabapathy submitted papers. Asokamitran participated at the Seminar and delivered the keynote address. To mark the centenary of the Tamil novel, Mr. N. Subramaniam, then Assistant Librarian (Later joined the Department of Tamil and now Associate Professor of Tamil) prepared an Annotated Bibliography of Sri Lankan Tamil Novels. He has listed about 400 titles with annotations. The Bibliography also included references to critical works and essays on the Sri Lankan Tamil novels. The other programme was the "Seminar on Sri Lankan Tamil Folklore" held in 1980. Befittingly this was organised in memory of late Professor K. Kanapathi Pillai, the second Professor of Tamil at the University of Ceylon. Papers on various topics in Sri Lankan Tamil Folklore were submitted and they were compiled as a book (Mimeographed).

Since an exhaustive study in Sri Lankan Tamilology has been done, the Department is now shifting its focus on to the study of classical Tamil literature. This again has been directed mainly towards the reappraisal of early studies and re-reading of the texts. Two Ph.D. and three M.Phil. dissertations have already been submitted:

Master of Philosophy

1. Vasuky Sockalingam

"Ethical Codes and Love Traditions in Marutam Poems of Cankam Literature"

2. Krishnapillai Visakaruban

"Literary Tradition of Kalittokai"

3. Nadira Mariyasandanam

“Comparative study of Purattinaiyiyal of Tolkappiyam and Puram Poems in Cankam Literature”

Doctor of Philosophy

1. Manonmani Sanmugadas

“A Critical Study of the Commentaries to Cankam Literary Texts with special reference to Kuruntokai”

2. Ammankili Murugathas

" The Thinai concept in Sangam Literature and its Socio - Literary Significance"

Two M.Phil. dissertations have been submitted on Kanthapuram and Kamparamayanam:

1. Sivasubramaniam Selvaranjitham

“Kanthapuram in the Saiva Epic Literature- A Study”

2. Suntharampillai Mthavy

“The Sturcture of Kamparamayanam”

The Department is continuing with the programme of the study in Classical texts in order to prepare them, especially the Cankam texts, for the Internet.

4. RESEARCH AND PUBLICATIONS OF THE MEMBERS OF THE DEPARTMENT

The Department from its inception had been interested in inter-departmental or inter-disciplinary teaching and research. A seminar on “Creative Tamil Literature and Science” was organised in 1975. Specialists in Linguistics, Stylistics, Sociology, Anthropology, Aesthetics, Philosophy, Psychology, Political Science, Folklore and History participated in the Seminar. Ten talks delivered at this seminar were compiled and published as a book: ஆக்க இலக்கியமும் அறிவியலும் (Creative Literature and Science - Edited by Dr. A. Sanmugadas, Department of Tamil Publication No. 1, Jaffna Campus, University of Sri Lanka, 1977).

The second publication of the Department was the collection papers (in mimeographed form) read at the Seminar on Sri Lankan Folklore. In order to

distribute among the participants of the Second Non-aligned countries Conference held in Colombo in 1976, Prof. K.Kailasapathy and Dr. A. Sanmugadas were requested by the Government to write a book on Tamil language. It was published as: Dr.K. Kailasapathy, and Dr.A. Sanmugadas, **TAMIL**, National Languages of Sri Lanka -2, Cultural Council of Sri Lanka, Colombo, 1976.

The Department was linked with Uppsala University through Professor A. Velupillai and Professor K. Sivathamby. Both have contributed to the research programmes going in that University in collaboration with Professor Peter Schalk. The Department is linked, though not officially, but through the present author of this paper, on a long term research project with the Language Institute of Gakushuin University, Tokyo from 1983. The research on "Tamil-Japanese Relationship" started in 1983 is still being pursued. Professor Susumu Ohno of the Language Institute at Gakushuin University, Professor Pon.Kothandaraman, Vice Chancellor of the University of Madras, Dr. Manonmani Sanmugadas and the author of this paper collaborated in this project. Most of the findings of this research were briefly listed in the Inaugural Address delivered in 1992 by the present author when he was appointed as Professor of Tamil (on Merit) from 1990.² Findings of this research for the last 16 years are going to be taken up for critical assessment by a team of Dravidian Linguists from India and Malaysia and Japanologists from 26th October 1999 in Tokyo, Japan. The present author and Dr. Manonmani Sanmugadas are to participate in this Seminar. Eminent Dravidian linguists like Dr.S.Agathialingom, Dr.S.V. Shanmugam, Dr. Pon.Kothandaraman are scheduled to participate in this Seminar.

Several books and papers written by Professors Kailasapathy, Sivathamby and Velupillai have been published in India. And their papers have appeared in international journals. Most of Kailasapathy's publications were related to Literary Criticism, Folklore and Textual Studies. Sivathamby had contributed to the fields of Literary criticism, Tamil Drama and Theatre Arts, Literary History and Tamil Culture. Velupillai wrote a number of papers in Linguistics, Epigraphy, Literary History and Tamil Culture. Kailasapathy's contributions to Tamilology had been the subject of two Master's dissertations and one Doctoral dissertation in Tamilnadu

Universities. Mr. K. Aranamuruval submitted his Doctoral thesis on Kailasapthy to University of Madras. The author of this paper was one of the adjudicators of this thesis.

5. PROSPECTS IN THE FUTURE

The present members of the Department of Tamil are trying their best to continue the good work done by our predecessors Professor A.Sanmugadas is concentrating on areas such as Tamil Linguistics and Grammar, Tamil Folklore, Literary History and Textual studies. Professor N. Subramaniam is continuing with the type of work done by Kailasapathy and Sivathamby. He is also specialist in Literary History and Classical Texts. Dr. S. Sivalingarajah has specialised in Sri Lankan Tamil Literature. The Junior members of the Department are still pursuing their research for Doctoral Degree and their area of specialization is still not clear. However, all of them have completed their Master's Degree programme.

As specialists in Tamil literature and grammar, we in the Department of Tamil have an urgent duty to be perform. The number of children writing corrupted Tamil is alarmingly increasing. Some academics seem to ignore it or justify it. For example, when a child writes an essay, some teachers are satisfied if the essay is full of facts inspite of a lot of grammatical mistakes in it.. Some science and social science teachers say that they are not expected to correct the language of the child. This has led to a sorry state where any one can write anything in Tamil with a number grammatical mistakes. We have to find ways and means to arrest this trend. The Department has to find solutions to this problem so that at least the graduates from University of Jaffna could train their children to write correct Tamil.

In the emerging Information Age, the productivity and viability of individuals and organisations depends on easy access to and exchange of information. When the University of Jaffna enters fully into the digital Information Age, each Department has to cope with it. Perhaps it may be possible to create a **UJ-Net**, an internet browser-based graphics-rich user interface identical to the Internet's **World Wide Web** where users may navigate simply across attractively formatted and linked pages

including colour graphics, sound clips, and even video clips. When this is possible, the Department of Tamil has to start a Digital Corpus Project to store all available Sri Lankan Tamil literary and grammatical works. The materials thus stored could be used as primary sources for literary and grammatical studies and research. Young members of the Department have to prepare themselves for this type of exciting exercises.

NOTES

1. Ivor Jennings, **Our Benefactors**, Convocation Address, University of Ceylon, Peradeniya, Nov. 21, 1952, Ceylon University Press, Colombo.
2. Sanmugas, A., **A Comparison of Tamil and Japanese in the light of the present state of Dravidian Linguistic Studies**, Inaugural Lecture, University of Jaffna, Jaffna, 26 January 1993.

Acknowledgement

I like to thank Mr. A.J. Canagaratne who was the Chief Editor of **CAMPUS NEWS** which recorded all important news about the Jaffna Campus in 1974, 1975 and 1976. The Campus News publications have helped me a lot to prepare this paper.

STUDY OF SANSKRIT AT THE UNIVERSITY OF JAFFNA IT'S PRESENT STATUS AND FUTURE DEVELOPMENTS

V.Sivasamy

Introduction

A University has to cater to the needs and aspirations of the people among whom it is established. Among the various subjects that are provided in a University a classical language or languages too are generally included in the curricula. In this respect Sanskrit is provided as a subject in the University of Jaffna from it's inception in 1974.

Sanskrit belongs to the Indo- European family of languages, and has played an important role in the history of South Asian Civilization. The relevance of Sanskrit to Sri Lankans was pointed out long ago by Svami Vipulananda, the first professor of Tamil at the Annamalai University and the University of Ceylon as follows: "The people of this country (Sri Lanka) should willingly study the ancient languages, Pali and Sanskrit. Just as the students in the Western countries study Greek, Latin and other classical languages so that their education would be complete, the students in this country deserve to study Pali and Sanskrit. The foundation of the Sri Lankan civilization has been built on the basis of Tamil and Sinhalese languages whose grammar and literature are enriched by Sanskrit".¹ One may agree or disagree with this view. The learned professor emphasized the study of Pali and Sanskrit for the Sinhalese, and Sanskrit for the Tamils so that they will have a better understanding of their own culture and have a common cultural language too, in Sanskrit.

Besides being a language with a great literary heritage, Sanskrit is considered not only the Devabhasa – the sacred language of Hinduism, but more significantly the language of higher learning, religious and secular. As a result it became the common language - the lingua franca of especially the elite of South Asia, and every other branch of knowledge has been written in Sanskrit, by scholars and others from various parts of South Asia, whatever their mother tongues were. Different regions in South Asia fostered the language of the area as representing the ethos of the particular region, and also Sanskrit as representing the common cultural heritage.

Jaffna has been a centre of Sanskrit studies for several centuries from the days of the Kingdom of Jaffna circa. A.D 1250-1619. The kings of Jaffna, as in other parts of South Asia, fostered their mother tongue (Tamil) and Sanskrit with which Tamil has longer period of contact than any other language. Sanskrit has become an important element in the Tamil tradition, especially the Tamil Hindu tradition. As such, it is an important element in Tamil culture and has been fostered for several centuries.

Beginning of the Department of Sanskrit

Sanskrit was taught as a subject at the Ceylon University College (1921) which subsequently blossomed into the University of Ceylon (1942) wherein the Department of Sanskrit was included in the Faculty of Oriental Studies.

Later Sanskrit Departments were established in the Vidyodaya and Vidyalankara Universities which were originally Pirivenas raised to the status of Universities in 1959.

The Jaffna Campus of the University of Sri Lanka was established on 06.10.1974. Sanskrit is being taught in this institution from its inception. The Department of Sanskrit was established in 1975 and the only Lecturer in Sanskrit available then was appointed as Lecturer – in charge of this Department in 1976. His designation was changed to Head of Department of Sanskrit when the Jaffna Campus became the University of Jaffna on 01.01.1979. Thus, the Department of Sanskrit has become a separate Department by 1976 but with very limited facilities available at that time.

Academic Staff

Though the Department was formed with only one Lecturer, grade II as mentioned earlier, two Assistant Lecturers were recruited, one in 1979 and the other in 1992, subsequently. In course of time the Lecturer got promoted as Senior Lecturer grade I, and then as Associate Professor, and finally as Professor of Sanskrit on merit. When the Professor retired an Assistant Lecturer was appointed. The number of teachers in the Department of Sanskrit has been only three at any time during the last twenty five years. There is no provision for a chair in Sanskrit.

The Department is fortunate to have had the help of the first Professor of Hindu Civilization and today to have the help of his successor in certain areas of Sanskrit.

Courses of Study

Undergraduate and Postgraduate Courses

1. First year in Arts

Any student who gains admission to the Faculty of Arts irrespective of whether he offered Sanskrit as a subject at the G.C.E. A/L or not can opt to do Sanskrit for the first year Arts course.

2. General and Special Degree Courses:

Sanskrit is provided as a subject for the General and Special Arts Degree courses.

The number of students offering Sanskrit has been few, but yet they have been very enthusiastic about studying the subject. Generally their performance has been good. During the period from 1974 – 1996 twelve students did the Special Degree course successfully. Of them, five have secured First Class Honours, and others Second Class Honours Upper or Lower division.

3. Postgraduate Studies:

In the postgraduate studies only a few have obtained the M.A. or M.Phil Degree in Sanskrit. One candidate is awaiting results, while five others are presently doing the M.Phil. degree course.

Areas of Study: Besides the main landmarks in Sanskrit Literature, namely, Vedic Literature, Epics and Classical Literature, textual criticism, Indo - European Philology, Sanskrit Studies in Sri Lanka, Tamil nadu and Kerala and Saivagamas also are included in the syllabus. The last two are not provided in any other Sri Lankan Universities.

Postgraduate Studies are generally restricted to Epics and Classical Literature.

Feeder Courses

(A) Sanskrit is provided as a subsidiary subject for the Special Degree courses in

- (i) Hindu Civilization
- (ii) History
- (iii) Philosophy – Saiva Siddhanta, and
- (iv) Tamil

It was also provided as a subject for the postgraduate Diploma in Hindu Civilization.

In all these courses Sanskrit is taught from its ABC, and later selected portions of the Sanskrit source texts relevant to the disciplines are gradually taught. The duration of teaching in the first three courses is generally two years. For the Tamil Special Degree Course it is taught for an year. (B) Sanskrit is also taught as a subsidiary subject for the Diploma and Degree courses in Music and Dance at the Ramanathan Academy of Fine Arts.

(i) Diploma courses in Music and Dance

It is taught as a subject for the full duration of these courses, that is, four years.

(ii) Degree courses in Music and Dance

It is taught as a subject for these courses in the second and third years.

In these courses too, Sanskrit is introduced from its ABC. After imparting a knowledge of basic Sanskrit, the theoretical texts on Music and Dance are introduced and then selected portions from these texts and musical compositions are taught with great relevance to the main subject. As a result students get a better knowledge of their theory.

Publications: The former professor of Sanskrit has published some books and articles relating to Sanskrit. These include Aryans - Early History and Culture, Essays on Sanskrit literature and Criticism, The Impact of Natyasastra Tradition on South Asian Art Forms, The Sanskrit Tradition of the Sri Lankan Tamils. The first three are in Tamil.

He has also compiled A Concise Sanskrit - Tamil Dictionary, A Self study Sanskrit Reader, Samskrtakauyamala, Exercises in Sanskrit Translation, Samskrta Itihasa Manjari, Samskrta Sanatana Manjari, Samskrta Natya Manjari and Samskrta Sangita Manjari. Many of these are used for the feeder courses.

Our Problems

Some of our problems in teaching Sanskrit may be pointed out here. The number of teachers is inadequate to handle the courses in different sections. The work of the present staff is an overload. As a result they find no time to involve in research. Further there are no permanent support staff like the clerk or typist or a devanagari type writer or computer with devanagari discs to help the academic staff in their work. Now everything has to be hand written in Sanskrit. With all the shortcomings the academic staff have tried to do their best to conduct all the courses.

Future developments

As for developments in the next millennium, adequate steps have to be taken to improve the present position especially with regard to the number of academic staff and other facilities necessary for the proper functioning of the department in all aspects.

An important factor to be noted in this context is that at present the University of Jaffna is the only higher institution which fosters Sanskrit in the Tamil medium.

The number of academic staff has to be doubled to six with provision for a cadre Chair, if the department has to continue all the courses provided and work very satisfactorily. Academic staff should be advised not to specialize in the same areas. It is better to choose different areas. For example one can specialize on Vedas, another on Agamas and Tantras, another on Classical literature, another on Epics, Puranas and Dharmasastras and another on Indian Fine Arts, etc.

Areas of comparative study especially between Sanskrit and Tamil can be encouraged. In the past, most Tamil pandits in Jaffna were equally good in Sanskrit.

Studies on Sanskrit literature and Criticism have to be studied in greater detail and correlated to modern ideas on literature and criticism.

Another way of extending the scope of the subject is to provide an additional or alternative area for specialization to the present classical Literature. As an alternative or additional area of specialization, one may suggest **Vedas, Agamas and Tantras**. This type of specialization will definitely help the Hindu priests and others interested in these studies. At present, there aren't facilities for the Hindu priests to pursue higher studies.

A course in Indo-Aryan Linguistics has to be provided. This could be done with the help of the Department of Linguistics.

Students opting for the Special Degree may be allowed to offer some more papers in the allied subjects. At present they offer a paper on South Asian Civilization, Indian Philosophy and Saivagamas.

Teaching aids, like tape recorders, audio-visual aids, etc. will help students in the pronunciation of letters and writing of the script, listening to useful Sanskrit talks, chanting of the Vedas, musical compositions, stotras, etc.

Extension lectures and seminars can be organized in order to familiarize the students with Sanskrit. As it is, the students do not have any other place where they could hear Sanskrit, except perhaps in Hindu temples and rituals conducted in various occasions or Indian radio and television if any one has.

As stated already appointment of a typist to handle the devanagari type-writer, computer with devanagari discs and another typist to type Tamil and English is necessary for the department. In view of the feeder courses, and even the main course, it is necessary to have the above facilities for duplicating of lessons especially Sanskrit passages.

Though the number of students offering Sanskrit may not rise to a greater number, students interested in the subject will continue to study it. It is not the number that matters but the value of the subject and the spirit of work of the teacher and the taught that are more important.

Now there is a trend towards humanities. Academic staff have to be very dedicated and help not only the undergraduates and postgraduates but the school teachers and students too. Sanskrit studies could be promoted by encouraging more students to offer this subject for the external Degree Examinations also.

A certificate or diploma course may be started in the interests of those who want to have a knowledge of Sanskrit to read and understand the Bhagavadgita, devotional songs, Ayurveda texts, etc.

A Sanskrit magazine for the promotion of Sanskrit studies may be started. This will help to create a better awareness and interest in Sanskrit in the University and outside.

The University Library has to be equipped with latest researches on the various aspects of Sanskrit language and literature besides the texts.

Finally it may be stated that a Department may not be thought about in terms of a subject that is job oriented. Certain subjects are of cultural value and they have to be viewed differently. Several Universities in the West continue to maintain the Department of Classics, though it caters only to a few.

It has been generally suggested at this seminar that an elementary course in Sanskrit has to be provided under the auspices of the Department of Sanskrit or Extra- Mural Studies for the benefit of those who wish to study this language.

Notes

1. அழகரத்தினம். செ., விபுலானந்தரின் கல்விச் சிந்தனைகளும் தொண்டுகளும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதுகலைமாணி (கல்வி) பட்டத்திற்கான பகுதித் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டுச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை, 1983, ப.160. (பிரசுரிக்கப்படாதது).

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில்
மொழியியல் ஆங்கிலத் துறை ஆய்வு

திருமதி.இ.கைலாசநாதன்
திருமதி.சி.சிறீசற்குணராசா

I

பல்கலைக்கழகம் ஓர் உயர் கல்வி நிறுவனமாகும். அங்கு கற்பித்தல், ஆய்வு ஆகிய இரண்டும் நடைபெறுகின்றன. ஆய்வு பல்கலைக்கழகத்திற்குப் புகழ் தேடித்தரவல்ல சக்தியாக இருக்கிறது. ஆய்வு, பல்கலைக்கழக ஆசிரியராக இருப்போருக்கு இன்றியமையாத ஒன்று. உலகிலே குறிப்பிடக்கூடிய பல்கலைக்கழகங்கள் அங்கு செய்யப் பெறும் ஆராய்ச்சிகளினால் தான் உளகலாவிய நிலையில் புகழ் பெற்றுள்ளன.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் தோன்றி இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகும் தருணத்தில் ஆய்வைப் பொறுத்த வரையில் நமது நிலை என்ன, வருங்காலத்தில் செய்ய வேண்டியது யாது? எனச் சிந்திப்பதும் கலந்துரையாடுவதும் நம்மை நாமே விளங்கிக் கொண்டு எமது பல்கலைக்கழகத்தை வளம்படுத்துவதற்கு உதவுவதாகும். எமது பல்கலைக்கழகத்தின் ஆய்வு நிலையை ஒரே பார்வையில் சரிவர முழுமையாகக் காண்பது அரிது. சிறு சிறு பகுதிகளாகக் கண்டு பின் அதன் அடிப்படையில் முழுமை நோக்கைப் பெற முயலலாம்.

II

முதலில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்து ஆய்வு நிலை பற்றி நாளிதுவரை வெளிவந்த கருத்துக்கள் இருப்பின், அவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளுதல் நன்று. ஒருவர் கலைப் பீடத்தில் நடைபெற்றுள்ள ஆய்வுகள் பற்றி நீண்ட விமர்சனம் செய்துள்ளார். அவர் கருத்துப்படி பெரும்பாலான ஆய்வுகள் தரங் குறைந்தவை. அவற்றின் அடிப்படையிலே தான் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் (கலை பீடத்தில்) பதவி உயர்வுகள் வழங்கப்படுகின்றன¹. இது ஒரு புறம். 'யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் (இங்கு ஆசிரியர்கள் என்னும் பொருளியல்) இலங்கையில் ஏனைய பல்கலைக்கழகங்களை விட அதிகமாக வெளியிட்டுள்ளது., வெளியீடுகள் பெரும்பாலும் தமிழிலேதான், ஆங்கிலத்தில் மிகக் குறைவு' என்பது மற்றும் ஒரு கருத்து. இது அண்மையில் பத்திரிகைப் பேட்டியொன்றில் வெளிவந்தது². இவ்விருவகைக் கருத்துக்களும் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து கூறப் பெற்றனவன்று, மிகைப்படுத்தப்பட்ட கருத்துக்கள் என்றே கொள்கின்றோம். மேலும் பல்கலைக்கழகங்களில் குறிப்பிட்ட பாடங்களில் இடம்பெற்ற ஆய்வுகள் பற்றி கருத்தரங்கு ஒன்று பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவினால் அண்மையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது.³ யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்து ஆய்வு பற்றி அங்கு கூறப்பெற்ற கருத்துக்களை அறிய முடியவில்லை.

III

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களுக்குள் இரண்டே இரண்டு பல்கலைக்கழகங்களில் மட்டும் மொழியியல் துறை உண்டு. ஒன்று களனிப் பல்கலைக்கழகம், மற்றது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம். நாம் இங்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்து மொழியியல் ஆங்கிலத் துறையில் மொழியியல் ஆய்வை மட்டும் கருதுகின்றோம். ஈற்றில் களனி மொழியியல் துறையுடன் ஒப்பிட்டு சில கருத்துக்களைக் கூறுகின்றோம்.

மொழியியல் மிகவும் செழிப்பான ஓர் இயல். இந்த நூற்றாண்டின் முதற் காற் பகுதிக்குப் பின்னர் அது தோன்றி, வேகமாக வளர்ந்தது, இன்று மிகப் பல கிளைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது. காலப்போக்கில் சில கிளைகள் தனித்தனி இயல்களாகி விட்டன. இன்றும் சில அவ்வாறு ஆகின்றன. மேலும் மொழியியல் ஓர் பிரயோக அறிவியலாக (Applied Science) உள்ளது. மொழி எங்கெல்லாம் உண்டோ, பயன் படுத்தப்படுகின்றதோ அங்கெல்லாம் மொழி ஆய்வுக்கு இடம் உண்டு. உலகிலே மொழியியல் பற்றியும் மொழியியல் சார்ந்தவை பற்றியும் வெளிவரும் நூல்கள், ஆய்வேடுகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை அவற்றின் செழிப்பைக் காட்டுவன. அவை பற்றி உலகிலே நடைபெறும் மாநாடுகளும் பல.

IV

இத்தகைய செழிப்பு வாய்ந்த கிளைகளையுடைய ஓர் இயலில் நமது துறையில் உள்ளவர்கள் மிகச் சிலவற்றை மட்டுமே கற்றுள்ளனர். அவற்றுள்ளும் மிகச் சிலவற்றிலே மட்டும் ஆய்வு செய்கின்றனர். ஒருவர் மட்டுமே (பேராசிரியர்) உயர் ஆய்வு மேற்பார்வையாளராக இருந்து வந்துள்ளார். ஏனெனில் ஏனையோர் Master's பட்டம் பெற்றுவிட்ட போதிலும், அதில் பெற்ற ஆய்வுப் பயிற்சி போதாது எனக் கருதி, Doctor's பட்ட ஆய்வை மேற்கொண்டு பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். அதே நேரம் Master's பட்டத்திற்குச் செய்த ஆய்வை அடிப்படையாக வைத்துச் சிறிய சிறிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதி வெளியிட்டு வருகின்றனர். Doctor's பட்டம் பெறுதல், தராத ஆய்வு ஏடுகளில் ஆய்வு சிலவற்றையாவது, அதற்குப் பின் உயர் ஆய்வு மேற்பார்வைப் பொறுப்பை ஏற்றல் என்ற திடசங்கற்பம் கொண்டுள்ளனர்.

பட்டம் பெறுவதற்குச் செய்யப்படும் ஆய்வு ஒருவகை. இது பயிற்சி பெறுவதன் பொருட்டே; பெரும்பாலும் முதுநிலை ஆசிரியர் உதவியுடன் செய்யப்படுவது. ஆய்வுப் பட்டம் ஒன்றோ இரண்டோ பெற்றபின் தாமாக (வழிகாட்டலுக்கு ஏனையோரில் அதிகம் தங்கி இருக்காது) ஆய்வைத் தொடர்ந்து செய்வது மற்றும் ஒருவகை. இங்குதான் ஒருவரது திறமை வெளியாகும். பெரும்பாலும் பல்கலைக்கழகங்களில் இருப்போர் மட்டும் தான் ஆய்வுப் பட்டங்களைப் பெற்றதன் பின்னரும் ஆய்வைத் தொடர்கின்றனர்.

நமது துறையில் ஆய்வுப் பட்டம் பெற்றவர்கள் அனைவருமே உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் தான் பணியாற்றுகின்றனர். Master's Doctor's ஆகிய இருவகை ஆய்வுப் பட்டங்களுள் எமது துறை ஆசிரியர் அனைவரும் Master's பட்டம் பெற்றவர்களே. பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்

பதவியை நிரந்தரமாக்குவதற்குக் குறைந்தது Master's பட்டம் வேண்டும். ஆதலால் நிர்ப்பந்தம் ஒன்று உண்டு. கால எல்லையும் உண்டு. இப் பட்டம் இல்லை யென்றால் பதவி பறிபோகும். ஒருவகையில் அவசரம் அவசரமாக, இன்றியமையாத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு இந்தப் பட்டம் உதவுகிறது. ஆனால் இதன் மூலம் கிடைப்பது முழுமையான ஆய்வுப் பயிற்சி, அநுபவம் எனக் கொள்ளத் தயங்குகின்றோம். எனவே தான், Doctor's பட்டம் பயிற்சி, அநுபவம் இரண்டையும் மேலும் தரும் எனக் கொள்கின்றோம். இப்பட்ட ஆய்வில் நிர்ப்பந்தம் இல்லை, பதவி பறிபோய்விடும் என்ற கால எல்லையோ கவலையோ இல்லை.

எமது துறையில் ஆசிரியர் மூவர் மட்டும் பிற நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் (அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், இந்தியா (2), மொனாஷ், அவுஸ்திரேலியா (1) Doctor's பட்டம் பெற்றவர்கள் இருந்தனர். ஒருவர் ஓய்வு பெற்று விட்டார். இருவர் விலகி விட்டனர். இப்பொழுது மூவர் Doctor's பட்ட ஆய்வு செய்கின்றனர். ஒருவர் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வை முடிக்கும் நிலையில் உள்ளார். மற்றும் ஒருவர் கோயம்புத்தூர் பாரதியார் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சென்று, அரசியல் நிலை காரணமாகத் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று. எனினும் அவர் யாழ்ப்பாணத்திலும், களனியிலும் தமது ஆய்வைத் தொடர்ந்து செய்து, சில மாதங்களில் முடிக்கும் நிலையில் உள்ளார். இன்னும் ஒருவர் எடின்பரோவில் ஆய்வுப் பயிற்சி பெற்றுவிட்டு இங்கு தொடர்ந்தும் செய்கின்றார்.

எமது துறையில் செய்யப்படும் ஆய்வு ஏதோ பட்டம் பெறுவதற்கு மட்டும் செய்யப்படும் ஆய்வாக இருக்காமல், நல்ல விளைவை, தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக, அறிஞரின் கவனத்தை ஈர்க்கத்தக்கதாக, வெளியிடத்தக்கதாக, பிற ஆய்வாளர் பயன்படுத்தக் கூடியதாக அமைய வேண்டும் என விரும்புகின்றோம். இதனால் திட்டங்கள் சிலவற்றை வகுத்துள்ளோம். அவற்றுள் சில:

- அ) ஆங்கிலம்/ சிங்களம் - தமிழ் ஒப்பீட்டாய்வு
- ஆ) தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாக, இரண்டாவது மொழியாக, வேற்று மொழியாகக் கற்பித்தலும் அதற்கு வேண்டியதைச் செய்தலும்
- இ) யாழ்ப்பாணத்துச் சமூக மொழியியல் ஆய்வு
- ஈ) தமிழ்க் கிளை மொழிகள் - ஒப்பீட்டாய்வு
- உ) அகராதிகளில் ஈழத்துக்கே உரியனவாக உள்ள தமிழ்ச் சொற்களைச் சேர்த்து சொல்வதற்கு உதவுதல்
- ஊ) தமிழியம், சைவ சித்தாந்தம் போன்ற துறைகளிலும் நமது மொழியியற் பயிற்சியைப் பயன்படுத்தி ஆய்வு செய்தல், அல்லது ஆய்வை நெறிப்படுத்தல், அல்லது ஆய்வுக்கு உதவுதல்.

ஆய்வு செய்து பட்டம் பெறுவதற்கு வரும் மாணவர்கள் அனைவரையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஒருவர் மேற்பார்வையில் மூவர் அல்லது நால்வர் மட்டும் ஆய்வு செய்வதே

விரும்பத்தக்கது. வேறு வேலைகளில் கூடிய அக்கறை கொண்டு ஆய்விலே அக்கறையின்றி ஆடிக்கு ஒரு முறை அமைவாசைக்கு ஒரு முறை என மனம் வந்தபோது வரும் மாணவர்களை நாம் கண்டிப்பாக விலக்குவதும் உண்டு. இவர்களுடன் பொழுதைக் கழிப்பது விண் என்றும் நம்புகின்றோம். ஆதலால் நாம் மேற்கூறப் பெற்ற ஆய்வுத் திட்டங்களில் ஈடுபாடு கணிசமான அளவு ஆய்வு செய்துள்ளோம்.

ஒருவர் ஆங்கிலம் - தமிழ் ஒலிகளை ஓரளவு முழுமையாக ஆராய்ந்து Doctor's பட்டம் பெற்றார். நாம் பேசும் ஆங்கிலம் பற்றி சிறு நூல் எழுதியுள்ளார், ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் வெளியிட்டுள்ளார். சிங்களம் தமிழ் இரண்டும் வெவ்வேறு நிலைகளில் வெளியிட்டுள்ளார். சிங்களம் - தமிழ் இரண்டும் வெவ்வேறு நிலைகளில் ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன, ஆராயப்படுகின்றன. இந்த ஆய்வுகள் Doctor's பட்டத்திற்கும் அதற்குப் பின்னரும் எழுதப்பெற்றன. இவை சிங்கள அறிஞர்கள், சிங்களத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட பிற அறிஞர்கள் ஆகியோரின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன. இந்த ஆய்வுகளிலிருந்து பிற அறிஞர்களால் மேற்கோள்கள் காட்டப் பெறுகின்றன. அமெரிக்க நாட்டு மொழியில் அறிஞர் ஒருவர் சிங்களத்தை 'The most Dravidianized Indo Aryan language' என்று குறிப்பிடவைத்தது நமது இத்தகைய ஒப்பீட்டாய்வுகளே.⁴ மேலும் பண்டுதொட்டு நமது நாட்டில் சிங்கள மொழி மீது தமிழ் மொழி ஏற்படுத்திய தாக்கம் பற்றிப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இதுபற்றி தமிழ் அறிஞரும் சிங்கள அறிஞரும் ஆராய்ந்துள்ளனர். ஆயினும் இன்று அறிவியலடிப்படையில் ஆராயவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வை இலங்கையில் உள்ளவர்கள் தான், தமிழர்கள்தான் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலை தோன்றியுள்ளது. ஆதலால் இது ஆய்வுக்கு முக்கியமான ஒரு துறையாகும்.

தமிழ் மொழியைப் பல்வேறு நிலைகளில் கற்பது பற்றிப் பல ஆய்வுகளைச் செய்து உள்ளோம். அண்மையில் எம்.டி குணகேனா வெளியீடாக An Introduction to Literary Tamil என்ற நூல் வெளிவந்தது. இந்நூல் களனிப் பல்கலைக்கழகத்தில் மட்டும் அன்றி அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்கள் சிலவற்றிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. முன்னர் எழுதப் பெற்ற An Introduction to Spoken Tamil என்னும் நூல் முழுமையாகச் சிங்களத்திற்கு மொழி பெயர்க்கப் பெற்று சென்ற மாதம் களனிப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வந்துள்ளது. இவற்றைவிட இவ் விஷயங்கள் பற்றி ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் வெளிவந்துள்ளன.

இவை போன்று மேலே தரப்பெற்ற இ, ஈ, உ, ஊ என்பனவற்றிலும் நிறைய ஆய்வுகள் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் நடைபெற்றுள்ளன. நூல்களும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் வந்துள்ளன. இவற்றுள் பல சர்வதேச ஆய்வேடுகளில் வெளிவந்தவை. ஆரம்பத்தில் ஓர் உதவி விரிவுரையாளர் கூட சர்வதேச ஆய்வேடு ஒன்றில் கட்டுரை ஒன்று வெளியிட்டார். மேலும் இவற்றுள் அமெரிக்காவில் கோனெல் பல்கலைக்கழக மொழியியல் பேராசிரியருடனும் களனிப் பல்கலைக்கழக மொழியியல் பேராசிரியருடனும் இணைந்து எழுதப்பெற்ற ஆய்வுகளும்

அடங்கும். எடின்பரோ பல்கலைக்கழக மொழியியல் பேராசிரியர் முன்னுரையுடன் உள்ள நூலொன்றும் அடங்கும். விரிவு அஞ்சி எல்லாவற்றையும் இங்கு தரவில்லை.

V

நமது துறை பிற பல்கலைக்கழகங்கள் சிலவற்றில் உள்ள மொழியியல் துறையுடன் நட்பு அடிப்படையில் தொடர்புத் திட்டம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. களனிப் பல்கலைக்கழக மொழியற் துறையை முதலில் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தையும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தையும் அடுத்துக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். சிறிது காலம் எடின்பரோவுடனும் தொடர்புத் திட்டம் இருந்தது. பிற பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வு செய்ய யாராவது இங்கு இருந்து போய் வந்ததையோ, அங்கு நண்பர்கள் இருப்பதையோ தொடர்புத் திட்டம் என நாம் கொள்ளவில்லை. பல்கலைக்கழகங்களில் மொழியியல் துறைகளுக்கிடையில் ஆக்கபூர்வமான, பயன் தரும் ஆய்வுகள் இருப்பின் அவற்றின் அடிப்படையிலே மட்டும் தொடர்புத் திட்டம் பற்றிப் பேச விரும்புகின்றோம்.

எமது துறையைப் பொறுத்த வரை சில எடுத்துக் காட்டுக்கள் மட்டும் தருகிறோம். தமிழ் - சிங்கள ஒப்பீட்டாய்வு களனிப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் உதவியின்றி முடியாத காரியம். தமிழ் - சிங்கள ஒப்பீட்டாய்வு செய்து Doctor's பட்டம் பெற்ற ஒருவரும், செய்து கொண்டிருக்கும் இருவரும் களனி மொழியியற் துறையுடன் இடையறாத தொடர்பு கொண்டுள்ளனர். மேலும் அங்கு உள்ள விரிவுரையாளர் ஒருவரை (சிங்கள பிக்கு) அவரது Doctor's பட்டத்திற்கு தமிழில் ஆய்வு செய்யும் உற்சாகத்தை இந்தத் தொடர்பே தூண்டியது எனலாம். அவர் எடின்பரோவில் Doctor's பட்டம் பெற்றார். இது மட்டுமன்றி, திருக்குறளில் இருந்து நூற்றுக்கும் அதிகமான குறள்களைச் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்த்து நூலாக்குவதற்கும் நமது துறையினர் உதவினர். தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அகராதி ஆக்கத்திற்கு நமது துறையினர் செய்த உதவி, க்ரியா அகராதி ஆக்கத்திற்குச் செய்த உதவி அந்த அகராதிகளிலே முன்னுரையில் கூறப் பெற்றுள்ளது. மிக அண்மையில் இரண்டு நூற் தொகுப்புகள் (ஒன்று ஆங்கிலமும் தமிழும், மற்றது தமிழ்) தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தினரும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தினரும் ஒத்துழைத்து நமது துறையுடன் உள்ள தொடர்பை மேம்படுத்துவதைக் காட்டுகின்றன. இலங்கைத் தமிழ் பற்றி விரிவாகக் கூறாது விட்டால் தாம் திருத்தம் செய்யும் தமது Tamil என்ற நூல் கேம்பிறிட்ஜ் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வரும்போது நிறைவுடையதாகாது என்றும், தமிழ்மொழி ஆய்வில் இலங்கைத் தமிழ் இன்றியமையாதது என்றும், Jaffna Tamil என ஒன்றை எழுதுமாறு தூண்டிய பேராசிரியர் ஆஷர் இதுபற்றிச் சில காலம் எமது துறைக்கும் எடின்பரோவில் தமது துறைக்கும் தொடர்பை ஏற்படுத்தி வைத்திருந்தார். மேலும் பல பல்கலைக்கழகங்களுடன் கடிதத் தொடர்புகளும் உண்டு. இதனைப் போற்றிக் கூற விரும்பவில்லை.

அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் இருந்தும் அவுஸ்திரேலியப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றிலிருந்தும் தமிழ் நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களிருந்தும் Doctor பட்ட ஆய்வேடுகள் மதிப்பீட்டிற்காக நமது துறைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இது நமது துறையின் (ஒருவரது) ஆய்வுத் தரத்தை அப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்றுக் கொண்டதாகக் குறிப்பதாகும். இலங்கையில் திராவிட மொழிகள் பற்றி நமது துறையில் இருந்து எழுதியவை Dravidian Encyclopedia வில் இடம் பெற்றுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

VI

இருவர் அல்லது மூவர் இணைந்து செய்யும் ஆராய்ச்சியைக் குறிப்பாக இளம் விரிவுரையாளர் பொருட்டு வரவேற்கின்றோம். இம் முறை கலந்துரையாடலுக்கு வழிவகுக்கும். நமது துறைப் பேராசிரியரும் பிற பல்கலைக்கழகங்களிலே உள்ள மொழியியற் பேராசிரியர்களும் இணைந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சர்வதேச ஆய்வேடுகளில் வெளியிட்டுள்ளனர். குறிப்பாகக் களனிப் பல்கலைக்கழகத்தையும் கோனெல் பல்கலைக்கழகத்தையும் குறிப்பிடலாம். தொகுப்பு நூல்கள் வெளியிடுவதில் நமது துறை விரிவுரையாளர்கள் இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களின் மொழியியற் பேராசிரியர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டுள்ளனர். மேலும் நமது பேராசிரியர் இங்குள்ள விரிவுரையாளர்களுடன் இணைந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார். இத்தகைய செயற்பாடுகள் ஆய்விலே புதிய அநுபவத்தைத் தருகின்றன. மேலும் இத்தகைய வாய்ப்புக்களுக்குக் காத்திருக்கின்றோம்.

VII

நமது நாட்டில் மொழியியல் ஆய்வு பற்றி நினைக்கும் போது களனிப் பல்கலைக்கழகத்து மொழியியல் துறையை மறக்க முடியாது. அங்கிருந்து வந்தவர்கள்தான் மொழியியலை இங்கு நன்கு வளர்க்க முயன்றவர்கள். ஆதலால் அங்கு இன்றுள்ள மொழியியல் துறையையும் நமது துறையையும் சிறிது ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். ஒப்பீடு செய்வது நமது துறையை, ஆய்வை வளர்த்துக் கொள்வதற்கே.

களனியில் மொழியியல் துறை ஒரு குறுகிய காலத்தில் நல்ல வளர்ச்சியடைந்து தேசிய நிலையியலும் சர்வதேச நிலையிலும் புகழ் எய்தியுள்ளது. அங்கு மொழியியலை மிகப் பல மாணவர்கள் கற்கின்றனர். அந்தத் துறையில் ஆசிரியர் தொகையும் அதிகம். அநேகமான ஆசிரியர்கள் (85%) பிற நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களிலே Doctor's பட்டம் பெற்றவர்கள். பிற நாட்டு ஆசிரியர்களும் அங்கு வருகின்றனர். நிறைய ஆய்வு நடைபெறுகின்றது. தனித் தனியாகவும் கூட்டாகவும் நடைபெறுகின்றது. தராதர ஆய்வுகள் சர்வதேச ஆய்வேடுகளில் வெளிவருகின்றன. தமிழ் மொழியியலுக்கென தமிழர் ஒருவர் அங்கு விரிவுரையாளராக இருக்கிறார். கட்டட வசதிகள், மற்றும் வசதிகள் அங்கு நிறைய உண்டு. அங்கு மொழியியல் துறை செழிப்பாக உள்ளது.

நமது துறை நன்கு ஆரம்பிக்கப் பெற்றது. அதே போல் நாம் விரும்பியவாறு வளர்ச்சியடைய முடியவில்லை. மாணவர் எண்ணிக்கை வீழ்ச்சியடைந்தது. Doctor's பட்டம் பெற்ற இருவர் விலகினர். பேராசிரியரும் ஓய்வு பெற்றுவிட்டார். அங்கு இருக்கும் அளவு அறிஞர் தொடர்பு நமக்கு அதிகம் இல்லை. இருப்பதும் காலந்தாழ்த்தியே கிடைக்கிறது. ஓரளவு ஒதுங்கியே இருக்க வேண்டியுள்ளது. ஒரு சிறு அறைதான் நமது துறை. தொல்லைகள், இடைஞ்சல்களோ பல. கட்டட வசதி இல்லாதது மாத்திரமன்றிக் கம்பியூட்டர் போன்ற வசதிகளும் இன்னும் நமக்குக் கிட்டவில்லை.

VIII

நாம் வகுத்துள்ள ஆய்வுத் திட்டங்கள் முழுமையாக நிறைவேறுவதற்கு இன்னம் பல ஆண்டுகள் ஆகும். இந்த ஆண்டு விசேட அனுமதியின் கீழ் மொழியியல் கற்பதற்கு 25 மாணவர்கள் வருவது போல் வருங்காலத்திலும் ஆண்டுதோறும் வருதல் வேண்டும். காலியாக உள்ள விரிவுரையாளர் இடங்கள் நிரப்பப்படல் வேண்டும். ஏன் என்றால் ஓர் இளம் விரிவுரையாளர் ஆய்வில் வளர்ந்து வருவதற்குப் பல ஆண்டுகள் ஆகும். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பல இயல்களுக்குப் பேராசிரியர் பதவி இருந்த காலத்திலே மொழியியலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து 1983ஆம் ஆண்டிலேயே பேராசிரியர் பதவி ஏற்படுத்தப் பெற்றது. ஆதலால் இங்கு மொழியியலுக்குத் தக்கதோர் இடம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். மொழியியல் வேகமாக வளர்ந்து கொண்டு செல்லும் ஓர் அறிவியல். நாமும் விரைந்து வளராதுவிடின் நமது ஆய்வுகள் சர்வதேச ஆய்வேடுகளில் இடம்பெறுவது கடினமாகிவிடும். போதிய நூல் நிலைய வசதிகள் வேண்டும். நமக்கு வேண்டிய நூல்கள், ஆய்வேடுகள் எவை என்பது நமக்கே தெரியும். இருப்பவை, கிடைப்பவை ஆய்வுக்குத் திருப்தியாக இல்லை.

IX

ஈற்றில் மொழி எங்கெல்லாம் உண்டோ, எதற்கெல்லாம் பயன்படுத்தப் படுகின்றதோ அங்கெல்லாம் ஆய்வு செய்ய வாய்ப்பு உண்டு. Language of Science, Language of Religion, Language of Fiction, Language of Advertising, Language of Medicine, Language of Humour என மிகப் பலவாறு மொழி ஆராயப்படுகிறது. இதுவே மொழியியல் ஆய்வின் வளமாகும். அவற்றில் சிலவற்றிலாவது நாமும் முன்றாவது ஆயிரம் ஆண்டுக் காலத்தின் தொடக்க நிலையில் ஈடுபடலாம்.

குறிப்புகள்

- 1 Suresh Canagarajah, A., "Nondiscursive" Requirements in Academic Publishing, Material Resources of Periphery Scholars, and the Politics of Knowledge Production, Written Communication, Vol, 13, No.4, October 1996, pp 435-472, Sage Publications Inc., U.S.A.
- 2 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேட்டி. See Weekend Express, p.19, September 18-19. 1999.
- 3 Seminar on University Research, Sri Lankan University Research: Achievement and Challenges in the Humanities, 12 and 13 December, 1998, UGC, Colombo.
- 4 Gair James, W. The Verb in Sinhala, with some Preliminary Remarks on Dravidianization, International Journal of Dravidian Linguistics, Vol.V, No.2, Kerala.

முன்றாம் ஆயிரம் ஆண்டுத் தொடக்க நிலையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இசைக் கல்வியின் வளர்ச்சி

நா.வி.மு.நவரெத்தினம்

1.0 முன்னுரை

இக்கட்டுரையின் அம்சங்களாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியில், நுண்கலைக் கழகத்தின் பங்கு, பயில்நிலை ஆளணியும் பயிற்றுனரின் முக்கியத்துவமும், ஒலிக் களஞ்சியமும் செவிப்புலக்கூடமும், ஒளிக் களஞ்சியமும் கட்புலக் கூடமும், பட்டமேல் பயில்வு நெறிகள், கணணி இன்ரனெற் தொழில்நுட்ப வசதிகள், ஒலி, ஒளி நாடா வெளியீட்டு மையம், நூலக வசதிகளும் கேட்போர் கூடமும், தொழில்நுட்ப செயற்திற வள அமைவு, கருத்தரங்கும் மாநாடும், இசை ஆய்வு மையம், நுண்கலை அருங்காட்சி மையம், நிர்வாகக் கட்டமைவும் செயற்பாடும், மற்றும் இதர அத்தியாவசியத் தேவை என்பன உட்கொள்ளப்படுகின்றன.

06.10.1974 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இசைக் கல்வி கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகச் சிறந்த வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. இராமநாதன் நுண்கலைக்கழக முதற்கட்ட கட்டல் அமைப்பு உட்பட இசைக் கல்வி சார் புதிய நடவடிக்கைகள் பல நமது பல்கலைக்கழகத்தின் முன்றாம் ஆயிரம் தொடக்க நிலையில் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கின்றன.

2.0 இராமநாதன் நுண்கலைக் கழகத்தின் கல்விசார் பங்களிப்பு

01.12.1975 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஓர் அங்கமாக இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகம் பொறுப்பேற்கப்பட்டது. 22.08.1992 இல் இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகத்தின் தரம் பல்கலைக்கழக ஏனைய துறைகளுக்குச் சமமாக உயர்த்தப்பட்டது. மூத்த போதனா ஆசிரியர்களாகவும், சாதாரண போதனா ஆசிரியர்களாகவும் இருந்த எண்மர் நிரந்தர விரிவுரையாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். அத்துடன் இசைக் கல்வியில் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

அ. கழக ஆசிரியர்கள் ஆய்வுப்பட்டம் பெறுவதற்கு வசதி.

ஆ. கழக மாணவர்கள் பட்டப்பயில்வு மாணவர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டமை.

இ. இசைத்துறை (Dept. of Music), நடனத்துறை (Dept. of Dance) என

இருதுறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டமை.

ஈ. பொதுக்கலை பயிலும் மாணவர்க்கு இசையும் நடனமும் பாடமாக்கப்பட்டமை.

உ. வெளிவாரிப் பட்ட மாணவர் கர்நாடக இசை, பண் இசை, வீணை, வயலின்,

- மிருதங்கம் ஆகியவற்றில் ஏதாவது ஒரு பாடத்தினைக் கற்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டமை.
- ஊ. இசைக்கலைமாணி டிப்ளோமா பட்டம் பெற்று வெளியேறிய மாணவர்கள் மீண்டும் இசைமாணிப் பட்டம் பெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டமை.
- எ. பெறுமதி வாய்ந்த இசைக்கருவிகளையும் மற்றும் அவை சார்ந்த இதர பொருட்களையும் யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வின் பின், அதாவது 1996இன் பின் புத்தம் புதிதாகக் கொள்வனவு செய்யப்பட்டமை.
- ஏ. கழகத்திலுள்ள நூலகத்திற்குப் படிப்படியாக புதிய நூல்கள் வாங்கியமை.
- ஐ. கழகத்திற்கான புதிய கட்டட அமைப்பு, மாணவர் விடுதி போன்றவை மிகக் குறுகிய காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டமை.

விரிவுரையாளர் இருவர் இசையில் முது தத்துவமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்று சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் தரத்தினை அடைந்துள்ளனர். அத்துடன் மேலும் இரு விரிவுரையாளர்கள் தமது ஆய்வுகளைக் கடந்த மாதம் சமர்ப்பித்தும் உள்ளனர். ஒருவர் இசையில் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளார்.

1980ஆம் ஆண்டிலிருந்து கடந்த 18 ஆண்டுகளாக நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் இசையிலும் நடனத்திலும் பயிற்சி பெற்று, சிறப்பு டிப்ளோமா பட்டதாரிகளாக வெளியேறி இருப்பதும் அவர்களில் பலர் இன்று உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் பணி ஆற்றி வருவதும் எமது பல்கலைக்கழகத்திற்குப் பெருமையைத் தரும் செய்தி ஆகும்.

பட்டத்துறை மாணவர்களது முதலாவது அணி (1993/94-1997/98) இவ்வாண்டு வெள்ளி விழாப் பட்டமளிப்பு விழாவில் இசைமாணிப் பட்டத்தையும், நடன மாணிப்பட்டதினையும் பெற உள்ளனர்.

மேலும் இவ்வாண்டு முதல் சித்திரமும் வடிவமைப்பும் (Art and Design) ஒரு பாடமாக்கப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. இவை எல்லாம் இராமநாதன் நுண்கலைக் கழகத்தின் வளர்ச்சியைக் காட்டுவன.

3.0 பயில்நிலை ஆளணியும் பயிற்றுனரின் முக்கியத்துவமும்

பயில்நிலை ஆளணியைப் பொறுத்து மாணவர்கள் தொகை கடந்த 4, 5 வருடங்களாக உயர்ந்து கொண்டே வருகின்றது. இசைத் துறையைப் பொறுத்த வரை கர்நாடக இசை, பண்ணிசை, வீணை, வயலின், மிருதங்கம் ஆகிய ஐந்து பகுதிகள் பட்டத் துறைகளாகவும், டிப்ளோமா துறைகளாகவும், நான்கு வருட முழுநேர பயில்வினை உடையதாகவும் உள்ளது.

சுமார் 200க்கும் அதிகமான மாணவர்களில் 90 சத வீதத்தினர் வாய்ப்பாட்டு கர்நாடக இசையைப் பிரதானமாகப் பயில்பவர்கள் ஆவர். ஆனால் பயிற்றுவிக்கும் நிரந்தர விரிவுரையாளர்களின் எண்ணிக்கை மிகமிகக் குறைவாகவே உள்ளது.

இந்த நிலைமைக்குரிய அடிப்படைக் காரணங்களுள் சிலவற்றை இங்கு நாம் காணவேண்டி உள்ளது. இத்துறைகள் ஒரு அரங்கியல் நிபுணத்துவ சார்புடையன. எனவே கழகத்தின் சேவைக்கு ஒருவர் தன்னை உருவாக்கும் பொழுது, அவர் தலைசிறந்த புகழ் பெற்ற பாடகராகவும், அத்துடன் கற்பித்தல் சார்ந்த பல விடயங்களிலும் ஆராய்ச்சித்திறன், அனுபவம் உடையவராகவும் இருக்கும் ஒருவரே துறைசார்ந்த கற்பித்தலை நிர்வகிக்க முடியும்.

நுண்கலைக் கழகத்தில் கடந்த 20 ஆண்டுகளாக உருவாக்கப்பட்ட தலை சிறந்த மாணவர்களில் 60/100 வீதமானவர்கள் வெளி நாடுகளிலும், 30 வீதமானோர் உள் நாட்டில் ஆசிரியர்களாகவும், 10 வீதமானவர்கள் இக்கல்வியைத் தொடராத நிலையிலும் இருப்பதைக் காணலாம். அத்துடன் பல்கலைக்கழகச் சட்டதிட்டத்திற்கமைய தலை சிறந்த மாணவர் ஒருவரைப் பட்டதாரி ஆக்கி அனுபவமுள்ள கற்பித்தல் நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்குப் பட்டம் பெற்ற பின் குறைந்தது 3-5 ஆண்டுகள் வரை வேண்டி இருக்கிறது. அவ்வாறான ஒரு முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் மாணவர் சிலர்தானும் பட்டத்துறை சார்ந்து (B.Music) உருவாவதற்கு இன்னும் சில காலம் பொறுத்திருக்க வேண்டியுள்ளது. டிப்ளோமா பட்டம் பெற்ற மாணவர்கள் ஒரு சிலர் இங்கு பயிற்றும் நிலை தற்காலிகமான நிலையிலேயே அமைந்தது. அது சட்டவிதிகளுக்குப் புறம்பான முறையில் தேவை கருதி ஏற்பட்டதாகும். அத்தகையோரும் தற்போது பாடசாலைகளில் ஆசிரிய நியமனங்கள் பெறுவதால், வருகை போதனாசிரியர் அல்லது வருகை விரிவுரையாளர் ஒரு சிலரே இங்கு பயிற்றும் நடவடிக்கைகளுக்குத் துணை செய்கின்றனர்.

கழக வளர்ச்சியின் பொருட்டு எதிர்காலத்தில் இந்நிலை நீடிக்காமல், மாணவர் பயில்வின் தரம் குன்றாமல் பாதுகாப்பதற்குப் பிற நாட்டில் இருந்து ஆசிரியர்களை வருவித்தாவது ஒப்பந்த அடிப்படையில் நியமிக்க வேண்டிய தேவை அத்தியாவசியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. அப்போது தான் நமது கலைகளின் தரத்தினை உயர்ந்தளவில் பேண முடியும். மாணவர் தொகைக்கேற்ப குறைந்தது 10 மாணவர்க்கு ஓர் ஆசிரியர் நியமிக்கப்படல் வேண்டும். இசை வல்லுநர் வருடாவருடம் ஒப்பந்த அடிப்படையில் முழுநேர பணிக்கு நியமிப்பதற்கு அவர்களது வயதெல்லை தடையாக இருத்தல் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.

4.0 ஒலிக் களஞ்சியமும் செவிப்புலக் கூடமும்

ஒலிக் களஞ்சியமும் செவிப்புலக் கூடமும் நுண்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் மிக அத்தியாவசியமான தேவையாகக் கருதப்படும். உலகப்புகழ்

பெற்றவரது இசை நாடாக்கள் பெருமளவில் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு அவை வகைப்படுத்தப்பட்டு மேற்படி கூடத்தில் மாணவர்க்கும் ஆசிரியர்க்கும் பயன்படுமாறு உரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். இதுவே மாணவரதும் ஆசிரியரதும் கேள்விச் செல்வத்திற்கு மூலக்கரு.

5.0 ஒளிக் களஞ்சியமும் கட்புலக் கூடமும்

நவீனத்துவம் நிறைந்த இன்றைய நாளில் வீடியோ ஒளிப்பதிவு , ஒலிப்பதிவு உலக நாடுகளில் வேகமாக வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. தலை சிறந்த நிபுணர்களது ஒலி, ஒளி பதிவு நாடாக்கள் தருவிக்கப்பட்டு அவை ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டு ஒளிக் களஞ்சியத்திலிருந்து துறைகள் தோறும், ஒலி பரப்புவதற்கும், ஒளி பரப்புவதற்கும் நாம் ஏற்ற நடவடிக்கைகளைச் செய்தல் வேண்டும் என்பது நமது கருத்தாகும்.

6.0 பட்டமேல் பயில்வு நெறிகள்

நமது இசை நடனப் பட்டதாரிகள் பட்டமேல் ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கு முன்னோடி நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அவை இரண்டு அலகுகளாக மேற்கொள்ளப்படலாம்.

அ. பட்டமேல் டிப்ளோமா (இசை, நடனம்)

ஆ. பட்டமேல் முதுமாணி / முது தத்துவமாணி / கலாநிதி ஆய்வுகள்

என அவை வகைப்படுத்தப்படல் வேண்டும். ஏற்கனவே எமது கழகத்தில் டிப்ளோமா போன்ற பட்டங்களைப் பெற்று தற்போது ஆசிரியர்களாகப் பணி புரிபவர்களுக்கு மேலே சொல்லப்பட்ட பட்ட மேல் டிப்ளோமாவின்ையும் அவற்றைப் பூர்த்தி செய்தவர்களுக்கும் நமது கழகத்தில் இசைமாணி, நடனமாணி, பட்டங்களைப் பெறுபவர்களுக்கும் முது தத்துவமாணி முதற்தேர்வு (M.Phil Q) ஆகிய பயில்வினை மேற்கொள்வதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளைப் படிப்படியாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

7.0 கணனி இன்ரனெற் தொழில் நுட்ப வசதிகள்

கணனிகள் நமக்குக் கிடைக்கும் இவ்வேளையில் கணனி இணையத்தின் மூலம் (Internet) உலகத்தில் மூலை முடுக்குகளில் நடைபெறுகின்ற இசை விழாக்கள், இசைமாநாடுகள், கருத்தரங்குகள், இசை பற்றிய புதிய தகவல்கள் அனைத்தையும் நமது கழகம் பெறுவதற்கும், நமது ஆற்றல்களை உலகத்தவர்களுக்கு வழங்குவதற்கும் இன்ரனெற் வசதிகள் இன்றியமையாதன. மிக அத்தியாவசியமான இவ்விடயத்தில் நமது பல்கலைக்கழகம்

குறிப்பாகத் துணை வேந்தர் அவர்கள் அதிக அக்கறை செலுத்தி அதற்குரிய அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளத்ல் பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கது.

8.0 ஒலி, ஒளி நாடா வெளியீட்டு மையம்

ஈழத்தின் பல்துறை சார்ந்த சிறந்த கலைஞர்கள் பலர் இன்றில்லை. இவர்களது கலைத் திறன்கள் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தால் அவை நமது இசை வளமாக்கலுக்கு உதவும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டு எமது பல்கலைக்கழகம் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சிறந்த கலைஞர்களின் படைப்புக்களையும் அவர்களது ஆற்றுகைத் திறன்களையும், ஒலி, ஒளி நாடாவாகப் பெற்று நமது பல்கலைக்கழகத்திலேயே மூன்றாயிரம் ஆண்டு தொடக்கம் அவற்றைப் பேண வழி சமைக்க வேண்டும். அத்துடன் கடந்த காலத்தில் எம்மவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஒலி, ஒளிப்பதிவுகளில் தரமான நாடாக்கள், ஒலி - ஒளிக் களஞ்சியத்தில் பாதுகாக்கப்படுவது அவசியமாகும். ஆண்டு தோறும் நமது நாட்டில் சிறப்புறப் பணியாற்றும் அனைத்துக் கலைஞர்களதும் ஒலி, ஒளி சார்ந்த படைப்புக்களைத் தரமானதாக்கி வெளியிடுவதற்குத் திட்டமிட்டு நடவடிக்கைகள் எடுத்தல் வேண்டும்.

9.0 நூலக வசதிகளும் கேட்போர் கூடமும்

இசைத் துறையில், நடனத் துறையில் தரமான தமிழ் நூல்கள் எமக்குக் கிடைப்பது அரிதாக உள்ளது. தமிழகத்திலும் ஏனைய இந்திய மாநிலங்களிலும் இசை, நடனம் சம்பந்தமாக வெளிவந்த தமிழ் நூல்கள் உட்பட அனைத்து மொழி நூல்களும் எமது நூலகத்திற்குத் தருவிக்கப்பட வேண்டும். இந்நூல்களில் தமிழ் அல்லாத பிற மொழிகளில் அமைந்தவை தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு மாணவர்களுக்குப் பயன்படுமாறு பல்கலைக்கழகம் அவற்றைச் செயற்படுத்துதல் வேண்டும். அது போன்று ஏனைய கீழைத்தேச நாடுகளினதும், மேலைத்தேச நாடுகளினதும் இசை நடனக் கலாச்சாரத்தோடு இணைந்த அனைத்து நூல்களும் தருவிக்கப்பட்டு மேற்கண்டவாறு அவை பயன்பாட்டிற்கு உரியதாக்கப்படல் வேண்டும். எமது நூலகமானது பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகம் போன்று கேட்போர் கூடம் கொண்டதாக நவீனமுறையில் புனரமைக்கப்பட வேண்டும்.

10.0 தொழில் நுட்ப செயற்திற வள அமைப்பு

இசைத் துறையில் குழல் வாத்திய வகைகளும், தந்தி வாத்திய வகைகளும், தோல் வாத்திய வகைகளும் எனப் பல பிரிவுகள் உண்டு. இவற்றின் ஆற்றுகை நிபுணத்துவமானது, நமது நாட்டில் மிகமிக அருகிவிட்டது. இவற்றை பிரிவு பிரிவாக வளர்த்தெடுக்கக் கூடிய துறைசார்ந்த நிபுணர்களை இங்கு வருவித்தோ அல்லது எமது ஆற்றல் மிக்க மாணவர்களை அவர்களிடம் பயிற்சியின் பொருட்டு அனுப்பியோ மேற்கண்ட வாத்தியங்களின் ஆற்றுகை

நிபுணத்துவத்தை முழுமையாகப் பெறுவதற்கும் உயர்வாகப் பேணுவதற்கும் உறுதியான நடவடிக்கைகளை எடுப்பது நன்று. இவை நமது கலை வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியமான ஒரு விடயம் என்பதை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

11.0 கருத்தரங்கும் மாநாடும்

வருடம் தோறும் பிறநாட்டு அறிஞர்களையும், உள்நாட்டு அறிஞர்களையும் ஒன்றிணைத்து இசை மாநாடும் கருத்தரங்கும் மாணவர்களுக்கு அவை பயன்படுமாறு உருவாக்கப்படல் வேண்டும். இசையில் காணும் பல விடயங்கள், சிக்கல்கள் இம்மாநாட்டில் விரிவாக ஆராயப்படல் வேண்டும். இதற்குச் சர்வதேச கணனி மையமும் அதன் இணையமும் ஏனைய தொடர்புச் சாதனங்களும் நமக்குப் பயன்தர நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். கருத்தரங்கின் ஒரு மனதான முடிவுகளும் இடம் பெறும் ஆய்வுகளும் நூல் உருவில் நம்மால் வெளியிடப்படல் வேண்டும்.

12.0 இசை ஆய்வு மையம்

இசை ஆய்வு மையம் மூன்று அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைவது நன்று.

அ. இது வரை வெளிவந்த கீழைத்தேச இசை ஆய்வு நூல்களைப் பெற்று அவற்றில் காணும் நுட்பங்களை மாணவ உலகமும் இசை ஆர்வலர்களும் அறியுமாறு செய்தல். இவை எப்பொழுதும் ஏனைய பல்கலைக்கழகத்தின் இத்துறை சார்ந்த நிபுணர்களின் ஆலோசனையுடன் செயற்படுத்தப்படுவது விரும்பத்தக்கது.

ஆ. கணனி இணையத்தின் மூலம் பெறப்படும் இசைபற்றிய தகவல்களை ஒலி, ஒளி வடிவத்திலும் நூல் வடிவத்திலும் பேண முழு நடவடிக்கை எடுத்தல். அத்துடன் இசையில் திறன் மிக்க மாணவர்களையும் ஆய்வுப் பணியில் ஈடுபடுத்த முழுமுயற்சி எடுத்தல். மேலும் அறிஞர்களின் தகுதி வாய்ந்த ஆய்வுகளை ஆய்வு மைய வெளியீடுகளாக ஏற்பாடு செய்தல்.

இ. ஆய்வு முறைகளில் பயிற்சி அளித்தல்.

13.0 நுண்கலை அருங்காட்சி மையம்

மேற்படி அருங்காட்சி அகத்தில் பண்டைய இசைக் கருவிகளின் வகைகள், நவீன இசைக் கருவிகளின் வகைகள், அகழ்வாராய்ச்சியில் நமது நாட்டிலும் ஏனைய நாட்டிலும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள இசைப் பொருட்களின் மாதிரிகள், இசைக் கல்வெட்டின் மாதிரிகள், செப்பேடுகளின் மாதிரிகள், இசை நடனம் சம்பந்தமான அருங்கலை சுட்டும் பல்வேறு

மையங்கள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், இசை பற்றிய புராதன நூல்கள், புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள், புகைப்படங்கள் என்பன கணனி மூலம் வகுக்கப்பட்டு நிரந்தர காட்சி அகத்தில் வைக்கப்படுதல் வேண்டும். சான்றாக யாழ் வகைகள், முழவு வகைகள் அனைத்தும் நுணுக்க வினைஞர்களால் உபயோகிக்குமாறு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படல் வேண்டும். இவ் அருங்காட்சி அகமானது பழமைக்குப் பழமையாகவும், புதுமைக்குப் புதுமையாகவும் தகவல்களைத் தருமாறும் காண்பிக்குமாறும் நமது செயற்திட்டங்கள் விரிவுபடுத்தப்படுவதுடன் இவை மிக பாதுகாப்பான ஏற்பாடுகளுடன் அமைந்ததாக விளங்க வேண்டும்.

14.0 நிர்வாகக் கட்டமைவும் செயற்பாடும்

3000 ஆண்டின் தொடக்கம் மனித இன மேம்பாட்டினதும், மனித வள மேம்பாட்டினதும், நவீனத்துவம் விஞ்ஞானம் கலந்த ஆன்மீக மேம்பாட்டினதும் அடித்தளமாக அமைய நமது பல்கலைக்கழகம் தனது கல்வி நெறிகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதாக அமைய வேண்டும். இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகத்தினது நிர்வாகக் கட்டமைப்பானது, மேற்கூறிய அனைத்து அம்சங்களையும் உள்ளடக்கிய வகையில் “இராமநாதன் நுண்கலைப்பீடம்” என விரைவில் மாற்றம் பெற வேண்டும். அதற்கான முன் முயற்சிகளைத் துணைவேந்தர் அவர்கள் முன்னெடுக்க வேண்டும். தனிப்பீடம் கால கதியில் எமது பிராந்தியத்தில் சிறந்ததொரு கலை, கலாச்சார கேந்திர பரிணமிப்புக்கு அத்திவாரமாகும். அத்துடன் அனைத்து நுண்கலை சார்ந்த பாட நெறிகளும் அவற்றின் போதனைகளும் எவ்வகையிலும் இங்கு போதனைகளாக ஆற்றப்பட வேண்டும் என்பதே 3000 ஆண்டு தொடக்கத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் இசை வளர்ச்சியின் எதிர்பார்ப்பு எனலாம்.

எனவே, மேற்கூறிய அனைத்து விடயங்களைத் தொகுத்தும் பகுத்தும் நோக்கும் போது 3000 ஆண்டு தொடக்க இசை வளர்ச்சியானது நமது பிராந்திய கலை, கலாச்சார வளர்ச்சியில் சிறந்த பலனைத் தரும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய
பங்களிப்பு - ஓர் ஆய்வுக் குறிப்பு

க.சொக்கலிங்கம்

தோற்றுவாய்:

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர்(1822-1879) 'வசனநடை கைவந்த வல்லாளர். பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை (1899 - 1986) நாவலரின் மாணவர் பரம்பரையில் வந்தவர் உரைநடையினை மிகத் திறமையாகக் கையாண்டு பல கட்டுரைகள், நூலுரை, குறுங்கதை, நெடுங்கதை என்பவற்றை இவர் எழுதியுள்ளார். இவற்றால் தமிழ் உரைநடை வரலாற்றில் இவருக்குத் தனித்ததோர் இடம் உண்டு. ஆனால் இவருடைய உரைநடையை மதிப்பீடு செய்தோரிலும் நயப்புரை கூறி மகிழ்ந்தோரே பலர். மொழியியல் அறிஞர் ஒருவர் பண்டிதமணியின் 'இலக்கியவழி' என்னும் ஒரு நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டு அவரின் மொழிநடை (உரைநடை) யினை மற்றையோரின் உரைநடைகளிலிருந்து வேறுபடுத்தி இனங்காண முற்பட்டுத் தந்துள்ள சில வழிகாட்டல்கள் (guide-lines) பயனுள்ளனவே.' இவை மூலம் பண்டிதமணியின் உரைநடையைத் தனித்துப் பிரித்து அறிவது எளிதாகலாம். ஆனால் அவர்தம் உரைநடையின் சிறப்புக்களை அறிந்துகொள்ள இவை போதா. மேலும் பண்டிதமணியின் உரைநடையை நயந்த மற்றோர் அறிஞரின் கணிப்பு மேலெழுந்தவாரியானதே அக்கணிப்பு, பொருளற்றதாகவும் உள்ளது.²

ஆக, பண்டிதமணியின் நூல்கள் யாவற்றையும் தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் ஆராய்ந்து அவரது நடைப்பாங்கு இத்தகையது என்று முடிவுசெய்வதே தக்கதாகும். இவ்வாய்வுக் குறிப்பு ஓரளவு இம்முயற்சியில் ஈடுபட முற்படுகின்றது.

தமிழ் உரைநடையிலே காணத்தகும் மூவகைப் பகுப்புக்கள்

பண்டிதமணியின் உரைநடையைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கு அடித்தளங்களாகத் தமிழ் உரைநடையின் பகுப்புக்களையும், அப்பகுப்புக்களில், பண்டிதமணியின் முன்னோடிகளின் உரைநடைப்பாங்கு எந்தப் பகுப்புள் அடங்கும் என்பதும், அவர்களின் தாக்குறவு (Influence) பண்டிதமணியின் உரைநடையில் எந்த அளவில் உள்ளது என்பதும் மிகச் சுருக்கமாகவேனும் முதலிலே நோக்கப்பட வேண்டுவனவாகும்.

“உரைநடையின் வளர்ச்சியிலும் பல வேறுபாடுகளைத் தமிழில் காணலாம். அகவல் போல நான்கு நான்கு சீராக எதுகை மோனையுடன் எழுதப்பட்டது பழைய உரைநடை பிறகு எதுகை மோனை குறைந்து சீர் அளவும் இல்லாமல், எழுவாய் பயனிலை முடிவுகளை மட்டும் பிறழாமல் கொண்டு எழுதிய உரைநடை அமைந்தது. அதுவும் பேச்சுத் தமிழில் வாக்கிய அமைப்போடு (syntax) ஒட்டி வந்தது என்று கூறமுடியாது. ஆராய்ந்து பார்த்தால் கவிஞர்களின் செய்யுள் நடையே கூடியவரையில் பேச்சுத் தமிழில் வாக்கிய அமைப்பை ஒட்டிவந்தது என்றும், பழங்காலத்து உரைநடை

அவ்வளவு ஒட்டிவரவில்லை என்றும் கூறலாம்.¹³ இக் கூற்றிலிருந்து புலனாகும் உண்மையானதெனில், தமிழ் உரைநடையின் தொடக்கத்தில் அது பெருமளவு செய்யுளின் சாயலினையே பெற்றிருந்தது என்பதே. உரைநடைக்கெனத் தனித்ததோர் இலக்கணம் அமைக்கப்படாது செய்யுள் இலக்கணத்தையே பின்பற்றியமையால் செய்யுளுக்குரிய ஓசை நயப்பண்பு உரைநடையிலும் தவிர்க்க முடியாதவாறு இடம்பெற்று, பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கண உரையாசிரியர்களிலும் அது ஓரளவு தொடர்ந்து நிலவிற்று.

பேச்சு வழக்கோடு ஓரளவு இயைந்து, அதேபோது எழுவாய் பயனிலைக் கூறுகளின் ஒழுங்கமைப்பைப் பேணி, இயன்ற அளவு இயற் சொற்களைக் கையாண்டு, சாமானிய மக்களும் விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியதான ஒரு நிலைக்கு உரைநடை எளிமை பெற்றதற்கு, தமிழக வரலாற்றிலே ஐரோப்பியரின் சிறப்பாக ஆங்கிலேயரின் தாக்குறவே காரணம் எனலாம்.

இஃது எவ்வாறு நிகழ்ந்தது?

மேனாட்டாரும் தமிழ் உரைநடையும்

ஐரோப்பியர்கள் கீழைத் தேயங்களில் ஆதிக்கம் கொண்டமையால், பாதிப்புக்குள்ளான நாடுகளில் தமிழகமும் இலங்கையும் அடங்கும். இவை படிப்படியாக அவர்களின் மதம், மொழி, பண்பாடு, கல்விமுறை என்பவற்றைப் பெருமளவு தழுவ வேண்டியவையாயின. 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை மேலாண்மை பெற்ற ஆங்கிலேயர் காலமே மேற்குறித்த தாக்குறவுகளின் உச்சகட்டமாகும். கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் தமது சமயத்தைப் பரப்ப ஆட்சியாளருடைய உதவியுடன் முனைந்தனர். சமயப் பரம்பலுக்குச் சுதேசிகளின் மொழி ஊடகமாயிற்று. அம்மொழியின் உரைநடையைக் கருவியாகக் கொண்டு பொதுமக்கள் விளங்கிக் கொள்ளத்தக்க மதப் பிரசாரத் துண்டுப்பிரசுரங்கள், சமய கண்டனங்கள், பாடநூல்கள் என்பவற்றை அவர்கள் எழுதியது ஒருவகையிலே தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கும் உதவிற்று எனலாம். மிஷனரிகளின் வழியினையே சிக்கெனப் பிடித்துக்கொண்ட ஆறுமுகநாவலர் செம்மை, எளிமை, கூர்மை அமைந்த உரைநடையிலே சைவசமயம் சார்ந்தனவும், தமிழ்மொழி சார்ந்தனவுமான நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். இவற்றோடு கண்டனங்கள், சமூக, சமய எழுச்சிப் பிரசாரங்கள் என்பவற்றையும் வெளியிட்டார். இவருடைய மாணவரும், சமகாலப் பெரியார்களும் இவரின் வழியைப் பின்பற்றி உரைநடையில் தாமும் எழுதினர். நீர்வேலிச் சங்கரபண்டிதர் (1821 - 1871), காசிவாசி செந்திநாதையர் (1848-1924) ஆகியோர் இவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். நாவலரின் சமய, கண்டன மரபினை பின்பற்றிக் கட்டுரைகளும் நூல்களும் இவர்களால் வெளியிடப்பட்டன.

பிறமத நெருக்குவாரங்கள் தமிழகத்திலும் அதிகமாக இலங்கையிலே, சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்ததால், அந்த நெருக்குவாரங்களுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுப்பதும் அக்குரலுக்கு உரைநடை வடிவம் கொடுப்பதும் நாவலர் குழுவினருக்கு இன்றியமையாத்

தேவைகளாயின. எனவே தமிழகத்திலே தொடர்ந்து தமிழிற் செய்யுள்களே மேலாண்மை கொண்டிருக்க, இங்கு உரைநடை கூடிய செல்வாக்குப் பெற்றது. இச்செல்வாக்கின் திறன்பயனே நாவலர் முதலாம் உரைநடை வல்லாரை யாழ்ப்பாணம் கூடுதலாய்த் தோற்றுவித்தமையாகும்.

நாவலரும் அவரைத் தொடர்ந்தவர்களும் தமது உரைநடையைப் பருமட்டாக இரு வகைமைகளுள் அடக்கிக்கொண்டனர். ஒரு வகைமை இலக்கண வரம்பிகவாத இயற்சொற்கள் பெருமளவு கொண்ட சற்றுக் கடினமான நடை. சமய, இலக்கிய, உரைநூல்களுக்கு இந்த நடையே உகந்தது எனக் கொள்ளப்பட்டது. மற்ற வகைமை, கண்டனங்கள், பிரசாரங்கள், விவாதங்கள் என்பவற்றிற்கான நெகிழ்ச்சிநடை. இந்த நடையிலே வடசொற்கள் மட்டுமன்றி, ஆங்கிலம் முதலாம் பிறமொழிச்சொற்கள், பேச்சுவழக்குச் சொற்கள் என்பன கணிசமான அளவு கையாளப்பட்டன.

நாவலருக்குப் பின்...

நாவலர் அடைந்த ஆண்டு 1879. மிஷனரிகளின் பாடசாலைகளுக்குப் போட்டியாகப் பல இடையூறுகளுக்கு மத்தியில் நாவலர் தொடக்கிவைத்த சைவப்பாடசாலை இயக்கம் புதிய பல பாடசாலைகளைத் தோற்றுவித்தது. அதேபோது மரபு வழிப்பட்ட தமிழ், வடமொழிக் கல்விக்கெனக் காவிய பாடசாலைகள் தொடங்கி நடத்தப்பட்டன. நாவலர் காவிய பாடசாலையிலே த.கைலாசபிள்ளையும் (1855-1939) சுன்னைக் குமாரசாமிப்புலவரும் (1854-1922) ஆசிரியர்கள். 1917ஆம் ஆண்டில் இக்காவிய பாடசாலையிலே மாணாக்கராய்ச் சேர்ந்து 1926ஆம் ஆண்டுவரை பண்டிதமணி சி.க. தமது கல்வியைத் தொடர்ந்தார்.

பண்டிதமணியின் சிந்தனையில் மட்டுமன்றி அவரின் உரைநடையிலும் இவ்விருவர்தும் தாக்குறவு ஓரளவாயினும் இருத்தல் கூடும். இது தனித்து விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று.

பண்டிதமணியும் நவீனத்துவமும்

பண்டிதமணி 1926 ஆம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பண்டிதர்ப் பரீட்சையில் சித்திபெற்றார். அக் காலம்வரை தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம், சமஸ்கிருதம் முதலியன கற்று, முடிவில் அறிஞர்களின் வினாக்களுக்கு வாய்மூலம் விடையிறுத்துத் திறமை அடிப்படையிலே ஏற்கெனவே சான்றிதழ் பெற்றிருந்த அவர், எழுத்துமூல விடையிறுப்பதற்கு இசைந்ததானது நவீனத்துவக் கல்விமுறையின் தாக்குறவையே காட்டுவதாகும்.. பண்டிதர்ச் சான்றிதழோடு ஆசிரியர் நியமனம் பெறமுடியாதபோது, கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலையிலே 1927 - 29 வரை ஆசிரியர்ப் பயிற்சி பெற வேண்டியது அவசியம் ஆயிற்று. அப்பயிற்சிக்குத் தேவையான கணிதம், புவியியல் முதலாம் பாடங்களைக் கற்க வேண்டியிருந்தமையும், பயிற்சிக் காலத்தில் பண்டிதர் பொன்.கிருஷ்ணபிள்ளை போன்றோரின் கூட்டரவும் அக்காலத்தில் வெளியான ஆனந்தவிகடன், கலைமகள், முதலாம் சஞ்சிகைகள், கதைகள், நவீனங்களை

வாசித்துப் பெற்ற புதுமைசார் இலக்கிய நோக்கும் பண்டிதமணியை நவீனத்துவத்தை நோக்கி இட்டுச் சென்றன. சிந்தனையில் அல்ல, புதுமையான வெளிப்பாட்டில், புதுமையான உரைநடையில் அவருக்கு ஈடுபாடும் பயிற்சியும் ஆசிரிய கலாசாலையிற் கிடைத்திருக்கும் என்பது சிந்திக்கவேண்டியது ஆகும்.

(நாவலர் தருமத்தில் வளர்ந்து, பழமை வாதியான த.கைலாசபிள்ளை வாயிலாய் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை போன்றோரின் காவியரசனை, வித்துவம் என்பவற்றைக் கேட்டும் வாசித்தும் அறிந்து, மரபுவழிச் சிந்தனையிலே ஊறித் திளைத்தவர், அந்தச் சிந்தனையிலிருந்து அணுவளவும் விலகாதவர் பண்டிதமணி என்பதை இவ்விடத்தில் வலியுறுத்துவது அவசியம்.)

ஈரப்பலாத் தோட்டம்:

1926 இல் காவிய பாடசாலையிலிருந்து நீங்கிக் கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை செல்லும் வரையான இடைக்காலத்தில், திருநெல்வேலியிலே ஈரப்பலாத் தோட்டம் எனப்பட்ட வளவிலே, ஆங்கிலம், விஞ்ஞானம், தத்துவம் முதலாகப் பல துறைகளிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திப் பரீட்சைகளுக்கு ஆயத்தம் செய்த ஒரு கூட்டத்தினரோடு கூடிவாழும் வாய்ப்புப் பண்டிதமணிக்குக் கிட்டுகின்றது.

“(ஈரப்பலாத் தோட்டத்துச்) சங்கத்திற்கு நிரந்தர காரியதரிசிபோல் நான் இருந்தேன். டாக்டர்.சிவப்பிரகாசம், பொ.கைலாசபதி, இராமநாதபிள்ளை, கே.எஸ்.சுப்பிரமணியம், தலையாளிச் சின்னத்தம்பி, மூளாய் எஸ்.வீ.சுப்பிரமணியம், சரசாலை நடராசா, அவ்வூர்க் காசிநாதன், பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை, வளவுச் சொந்தக்காரர் சிவகுரு ஆகியவர்கள் அங்கத்தவர்கள். சிலர் படித்தவர்கள்; சிலர் அங்கே வந்து போவார்கள். இச்சங்கத்து நிரந்தர அங்கத்தவர்கள் கவலையற்றவர்கள்; சகோதரிகள் இல்லாதவர்கள்; விவாகம் செய்யாதவர்கள்; தாய் தகப்பன்மார் நல்ல நிலைபரத்தில் உள்ளவர்கள்; தாங்கள் தங்களைப் புற்றி நல்ல எண்ணம் உள்ளவர்கள். தங்களுக்கு எது சரி என்று தெரிந்ததோ அதை எங்கேயும் எப்பவும் சொல்வதே சரி என்று எண்ணுபவர்கள். அதை எங்கேயும் எப்பவும் நக்கீரனைப் போல் பயப்படாமல் சொல்பவர்கள். இவர்களில் சிலர் ஆசிரியர்கள்; சிலர் மாணவர்; சிலர் நிரந்தர மாணவர். இவர்களால் பேசப்படாத விஷயம் இல்லை. கண்டிக்கப்படாதவர்கள் இல்லை. பொதுவாகத் தமிழ், ஆங்கில இலக்கியங்கள், அக்கால இக்கால வித்துவத் திறமைகள், அரசியல் இவைகள் பேசப்படும். இன்ஸ்பெக்டர்கள் உலகம் இவர்கள் கண்டித்தாக்காளாவதுண்டு. அது இச்சங்கத்தின் நெருப்புக் கோபம். ஒரே வருஷத்தில் எங்களில் பல பேருக்கு ‘இன்கிறமென்ஸ்’ நின்றது.”

தமிழை மட்டுமே கற்றுத் தேர்ந்த பண்டிதமணி, ஆங்கில இலக்கியங்களிலே கேள்விஞானம் பெற ஈரப்பலாத் தோட்டச் சூழல் உதவியது. அவரது கண்டனம், துணிவு, கருத்து வெளிப்பாட்டுத்திறன் என்பன மெல்லக் கருக்கொண்டு உருவாகி அவரது உரைநடையைச் செழுமை செய்யவும் அச்சூழல் உறுதுணையாயிற்று.

இத்தகைய இரு வேறு சூழல்களிலே தம்மை வளர்த்துக்கொண்ட பண்டிதமணி தமது முப்பதாண்டு சைவ ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளர் வாழ்க்கையிலே, தமது அறிவு, ஆற்றல், வெளிப்பாட்டுத்திறன், அத்திறனுக்கு வடிவமைத்த தனித்தன்மையான உரைநடை என்பவற்றைப் பட்டைதீட்டிக்கொண்டார் என்பதற்கும் ஐயமில்லை.

இந்தப் பின்னணியில் அவரின் உரைநடைப் பாங்கை இனி நோக்குவோம்.

பண்டிதமணியின் உரைநடைப் பாங்கு:

பண்டிதமணி அவ்வப்போது எழுதிய சமய, இலக்கியக் கட்டுரைகள் பலவும் (இலக்கியவழி, சிந்தனைக் களஞ்சியம், செந்தமிழ்க் களஞ்சியம், கம்பராமாயணக் காட்சிகள், சமயக் கட்டுரைகள், கோயில், ஆறுமுகநாவலர், நாவலர், பாரத நவமணிகள்) தொகுக்கப்பட்டு நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. வானொலிப் பேச்சுக்களும், மேடைச் சொற்பொழிவுகளின் திரட்டுக்களும் (கந்தபுராண கலாசாரம், அத்வைத சிந்தனைகள், அன்பினைநதினை, கந்தபுராண போதனை) நூலுருவம் பெற்றுள்ளன. தமக்கு வேண்டிய அன்பர்களின் உறவினரின் மறைவையொட்டி நினைவு மலர்களாகத் தொகுத்தும், ஆக்கியும் நூல் வடிவம் பெற்றனவும் (சிந்தனைச் செல்வம்- செல்லம்மா நினைவு வெளியீடு, சைவ நற்சிந்தனைகள், திருமதி அருணாசலம்-இரத்தினம் நினைவு வெளியீடு) உள்ளன. பண்டிதமணியின் எழுத்துப் பணிகளின் உச்சமாகக் கொள்ளப்படுவது கந்தபுராண தஷகாண்டத்துக்கு அவர் எழுதிய உரையாகும். அவ்வப்போது எழுந்த சிந்தனைகளைத் தனித்தனிக் கட்டுரைகளாய் எழுதி, அவற்றிற்கு நூல்வடிவம் அளித்தது போலவன்றி முழுமையானதொரு உரையாக்க நூலாய் அமைந்தது இந்த தஷகாண்டஉரை என்பதே இதற்குரிய தனிச்சிறப்பு.

இவற்றோடு பிறரின் வேண்டுகோள்களை ஏற்று அவர்களின் நூல்கள், மலர்களுக்கு வழங்கிய ஆழமும், காத்தீரமும் வாய்ந்த அணிந்துரைகள், பின்னாள்களில் வழங்கிய பிரார்த்தனை உரைகள் என்பனவும் பெரும் எண்ணிக்கையில் உள்ளன.

இவற்றையெல்லாம் ஒருங்கு வைத்து, தொகுத்தும் வகுத்தும் ஆராய்கையில் இவை பின்வரும் பத்து வகைகைகளுள் அடங்கும்.

1. இலக்கியச் சுவை, நயம் என்பவற்றைப் புலப்படுத்துவன.
2. நாவலர் பெருமைகளை நவில்வன.
3. ஈழத்துக் கவிஞர்களின் கவிதா சாமர்த்தியத்தினை விரித்தும், விளக்கியும் உணர்வூட்டுவன.
4. பொறாமை, காழ்ப்பு என்பவற்றால் ஈழத்துத் தமிழறிஞர்களின் பெருமைகளும், பணிகளும் இருட்டடிப்புச் செய்யப்படுவதைப் பொறுக்காது பொங்கி எழுந்து சான்றுகள் காட்டி அவர்களின் சிறப்புக்களை நிலைநிறுத்துவன.
5. தம்மை நெறிப்படுத்திய பெரியார்களுக்கும் தமக்கும் உள்ள தொடர்புகளை உணர்ச்சி பூர்வமாகவும் பக்தி பூர்வமாகவும் எடுத்து இயம்புவன.
6. புத்திலக்கிய வடிவங்களான சிறுகதை, குறுநவீனம் என்பவற்றைக் கையாண்டு சமூக ஒழுக்கலாறுகளையும் அவற்றிற்கு எதிரான சமூக ஊழல்களையும் சுவைபடச் சித்திரிப்பன.
7. நீதி, தருமம், ஒழுக்கம் என்பன பற்றிய கருத்துக்களை வள்ளுவர், திருமூலர், கம்பர், வில்லிபுத்தூரர், கச்சியப்ப சிவாசாரியார், ஔவையார் முதலிய சான்றோர்களின் வாக்குக்களிலிருந்து புதிய கண்ணோட்டத்தில் புதுமையான விளக்கங்களை அளிப்பன.
8. சமய சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவன.
9. ஆழ்ந்த தத்துவ சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவன.
10. உரையாசிரியர் நிலையினின்று உரை வகுப்பன.

(1) இலக்கியச்சுவை நயம்:

“நான் படித்த கம்பராமாயணத்துக்குப் பெயர் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை, நாவலர் பெருமான் மருகர், மாணாக்கர் அவர்.”⁵

இது பண்டிதமணியின் கூற்று. பாடசாலையில் 5ஆம் வகுப்புவரை படித்தபின் பள்ளிக் கல்விக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்த அவர் தமது தந்தையார் சின்னத்தம்பியர், குருகவி ம.வே.மகாலிங்கசிவம் (இவரிடம் பழமலை அந்தாதி 10ஆம் வயதிற் கற்றார்), தமிழறிஞர் ச.பொன்னம்பலபிள்ளை (சாவகச்சேரி) ஆகியோரிடம் பெற்ற தமிழறிவோடு, பதினெட்டு வயதிலே நாவலர் காவிய பாடசாலையிற் புகுந்தார்; இங்குக் கைலாசபிள்ளையின் வாயிலாக வித்துவசிரோமணியின் காவியரசனையைப் பல சம்பவங்கள் மூலம் அறிந்து கொண்டதோடு, வித்துவசிரோமணி கம்பராமாயணத்துக்கு எழுதிவைத்த குறிப்புக்களையும் படிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். பாட்டனார் ஆறுமுகத்தின் கந்தபுராணபடன ஆற்றல், தந்தையாரின் கதைகூறும் திறன் என்பவை⁶ பண்டிதமணிக்கு இயல்பாகவே இலக்கியச்சுவை உணர்வும், கற்பனை வளமும், கதைகட்டும் திறனும் (அவரின் இலக்கிய, சமய கட்டுரைகளுக்கிடையேயும் சுவையான கதைகள் அவரால் படைத்துக் கூறப்படுவதுண்டு) அமைய உதவியதோடு வித்துவசிரோமணியின் நயப்புத் திறனும், குருகவி மகாலிங்க சிவத்தின் சுவைத்திறனும் அவரில் மேலும் பெரும் தாக்குறவினை ஏற்படுத்தியிருத்தல் கூடும். பண்டிதமணி வரைந்து தந்துள்ளவற்றைப் படிக்கையில் அவரே நேர்நின்று தமது சுவைநயத்தினை வாய் ஊற ஊறக் கூறுவதுபோன்ற பிரமையை உண்டாக்குவதே அவரின் உரைநடைச் சுயத்துவம் எனலாம். (மேடைச்

சொற்பொழிவுகள், ஆசிரியர் கலாசாலையில் மாணாக்கருக்கு நடாத்திய விரிவுரைகள் என்பனவே ஒலிப்பதிவு பெற்றதுபோல (சுவை ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டனவல்ல) அவை பின்பு கட்டுரைகள் வடிவில் வெளியானது போலவும் மயக்கத்தினை உண்டாக்குகின்றன.)

“குழந்தை முனி எழுந்தான், ‘ஆன்’ விசுதி ‘ஆள்’ விசுதியாயிற்று. வேஷங் கலைந்தது. கொலைக் குற்றஞ்செய்தவருடைய இருதயம் போலக் கொல்லனது உலைமுகம்போல அவளுடைய நெஞ்சு படபடக்கின்றது. விம்மிப் பொருமி மூச்சுத் திணறுகின்றது. ஆண் கோலத்தை அந்தப் பொருமலும் மூச்சும் அப்படியே விழுங்கிவிட்டன. அதைக்கண்டு பெரிய சுவாமி சுவரில் எழுதிய சுவாமியானது.”⁷

நாயக்கர்காலத்துக்குப் பின்பு கவித்துவத்தில் வித்துவம் புகுந்து, இலக்கியச்சுவை நயப்பினிடையே இலக்கணக் கலப்பினைப் போற்றும் மரபு தோன்றி, அதன் தாக்குறவு பண்டிதமணிவரை நிலைத்தமைக்கு ‘ஆன்’ விசுதி ‘ஆள்’ விசுதியாயிற்று என்பது தக்க சான்று. மேற்குறித்த உரைநடைப் பகுதி, இலக்கியம் பற்றிய இலக்கியமாய் விளங்குகின்றது என்பதற்கு ஐயம் இல்லை. ‘சுவாமியானது’ என்ற சொற்றொடரில் பேச்சுமொழியின் தாக்கத்தினைக் காணலாம்.

“...இலக்கியங்களினதும் இலக்கிய பாடங்களினதும் (literary texts) வெளிப்பாட்டு ஆற்றலின் உயிர்ப்பு ஊற்றினை - அதன் பொருள் சுவை மையத்தினை - ‘உணர்ந்து’ - எழுதும் இலக்கிய அழகியற் கலைஞனாக (literary aesthete) அவர் காணப்படுகின்றார்.”⁸

(2) நாவலர் பெருமான் பற்றி...

நாவலர் பெருமான் சார்ந்த விடயங்களை அணுகுகையில், பண்டிதமணியின் உணர்ச்சிவேக நடையானது தனது வேகத்தைக் குறைத்துச் சமதரையில் ஓடுகின்ற ஆற்றின் அமைதியோடு தவழத் தொடங்குகின்றது.

“ஒருமுறை சிவகாமி அம்மையாரின் சொத்தை அபகரித்து அனுபவிக்கும் ஒரு தனவந்தரை, நாவலர் அவர்கள் தம் முன்னிலைக்கு வரக்கூடாது என்று ஏசிவிட்டார்கள். அந்தத் தனவந்தர் வழக்குத் தொடர்ந்தார். நீதிபதி நாவலர் அவர்கள் ஏசியிருக்க மாட்டார்கள் என்ற கருத்தில் வழக்காளியைக் கேள்வி கேட்டார். உடனே நாவலர் அவர்கள் கோபங்கொண்டு, தாம் அவரை ஏசியது உண்மை என்றும் இப்பொழுதுஞ் சிவசொத்தை அபகரிக்கும் அவரைத் தாம் ஏகவார் என்றும் உரத்த குரலிற் கூறி, ஏழு ரூபா குற்றங் கொடுத்தார்கள்.”⁹

நீதிபதிக்கு 'ஆர்' என்ற மரியாதைப் பன்மையும், நாவலருக்கு ஆர் ஓடு 'கள்' விசுவயும் இணைத்து மிகுமரியாதைப் பன்மையும் கொடுத்துப் பண்டிதமணி நாவலர் மீது தாம் கொண்ட பெருமதிப்பை உணர்வுபூர்வமாக வெளியிடுகின்றார்.

(3) ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களின் சிறப்புக்கள்

சின்னத்தம்பிப்புலவர், முத்துக்குமாரகவிராசர், சேனாதிராசமுதலியார், சோமசுந்தரப்புலவர், குருகவி மகாலிங்கசிவம், விபுலாநந்த அடிகள், வித்துவான் வேந்தனார் முதலாம் ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களை, கவிஞர்களை "எம்மவர்" என்ற உரிமைப்பாடு கலந்த பெருமிதத்தோடு அறிமுகம் செய்வதும் அவர்களின் கவிதைகளில் காணத்தகும் சுவைகளைச் சுவையாக எடுத்தியம்புவதும் பண்டிதமணியின் பேரார்வப் பெரும் பணியாய் இருந்து வந்துள்ளன. சோமசுந்தரப் புலவரின் பாடல்களோடு நிற்காது அவரையும் தமது சித்திரிப்புத் திறனால் இளந்தலைமுறையினருக்கு அறிமுகம் செய்யும் பாணி சிறப்பித்துக் கூறவேண்டுமாதே.

"தங்கமயமான தோற்றம்: களங்கமில்லாத அகத்தின் அழகு முகத்திற் பிரகாசிக்கின்றது; தங்கத் தகட்டில் வெள்ளிக் கம்பிகளைப் பதித்தாற்போல அவருடைய தாடி மெல்லிய காற்றுக்கு அசைந்து சோபிக்கின்றது; செந்தாமரை மலர் வெள்ளை அன்னத்தைத் தேடி அவைவதுபோல, அவருடைய சிவந்த கை, தளிர் போன்ற கை இடையிடையே தாடியை உள்ளந்து தொடுக்கின்றது."¹⁰

இப்பந்தியிலே அன்னம் தாமரையைத் தேடுவதற்குப் பதிலாய்த் தாமரை அன்னத்தைத் தேடுவதாகிய உவமை முரண்பாட்டிலும் ஒரு புதுமையைக் காணலாம். கவிஞரைச் சித்திரிக்கும் கவிதைபோல இவ்வருணனை அமைந்திருக்கின்றது.

(4) தமிழக அறிஞர்கள்மீது கண்டனங்கள்:

சிவநெறிக்காவலர் நாவலர்மீதும் தமிழ் தந்த தாமோதரம்பிள்ளைமீதும் (1832-1901) பண்டிதமணி கொண்ட பெருமதிப்பு, பொறாமை, காழ்ப்புக் காரணமாய் அவர்களைத் தூற்றுவோர் மீதும், அநியாயமாகக் கண்டனங்கள் செய்வோர் மீதும் பெரும் சீற்றமாய் வெளிப்படுவதில் வியப்பில்லை. நாவலர் தொடக்கிவைத்த கண்டன மரபு, அவரின் மாணவர் பரம்பரையில் வந்த பண்டிதமணியால் வசைமாரியாய் வெளிப்படாது, பழிக்கரப்பு அங்கதமாயும், நகைச்சுவையாயும் வெளிப்படுகின்றது.

"எழுநூறு பக்கம் கொண்ட மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை சரித்திரத்தை நாவலரும் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையும் சந்தியாத பிரகாரம் எழுதியவர் எப்படி இங்கே வரமுடியும்?" என்றேன். எப்படியும் தம்மால் அழைக்கமுடியும் என்று பிள்ளை (சு.நடேசபிள்ளை) சொன்னார்.

பிள்ளை எவ்வளவோ முயன்றும் இந்த இராக்கத பூமியில் தமது சமணத் திருவடிகளைப் பதிக்க ஐயர் உடன்பட்டதில்லை. அடுத்த பிறவி ஐயாவுக்குச் சமணத்தில் என்பது த.கைலாசபிள்ளை அவர்களின் ஹாஸ்யம்"¹¹

சமணத்திருவடிகள், இராக்கதபூமி, ஐயா ("ஐயர்" என்னாது ஐயா என்றது) என்பன பழிக்கரப்பங்கத்திற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. (பழிக்கரப்பு அங்கதம் - பழியை மறைத்துப் புகழ்வதுபோல உரைப்பது.)

(5) தம்மை நெறிப்படுத்திய பெரியார்கள் பற்றியவை:

கண்டனங்களிலே தறுகண்மை மிக்கவராய் விளங்கிய பண்டிதமணி, தம்மை நெறிப்படுத்திய பெரியோரின் மாட்சிகளை விதந்துரைக்கையில் கனிந்து கரைந்து போகும் இயல்பினராய் மாறிவிடுகின்றார். அதேபோது, கடந்தகால நினைவுகளை அவர்களோடும் தம்மோடும் இணைத்து எடுத்துரைக்கும் இடங்களிலே அற்புதச்சுவை தலையெடுத்தல் காணலாம்.

"காலம் பறந்தது. 1930 இல் அவர் (பொ.கைலாசபதி) விஞ்ஞான பட்டதாரியாய், திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையின் உப அதிபரானார். எனக்குப் பேரானந்தம். அவருடன் ஒருங்கு வாழும் பாக்கியம் கிடைத்தது. கிடைத்தும் என்னை?

அந்த மகானால் அடையக்கடவ பயனை அடைந்தாயா? என்று என்னை நானே இன்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றேன். அவர் தர்மம் என்ற வாளின் கூர்மையில் சஞ்சரிப்பவராய் இருந்தார். தம் தேவைக்கு மற்றவரை அவர் தீண்டுவதில்லை. குறிப்பறிந்து செய்பவரைத் தடுப்பதுமில்லை."¹²

தர்மம் என்ற கூர் வாளிலே சஞ்சரிப்பவர், தீண்டுவதில்லை என்ற சொல்லும் சொற்றொடரும் புதுமையோடு ஆழமும் பொருந்தி விளங்குகின்றன. நடப்பவர் என்று கூறியிருப்பின், கூறப்பட்டவர் தமது திறமையால் சித்து விளையாடும் ஒருவர் எனப் பொருள்பட்டுவிடும். சஞ்சரிப்பது என்பது அவருக்கு எளிதான, இயல்பான ஒரு செய்கை என்ற பொருளைத் தருகின்றது. தீண்டுதல், தடுத்தல் என்பன அவரின் பற்றற்ற தன்மையை - பிறரைத் தீண்டிப் பற்றுவதும் பற்றுக்களாவதும் இல்லாத தன்மையைப் புலப்படுத்தப் பொருத்தமான சொற்களாகும்.

(6) சிறுகதை, குறு நவீனம்:

'முன்னைப் பழைமைக்கு முன்னைப் பழைமையரான' பண்டிதமணி 'பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியராய்' விளங்கியமைக்கு, ரோல்ஸ்ரோயின் (Leo Tolstoy) இரு சிறுகதைகளைத் தழுவி அவர் எழுதிய 'இருவர் யாத்திரிகர்'¹³ 'தருமத்தின் தத்துவத்தை

உணர்ந்த எமதூதுவன்¹⁴ ஆகிய சிறுகதைகளும், பாரதக் கதையைப் போலிப்புச் செய்து, தமது சமகாலத்தில் தாம் கண்டு பழகிய சிலரின் குறைநிறைகளைப் பாரத பாத்திரங்களில் உருவகப்படுத்தி, கேலி, கிண்டல், நகைச்சுவை என்பன ஒருசேர அமைய எழுதிய 'நவபாரதம்' என்னும் குறுநவீனமும் நல்ல சான்றுகளாகும்.

"பல்லவன் பரம ஏழை; குதிரை ராவுத்தர்களில் ஒருவன். அவனுடைய மனைவி அழகுத் தெய்வம். பல்லவன் இல்லாத சமயம் நகுலன் அவன் குடிசைக்கு அடிக்கடி போகத் தொடங்கினான். பல்லவன் என்ன செய்வான்? பாவம்! தருமருக்கு விண்ணப்பம் செய்தான். இது நகுலனுக்குத் தெரிந்தது. அன்று தொடக்கம் நகுலனுக்குத் தருமர் இடறுகட்டையானார்.¹⁵

தெருவிலே போன தருமர் அவனைக் கூப்பிட்டார். அவருடைய பெண்சாதி "இஞ்சை தங்காதே, தங்காதே. போப்பா போ. கூப்பிடுறாங்கள்" என்றாள்.

"அலுவலெண்டால் மந்தை மேய்க்கிற இடத்திலை வந்து காண். தெருவிலை திரியிற உன்னட்டை வந்தா முன்று மனிசங்கள் மதிப்பாங்களா?" என்றான் இடையன்.¹⁶

நவபாரதம் வெளியான ஆண்டு 1938. 1961 தொடக்கம் சில ஆண்டுகள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கும், மரபுவழிப் பண்டிதர்களுக்கும் இடையே தமிழ் மரபின் பெயரால் கருத்துப் போராட்டம் ஒன்று மிகக் காரசாரமாய் நடைபெற்றது. படைப்பிலக்கியங்களிலே பேச்சுவழக்குக் கொச்சைகளைக் கையாள்வது தவறு என்றும் அது இழிசினர் வழக்கு என்றும் பண்டிதர்கள் கண்டனக் குரல் எழுப்பினார்கள். ஆனால் பண்டிதர்களின் பண்டிதரான பண்டிதமணி 1938 இலேயே பேச்சுமொழியைக் கையாண்டமை இவ்விடத்தில் சிறப்பித்துக் கூறவேண்டுவதாகும்.

(7) தருமம், நீதி, ஒழுக்கம்:

'தருமம் என்று ஒரு பொருள் உளது'	- கந்தபுராணம்
'நீதி வழுவா நெறிமுறையில் இட்டார் பெரியோர்
இடாதார் இழிகுலத்தோர்'	- நல்வழி
'தன்னைத்தான் காதலன் ஆயின் எனைத்தொன்றும்
துன்னற்க கீவினைப் பால்'	- திருக்குறள்

மேலே காட்டிய அறம், நீதி, ஒழுக்கம் சார்ந்த கருத்துக்களைத் தமது கூர்த்தமதி கொண்டு சாணையிட்டுப் புத்தொளியும் கூர்மையும் வாய்ந்த சிந்தனைச் செல்வமாகப் பண்டிதமணி வெளியிட்டுள்ளார். வழக்கமாகக் கூறப்படும் கருத்துக்களுக்குப் புது விளக்கங்கள் தரும்பொழுது அவரின் மொழிநடையும் இசைந்து வளைந்து கொடுக்கக் காண்கிறோம்.

“வானத்திலிருந்து இறங்கும்போது மழையாகிய நீர் மகா பரிசுத்தமானது. அசுத்த நிலத்திலிறங்கியதும் அந்நிலத்தின் இயல்பால் அழுக்கடைகின்றது. நிலம் பரிசுத்தமானால் நீரும் பரிசுத்தமாய் இருக்கும். கடவுளிலிருந்து இறங்கும் இரக்கம் தர்மமாகிய நீதியினால் பரிசுத்தப்பட்ட இடத்திலேதான் பயன்பட்டுப் பிரகாசிக்கும்.”¹⁷

முதற்பந்தியில் வந்துள்ள கருத்து ‘நிலத்தியல்பால்’ எனத் தொடங்கும் திருக்குறளின் சாரம். அதனோடு அருளினை ஒப்புமை செய்து விளக்கும் இரண்டாவது பந்தியிலேதான் பண்டிதமணியின் முத்திரை பதிந்துள்ளதெனலாம்.

(8) சமய சிந்தனைகள்

திருமறைகள், மெய்கண்ட சாத்திரங்கள், புராணேதிகாசங்கள், வேத, உபநிடத, தர்மசாத்திரங்கள் (மொழிபெயர்ப்புக்கள் மூலம் தெரிந்தவை) ஆகியவற்றைத் தக்க ஆசிரியர்கள் மூலம் கற்றும், கற்றவற்றைத் தமது சுயத்துவ சிந்தனையிலே புடமிட்டும், அச்சிந்தனைகளை இலாகவமாக வெளியிட வாய்த்த வேக வாகனமான தமது உரைநடை மூலம் பண்டிதமணி வெளியிட்டவை நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. தருமம், மேன்மைகொள் சைவநீதி இவ்விரண்டும் இணைந்து பக்தி வலைப்படுவதாகிய ஒரு சமயநெறியை அவை தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்தச் சமயநெறியிலே ஒருவனின் சுயநலத்துக்கு இடம் இல்லை. எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதே உண்மையான சமயவாழ்வு என்பதைப் பண்டிதமணி விளக்கும் வகை இது:

“ ஒருவன் தன் நல்வாழ்வின் பொருட்டு, இரண்டாம் ஆளுக்குத் தீங்கு விளையாது, சற்றே தருமம் அநுட்டிக்க வேண்டியவன் ஆகிறான். அந்தத் தருமத்தால் வஞ்சகம் போகாது. மற்றவர்கள் வாழ்வில் மகிழ்ச்சி உண்டாகாது.

“ எல்லோரும் வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்குச் சித்திக்கவில்லையே; என் மனவஞ்சனை தொலையவில்லையே; இதற்கு என்ன செய்வேன்” என்று ஒருவன் ஏங்குவான் ஆயின் அந்த ஏக்கம் விலைமதித்தற்கரியது.

இப்படி ஒரு ஏக்கம் ஒருவனுக்குப் பிறக்க எண்ணிறந்த கோடி சென்மம் தொலையலாம். அந்த ஏக்கம் பிறந்துவிட்டால், அவன் ‘சமயி’ ஆகிறான். அவனுக்கு அந்த நோக்குச் சித்தித்துவிட்டது. அறஞ்செய விரும்புதலுக்குத் திரும்பிவிட்டான்; சமயத்திற் பிடிவேசித்துவிட்டான் என்பது கருத்து.”¹⁸

சமயமும் தருமமும் வேறுவேறானவை அல்ல என்ற கருத்தை மேற்குறித்த பந்திகள் அழுத்தமாக விளக்குகின்றன. வைதிகசமயத்திற்குச் 'சனாதனதருமம்' என்பதும் மற்றொரு பெயர் என்பது இவ்விடத்தில் நினைவு கூர்தற்குரியது.

(9) தத்துவ சிந்தனைகள்

சமயத்தின் உயிர்நாடி தருமம் எனவும் நீதி எனவும் இரு படிகளாக கண்டு இவற்றில் ஏறிச்சென்று உண்மையறிதற்குத் தத்துவநோக்கு மிக அவசியமானது என்பதை 1942 இன் பின் மௌனதவ முனிவரான பொ. கைலாசபதி அவர்களோடு நெருங்கிக் கூடியபின் பண்டிதமணி உணர்ந்து கொள்கிறார். அதுகாலவரை அவர் நம்பிக் கடைப்பிடித்து வந்த இலக்கிய நோக்குகள் சமய தத்துவ நோக்குகளாய்ப் பரிணமிக்கின்றன. தொல்காப்பியப் பொருளதிகார அகத்திணையானது, இறையனார் களவியல் நோக்கில் நின்று ஆராயப்பட்டு, அது உலகியற் காதலை உணர்த்தவில்லை, தெய்விகக்காதலை - இறை - ஆன்ம இணைப்பை, தத்துவத்தை - உணர்த்துகின்றது என்று முடிவு கொள்ளப்படுகின்றது.¹⁹

“அறிவு விருத்தி, அன்பு விருத்தி, இரண்டன் சம்பந்தம், அகத்தியரின் தமழாராய்ச்சி, தமிழரின் உயிர்நாடி பொருள் இலக்கணம், அனபினைந்திணைக் களவியலின் தோற்றரவு, அகம் புறம் இரண்டின் தொடர்பு, கைக்கிளை ஒருமையின் சிறுமை ஐந்திணை இருமையின் ஒருமை, பேருந்திணை ஒருமையின் பெருமை”.

“ஏழு திணையும் ஆத்ம பரமாத்ம சம்பந்தம். அச்சம்பந்தம் துவித அத்துவித ஏகம்.”²⁰

வழமையான சிறுச்சிறு வசனங்களும், கூர்மையான சொல்லாட்சியும் அமைந்துள்ளபோதிலும், பண்டிதமணியின் சிந்தனை சாதாரணருக்கு எட்டாமல் இருப்பதற்கு இந்தப் பந்தியில் வரும் வாக்கியங்கள் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்கள். தத்துவஞானிகள், சமயகுரவர்தள், கவிச்சக்கரவர்திகள் முதலானோரின் மேற்கோள்களையும் தமது கூற்றுக்களினிடையே பண்டிதமணி அநுவதித்து அவற்றைக் கையாள்கையில் அவற்றோடு முற் பரிச்சயம் இல்லாதவர்களுக்குத் தொடர்பறிதல் கடினமாகவேயிருப்பதுண்டு.

“ஐநகர் முதலிய நான்கு முனிவர்கள் 'வேதக் காட்சிக்கும் உபநிடத்துச்சியில் விரிந்த போதக் காட்சிக்கும்' எட்டாத உண்மையை உணர்தற்கு...”²¹

(10) உரைத்திறம்

நக்கீரர், இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர், சிவஞானமுனிவர் முதலாம் உரையாசிரியர்களிலே காணத்தகும் கடினமான வாக்கிய அமைப்பு, சொல்லாட்சி என்பனவற்றிலே பண்டிதமணிக்கு மிகுந்த பரிச்சயம் இருந்தபோதிலும் தமது தஷகாண்ட உரையிலே அவர் வழக்கமான சிறுச்சிறு வாக்கியங்களையும் பெரும்பாலும் இயற்சொற்களையுடும் கையாள்வது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எனினும் விடய ஆழம் குறைவுபடாமையான சிறப்பு.

“ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாவது, அதன் சார்பு பொய்ச்சார்பு, மெய்ச்சார்பு என இருவகைத்து, மாயைச் சார்பு பொய்ச்சார்பு. யாதொன்று நிலையாததோ அது காலத்தாலும் இடத்தாலும் எல்லையறுவதாம். ஈண்டு பொய்ச்சார்பானெய்திய வலி, நூற்றெட்டுகம், ஆயிரத்தெட்டண்டம் எனக் கால இடங்களால் எல்லையறுவது காண்க.”²²

எனினும் பண்டிதமணிக்குப் பழைய உரையாசிரியர் நடையினைப் போலிப்புச் செய்வது (parody) ஒன்றும் கடினமான காரியம் அன்று என்பதற்கும் எடுத்துக்காட்டு உண்டு.

“வடுவை அடுவது ஊதையேயாயினும், அடுதல் அவ்வூதை ஊதி அயிரை உகுற்றுபேதானுறுதலின் அடுதல் வினை அயிரின் வினையாயிற்று. அடு காலங்கரந்த பெயரெச்சம், முக்காலப் பொருண்மையும் ஈண்டைக்கியையும், என்னை? அடுதல் இயற்கை நிகழ்ச்சியாய் எக்காலத்ததென்று புலஞ்செய்தற் கேலாமையி-னென்க.”²³

பண்டிதமணியும் இலக்கண வரம்பும்:

ஒரு வாக்கியத்தில், பயன் - கருத்து - நிலை பெறுவதற்கு உரிய சொல் பயனிலையாகும். எழுவாய் தொக்கு நிற்கும் (மறைந்துநிற்கும்) வாக்கியத்தை ஓரளவு ஏற்பினும், பயனிலை தொக்குநிற்கும் வாக்கியம், வாக்கியமெனக் கொள்ளப்படத் தக்கதன்று என்பது இலக்கண ஆசிரியர்களின் முடிபு.²⁴ ஆனால் தாம் கூறக் கருதிய பொருளைக் காட்சிப்படுத்திப் படிப்போர் உள்ளங்களிலே சுவை உணர்வினை ஏற்படுத்தப் பயனிலை தொக்கவையான சொற்றொடர்களையும் வாக்கியப் பொருளமைதியோடு பண்டிதமணி கையாண்டுள்ளார்.

எங்கும் மௌனம். ஏகாந்தப் பெருங்ககனம். (1)

தூரத்திலே ஒரு நெருப்புச் சுடர் (2)

மௌனம் (3)²⁵

‘வாக்கியத்தில் திணை, பால், எண், இடம், காலம், வினா, விடை என்பன மயங்கி வருதல் வழி’ என்பதும் இலக்கணவிதி.

‘இனி நாம் இருவேமும் ஒருவேம்²⁶
என்ற இவ்வாக்கியத்தில் நாம் இருவேமும் என்ற தன்மைப் பன்மைப் பெயர்கள் (எழுவாய்)
ஒருவேம் என்ற தன்மைப் பன்மைப் பெயரைப் பயனிலையாகக் கொண்டது இலக்கணத்தின்படி
வழாநிலை. இவ்வாறு இலக்கண விதியைப் பேணிய பண்டிதமணி,

‘பெண்ணுக்கு நான் ஒருத்தி²⁷ என்ற வாக்கியத்தில், நான் என்ற தன்மைப்பெயர்,
ஒருத்தி என்ற படர்க்கைப் பெயரோடு மயங்க வைக்கின்றார். எனவே ஒரே சமயத்தில்
இலக்கணம் பேணுவதும், மீறுவதும் அவரின் உரைநடையிலே காணத்தகுவன.

ஒரு, இரு என்ற எண்ணுப் பெயர்கள் அ.றிணைகள் எனவும் இவை உயர்திணைப்
பெயர்களுக்கு அடைமொழிகளாய் வருதல் ‘திணைவழு’ எனவும் கொள்வர். பண்டிதமணி,
இருவர் இராமர்கள்²⁸
என வழாநிலை பேணியவர், அடுத்து,
ஒரு இராமன்²⁹

எனக் கையாள்வதும் கவனத்திற்குரியதாகும். ‘ஒரு’ என்ற சொல்லின் முன் உயிர்வரின் ஓர்
ஆதல் வேண்டும். இதனையும் பண்டிதமணி பொருட்படுத்தவில்லை. இலக்கணக்
கட்டிற்றுக்கத்தை மட்டும் விழைந்து பொருட்பேற்றையும் சுவையையும் புறந்தள்ளியவர்கள்,
பண்டிதமணியில் இலக்கண வழக்களைத் தேடிக்கண்டு பெருமிதம் அடைந்த சந்தர்ப்பங்கள்
பல³⁰. இவர்களுக்கெல்லாம் தக்க பதிலிறுக்கும் வகையிலே பின்வரும் கூற்று
அமைகின்றதெனலாம். ‘அது (பண்டிதமணியின் உரைநடை) பண்டிதமரபின் நடையன்று
.இலக்கியப் பாண்டித்தியத்தின் சிந்தனைப் பாய்ச்சலுக்கான வேக வாகனம். அந்த நடையில்
கூட இலக்கணப் பிழைகள் உள என்று திருத்திப் பதிக்க வெண்டிய நிர்ப்பந்திப்புக்கள்
இருந்தன. அது ‘வெறுங்கூடு’ காவல் கொண்டவர்கள் சன்னதம் ஆடிய காலத்துச் சம்பவம்’³¹.

குறிப்புக்கள்

- 1 சுசீந்திரராசா, சு., 'பண்டிதமணியின் மொழிநடை', பண்டிதமணி நினைவுமலர், ப.19, (1989).
- 2 'நடராசா. எவ்.எக்ஸ்.சி., 'வசனநடை கைவந்த நாவலர், பண்டிதமணி, பண்டிதமணி சிக்ணபதிப்பிள்ளை மணிவிழா மலர், ப.42. (1959)
- 3 வரதராசன், மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.23
- 4 நடராசா, வே., 'பண்டிதர்', பண்டிதமணி சிக்ணபதிப்பிள்ளை மணிவிழா மலர், ப.28.
பண்டிதமணியின் உறவினரான நடராசா. உரையாசிரியர் ம.க. வேற்பிள்ளையின் மகன், பண்டிதமணியை நாவலர் காவிய பாடசாலையிற் சேர்த்தவர். இவரதும் இவர்தம் சகாக்களதும் கூட்டரவின் பயன் பண்டிதமணியைப் பரந்த அறிவும், புதமை வேட்கை (உரைநடையில்) யும் உடையவராய் மாற்றியிருக்கலாம்.
- 5 செந்தமிழ்க் களஞ்சியம் - எமது சொந்த அநுபவம், ப.79.
- 6 (பண்டிதமணியின் பாட்டனார் ஆறுமுகத்தார்) 'சாப்பிட்டுவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தவர்களுக்குக் கந்தபுராணம் வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்துக்கு ஞானார்த்தம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது மாரடைப்பால் சடுதியில் இறந்தார்.
நடராசா, வே., பண்டிதர், ப. 28.
'சின்னத்தம்பியர் (பண்டிதமணியின் தந்தை) கதை சொல்வதிற சிறந்தவர். கதை சொல்வதே இவரத பொழுதுபோக்கு", மேலது, ப.29.
- 7 இலக்கியவழி - சிவகாமிசரிதை, பக். 17-18.
- 8 சிவத்தம்பி, கா., 'பண்டிதமணி அவர்களின் புலமை மையம்', பண்டிதமணி நினைவு மலர், ப.162.
- 9 ஆறுமுகநாவலர் - நாவலர் அவர்களுக்கு இனியும் இங்கே இடமுண்டோ? ப.17
- 10 இலக்கியவழி - இலங்கை வளம், ப.29.
- 11 செந்தமிழ்க் களஞ்சியம் - லாக்டர் உ.வே.சா. ஐயர் அவர்களின் ஏன் இந்தத் துவேஷம், ப.91.
- 12 இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சிக்ணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பாராட்டுவிழா மலர், பண்டிதமணியின் பதிலுரை, ப.62.
- 13 இந்தக் கதை வெளியான (நூல், சஞ்சிகை) விபரம் தெரியவில்லை.
- 14 செந்தமிழ்க் களஞ்சியம் - தர்மத்தின் தத்துவத்தை உணர்ந்த எம தூதுவன் "ரோல்ஸ்ரோய் புனைந்த 'முத்தான மூன்று சிரிப்புக்கள்' என்ற கதையின் ஒரு சிரிப்பின் தழுவல் இது", மேற்படி
கட்டுரையின் இறுதியிலே பண்டிதமணி தந்துள்ள குறிப்பு, பக். 40-45. "அவரது "இருசகோதரர்கள்" என்னும் நாவலானது 1940ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட போதிலும் அது முடிவடையாமலே இருக்கிறது. 'நளன்தூது', 'வால்மீகிதானோ' முதலிய இலக்கிய நாடகங்கள் சிலவற்றையும் இவர் எழுதியுள்ளார்". செபரத்தினம்.க. "வாழையடி வாழை" பக்.67.

- 15 ஈழகேசரி ஆண்டுமலர் 1938, 'நவபாரதம்', பக் 68-69. இக்குறு நவீனத்தின் ஆசிரியரான பண்டிதமணி தமக்கு இட்டுள்ள புனைபெயர், 'ஜ்யோதிர் மகிஷம் சாதேவ சாஸ்திரிகள்'.
- 16 மேலது..
- 17 செந்தமிழ்க் களஞ்சியம் - தர்மத்தின் தத்துவத்தை உணர்த்த எமதூதுவன், ப.44.
- 18 கந்தபுராண போதனை - வைதிக சைவம், ப.33.
- 19 அன்பினைந்திணை - திறவுகோல் பார்க்க.
- 20 மேலது
- 21 அத்வைத சிந்தனை - 2. ப.9.
- 22 கந்தபுராணம் - தஷகாண்ட உரை - உபதேசப்படலம், பாடல் 1, ப.3.
- 23 சிந்தனைக்களஞ்சியம் - வடுவடு நுண்ணயிர், ப.44.
- 24 'பயனிலைக்கு இருநிலையும் ஓதாது எழுவாய்க்கே ஓததுலாலும் பயனிலை வெளிப்பட்டே நிற்கும்' தொல் - சொல். 68. சேனாவரையர் உரை.
- 25 இலக்கியவழி - சிவகாமி சரிதை (1) (2) (3), ப.14, 15, 16.
- 26 மேலது, ப.17.
- 27 மேலது, ப.19.
- 28 கம்பராமாயணக்காட்சிகள் - சிறப்புப்பாயிரம். ப.9.
- 29 மேலது. ஆறு 17.
'ஒரு' வை அடைமொழியாகக் கொண்டு உயர்திணைப்பெயர் தொடர்வதற்கு, புறநானூற்றிலே சான்று உண்டு. 'கெடுக சிந்தை கடிதிவள் துணிவே' எனத் தொடங்கும் பாடலில் ஒரு மகன் அல்லது இல்லோள் செருமுகம் நோக்கிச் செல்கென விடுமே (புறம் 279. (10-11 அடிகள்) என வந்துள்ளது.
- 30 பண்டிதமணியின் உரைநடையிலே அவர் கையாண்ட சொற்கள் சில கொச்சையானவை என்றும். வாக்கியங்கள் சில இலக்கண வரம்பை மீறியவை என்றும் மரபுவழித் தமிழறிஞர் சிலர் குற்றம் கூறியதுண்டு. இவை பற்றிய உண்மையைப் பண்டிதர் பொன்.கிருஷ்ணன் விளக்கியுள்ளார். (பண்டிதமணியொடு கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலையிற் கூடிப் பயின்ற பண்டிதர் பொன்.கிருஷ்ணன், பின்னாளில் கோப்பாய் பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலைகளிலே தமிழ் விரிவுரையாளராய் விளங்கியுள்ளார்.) பார்க்க. பண்டிதர் பொன்.கிருஷ்ணன். 'நினைவு அலைகள்' பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் மணி விழா மலர், பக். 48.49.
- 31 சிவத்தம்பி. கா, 'பண்டிதமணி காலம் ஆகிவிட்டார்'. ஈழமூலக, (30.03.1986).

பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையின்
சமய தத்துவ நோக்கு - ஓர் ஆய்வு

நா.ஞானகுமாரன்

I

எண்பத்தாறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்த பண்டிதமணி சின்னத்தம்பி கணபதிப்பிள்ளை ஏறத்தாழ அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழ், சமயப் பணிகள் ஆற்றிய ஒருவராவார். பண்டிதமணி எழுதியவை இதுவரை இருபத்தொரு நூல்களாகப் பிரசுரமாகியுள்ளன. சில பிரசுரங்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல பதிப்புக்களைக் கண்டுள்ளன. அவரது சில ஆக்கங்கள் இன்னும் அச்சவாகனம் ஏறவில்லை. குறிப்பாக 'துறவும் கீதையும்', 'காரைக்கால் அம்மையார்', 'தெய்வயானை திருமணம்', 'திருவருட்பயன் விருத்தியுரை', 'திருவருட்பயன் சிற்றுரை' போன்றன வெளிவரவுள்ள நூல்களெனப் பண்டிதமணியின் நூல் ஒன்றில் கூறப்பெற்றுள்ளது.¹ மேலும் நளன் தூது, வால்மீகி தானோ ஆகிய இலக்கிய நாடகங்களும், சொந்தமாகச் சில கதைகளும், முடிவுபெறாத ஒரு நாவலும் எழுதினார் எனவும் அறிகின்றோம்.² சிறியதும் பெரியதுமான கட்டுரைகள் பல காலத்துக்குக் காலம் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், கோவிற் சிறப்பு மலர்கள், கல்லூரி வெளியீடுகள் போன்றனவற்றிலும் பிரசுரமாயின. இவற்றில் சில நூல்களாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் பேச்சுக்களுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளும் நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. பண்டிதமணியின் நூல்கள், கட்டுரைகள் ஆகியவற்றுடன் பண்டிதமணி பற்றி இதுகாறும் அறிஞர் எழுதியவையும் கருத்திற் கொள்ளப்படுகின்றன.

II

பண்டிதமணியின் புலமையானது நாவலரின் அடியொற்றித் தமிழையும் சைவத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்ததென்பது அவரது எழுத்துக்களின் வழி தெற்றெனப் புலனாகும். பண்டிதமணியின் பணிகள் பற்றிப் பல்வகை நோக்குகளில் கட்டுரைகள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் பல எழுந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பண்டிதமணியின் சிந்தனையில், குறிப்பாக பிற்கூற்றில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாகக் கருதப்பெறும் சமய தத்துவச் சிந்தனையே இக்கட்டுரையின் ஆய்வுப்பொருளாகும். பண்டிதமணியின் சமயதத்துவ நோக்கை பிரதிபலித்து நிற்கும் கட்டுரைகள், நூல்கள் பின்னர் விரிவாகக் கூறப்படும். இவரது பணிகள் பற்றி எழுந்த ஆய்வுகள், கட்டுரைகள் பெரிதும் பண்டிதமணியின் தமிழ் இலக்கியப் புலமை நுட்பம் பற்றியே கூறுகின்றன. சமய தத்துவச் சிந்தனை பற்றிப் பேசும் கட்டுரைகளோ, ஆய்வுக் கட்டுரைகளோ மிகக்குறைவு.

சி.யோகராஜா 1990 இல் தமது எம்.ஏ. பட்டத்திற்கு 'பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை - ஒரு நுண்ணாய்வு' எனும் தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பித்த ஆறு இயல்களைக் கொண்ட ஆய்வேட்டில் நான்காவது இயல் சமயம் பற்றிச் சுருக்கமாக

ஆராய்கின்றது. மேலும் 'பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையின் சமயச் சிந்தனைகள் - ஓர் ஆய்வு' எனும் பொருள் பற்றிப் பிறிதொருவர் ஆராய முனைந்த போதிலும் அவரது முதுகலைமாணி ஆய்வேடு பூர்த்தியாகாது உள்ளது. பண்டிதமணியின் சமயப்பணி பற்றிப் பல அறிஞர்கள் தம் கட்டுரைகளில் ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டிருந்த போதிலும் பண்டிதமணி நினைவு மலரில் பேராசிரியர் கைலாசநாதக் குருக்கள் எழுதிய நான்கு பக்கங்களைக் கொண்டமைந்த 'பண்டிதமணியின் தத்துவங்கள்' எனும் கட்டுரை சுட்டுதற்குரியது.³ எனினும் நினைவு மலரின் தன்மை கருதிப் போலும் பண்டிதமணியின் தத்துவார்த்த அமிசங்களைக் குருக்கள் அவர்களின் கட்டுரை ஆழ்ந்தகன்ற நிலையில் நோக்கவில்லை.

III

பண்டிதமணியின் எழுத்துருவம் 1926 ஆம் ஆண்டில் அவரியற்றிய கண்ணகியம்மை தோத்திரத்துடன் ஆரம்பமாயிற்று. இறைபக்தியின் வெளிப்பாடாக இச் சிறு நூல் அமைந்ததெனலாம். பிற்பட எழுந்த அவரது ஆக்கங்கள் பலவும் சமயதத்துவ விடயங்களைக் கருப் பொருளாகக் கொண்டமைந்தன. பண்டிதமணியின் நூல்கள் அனைத்தும் நூலமைப்பிற்கென்ற வகையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு எழுதப்படாதமை சுட்டுதற்குரியதாகும். பண்டிதமணியின் மாணவர்களும் அபிமானிகளுமே அவரது பெரும்பாலான ஆக்கங்களை நூல்வடிவில் அமைத்தனர். பொதுவில் பண்டிதமணி நூல் எழுதும் நோக்கம் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது அவரது எழுத்துக்கள் - வழி, குறிப்பாக நூல்களின் முகவுரைகளினூடாகவும் பிறரின் வெளியீட்டுரைகளினூடாகவும் அறியத்தக்கது.⁴ எனினும் கந்தபுராணம் தக்ஷணாண்டம் உரை மட்டுமே விதிவிலக்கு; தாமே விரும்பி முயன்று எழுதிய நூல் எனச் சுட்டப்படுகின்றது.⁵ இந் நூல் அவர்கட்குப் பெருமையைத் தேடித் தந்ததுடன் வரவேற்பிற்குரிய தொன்றாகவும் அமைந்தது.

இவரது நூல்களில் கண்ணகி அம்மை தோத்திரம், கதிர்காம வேலன் பவனி வருகிறான், சைவ நற்சிந்தனைகள், கந்தபுராண கலாசாரம், கந்தபுராண போதனை, சிவராத்திரியிற் சிந்திக்கத் தக்கவை, சமயக் கட்டுரைகள், கந்தபுராண தக்ஷணாண்டம் உரை, கோயில், அத்வைத சிந்தனை ஆகிய நூல்கள் சமய தத்துவம் பற்றிய கருத்துக்களுக்கு முதன்மை கொடுப்பனவாய் அமைந்துள்ளன.

மேலும் சிந்தனைக் களஞ்சியம், செந்தமிழ்க் களஞ்சியம், நாவலர், நாவலரும் கோயிலும் போன்ற நூல்களில் இடம்பெற்ற ஒருசில கட்டுரைகள் சமயச் சார்புடைய பொருளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளமையும் காணலாம். உதாரணமாகச் 'சிந்தனைக் களஞ்சியத்தில் 8, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 23, 24, 28, 29 ஆகிய கட்டுரைகள் சமயச் சார்புடைய விடயங்களைச் செப்புவன. இதுபோல செந்தமிழ்க் களஞ்சியத்திலும் 6, 7, 8, 12, 24, 27 ஆகிய கட்டுரைகள் சமய தத்துவப் பொருள் பற்றியமைந்தமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். 1987 இல் வெளியிடப் பெற்ற செந்தமிழ்க் களஞ்சியமானது 1951 ஆம் ஆண்டு முதல்

1984 ஆம் ஆண்டுக்கிடையில் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், மலர்கள் போன்றவற்றில் வெளிவந்த பண்டிதமணியின் கட்டுரைகளைத் தொகுத்துக் களஞ்சியப்படுத்தியதாகக் கொள்ளக் கூடியதாகும். இது ஒரு பொருளுடைய விடயங்களை அல்லது ஒரு காலத்தில் எழுந்த சிந்தனைகளின் வெளிப்பாட்டைத் தொகுத்ததாக அமைந்திருப்பின் சிறப்புடையதாக அமைந்திருக்கும். தொகுப்பு நூல்கள் பொதுவில் பல்துறைப் பரிமாணத்தைக் கொண்டனவாக விளங்குவதுடன் கால வேறுபாட்டில் அமைந்த சிந்தனைகளை இணைத்தமைவதும் இங்கு நோக்குதற்குரியதாகும்.

கதிர்காமம் சென்ற இரு முதியவர்களின் கதையைச் சொல்லுவதாக டால்ஸ்டாயின் கதையைத் தழுவிப் பண்டிதமணியின் 'இருவர் யாத்திரிகர்' என்ற சிறுநூல் அமைந்துள்ளது. ஓர் இலக்கியப் படைப்பாக இதனை எடுத்துக் கொண்டாலும் உண்மைக் கதிர்காமம் எது என்பதனையும் கதிர்காமக் கோவிலுக்குச் செல்வதன் முக்கிய நோக்கமென்ன என்பதனையும், சமய அடிப்படையில் விளங்க வைப்பதற்கான முயற்சியாக அக்கதை அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். மேலும் பண்டிதமணியின் 'அன்பினைந்திணை'யானது சங்க இலக்கியப் பொருளை எடுத்தாராயும் இலக்கிய வளம் கொண்ட நூலாக அமைகின்ற போதிலும், சமய தத்துவ உண்மைகளைப் பெரிதும் ஒப்புநோக்கி விளக்க முற்பட்டிருப்பது காணலாம். இதனாற்றான் போலும் இந்நூலின் வெளியீட்டுரையில் 'அன்பினைந்திணை என்னும் இந்நூல் இலக்கிய இரசிகர்களுக்கும் சமய ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும் பெரு விருந்தாயமையும் என்பது எமது நம்பிக்கை' என அவரது மாணவர் பரம்பரையைச் சார்ந்த ஆசிரியர் பஞ்சாட்சரம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁶

IV

பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் காவிய இரசனை, கலாசாரம், உரைவளம், உட்பட இலக்கியம், இலக்கணம், சமயம் போன்றவற்றில் அக்கறை கொண்டவராக விளங்கினாலும், 1940 ஆம் ஆண்டின்று சமய தத்துவச் சிந்தனைகளில் தம்மைப் பெரிதும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். 1926 இல் மட்டுவில் கண்ணகி அம்மை தோத்திரப் பாடலைப் பாடிய போதிலும் நாவலர் காட்டிய சமயப்பணியில் தம்மைப் பிற்படவே ஈடுபடுத்திக் கொண்டமை காணலாம். சைவப் பெரியார் சிவபாதசந்தரனார் போன்றோரின் தொடர்புகள் தமிழ், சமயத்திற்கிடையிலான தொடர்பின் காத்திரத் தன்மையை அவருக்குப் புலப்படுத்தி நிற்கச் சாத்தியமாயிற்று; 'தமிழ் படிப்பது சமயம் படிப்பதற்குத்தான்' எனும் சிந்தனைக்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. மேலும் இலக்கண இலக்கியங்களில் உள்ள புலமையின் உதவி கொண்டு சமய தத்துவங்களை வளர்ப்பது சாத்தியம் எனும் நாவலரின் கருத்து பண்டிதமணிக்கு ஏற்புடையதாக இருந்தது. திருநெல்வேலி சைவசாரிய கலாசாலை உப அதிபர் பொ.கைலாசபதி அவர்கள் தொடர்பும் இவரது சமய தத்துவ வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியாயிற்று. உப அதிபரிடம் பெரு மதிப்புக் கொண்டவராக விளங்கிய பண்டிதமணி 'அளவெட்டி தந்த அறிவுக் களஞ்சியம்' எனும் கட்டுரையை எழுதியதுடன், அவர் பற்றிய சிறப்புக்களைப் பற்றியும் தமது எழுத்துக்களில் ஆங்காங்கே சுட்டியிருப்பதும் கவனத்திற்குரியதாகும். பண்டிதமணி பற்றி அவரது மாணவன்

கனக செந்திநாதன் குறிப்பிடுகையில், 1942 ஆம் ஆண்டிலேயே சமய காலகட்டம் ஆரம்பித்ததாக 'முன்றாவது கண்'னில் சுட்டியிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. எனினும் 1940 ஆம் ஆண்டு முதல் உப அதிபருடன் சைவ ஆசிரிய கலாசாலையில் பண்டிதமணிக்கு நெருக்கமான உறவு ஏற்பட்டிருந்தது. அவரது இத்தகைய உறவு பண்டிதமணியின் சமய தத்துவ விசாரத்திற்கு முக்கிய உந்து சக்தியாக அமைந்திருந்தது. இதனால் 1940 ஆம் ஆண்டளவிலேயே பண்டிதமணியின் சமய தத்துவச் சிந்தனைப் பிரவேசம் ஆரம்பித்ததெனல் பொருத்தமானதாகும்.

V

கடினமான இலக்கண நூல்களையும் கலை வளங் கொண்ட இலக்கியங்களையும் சுவைபட, தெளிவுற மாணவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் எடுத்துரைப்பதில் பண்டிதமணி சிறப்புப் பெற்றவர். குறிப்பாகச் சமய தத்துவம் பேசுகையில் தெளிவாகச் சிந்தித்தலும், சிந்தைக்குரியதை நன்கு தெளிவுற நெறிப்படுத்தி விளக்குவதும், தர்க்கரீதியாக உரைப்பதும் அவரது முக்கிய பண்புகளாகும். பொதுவில் தத்துவ விசாரநடை இறுக்கியிறுக்கி அமைக்கப்பட்ட தொன்றாகும். இயன்றவரை பண்டிதமணி சிந்தித்து எளிய நடையில், விளங்கிக் கொள்வதற்குரிய வகையில் பேசுவதும் எழுதுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதோர் அமிசமாகும். சிலவிடங்களில் வினாவும் விடையும் தொடரும். சில வினாக்கள் விடையின்றியே சிந்தனையைத் தூண்டுவனவாக அமையும். சில வினாக்கள் தத்துவ விசாரத்தின் காத்திரத் தன்மையை எம்முள்ளே எழுப்பி நிற்கத் துணை செய்வனவாகின்றன. உதாரணமாக 'நாம் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்து உரையாடுகின்றோம். நான், நான் என்று அடிக்கடி பேசுகின்றோம், இந்த நான் யார்?' எனும் இலகுவான கேள்விக் கணைகள் வழி ஆத்ம விசாரத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதனைச் சுட்டலாம்.⁸

பண்டிதமணியின் உரைநடையைப் பற்றிச் சுட்டும் போது 'ஆழ்ந்த கருத்துக்களை எளிமையாகவும் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் எழுதுவது - வெளியிடுவது எளிதன்று. இவ்வாறு எழுதுவதற்குச் சிந்தனையிலும் மொழியாட்சியிலும் முதிர்ச்சி வேண்டும்' எனும் கூற்றுக்கள் இவரின் உரைநடைப் புலமையைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.⁹ மேலும் கடினமான விடயங்களைக் கையாளுகின்றபோது திருஷ்டாந்தங்கள், உவமைகள், உப கதைகள் என்பனவற்றை வேண்டுமிடங்களில் தெளிவு கருதிப் பெருமளவில் எடுத்தாளும் பண்பினையும் பண்டிதமணியிடம் காணுகின்றோம். சமயம் என்றால் என்ன? கடவுள் என்பதின்னன்று நாம் அறிந்து கொள்வதென்ன என்பதனை இலகுவான முறையில் தெளிவாக விளக்கும் பொருட்டு சிறு சிறு வினாக்களை முன்வைத்து விடை பகர்ந்து விளக்கும் பாங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இத்தன்மையைப் பண்டிதமணியின் சிறு நூல்களிலும் காணுதல் கூடும்.¹⁰ இப்பொருள் பற்றி விரிவான விளக்கங்கள் பிறிதொரு நூலான சமயக் கட்டுரைகளில் அமைந்துள்ளமையும் நோக்குதற்குரியதாகும்.

சமய தத்துவ விசாரமானது இறுக்கி இறுக்கி அமைக்கப்பட்ட தொன்றென்பது ஏலவே கூறினோம். இந்த முறைமையை மாற்றியமைத்து செயற்பட முற்பட்டமையைப் பண்டிதமணியிடத்துச் சிறப்பாகக் காணலாம். இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத கடின இயல்பு கொண்ட விடயங்களை மீண்டும் மீண்டும் சிந்திக்க வைத்து விளக்க முயன்றார். இதனாலேயே ஒரு விடயம் பற்றிப் பல தடவைகள் மீண்டும் மீண்டும் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளமை நோக்குதற்குரியதாகும். அதே வேளை சில விடயங்களைப் பண்டிதமணி விளங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருந்தார் என்பதும் சுட்டத் தக்கதாகும். குறிப்பாக உப அதிபர் கைலாசபதி கூறிய விஷயங்களில் பண்டிதமணி விளங்கிக் கொண்டவை எவை என்பது கேள்விக் குறியாகவே அமைந்திருந்தது. 'அவர் (பொ.கைலாசபதி) சிந்தனைகளை எட்டமுடியவில்லை' எனப் பண்டிதமணி சுட்டுதல் காணலாம். மேலும் 'இராமானுஜத்தின் கணித முடிவுகளை ஹார்டி என்பவர் விளங்காமலும் எழுதி வைத்திருந்தார் என்று கேள்விப்பட்டதுண்டு. பெரியவர்களிடத்து நடந்துகொள்ளும் ஆசாரத்தைத் தழுவிப் பல வருஷ காலமாக அவர் முன்னிலையில் அவர் சிந்தனையிலே சொன்னவைகளுள் எழுதக் கூடியவைகளை எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். எனக்கு எட்டாதவைகளை ஏன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார் என்று நான் எண்ணுவதுண்டு. 'சில விதைகளை ஒரு காலத்தில் முளைகொள்ளலாம் என்று எறிந்து விடுவதுண்டு' என்று ஒருநாள் சொன்னார். அதனாலே விளங்காதவைகளையும் ஒதுக்காமல் எழுதியதுண்டு. அவர் தொடாத துறைகளே 'இல்லை' எனப் பண்டிதமணி விபரித்துச் சொல்வதைக் காணலாம்.¹¹ இவ்வாறு பண்டிதமணி விளங்காதவற்றை வெளியிடும் இயல்பும் அவற்றை எழுதி வைத்த தகைமையும் காரணமாகவே இன்று உப அதிபர் கைலாசபதியின் சிந்தனைகளைக் கல்வியுலகம் அச்சில் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பாயிற்று என்றால் மிகையாகாது.¹²

மேலும் பண்டிதமணி சிக்கலுக்குரிய பொருள் விடயங்கள் சிலவற்றை ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுக்கெனச் சுட்டிச் சென்றமையும் நோக்குதற்குரியதாகும். உதாரணமாக 'புண்ணியம் ஆராய்ப்பட வேண்டியது'¹³ என்றும், 'கண்ட கேட்ட பொருள்களை வைத்துக் கொண்டு அவை, அவ்வாறு இருந்ததற்கு மூல காரணம் என்ன என்று ஆராய்ப்பட வேண்டும்'¹⁴ என்றும்; 'சைவம் முதலிய ஆறும் பெரிய புராணத்திலும் தேவாரங்களிலும் மதிப்புப் பெற்றிருக்கின்றன; பாடாணவாதம் முதலியவற்றிற்கு அவ்வாறான மதிப்பைக் காணோம்; சமயவாதிகள் இதனை ஆராயக்கடவர்'¹⁵ என்றும், 'உயிர் தானும் சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கே உரித்து என்ற சித்தியாரும் தாடவை என்ற திருவருட்பயனும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டியவை'¹⁶ என்றும் எடுத்தாண்டமை காணலாம். இந்நிலை பண்டிதமணியின் ஆய்வுநிலைத் தன்மையை வரவேற்கும் மனப்பான்மையைக் காட்டுவதுடன் ஆழச் சிந்திக்கத் தூண்டும் உயரிய நிலையையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றதெனலாம். இதனாற்றான் போலும் 'பண்டிதமணி சைவத்தையும் புதிய நோக்கில் கண்டார்' எனவும், 'ஆனால் இந்தப் புதுமை பழமையை விட்டு விலகாத புதுமையாகும்' என்பதுடன் 'இலக்கிய ரசனையாளராக அறிமுகமான பண்டிதமணி

மெய்யியற் சிந்தனையாளராக மாறிவிடுகிறார்' எனவும் பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை சுட்டுவது பொருள் பொதிந்ததாகின்றது.¹⁷

VI

பண்டிதமணியின் எழுத்துக்கள் பேச்சுக்களில் கந்தபுராண கலாசாரம் பற்றிய சிந்தனைகள் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றன. கந்தபுராண கலாசாரம், கந்தபுராண போதனை, கந்தபுராண தக்ஷணாண்டம் உரை ஆகியன பண்டிதமணி கந்தபுராணச் சிந்தனைக்கு அளித்த முதன்மைக்குத் தக்க சான்றுகளாய் அமைந்தன. சைவசமயப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டு விளங்கும் யாழ்ப்பாணத்தவர் பெரிதும் சைவ சித்தாந்த தத்துவப் பொருளை உணர்ந்து சமயத்தைக் கடைப்பிடிப்பவராக விளங்கினர். சைவசித்தாந்த நுண் பொருளைத் தெளிவுற அறிந்து கொள்ளும் சிரத்தை அவர்களது செயற்பாடுகளில் மிளிர்ந்தது. இத்தன்மையினாலே 'கந்தபுராணத்தைப் பெண்களுள் அறியாதார் இலர்' எனப் பண்டிதமணி சுட்டுவர். மேலும் கந்தபுராணத்தில் வரும் எண்ணிறந்த பாத்திரங்கள் தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களினியல்புகளையும் சித்தாந்த நுண் பொருள்களையும் உணர்த்தற்குப் போதுமானவை எனப் பண்டிதமணி கருதுவார்.¹⁸

கதை என்ற உருவில் கலாரசனையின் வடிவில் தத்துவப் பொருள் கலந்து மிளிர்கின்ற சிறப்பு கந்தபுராணத்தில் அமைந்துள்ளது. இதனாலேயே நாவலர் அவர்கள் கந்தபுராணத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், 'எத்துணைக் காலம் திருப்பித் திருப்பிப் படிப்பினுங் கேட்பினும் எட்டுணையுந் தெவிட்டாது தித்தித்து அமுதாறும் அத்தியற்புத அதிமதுரத்திவ்விய வாக்காகிய கந்தபுராணம்' என்றும், 'இந்தக் கந்தபுராணத்தை விதிப்படி மெய்யன்போடு நியமமாகக் கேட்பவர்கள் நோய் நீக்கம், செல்வம், புத்திரபாக்கியம், சத்துருஐயம், இராசவசியம் முதலிய பயன்களைத் தாந்தாம் வேண்டியவாறு பெறுவார்கள். இது நெடுங்காலம் பலராலும் அநுபவத்தினால் நிச்சயித்துணரப்பட்ட விஷயம், இது சத்தியம்; சத்தியம் முக்காலுஞ் சத்தியம்,' என்றும் எடுத்துரைப்பது காணலாம்.¹⁹ இத்தன்மையினாற் போலும் நாவலர், 'சுழத் தேசத்தில் எங்கணுமுள்ள சிவாலயம், விக்கினேசுரராலயம், சுப்பிரமணியராலயம் என்னும் திருக்கோயில்கள் எல்லாவற்றிலும் இக் கந்தபுராணம் பண்டைக்காலம் தொடங்கி வருஷந்தோறும் தவறாது வாசித்துப் பொருள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றது' எனச் சுட்டினார்.²⁰ எனினும் கந்தபுராணம் யாழ்ப்பாணத்திலேயே பழைய காலத்திலே ஒவ்வொரு சைவாலயத்திலும் மடாலயங்களிலும் வருடந்தோறும் விதிப்படி படித்துப் பொருள் சொல்லப்பட்டு வந்தது. வருடத்தில் முன்று மாதகாலம் கந்தபுராண காலமாயிருக்கும். ஆண்களும் பெண்களும் முன்று மாச காலம் காப்புக்கட்டி விரதமிருந்து காலமாயிருக்கும். ஆண்களும் பெண்களும் முன்று மாச காலம் காப்புக்கட்டி விரதமிருந்து கேட்பார்கள்' எனப் பண்டிதமணி சுட்டுவார்.²¹ ஒரு கிராமத்தில் இருக்கும் பல கோயில்களிலும் வெவ்வேறுபட்ட காலங்களில் இப் புராணபடலம் நிகழும். புராணத்தை ஒருவர் படிக்க ஒருவர் பொருள் உரைப்பதாக அமையும். பொருள் உரைப்பவரின் திறமைக்கேற்ப காவிய ரசனையும் புதுமைமிக்க நுட்பப்பொருள் உரையும் புராண படன நிகழ்வில் அமைவதுண்டு. இவர்கள் பணி

அயல் கிராமங்களுக்குள் விரிந்தமையும். இத்தன்மை இன்றுவரை யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவி வருதல் கண்கூடு.

நாவலர் தமது காலத்தில் சைவத்திற்கு வந்த இடுக்கண்ணை நீக்க அரும்பாடுபட்டு உழைத்தார். குறிப்பாக நாவலருக்குச் சைவசித்தாந்த உணர்ச்சி எங்கிருந்து வந்ததென்ப பண்டிதமணி வினாவுவார். 'கந்தபுராணத்திலிருந்தே வந்தது' என அழுத்தந் திருத்தமாக உரைப்பார். 'அதை அவர் (நாவலர்) அறியாமலே இருக்கலாம், கந்தபுராணம் நாவலர் இரத்தத்தில் ஊறியிருந்தது' என விபரித்து நிற்பது மனங் கொள்ளத் தக்கதாகும்.²²

VII

கந்தபுராணத்தில் 'சான்றவர் ஆய்ந்திடத் தக்க ஆம் பொருள் மூன்றுள்' எனக் காசிப முனிவரின் பாடமானது சைவசித்தாந்தத்தின் நுண்பொருளை எடுத்தாள்வதாக அமைகின்றது. உலகு, ஆன்மா, இறைவன் எனும் மூன்று பொருள்களின் உண்மைத்துவம் இங்கு தெளிவுறச் சிந்தைக்குரியதாகின்றது. மேலும் பதி, பசு, பாசம் ஆகியவற்றின் வேறுபாடுகளை எடுத்தாள்வதுடன் கந்தபுராணம் பல்வகையான உபதேசங்களை உள்ளடக்கி நிற்கின்றது. கந்தபுராணத்தில் ஒரு படலம் உபதேச படலமென அழைக்கப்படும் வகையில் உபதேசங்களை உள்ளடக்கியமைகின்றது. கந்தபுராணமானது நான்கு புருஷார்த்தங்களை எடுத்தாள்வதுடன் வாழ்க்கையை நல்வழிப்படுத்துவதற்கான வழி வகைகளையும் குறிப்பிடுவது காணலாம். 'புன்னெறி யதளிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கி' எனும் அடை நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கான அடிநிலையை எடுத்துரைப்பதாகின்றது. மனத்தின்கண் மாசிலனாய் வாழும் மனத்தாய்மை மெய்ப்பொருளை உய்த்துணர வைக்கின்றது. இவ்வாறான சித்தாந்த நுட்பத்தினைக் கந்தபுராணம் எடுத்தோதுகையில் அது பண்டிதமணியால் விதந்தோதப்படுவது விந்தைக்குரியதன்று. தமிழும் சைவமும் கலந்த நாவலர் பாரம்பரியத்தில் திளைத்த பண்டிதமணியிடம் கந்தபுராணச் செயற்பாட்டில் மிகுந்த ஈடுபாடு எழுந்தமை பொருள் பொதிந்ததாகும்.

'கந்தபுராணம் சிவபுராணம்' எனப் பண்டிதமணி எடுத்துரைத்தார். கந்தசாமி சிவபெருமானேயாகும், கந்தசாமியின் கதை சிவகதையென உரைத்தல் தகும்.

அருவமும் உருவமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாக
கருணை கூர் முகங்களா றுங் கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டேஒருதிருமுருகன்
வந்தாங் குதித்தனன் உலகுஉய்ய

என அமையும் பாடல் மேற்குறித்த உண்மைக்கு கட்டியங் கூறுவதாகின்றது.²³ பண்டிதமணி கந்தபுராணத்தை 'வைதிக சைவ பொக்கிஷம்' என அழுத்தியுரைப்பதும் காணலாம்.²⁴ மேலும் சைவநெறியில் கந்தபுராணம் பெறுமிடத்தைக் கருதி,

இந்திரராகிப் பார்மேலின் பழுற்று இனிது மேவி
 சிந்தையில் நினைந்த முற்றிச் சிவகதி யதனிற்
 சேர்வதற்கு உறுதுணையானது கந்தபுராணம்

எனப் பெருமை பேசப்படுவதும் காண்க.²⁵ கந்தபுராணம் மகாசமுத்திரம். எத்தனையோ முகங்களாய்ச் சிந்திக்கத் தக்கது எனப் பண்டிதமணி எடுத்துரைப்பதும் இவா இதில் கொண்ட ஆர்வத்தின் ஆழத்தை இனங்காணப் போதியதாகின்றது.

கந்தபுராணத்தின் பொருள் நிலையில் ஈடுபாடு கொண்டு யாழ்ப்பாணத்துக் கலாசாரம் கந்தபுராணக் கலாசாரம் என எடுத்தாண்ட பண்டிதமணியின் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பாக கந்தபுராண தக்ஷணாண்ட உரை அமைந்தது. இவ்வுரை அவரது சமய தத்துவச் சிந்தனை, இலக்கிய இரசனை ஆகியவற்றின் இணைந்த வெளிப்பாடாகும் எனப் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் சிறப்பித்துக் கூறியதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது.²⁶ வடமொழிக் கந்தபுராணம் ஆறு சங்கிதைகளைக் கொண்டது. அவற்றுள் சங்கரசங்கிதை என்பது ஒன்று. அது பன்னிரு கண்டங்களை உடையது. அக் கண்டங்களுள் முதலாவது கண்டம் சிவரகசிய கண்டம். இது ஏழு காண்டங்களைக் உடையது. முதலாறு காண்டங்களையும் கொண்டமைந்தது கச்சியப்ப சிவாசாரியாரின் கந்தபுராணமாகும். இதில் ஆறாவது காண்டம் தக்ஷணாண்டம். இருபத்து நான்கு படலங்களுடாக எடுத்தாளும் கருப்பொருள்களுள் சிவதத்துவம், சக்திதத்துவ உபதேசங்கள், சக்தியின் பஞ்சகிருத்தியங்கள், தடத்த வடிவங்கள், அதிட்டானங்கள் ஆகியன முதன்மை பெறுகின்றன. 'அரன்தன் பாதம் மறந்து செய் அறங்களெல்லாம் வீண் செயல்' என்பதற்கமைய தக்கன் செயல்களும் அவர்க்கு உடந்தையாய் நின்றவர்கள் நிலையும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. இப் படிப்பனை தக்கனுக்கு மாத்திரமன்றி அனைத்து ஆன்மாக்களுக்கும் உரியதாகின்றது. இதனையே அருணந்தி சிவாசாரியார்,

வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமையாகி
 நரலினிற் பாலன் செய்தபாதகம் நன்மை பாய்த்தே
 என எடுத்தாள்வது காணலாம்.²⁷

இறுதிப் படலமான வள்ளியம்மை திருமணப்படலம் பக்குவான்மாலை ஆட்கொள்ளும் வரலாறாக அமைந்திருக்கின்றதெனலாம் - அயர்ந்தனை வளர்ந்ததெனத் ஐம்புலவேடரின் தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவிட்டு அந்நியமின்மையின் அரன்கழல் செலுமே

எனும் மெய்கண்டார் கூற்றுக்கமைய வள்ளிநாயகி முருகனிடம் தாடலை நிலைக்குள்ளாவது நோக்குதற்குரியது.²⁸ நிகழ்வுகளின் பின்னணியில் சித்தாந்த உண்மைகள் இலைமறைகாயாய் அமைந்திருப்பதை எடுத்துரைப்பதற்குச் சாதகமாய் தக்ஷணாண்டம் அமைந்திருப்பது வாய்ப்பாயிற்று.

‘நாடு முழுவதும் சைவசித்தாந்த மணம் கமழச் செய்ய வேண்டும்; சிறுவர் தொடக்கம் முதியவர் ஈறாகச் சைவசித்தாந்தம் படிக்க வேண்டிய நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்’ என்னும் எண்ணம் கொண்டு விளங்கியவர் பண்டிதமணியாவார்.²⁹ சைவசித்தாந்த உண்மைகளைத் தேடி எளிதாகப் பலவற்றை விளக்கிய தன்மை அவரது பேச்சுக்களில், எழுத்துக்களில் அமைந்திருந்தது. ‘ஓது சமயங்கள் பொருள் உணரநூல்’ எனும் சிவஞானசித்தியார் பாடலுக்கு விரிந்த வகையில் பொருள் அளித்த உண்மைச் சமயம் எது? பொய்ச்சமயமாய் நிலவுவது எது; அகச்சமயம் எனத்தக்கவை யாவை, புறச்சமயம் எனத்தக்கவை எவை என பகுத்து தத்துவ விசாரநிலைக்குள் நுழைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. சித்தியார் எடுத்தாளும் இருபத்துநான்கு சமயங்களுள் வேதங்களுக்குப் புறம்பான புறச்சமயம் ஆறும் வேதங்களுக்குப் பிறழ்வான புறப் புறச் சமயங்கள் ஆறும் வேதாசிரமங்களுக்குப் பிறழ்வான அகப்புறச் சமயங்கள் ஆறும் ஆக பதினெண் சமயங்களையும் விலக்கி ஆறு சமயங்களை அகச் சமயங்களாக எடுத்துரைத்தார். ‘ஓன்றது பேரூர் அதற்கு ஆறு வழியுற’ எனவும், ‘நூறு சமயம் உளவாக நுவலுங்கான் ஆறு சமயம் அவ்வாறுட்படுவன்’ எனவும் திருமுலரும், ‘ஓத்தாறு சமயங்கள்’ எனச் சம்பந்தரும், ‘சமயமாறினையும் வளர்க்குந் தாய்’ எனக் கச்சியப்ப சிவாசாரியாரும் ‘ஆறும் மாறா வீறுடைத்தென’ உமாபதி சிவாசாரியாரும், ‘மெய்தரு சைவமாதி இருமுன்று’ என அருணந்தி சிவாசாரியாரும், எடுத்தாளும் கூற்றுக்கள் சைவப் பகுப்பினைத் தெளிவாக்கி நிற்கின்றன.³⁰ அகச்சமயங்கள் ஆறு என ஏற்றுக் கொள்ளினும் ஆறு சமயங்களையும் சுட்டுகையில் வேறுபட்டு அமைதலும் காணுதற்குரியது.

பண்டிதமணி அகச் சமயங்களாக சைவம் முதலாக பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், பைரவம் ஆகியவற்றை எடுத்தாள்வார்.³¹ இச்சமயங்களுக்கும் சைவ நாயன்மார்களுக்கும் இடையில் அமைந்த தொடர்பை திருமுறைச் சான்றாய் எடுத்தாண்டமையைப் பண்டிதமணியிடமே குறிப்பாகக் காணமுடிகின்றது.³² சங்கற்ப நிராகரணம் நிராகரித்த ஒன்பது சமயங்களுள் மாயாவாதம் தவிர்ந்த எட்டும் சைவத்தின் பிறழ்வுகளாகக் கொள்ளக்கிடக்கின்றன. அவை ஐக்கியவாத சைவம், பாடாணவாத சைவம், பேதவாத சைவம், சிவசமவாத சைவம், சங்கிராந்தவாத சைவம், ஈசுரஅவிகாரவாத சைவம், நிமித்தகாரண பரிணாமவாத சைவம் என வழங்கும் சிவாத்துவித சைவம், சைவம் என்பர். சைவத்தின் பிறழ்வில் ஒன்று சைவம் என்றதைச் சுத்தசைவம் என்று சொல்வதுண்டென்பர்.³³ இறுதியில் சைவம் பாடாணவாதம் முதல் சிவாத்துவிதம் ஈறாகவுள்ள ஆறுமே அகச்சமயம் எனும் முடிவிற்குப் பண்டிதமணி வருதலும் எடுத்தாளத் தக்கதாகும். அகச்சமயம் பற்றிய விளக்கமும் பகுப்பும் தனித்தொரு ஆய்வுக்குரியதாகையால் இவ்விடத்து விரிக்கப்பட்டிலது.

காசிவாசி செந்திநாதையரின் சிந்தனைகளில் ஈடுபாடு கொண்ட தன்மையினாற் போலும் பண்டிதமணியிடத்து வேதாந்தம் சார்ந்த சிந்தனைகளும் செல்வாக்குச் செலுத்தின. சிந்தனைக் களஞ்சியம், அத்வைத சிந்தனை, கந்தபுராண கலாசார நூலின் பிற்கூற்றில்மைந்த ஒருசில

கட்டுரைகள் வேதாந்தச் சார்புடைய கருத்துக்களையும் விமர்சனங்களையும் கொண்டமைந்தன. சைவசித்தாந்த தத்துவப் நோக்கு பண்டிதமணியிடம் ஆழ்ந்தகன்ற நிலையில் விளங்கிய போதிலும் வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நோக்குக்கு அழுத்தம் கொடுப்பவராக விளங்கினார். சுத்தாத்துவிதசைவசித்தாந்த பாடுவெனச் செந்திநாதையரை வர்ணித்த பண்டிதமணி யாழ்ப்பாணத்து சைவசித்தாந்தக் கலாசாரம் இறந்துபடாது பாதுகாத்தவர் என அவரைக் கருதினார். சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தத்தைத் தெளிவுறுத்தும் வகையில் சங்கரரின் அத்துவித விளக்கத்தினின்று வேறுபட்டு அமையும் சித்தாந்த விளக்கத்தினை விரிவுற எடுத்தாண்ட தன்மை அவரது 'அத்வைத சிந்தனை'யில் காணலாம். இறைவன் உயிருடனும் சடத்துடனுமான தொடர்பில் அமையும் அத்துவித சம்பந்தம் எளிய உதாரணங்களுடன் கையாளப்படுதல் சிறப்பிற்குரியதாகும். ஒன்றாய், வேறாய், உடனாய் அமையும் நிலையில் அத்துவித சம்பந்தம் அமைவதுடன் முன்னைய தலைமுறையினர் அளித்த விளக்க முறையில் இருந்து வேறுபட்ட வகையில் எளிமையாக மக்களுக்கு அளித்தவராகப் பண்டிதமணி அமைகின்றார். உமாபதி சிவாசாரியாரின் சிவப்பிரகாசம் சுட்டிநிற்கும்,

'புறச்சமயத் தவர்க்கிருளாய் அகச்சமயத் தொளியாய்ப்

புகல் அளவைக் களவாகி பொற்பணி போல் அபேதப்

பிறப்பிலதாய் இருள்வெளி போற் பேதமும் சொற்பொருள் போல்

பேதாபேதமும் இன்றிப் பெருநூல் சொன்ன

அறத்தினால் விளைவதாய் உடலுயிர்கண் அருக்கன்

அளிவொளிபோல் பிறிவரும் அத்துவிதமாகும்

சிறப்பினதாய் வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவ

சித்தாந்தத்திறன் இங்கு தெரிக்கலுற்றாம்'

எனும் பாடலடிகள் பண்டிதமணியின் சிந்தைக்கும் எழுத்துக்கும் உரியதொன்றாய் அமைந்தது காணலாம்.³⁴ 'வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தம்' எனும் சொற்றொடர் சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தப் பொருளைத் தெளிவுற விரித்து நிற்பதற்கு உதவுவது போல் பண்டிதமணிக்கு அமைந்தது. அத்துவித உண்மைக்குச் சங்கர வேதாந்தம், விசிட்டாத்வைதம், துவைதம் சுட்டும் பொருள் நிலையினின்றும் விரிந்த நிலையில் சைவசித்தாந்த அத்துவிதம் பொருள் வழங்கி நிற்பதுடன் இவ் வேதாந்தங்களின் தெளிவிற்குரிய பொருள் நிலையைச் சைவசித்தாந்தம் சுட்டி நிற்கின்றதென்பதை வெளிப்படுத்துவதாகின்றது. இதனால் தான் போலும் பண்டிதமணி 'வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தம்' எனும் தலைப்பில் பல கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டுள்ளமை நோக்குதற்குரியது. ஈழகேசரி வெள்ளிவிழா மலரிலும் (1956), தினகரனில் வெளியாகிப் பின் சமயக் கட்டுரைநூலிலும் (1961), யாழ்ப்பாணத்துப் பல்கலைக்கழக இந்து மன்றத்து இந்து நெறியிலும் (1978), அதே கட்டுரை நீர்கொழும்பு சிந்தி விநாயகர் கும்பாபிஷேக மலரிலும் (1981), திருவருள் மலரிலும் (1984) பண்டிதமணியின் 'வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தம்' என்னும் கட்டுரை வெளியிடப்பட்டிருந்தமை காணலாம். இக்கட்டுரைகளில் சிற்பில மாற்றங்களும் விளக்கங்களுமே அமைந்திருந்த போதிலும் ஏறத்தாள ஓரே பொருள் விடயமே மையப் பொருளாய் அமைந்திருக்கிறது. மேலும்

நீண்டகாலமாக இத்தலைப்பில் தொடர்ந்து பண்டிதமணி எழுதியமைத்த கட்டுரைக்குக் காரணம் பொருளின் காத்திரத் தன்மையே ஆகும். இவ்வகையில் சமய தத்துவத்தில் ஆழ்ந்த ஆர்வமும் அறிந்தவற்றை எளிமையாகத் தெளிவுறுத்த விழைந்த நோக்கும் பண்டிதமணியிடம் பரவி இருந்தமை நம்மனோரால் எடுத்தாளத்தக்கவையாகும். மேலும் சமய தத்துவச் சிந்தனையில் ஒரு விழிப்புணர்வை தூண்டுவதாக அவர்தம் சமய தத்துவப் பணி அமைவுற்றது எனலாம்.

குறிப்புக்கள்

- 1 கணபதிப்பிள்ளை,சி, கந்தபுராண கலாசாரம், சண்முகநாத அச்சகம், யாழ்ப்பாணம். 1959, ப. VIII.
- 2 சுசீந்திரராசா,சு, பண்டிதமணியின் பேரும் புகழும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1993, ப.7.
- 3 கைலாசநாதக்குருக்கள்,கா, பண்டிதமணியின் தத்துவங்கள், பண்டிதமணி நினைவுமலர், பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச்சபை, யாழ்ப்பாணம், 1989, ப.33.
- 4 கணபதிப்பிள்ளை,சி, கந்தபுராணப் போதனை, அகில இலங்கை சைவ இளைஞர் மத்திய மகாசபையினர். 1960. முகவுரை, _____,அத்வைத சிந்தனை, திருமகள் அச்சகம், சன்னாகம். 1984. ப.IV.
- 5 வேலுப்பிள்ளை,ஆ, பண்டிதமணி அவர்கள் பற்றிய நினைவுப் பேருரை, பண்டிதமணி நூல்வெளியீட்டுச் சபை, 1989. ப.2.
- 6 கணபதிப்பிள்ளை,சி, அன்பினைந்திணை, திருமகள் அச்சகம், சன்னாகம், 1983. ப.VIII.
- 7 _____,சிந்தனைக் களஞ்சியம். பண்டிதமணி பாராட்டுவிழாச்சபை வெளியீடு. 1978.
- 8 _____, கம்பராமாயணக் காட்சிகள், முத்தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகம், யாழ்ப்பாணம். 1980.ப.
- 9 சுசீந்திரராசா,சு, மு.கு., ப.48.
- 10 கணபதிப்பிள்ளை,சி, சைவ நற்சிந்தனைகள், திருமகள் அச்சகம், சன்னாகம், 1980. ப.1-2.
- 11 _____, சிந்தனைக் களஞ்சியம் மு.கு.ப.206.
- 12 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் உப அதிபர் பொ.கைலாசபதியின் சிந்தனைகளைப் பண்டிதமணி கொப்பிகளில் பதித்து வைத்திருந்தமையைப் பெற்றுக்கொண்டு 'பொ.கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகள்', என்ற பதிப்பினை வெளியிடுவதற்கும் 'சைவ சித்தாந்த நோக்கில் கைலாசபதி ஸ்மிருதி' எனும் நூலை பண்டிதர் கந்தையாவைக் கொண்டு வெளியிடுவதற்கும் மூலமாயிற்று.
- 13 கணபதிப்பிள்ளை,சி, சைவ நற்சிந்தனைகள், மு.கு.. ப.4.
- 14 _____, மே.கு. ப.5.
- 15 _____, சமயக் கட்டுரைகள். மு.கு. ப.31.
- 16 _____, அத்வைத சிந்தனை. மு.கு. ப.34.
- 17 வேலுப்பிள்ளை,ஆ, மு.கு. ப.34.
- 18 கணபதிப்பிள்ளை,சி, கந்தபுராண கலாசாரம். மு.கு. ப.13.
- 19 _____, கந்தபுராண போதனை, மு.கு. ப.1.
- 20 _____, கந்தபுராண கலாசாரம். மு.கு. ப. 42.

- 21 _____, மே.கு. ப.15.
- 22 _____, மே.கு. ப.20.
- 23 _____, செந்தமிழ்க் களஞ்சியம், பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச்சபை. 1987. ப.39.
- 24 _____, சிந்தனைக் களஞ்சியம், மு.கு. பகுதி - 14.
- 25 _____, கந்தபுராண கலாசாரம் மு.கு. ப.13.
- 26 வித்தியானந்தன்,சு, இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதமணி நினைவுமலர், 1989. ப.3.
- 27 சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், பாடல் 119.
- 28 சிவஞானபோதம், 8ம் சூத்திரம்.
- 29 யோகராசா.செ, பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை ஓர் நுண்ணாய்வு.. பிரசுரமாகாத முதுகலைமாணிப்பட்ட ஆய்வேடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் -1990, ப.88.
- 30 கணபதிப்பிள்ளை,சி, சிந்தனைக்களஞ்சியம். மு.கு. ப. 163.
- 31 _____, சமயக்கட்டுரைகள், மு.கு. ப. 68 - 75.
- 32 _____, மே.கு. ப. 67 - 70.
- 33 _____, மே.கு. ப. 70-71.
- 34 உமாபதி சிவாசாரியார், சிவப்பிரகாசம், பாடல் 7.

சேர்.பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் சமய, கல்விசார் பங்களிப்பு - ஒரு
வரலாற்று நோக்கு

லி.சிவசாமி

நோக்கம்:

கி.பி.பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலப் பகுதியிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதற்கால் பகுதியிலும் இலங்கையின் அரசியல், சட்ட சமூக, சமய, பண்பாட்டு வரலாற்றிலே மிக முக்கியமான முத்திரையினைப் பதித்தவர்களில் சேர்.பொன்.இராமநாதன் (1851-1930) முதலிடம் வகிக்கிறார் எனலாம். இவருடைய பலதிறப்பட்ட திறமைகளும், செம்மையான செயற்பாடுகளும் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவை. இப்பெரியாரின் சமய, கல்விசார் பங்களிப்பை வரலாற்று நோக்கிலே உற்று நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சமகால சூழ்நிலை:

மேற்குறிப்பிட்ட பொருள் பற்றி நோக்குமுன், சமகால இலங்கை, இந்தியச் சூழ்நிலை பற்றிக் குறிப்பிடுதல் அவசியமாகிறது. ஏனெனில் ஒருவரின் சாதனைகள், அருஞ்செயல்கள், தோல்விகள் கூடச் சமகாலப் பின்னணியிலே நோக்கும்போதுதான் உண்மை நன்கு துலங்கும். இவரின் காலத்திலோ இவ்விரு நாடுகளிலும் பிரித்தானியரின் ஆட்சி நன்கு வலுப்பெற்றிருந்தது. அதேவேளையில் தேசிய மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டு வளர்ந்து வந்தது. இதனால் ஒருபுறத்திலே மேனாட்டு நாகரிக மோகமும், மறுபுறத்திலே இதனை ஒதுக்கிவிட்டு சுதந்திரம், சுதேச மொழிகள், சமயங்கள், பண்பாட்டு இலட்சியங்களை அழுத்திக் கூறப்படுதலும் நிலவி வந்துள்ளன. அதேவேளையிலே தேசியவாதிகளில் ஒருசாரார் பிரித்தானிய ஆட்சியை நேரடியாக முற்றிலும் எதிர்க்காது பிரித்தானிய மன்னருக்கு விசுவாசம் செலுத்தி வந்தனர்; நாட்டு நலனுக்கான சீர்திருத்தங்கள் தேவையென வலியுறுத்தினர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இங்கிலாந்தில் அரசியல், சமய, சமூக சீர்திருத்தங்கள், தாராண்மைவாதம், மனிதப் பண்பியல் பேணல், அடிமைத்தன ஒழிப்பு முதலியன நன்கு நிலவின. இவற்றின் தாக்கம் பிரித்தானிய குடியேற்ற நாடுகளிலும் ஏற்பட்டது.

இக்காலகட்டத்திலே யாழ்ப்பாணத்திலே ஆறுமுகநாவலர் சைவசமய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தித் தமிழையும் சைவத்தையும் போற்றிப் பேணிவந்தார்; அதேவேளையில் ஆங்கிலத்தின் அவசியத்தையும் கூறத் தவறில்லை. தென்னிலங்கையிலே பௌத்த சமய மறுமலர்ச்சி, குறிப்பாக ஹிக்கடுவ ஸ்ரீ சுமங்கலதேவர், பௌத்த பிரமஞான சங்கத்தினரான கேர்ணல் ஒல்கொட் (அமெரிக்கர்), பிளவஸ்கி அம்மையார் (ரூஷியர்) முதலியோரின் ஊக்குவிப்பினால் வளர்ந்து வந்தது. அக்காலத்திலே சிங்கள - தமிழ் மக்களின் உறவுகள் நன்னிலையில் இருந்தன. சமகால இந்தியாவிலே வங்காளியரான ராஜாராம் மோஹன்ராய் பிரமசமாசத்தினையும், சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி ஆரியசமாஜத்தினையும், ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் ராமகிருஷ்ண இயக்கத்தினையும் ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு இந்துசமய, சமூக, பண்பாட்டு விழிப்புணர்வுகளை

ஏற்படுத்தினர். ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் முதன்நிலைச் சீடரான சுவாமி விவேகானந்தர் உலகளாவிய ரீதியில் இந்துசமயத்தின் சிறப்புக்களை 19ம் நூற்றாண்டு முடிவிலே எடுத்துக்கூறி இந்துக்களைத் தலைநிமிர வைத்தார். அதேவேளையிலே இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே பாலகங்காதர் திலக், மஹாத்மா காந்தி, ராஜாஜி போன்றோர் அரசியலிலே, குறிப்பாக இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்திலீடுபட்டாலும் சிறந்த சமயஞானிகளாவும் விளங்கினர். இலங்கையில் சேர்.பொன் இராமநாதனின் செயற்பாடுகளிலும் மேற்குறிப்பிட்டோரின் சில போக்குகள் அமைந்திருந்தன.

சமயப் பணிகள்:

சேர்.பொன் இராமநாதனுடைய சமய, கல்விசார் பணிகள் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்து உள்ளன. எனினும் இவை பற்றிய கருத்துக்களைத் தனியாகவும், தேவையான இடங்களில் ஒருங்கிணைத்தும் கூறப்படும். இவருடைய செயற்பாடுகளில் பொதுவாக இந்து சமய சிந்தனைகள் அடிநாதமாக இடம் பெற்றுள்ளன. இந்து சமயத்திலுள்ள சமரசநோக்கு இவரின் குடும்பத்திலும் இவரிலும் நன்கு காணப்பட்டது. இவர் ஓர் இல்லற ஞானியாகவே விளங்கினார். சமயம் இவரின் உயிர் முச்சாக விளங்கிற்று. இதை அச்சாணியாகக் கொண்டே இவரின் வாழ்வு சுழன்றது என்று கூறப்படுகின்றது.¹ குறிப்பாகத் தஞ்சாவூரைச் சேர்ந்த அருட்பரானந்தரின் (இலக்கணம் இராமசாமிப்பிள்ளையின்) தொடர்பினால் இவரின் சமய வாழ்விலே புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது.² காலம் செல்ல அரசியல், சட்டம் முதலிய துறைகளிலே கூடுதலான கவனம் செலுத்த நேரிட்டபோதிலும், சமய அனுஷ்டானங்களையும், பணிகளையும் கைவிட்டிலர். சமய அறிவும், பற்றும் இவருடைய மன உறுதிக்கும், ஆற்றலுக்கும், செயற்பாடுகளுக்கும் உறுதுணையாக அமைந்தன எனலாம். இவரின் கல்விசார் சமயப் பணிகளில் முக்கியமான சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையிலே இந்துசமயம், பௌத்தம் ஆகியன வேற்று நாட்டவர் ஆதிக்கத்தினால் நலிவுற்றிருந்த காலத்தில் (19ம் நூற்றாண்டிலே), ஆறுமுகநாவலர் சைவமும், பௌத்த பிரமஞான சங்கத்தினர் பௌத்தமும் மறுமலர்ச்சியடைய வழிகோலினர். இராமநாதன், மாமனார் முத்துக்குமாரசுவாமியைத் தொடர்ந்து, சிறப்பாக ஆறுமுகநாவலர் காட்டிய வழியைத் தொடர்ந்து சைவசமயம் மேலும் எழுச்சி பெற்று சர்வதேசிய ரீதியில் அறிமுகமாவதற்கும் ஈடுபட்டார். ஒருவகையில் அக்காலகட்டத்தில் இலங்கை இந்துக்களின் ஒப்பற்ற தலைவர் போலவும் காணப்பட்டார்.

இந்து சமய எழுச்சிக்கும் உயர்வுக்குமாவ சில நிறுவனங்களுக்கு ஆதரவு நல்கியதுடன் தாமே சிலவற்றினை உருவாக்கினார். முன்னையதற்கு எடுத்துக்காட்டாக சைவரிபாலனசபையையும், பின்னையதற்குச் சைவ வித்யாவிருத்திச் சங்கத்தினையும் கூறலாம். இந்து சமயச் செயற்பாடுகள் சிலவற்றினை நிறுவனங்கள் மூலம் வலுப்படுத்தலின் அவசியத்தினை முன்கூட்டியே உணர்ந்து இவர் செயற்பட்டார்.

கொழும்பிலுள்ள இந்துக்களின் சமய ஆன்மிகத் தேவைகளைக் கவனிக்கும் வகையிலே ஏற்கனவே 1856இல் தகப்பனார் கொச்சிக்கடையிலமைத்த பொன்னம்பலவானேசர் ஆலயத்தினைக் கருங்கல்லால் பாரிய அமைப்பாக (1907-1912) உருவாக்கினார். இப்பாரிய கருங்கட்டிடத்தைக் கொண்டுள்ள கோவிலைக் கட்டிமுடிப்பதிலேயே பல பிரச்சினைகள் உள்ளன என சகோதரர் அருணாசலம் குறிப்பிட்டு இத்தகைய முயற்சி மன்னராலே தான் செய்யமுடியுமெனத் தயங்கிய போதிலும், மன உறுதியுடன் முன்னின்று இதனைக் கட்டிமுடித்துள்ளார்.³

இலங்கையிலுள்ள கருங்கல்லாலான சிவாலயங்களில் பொன்னம்பலவானேசர் ஆலயம் முதன்மையிடம் வகிக்கின்றது. முற்பட்டகால கருங்கற் சிவாலயங்கள் பல மறைந்துவிட்டன. சில சிதைந்துவிட்டன. இவ்வகையில் இவ் ஆலயம் இலங்கையிலுள்ள திராவிடக் கட்டிடக் கலையின் ஓர் உரைகல்லாகவும், தலைநகரிலே சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகவும் இலங்குகிறது. இங்கு ஆசா முறையிலான ஆறுகாலப் பூசைகளையும், நைமித்தியக் கிரியைகளையும் தகைமைவாய்ந்த அந்தணர் மூலம் செய்வித்து வந்தார்.

இராமநாதன் கல்லூரிக்கான அறக்கட்டளையின் நோக்கங்களிலே சைவாலயங்களிலே பூசகர்களாக நியமிக்கப்படவுள்ள அந்தண இரைஞர்களைப் பயிற்றுவித்தலும், சைவர்களின் ஆன்மிக, அறிவியல் அல்லது ஒழுக்கவியல் தேவைகளுக்கான செயற்பாடுகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.⁴ மேலும் கல்லூரி அல்லது பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு நன்கொடைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் எனவும் இதிலே கூறப்பட்டுள்ளது.

இராமநாதனின் சமயப் பணிகள் இந்துசமயத்துடன் நின்றுவிட்டில. அவர் சமய ஒப்பியல் ஆய்விலீடுபாடு கொண்டார். வேற்று நாட்டவர் ஆட்சியின்போது இந்துசமயம் மட்டுமன்றி பௌத்தமும் நலிவுற்றிருந்தது. அச்சமய மேம்பாட்டிற்கு உழைத்த பௌத்த பிரமஞான சங்கத்தவருடன் இவரும் சில வகைகளில் சேர்ந்து செயலாற்றினார். பௌத்த பிரமஞான சங்கத்தின் பொருளாளராகவும் இருந்தவர். போயா தின விடுமுறைக்கும்⁵ பௌத்த சமய நிறுவனங்களுக்கான மானியங்கள் நிருவாகம் ஆகியனவற்றைச் செம்மைப்படுத்தி அரசு அவற்றிற்கு மதிப்பளிக்கும் வகையிலும் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டார்.⁶ இவற்றைப் பௌத்தர்கள் நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்துள்ளனர். சைவசமய மேம்பாட்டிற்காக இவர் கல்வி முதலிய விடயங்களில் மேற்கொண்ட சில நடவடிக்கைகளைக் கிறிஸ்தவர்கள் ஐயத்துடன் நோக்கினர். ஆனால் இவரோ சமரச ஞானியாக எல்லாச் சமயங்களையும் மதித்தார்; சிறிஸ்தவர்களின் கல்விப் பணிகளைப் போற்றிய அதேவேளையில், மதமாற்றத்தினை வன்மையாகக் கண்டித்தார்.⁷ 'ஒவ்வொரு மனிதனும் பிறந்த நாடு, குடும்பம், மொழி, சமயம், இனம், சமூகம் ஆகியன அவனின் பிறப்புரிமையாகக் கடவுளால் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை மாற்றுவதற்கு எவருக்கும் உரிமையில்லை' என அவர் கூறியுள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது.

கிறிஸ்தவ சமயத்தினையும் இவர் நன்கு கற்றவர். புனித விவிலியத்திலுள்ள பரி.மத்தேயு சுவிசேசம், பரி.ஜோவான் சுவிசேசம் முதலியனவற்றிற்குத் தமது சமய ஞான நோக்கிலே விளக்கவுரைகள் அளித்துள்ளார். இவை முதலிலே இவருடைய இரண்டாவது மனைவியாகிய எல்.ஆர்.ஹரிசன் (பிற்கால லீலாவதி) அம்மையாருக்கே போதிக்கப்பட்டு அவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.⁹ இவற்றைவிட 1905-1906ம் ஆண்டுகளில் இவர் மேற்கொண்ட அமெரிக்க பயணத்தின்போது, மேற்கொள்ளப்பட்ட செயற்பாடுகள், சொற்பொழிவுகள் முதலியனவற்றை 'கீழ்நாட்டு மாணவர்களுக்கு மேனாட்டுக் காட்சிகள்' எனும் நூலாக லீலாவதி அம்மையார் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார்.¹⁰ இந்நூலிலும், மேற்கு நாடுகளில் ஆத்மாவின் கலாசாரம் 10ஆ எனும் நூலிலும் மேனாட்டு நாகரிகத்தின் இயல்புகள் மட்டுமன்றிக் கிறிஸ்தவ சமயம் பற்றிய இவரின் கருத்துக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. மேனாட்டு நாகரிகம் கூடுதலாக உலகியலை மையப்படுத்தி உள்ளதெனவும், கீழ்நாட்டு (இந்திய) நாகரிகம் கூடுதலாக ஆன்மிகவியலை மையப்படுத்தியுள்ளதெனவும், இதனாலேயே இது பல பலத்த சவால்களை எதிர் நோக்கியும், காலவெள்ளத்தால் அழியாது இன்றும் மிளிர்கின்றதெனவும் இவர் கூறியுள்ளார்.

இந்துசமய தத்துவக் கருத்துக்களை உலகளாவிய ரீதியிலே முன்னெடுத்த முத்த சமய அறிஞர்களிலும் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவர். சமகாலத்திலே சுவாமி விவேகானந்தர் உலகளாவிய ரீதியிலே இந்துசமயம் தலைநிமிர்ந்த நிற்கும் வகையில் சிக்காக்கோவில் நடைபெற்ற சர்வசமய மகாநாட்டிலும், பின்னர் செய்த சொற்பொழிவுகளிலும், பிறவற்றாலும் சிறப்புப் பெற்றார். அவர் பெரும்பாலும் வேதாந்தத்தையே முன்வைத்தார். ஆனால் இராமநாதன் தமது அமெரிக்க, மேற்கு ஐரோப்பிய பிரயாணங்களின்போது சைவசமய சிந்தனைகளையும் முன்வைத்தார். விவேகானந்தரைப் போலவே இவரையும் பல மேனாட்டுச் சிஷ்யர்கள் நாடிவந்து ஞானோபதேசம் பெற்றனர். அப்படியானவர்களில் அமெரிக்கரான மைரன்பெல்ப்ஸ், அவுஸ்திரேலிய எல்.ஆர்.ஹரிசன் அம்மையார் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

தமிழகத்திலுள்ள தமிழ், இந்து, குறிப்பாக சைவசித்தாந்த அறிஞர் மத்தியிலும் இவருக்கு நன்மதிப்பு இருந்தது. இவருடைய தமிழ், சமயப் புலமையை தமிழக அறிஞர்களும் மதித்தனர். 1905 இலே சைவர்களின் 'கோயில்' எனப் போற்றப்படும் சிதம்பரத்திலே நடைபெற்ற முதலாவது சைவசித்தாந்த மகாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கினார். இவருடைய சைவசித்தாந்த அறிவினையும், பணிகளையும் எச்.டபிள்யூ. ஸ்கொமெருஸ் எனும் ஜேர்மனிய கிறிஸ்தவ மிஷனரியும், இந்திய அறிஞர்களும் நன்கு பாராட்டியுள்ளனர். மேலும் சிதம்பரத்திலே பழையகாலம் தொட்டுப் பூசை செய்து வந்த அந்தணர்களாகிய தீக்ஷிதர்கள் பிரித்தானிய அரசாங்க நடவடிக்கைகளினால் இழக்கவிருந்த உரிமைகளை அவர்கள் தொடர்ந்து பெறும் வகையில் அவர்கள் சார்பாக நீதிமன்றத்திலே வாதாடி வெற்றி பெற்றார். இவ்வகையிலுமவர் சிவப்பிராமணர்கள் சார்பாகப் பரிந்துரைத்து அவர்களின் கோவில் உரிமைகள் தொடரச் செய்தார். இவர் தமிழ்நாட்டிலே மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள கோடைக்கனல் நகரிலே செட்டியார் தெருவில் அமைந்துள்ள 'சிவனடி' எனும் நிலப்பகுதியில் முருகன் ஆலயம் ஒன்றினை

அமைத்துப் பரிபாலித்துவந்தார். இதிலுள்ள சுமார் ஐந்து ஏக்கர் நிலமும் பரமேஸ்வராக்கல்லூரி அறக்கட்டளைக்குரியதாகும்.

கல்விப் பணிகள்:

இராமநாதனின் கல்விச் சிந்தனைகள் நன்கு குறிப்பிடத்தக்கவை. தமிழ் மக்கள் மட்டுமன்றிச் சிங்கள மக்களும் இவரின் சிந்தனைகளுக்கும், உதவிகளுக்கும் நன்றி செலுத்த வேண்டியுள்ளனர். கல்வி அதுவும் தாய்மொழிக் கல்வியும், தாய்மொழியை ஆதரிப்பதும் அவசியமென இவர் பல இடங்களிலே வலியுறுத்தியுள்ளார். கல்வியாலேயே மனிதன் பண்புள்ள குடிமகனாக விளங்குவான் என்பதை இவர் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். கல்வி உலகியலை மட்டுமன்றி ஆத்மீகத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கவேண்டுமென்பது இவரின் வேணவா. இதனை இவர் ஏற்படுத்திய இரு கல்வி நிலையங்களிலும் செயற்படுத்திக் காட்டினார் என்பது பின்னர் எடுத்துரைக்கப்படும்.

அதே கல்வியானது குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தினருக்கு மட்டுமன்றி அனைவருக்கும் உரியதென்பதையும் அவர் எடுத்துக் கூறத் தயங்கிலர். குறிப்பாக வறிய பிள்ளைகளின் கல்வி பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அனைவருக்கும் கல்வி அரசாங்கத்தாலேயே அளிக்க முடியுமென்பது யதார்த்தமாகும். இக்கருத்தினைத் தாம் இலங்கை சட்டசபை உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டகாலம் (19 நூ. பிற்பகுதி) தொட்டு அழுத்திக் கூறியுள்ளார். " செல்வத்திலேயே புரளுகிறோம் எனக் கூறும் நாம் கல்வி எனும் மிகச் சிறந்த விழுமியத்திற்குச் செலவழிப்பதிலே மிகச் சிக்கனமாக உள்ளோம். மக்களின் கல்விக்கு அரசாங்கமே வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென எல்லாவற்றிலும் மேலாகப் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருத்தாகும். தங்களின் நலனுக்கான விடயங்களிலீடுபாடு கொண்ட இலங்கை வாழ் செல்வந்தர்கள் வறிய மக்களின் கல்வித் தேவைகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கிலர். தேசிய மொழிகளிலே கல்வியை வளர்த்தலே வருங்கால அரசாங்கத்தின் பொதுவான கொள்கையாக இருக்க வேண்டும்" என அவர் அக்காலகட்டத்திலே கூறியிருப்பது மிக முன்னேற்றமானதாகும். இங்கு இரு பெரிய சிந்தனைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்று தாய்மொழிக்கல்வி; மற்றது அரசாங்கமே அனைவரும் இலவசமாகக் கல்வி கற்பதற்கு வாய்ப்புக்களை அளித்தலாகும். இவ்விரண்டு தீர்க்கதரிசனமான கருத்துக்களும் இலங்கை சுதந்திரமடைதற்குச் சற்று முன்பும் (1945 ஆம் ஆண்டு இலவசக்கல்வித் திட்டம்), குறிப்பாக சுதந்திரம் அடைந்த பின்பும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

அக்காலத்திலே ஆங்கிலம் கற்ற தமிழர்கள் சிங்களவர்களிற் பலர் தத்தம் தேசியப் பண்புகளை இழந்து காணப்பட்டனர். ஆங்கிலம் மட்டுமன்றி மேலைத்தேய அறிவியல்கள் பலவற்றையும் கற்றும் சுதேசிய சமயம், அறிவியல்களையும் கற்று சுதேசியப் பண்பினை இழக்காது பெரிய தேசியத்தலைவராக விளங்கிய இராமநாதன் மேற் குறிப்பிட்டவர்களின் நிலை கண்டு வருந்தினார். எனவே இவர்களைத் தேசியத்திலே திசை திருப்புதற்கு முயற்சித்தார். 1904 ஆம் ஆண்டு ஆனந்தா கல்லூரியில் 'சிங்கள மக்கள் சுதேசியப்

பண்பினை இழத்தல்' எனும் பொருள் பற்றிய சொற்பொழிவு சிங்கள மக்களைத் தம் மொழியிலே ஈடுபடச் செய்தது. 'சிங்கள மக்களின் உதடுகளில் சிங்களம் பேசப்படாவிடில் வேறு யார் தான் சிங்களம் பேசுவார்கள்? தாய்மொழியைத் தவிர வேறு எந்த மொழியில் ஒரு நாட்டு மக்கள், பிழையிலிருந்து திருந்தி உயரிய அறிவைப் பெறுவர்?'¹² எனக் கூறியுள்ளமை பலரின் கவனத்தை ஈர்த்தது.

அந்நியராதிக்கத்தினால் இதே மாதிரிப் பாதிப்புற்றிருந்த தமிழரின் பண்பாடும், தேசீயமும் மீண்டும் மலர்ச்சி பெற வேண்டுமென அவர் நன்கு விரும்பினார். ஒவ்வொரு சிங்களவனும், நல்ல சிங்களவனாகவும் ஒவ்வொரு தமிழனும் நல்ல தமிழனாகவும், ஒவ்வொரு மகமதியனும் நல்ல மகமதியனாகவும், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் நல்ல கிறிஸ்தவனாகவும் வாழவேண்டும் என்பது அவரின் வேண்டுகோள்¹³. எனவே சமூகத்திலே வாழும் சகல இனங்களுக்கும் மதங்களுக்குமிடையிலே நல்லுறவும், புரிந்துணர்வும் நிலவ வேண்டும் என்பது அவரின் உறுதியான நம்பிக்கையாகும்.

தமிழ்மொழி, தமிழிலக்கியம், தமிழர் பண்பாடு ஆகியனவற்றின் சிறப்புக்களை இராமநாதன் நன்கு அறிந்திருந்தார். தாமே தமிழ்ப் பண்பாட்டின் ஓர் எடுத்துக் காட்டாக விளங்கினார். இவரின் தமிழ்ப் புலமையும் ஆழமானதாகும். அக்காலத்திய சிறந்த தமிழ்ப் புலமையாளர்களில் இவரும் ஒருவராவர். இவருடைய தமிழன்பும், செம்மையான நடையும் மறைமலையடிகள், உ.வே. சுவாமிநாத ஐயர் முதலியோரைக் கவர்ந்துள்ளன¹⁴. தமிழ் மாணாக்கர்களும், பிறரும் தமிழை நன்கு கற்பதற்கும் எழுதுவதற்குமாகவே செந்தமிழ் இலக்கணம் எனும் நூலை இவர் இயற்றியுள்ளார்.¹⁵

இராமநாதன் திருக்குறள்வழி நின்று ஒழுக்கத்தினை வலியுறுத்தியவர். இவரின் திருக்குறள் புலமையை அறிந்து தமிழக அறிஞர் இவரை மைலாப்பூரிலே நிறுவப்பட்ட திருவள்ளூர் மகாசபைத் தலைவராக்கினர். தமது தலைமையுரையிலே திருக்குறள் "தமிழ்மறை" எனவும் மனிதனின் மிகப் பெரிய மதிநூட்பத்தின் வெளிப்பாடு எனவும் அதன் பல சிறப்புக்களைக் குறிப்பிட்டார்.¹⁶ திருக்குறளின் பாயிரத்திற்குப் பெரிய உரையெழுதியுள்ளார்.¹⁷ தமிழ்ச் சிறுவர்களின் ஒழுக்க நெறியை மனதிற் கொண்டு ஆத்திசூடி எனும் நூலுக்கு உரையெழுதி ஸ்ரீராமநாத தர்மசாஸ்திர பாடம் எனும் பெயரில் வெளியிட்டுள்ளார்.¹⁸ கடைசியாகக் குறிப்பிட்ட இரு நூல்களிலும் தர்மசாஸ்திர சாயல் உள்ளது. அதனால் ஒருசாரார் இவற்றிற்கு அதிகம் முக்கியத்துவம் அளித்திலர்.

தமிழ், கல்வி, இந்துசமயம் முதலியனவற்றில் இவர் கொண்டிருந்த அதீத பற்றினை இவர் மருதனார்மடத்திலே இளம் பெண்களுக்காக நிறுவிய இராமநாதன் கல்லூரி, திருநெல்வேலியில் இளம் ஆண்களுக்காக நிறுவிய பரமேஸ்வராக் கல்லூரி ஆகியனவற்றின் பாடத்திட்டத்திலே காணலாம். இந் நிறுவனங்களிலே அனைத்து மாணவருக்கும் தமிழ் மொழியும், தமிழ் இலக்கியமும் இந்து மாணவர்களுக்கு இந்து சமயமும் கட்டாய

பாடங்களாகும். இவற்றைவிட ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், இசை, நாடகம் முதலிய பாடங்களும் வேறு சிலவும் கற்பிக்கப்பட்டன. இந்து மாணவர்கள் நாடோறும் பாராயணம் செய்வதற்காக தேவாரம், திருவாசகம் முதலியனவற்றிலிருந்து அருட்பாக்களைத் தெரிவு செய்து ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்புடன் தொகுத்து வெளியிட்டார். இந்திய, மேலைத்தேயக் கல்வி மரபுகளிலுள்ள சிறந்த அம்சங்களின் ஒருங்கிணைப்பினை இவர் வலியுறுத்தி உள்ளார்.

இராமநாதன் அவர்கள் பெண் கல்வியிலேயே முதலில் கவனம் செலுத்தினார். அக்காலத்தில் பெண் கல்வி நன்கு கவனிக்கப்படவில்லை. இந்துப் பெற்றோர்களில் ஒருசாரார் உடுவில் மகளிர் கல்லூரி போன்ற சில கிறிஸ்தவ நிறுவனங்களில் தம் பெண்களைக் கற்க அனுமதித்தனர். ஆனால் ஏனையோர் இந்நிலையை விரும்பிலர். இந்துப் பெண்களின் கல்விக்கான கல்லூரி அவசியமென்பதைப், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அவர் உணர்ந்திருந்தார். மேலும் பழைய கால இந்து சமூகத்தில் இந்துப் பெண்கள் உயர்ந்த நிலையில் விளங்கினர். தமயந்தி, சீதை, சாவித்திரி போன்று பெண்பிள்ளைகள் விளங்க வேண்டுமென்று கருதினார். பிற்காலத்திலேதான் பெண் கல்வி புறக்கணிக்கப்பட்டு அவர்கள் அறிவிலிகளாக ஒருசாரரால் கருதப்பட்டனர். எனவே பெண்கல்வியை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் இந்து சமூகத்திலே பெண்கள் உயர்வுற்றுச் சமூகம் மேனிலையடையும் என்பது பொதுவான கருத்தாகும். மேலும் ஆண் ஒருவரைக் கற்பிக்கும் போது ஒருவன் தான் மட்டும் கற்கின்றான். ஆனால் ஒரு பெண் கற்றால் ஒரு குடும்பமே கற்கின்றது என்ற கருத்தினையும் அவர் உணர்ந்திருந்தார். அன்றைய சூழ்நிலையிலே மகளிருக்கான கல்லூரியின் அத்தியாவசியத்தை உணர்ந்தே இராமநாதன் செயற்பட்டார். அதனால் பெரிய நன்மைகளும் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன. இவ்வாறு நிறுவப்பட்ட மகளிர் கல்லூரி இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ சமயச் சார்பற்ற முதலாவது மகளிர் கல்லூரி எனும் வகையில் தனிச்சிறப்பான நிறுவனமாகும். இதைத் தொடர்ந்து வட இலங்கையிலும், தென் இலங்கையிலும் இந்து, பௌத்த மகளிர் கல்லூரிகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

இக்கல்லூரி ஆரம்ப கட்டங்களிலே நிறுவுநரின் நேரடிக் கண்காணிப்பிலேயே சிறந்த தரமுள்ள நிறுவனமாகவும், குறிப்பிட்ட தொகை மாணவர்களைக் கொண்ட விடுதிச்சாலையை உடையதாகவும் விளங்கிற்று. தொடக்ககால அதிபர்களாக ஆங்கிலப் பெண்மணிகளான திருமதி வார் எமெறி, செல்வி எம்.ஏ.நீதம், செல்வி கால்ரன் முதலியோர் விளங்கினர். இத்தகைய ஒழுங்குமுறையும் கல்லூரிக்குப் பெரிய சிறப்பும், மதிப்பும் ஏற்படுத்திற்று. ஏனெனில் சமகால கிறிஸ்தவ கல்லூரிகளிலே பெரும்பாலும் மேனாட்டு அறிஞர்களே அதிபராக விளங்கினர்.

இக்கல்லூரி இளம் மாணவிகளுக்கு இந்துசமயச் சூழலிலே கல்வி புகட்டியதோடு நின்றுவிடாமல் கல்வியோடு தொடர்புடைய வேறிருவியங்களிலும் கவனம் செலுத்தியது. பயிற்றப்பட்ட சைவ ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையை நிவிர்த்தி செய்யும் வகையில் ஓர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியும், இவ் ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல் முறைக்கு அனுசரணையாகச்

செயன்முறைப் பாடசாலையும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மேலாக மிக வறிய மாணவர்களின் கல்வி நலனும் கவனிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக இந்து அனாதைப் பிள்ளைகளுக்கான வசதிகளும்ளிக்கப்பட்டன. அரசாங்கம் அனாதைப் பிள்ளைகளின் தொகையினை பதின்முன்றுக்கு மேற்படாது தடுத்தமையால் கூடுதலான பிள்ளைகளைச் சேர்க்க முடியவில்லை. எனினும் அனாதைப் பிள்ளைகளின் நலனைக் கவனித்தமை நன்கு குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றமான நடவடிக்கையே.

ஆண்களுக்கான முன்மாதிரியான இந்துக் கல்வி நிறுவனமொன்றை நிறுவுவதிலும் இராமநாதன் பின்நின்றிலர். ஏற்கனவே யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி போன்ற சில பாடசாலைகள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தன. எனினும் பெண்களுக்கான கல்லூரி அப்போதைய சூழ்நிலையில் முன்னுரிமை பெற்றது. 1920ம் ஆண்டு கீரிமலையில் நடைபெற்ற இந்து வாலிபரின் ஆண்டு மகாநாட்டிற்கு இராமநாதன் தலைமை வகித்தார். அப்போது ...அங்கு குழுமியிருந்த பலர் இந்துப் பெண்களுக்கான கல்லூரி போன்று ஆண்களுக்குமான ஓர் இந்துக்கல்லூரியை நிறுவ வேண்டும் என அவரிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தனர்.¹⁹ இராமநாதன் இக்கோரிக்கையை ஏற்றுத் திருநெல்வேலியிலே இந்து ஆண்பிள்ளைகளுக்காக பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை 1921இல் நிறுவினர். பரமேஸ்வராக் கல்லூரி அறக்கட்டளைக்கான யாப்பினைச் சட்டமாகச் சட்டசபையிலே முன்மொழிந்த இராமநாதனின் பேச்சில் அவரின் கல்வித்தத்துவம், கல்லூரி நிறுவுவதற்கான நோக்கம், அதன் இலட்சியங்கள் ஆகியன பிரதி பலித்துள்ளன. அவர் கூறியதாவது “ இக்கல்லூரி இலங்கையிலும், வெளியேயுமுள்ள இந்துப் பெற்றோரின் வேண்டுகோளிற்கு இணங்க 22.08.1921லே நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் அரசாங்கத்தால் அல்லது தனியார் கழகங்களால் நிறுவப்பட்டுள்ள ஆங்கில பாடசாலைகளிலே புகட்டப்படும் கல்வி முற்றிலும் திருப்திகரமாக இல்லை என அவர்கள் கருதுகிறார்கள். வாழ்க்கையில் அழியக் கூடிய பொருட்கள் பற்றிய அறிவிலும் பார்க்க, மேலானவற்றை (ஆன்மிகத்தை) விரும்புகின்றனர்”²⁰ என்பதாகும். குறிப்பாக மாணவர்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்தில் நிலவி வரும் இலட்சியங்களை மறந்துவிடுகிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டு, “ எமது சிறார்களும் பாரம்பரியமான ஆன்மிக மரபுகளை நினைவுறுத்தி அவர்களைத் தீயவழிகளிலிருந்து விலக்கி நல்ல குடிகளாக்குவதே பரமேஸ்வரக் கல்லூரியின் நோக்கமாகும்”²¹ எனவும் கூறியுள்ளார். பரமேஸ்வரக் கல்லூரி பரமேஸ்வர வித்தியாலயம் எனத் தொடக்கத்தில் அழைக்கப்பட்டது. பரமேஸ்வர வித்தியாலயம் எனில் ‘மிக உயர்ந்த கல்வியின் இருப்பிடம்’ எனப் பொருள்படும். ‘பரமேஸ்வர’ எனும் பதம் மிக உயர்ந்தவரை, சிவபிரானைக் குறிக்கும். இப்பெருமானுடைய பெயராலே கல்லூரியும் அழைக்கப்பட்டது. அப் பெருமானுக்குரிய ஆலயம் கல்லூரி வளவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலைத்தேச, இந்திய அறிவியலின் சிறந்த அமிசங்களைக் கொண்ட கல்வியைப் புகட்டுவதே இக்கல்லூரியின் நோக்கமாகும்.

இங்கு சைவ மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் கற்கைநெறிகளிலே வழக்கமாக இடம்பெறும் ஆங்கிலம், தமிழ், சமஸ்கிருதம், லத்தீன் முதலியனவற்றுடன் வேதங்கள்,

சைவாகமங்கள், தர்மசாஸ்திரங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் முதலியனவற்றிலே கூறப்பட்டுள்ள ஆன்மிக சிந்தனைகள் நடைமுறை உலகியல் வாழ்க்கையில் பின்பற்றப்படும் வகையில் புகட்டப்படும்; நால்வர் தேவாரங்களும் தாயுமானசுவாமியின் திருப்பாடல்களும் கற்பிக்கப்படும். கல்லூரியிலுள்ள ஆலயத்திலே நடாடும் காலையில் சைவ ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் ஆராதனையிலே பங்கு பற்ற வேண்டும். ஆனால் சைவர் அல்லாதோரும் இங்கு கற்கலாம். அனைவருக்கும் தமிழ்மொழியும், இலக்கியமும் கட்டாய பாடங்களாகும். தேசிய இசை, நாடகம், தமிழ் மக்களின் விளையாட்டுக்கள் ஆகியனவும் இங்கு வளர்த்துப் பேணப்படும்.²²

மேற்குறிப்பிட்ட பாடங்கள் ஆரம்பத்திலே கற்பிக்கப்பட்டன. ஆயினும், இங்கு ஆரம்பக்கல்வி, இடைநிலைக்கல்வி மட்டும் கற்பிக்கப்படவில்லை. உயர்கல்வியும் ஓரளவு இடம் பெற்றது. லண்டன் பல்கலைக்கழக வெளிவாரிப் பட்டப் பரீட்சைகளுக்கான வகுப்புக்களும் இங்கு இடம் பெற்றன. மேலும் இராமநாதன் கல்லூரியிற் போலவே இங்கும் சைவ ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை இடம் பெற்றது. இதைவிட பண்டிதர் வகுப்புக்களும், சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியக் கற்கைநெறி வகுப்புக்களும், காவியப் பாடசாலை வகுப்புக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்விரு கல்லூரிகளினதும் மகுடவாசகமாக 'திரிகரண சுத்தியும் காரிய சித்தியும் அருள்வாய்' என்னும் தாயுமானவரின் திருவாக்கு அமைந்துள்ளமை இவரின் கல்விச் சிந்தனைக்கு உரைகல்லாகும். அதாவது மனம். வாக்கு, காயம் ஆகியனவற்றிலே தூய்மை உள்ளவனாக ஒருவன் / ஒருத்தி எல்லா நல்ல காரியங்களிலும் வெற்றி பெறுதலே கல்வியின் இலக்காக வேண்டுமென இராமநாதன் கருதியுள்ளார். எனவே இளம் பிள்ளைகள் இவ் உயர்ந்த இலட்சியத்தினை இளம் வயதிலேயே அடையும் வகையில் இறைவனை (சிவபெருமானை - நடராஜப்பெருமானை) நோக்கிப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யின் எதற்கும் அஞ்சத்தேவையில்லை.

இக்கல்லூரி பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி என அழைக்கப்பட்டாவிடினும் பல்கலைக்கழகத்திற்குரிய சில முக்கியமான அமிசங்கள் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. இலங்கையிலே பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் அவசியத்தையும் அதன் சுதேசியத் தன்மையையும் முதன்முதலாக அழுத்திக் கூறிப்பலவழிகளிலே செயற்பட்டுவரும் இராமநாதனின் சகோதரருமான சேர் பொன் அருணாசலம் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தந்தையென போற்றப்படுகின்றார். 22(அ) அருணாசலம் போலவே மைத்துனர் கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமியும் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பற்றிச் சிந்தித்துள்ளார். இராமநாதன் கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றிப் பலவாறு சிந்தித்துச் செயலாற்றியவர். சகோதரர், மைத்துனர் போல பல்கலைக்கழகக் கல்வியிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். இலங்கையில் பல்கலைக்கழகங்கள் அமைந்திருக்கும் முறை பற்றியும் இவர் கூறியுள்ளார். இலங்கை முழுவதற்கும் ஒரே ஒரு பல்கலைக்கழகம், அதுவும் விடுதிச்சாலைகள் கொண்டதாக அமைய வேண்டுமென சகோதரர் அருணாசலம், அக்பர் போன்றோர் வாதாடியபோது, இவர்

விடுதிச்சாலைகள் அற்ற பல்கலைக்கழகங்களே இலங்கையின் முக்கியமான இடங்களிலே நிறுவப்படவேண்டுமென வலுவாக எடுத்துரைத்தார். இவர் கூறியதாவது “இலங்கை முழுவதிற்கும் ஒரேயொரு பல்கலைக்கழகமேற்படுத்தல் நிறைவேற்ற முடியாத கருத்தாகும். இந்நாட்டு இளைஞர்களுக்கு இது மிகவும் தீங்கு விளைவிக்கும். மக்கள் மிகச் செறிவாக வாழும் மையப்பகுதிகளிலே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களே இலங்கைக்குத் தேவையாகும்.”²³ என்பதாகும். இவருடைய கருத்தினைப் பலர் அன்று ஏற்றிலர். ஆனால், காலப்போக்கிலே நடைமுறையில் இவரது கருத்துத் தீர்க்கதரிசனமாக அமைந்தது என்பது தெட்டத் தெளிவாகியுள்ளது. இராமநாதனின் கல்விசார் நடவடிக்கைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்தும், பகுத்தும் நோக்கும் போது, யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னோடியாக இவரது கல்விச்சிந்தனைகள் அமைந்தன போல உள.

இதே காலப்பகுதியில் இந்தியாவிலமைக்கப்பட்ட சில கல்வி நிறுவனங்களை ஒப்பீட்டு ரீதியில் நோக்குதல் பயனுடைத்தாகும். கலாநிதி அன்னிபெசன்ற் அம்மையார் 1904லே வாராணசியிலே (காசியிலே) அமைத்த மத்திய இந்துக்கல்லூரியும், தர்பங்காவினைச் சேர்ந்த மஹாராஜா ரமேஸ்வாசிங் நிறுவிய சம்ஸ்கிருத கல்லூரியும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு, பண்டித மதன் மோஹன்மாளவிஜயியின் பெருமுயற்சியினால் காசி இந்து பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்படுதற்கான சட்டத்தினை இந்திய அரசு 1915லே நிறைவேற்றிற்று. ஆனால் பல்கலைக்கழகம் 1917ம் ஆண்டு தொடக்கம் செயற்படத் தொடங்கிற்று. தமிழ்நாட்டிலே ராஜா அண்ணாமலை செட்டியார் தாம் நிருவகித்துவந்த மீனாஷி ஆங்கிலக்கல்லூரியையும் மீனாஷி சமஸ்கிருதக்கல்லூரியையும் இணைத்து அரசாங்க உதவியுடன் தாமும் பெருந்தொகையான பணத்தை வழங்கி 1928லே அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்படுதற்கான சட்டம் அரசாங்கத்தினாலே நிறைவேற்றப்படுதற்கு வழிகோலினார். வட இந்தியாவிலே முஸ்லிம்களின் கல்விவளத்தீர்க்காக சேர் சயித் ஆமத் கான் 1875லே நிறுவிய மகமதிய ஆங்கில கீழைத்தேசக் கல்விக் கல்லூரியினை மையமாகக் கொண்டு 1920ல் அலிஹர்க் முஸ்லிம் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்டது. எனவே மேற்குறிப்பிட்ட போக்கினை நோக்கும் போது சேர். பொன் இராமநாதன் நிறுவிய பரமேஸ்வர கல்லூரி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கேந்திர நிலையமாக அமைந்துள்ளமையும், அவர் நிறுவிய இராமநாதன் கல்லூரிக்குரிய வளாகத்தின் ஒரு பகுதியிலே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினைச் சேர்ந்த இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகம் அமைந்துள்ளமையும் குறிப்பிடற்பாலன. 1959ல் இலங்கையில் இரு பிரிவேனாக்கள் பல்கலைக்கழகங்களாக உயர்த்தப்பட்டமை பற்றிப் பின்னர் கூறப்படும்.

இந்துக்களின் புனித மொழியும், பண்பாட்டு மொழியுமான சமஸ்கிருதத்தையும் இராமநாதன் நன்கு போற்றியுள்ளார். தமது இரு கல்லூரிகளில் இம்மொழியைக் கற்பித்தற்குத் தகுந்த ஆசிரியர்களை நியமித்தார். தொடர்ந்தும் இக்கல்லூரிகளில் இம்மொழி கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. இராமநாதன் சமஸ்கிருதத்தினையும் நன்கு கற்றவர். இந்துக்களின் முக்கியமான நூல்களிலொன்றான பகவத்கீதைக்குத் தமிழிலே மொழி பெயர்ப்பும் விருத்தி உரையும்

எழுதியுள்ளார்.²⁴ பகவத்கீதைக்குத் தமிழில் எழுந்த காலத்தால் முந்திய உரைகளில் இதுவுமொன்றாகும்.

இரு கல்லூரிக்கும் இவற்றோடு சேர்ந்த கோவில்களுக்கும் நிறுவுநர் சில மானியங்களைச் சட்டபூர்வமான அறக் கட்டளைகளாக அளித்துள்ளார். இக்கல்லூரிகளிலே சமய, சமூக வேறுபாடுகள் கவனிக்கப்பட்டில.

இவர் தமிழர் இசையிலும் குறிப்பாகப் பண்ணிசையிலும் மிக்க ஈடுபாடுடையர். தமது கல்லூரிகளில் இசை கற்பிக்கப்படுவதற்கு வசதிகள் செய்துள்ளார். தமது மரண சாதனத்திலும் இசை, தமிழ், சைவ சாஸ்திரங்கள் தொடர்ந்து கற்பிக்கப்படுவதற்கும் ஆய்வுக்குமான அறக்கட்டளைகளை விட்டுள்ளார்.²⁵

1959லே பௌத்த கல்வி நிலையங்களான வித்யோதய, வித்தியாலங்கார பிரிவேனாக்கள் பல்கலைக்கழகநிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டன. இவை போலவே இராமநாதன் கல்லூரியையும் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் இணைத்து இந்துப் பண்பாட்டுப் பல்கலைக்கழகமொன்றினை "இராமநாதன் பல்கலைக்கழகம்" எனும் பெயரில் நிறுவமாறு இராமநாதனின் மருகன் நடேசன் இந்நூற்றாண்டு ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியிலும், அறுபதுகளின் தொடக்கத்திலும் அரசாங்கத்திடம் கோரி வந்தார். இதற்கான அடையாள மானியமும் பாராளுமன்றத்தில் ஒதுக்கப்பட்டது. நடேசன் காலத்தில் நிறைவேறாத இக் கோரிக்கை 1974ம் ஆண்டு அக்டோபர் ஆறாம் திகதி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை மையமாக வைத்தே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னோடியான யாழ்ப்பாணவளாகம் நிறுவப்பட்டதுடன் நிறைவேறியுள்ளது.

ஆகவே சேர் பொன் இராமநாதனின் சமய, கல்விசார் பணிகளைச் சமகாலப் பின்னணியிலே நோக்கும்போது, அவற்றுட் பல மிக முன்னேற்றமானவையாகவும், யதார்த்தமானவையாகவும், பரந்த நோக்குடையனவாகவும், தீர்க்க தரிசனமுள்ளனவாகவும், நலிந்த மக்களின் நலனைக் கருத்திற் கொண்டனவாகவும் விளங்குதல் தெளிவாகின்றது.

குறிப்புக்கள்

1. Vythilingam M, The Life of Sir Pon. Ramanathan, Vol. I, Chunnakam, 1971, p .220
2. _____ p. 328 - 330
3. _____ p. 536
4. Vesting order in terms of section 112 of the Trust Ordinance, Chapter 87, column 111 of the Legislative Enactment of Ceylon.
5. Vythylingam M., மு.கு., p. 267.

6. _____ , ப. 268 - 283.
7. (1) _____ , ப. 257
(11) _____ , Vol. 11 Chunnakam, 1977, ப. 549.
8. Ramanathan, P, Memorandum on the Recommendations of the Donoughmore Commissioners, London, 1930, ப. 17
9. (1) An Eastern Exposition of the Gospel of Jesus According to St. John, Ed. by R.C Harrison, London 1902.
(2) The Gospel of Jesus According to St. Mathew , Ed.by R.L. Harrison, London, 1898.
10. Lilavati R., Western Pictures for Eastern Students, London, 1907.
11. Vythilingam.M, மு.கு., Vol. I, ப. 151.
12. _____ , ப. 474 - 484.
13. _____ , ப. 486
14. _____ , Vol. 11 , ப. 332.
15. இராமநாதன் பொ, செந்தமிழ் இலக்கணம், முதற்பாகம், சென்னை, 1927.
16. Vythilingam. M, மு.கு., Vol. 1, ப. 336
17. இராமநாதன். பொ, திருக்குறளின் பாயிரமும் அதற்கு இராநாதன் எழுதியுள்ள விருத்தியுரையுமாகிய இராமநாதீயமும், யாழ்ப்பாணம். 1919.
18. ஸ்ரீ ராமநாத தர்ம சாஸ்திரபாடம், ஆத்திருடி மந்திரவிளக்கம், சுன்னாகம், 1933.
19. Vythilingam, M, மு.கு., Vol. 1, ப. 445.
20. _____ , ப. 445 - 446
21. _____ , ப. 449
22. (அ) சந்திரசேகரம் ப. லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி நினைப்பேருரை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம். திருநெல்வேலி, 1987.ப. 16.
22. Parameswara College Ordinance, Legislative Enactments of Ceylon, Colombo, 1938, ப.637 - 638.
23. Vythilingam, M, மு.கு., ப. 617.
24. இராமநாதன் பொ, பகவத்கீதா தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும், விருத்தியுரையும், யாழ்ப்பாணம். 1914
25. அம்பிகைபாகன். ச, இராமநாதன் தொடக்கி வைத்த அறக்கட்டளைகள், சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகள், தெல்லிப்பழை, 1985, ப. 154.

குழந்தை இலக்கியப் வரலாற்றில், ஈழத்துக் கவிஞர்களின் குழந்தைப் பாடல்கள்

எஸ். சிவலிங்கராசா

1. தோற்றுவாய்

தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் மிகப் பழங்காலந் தொட்டே நிலவி வந்துள்ளது. பொதுவாக இலக்கியத் தோற்றத்திற்காகக் கூறப்படும் காரணிகளையே குழந்தை இலக்கியத் தோற்றத்திற்கான காரணிகளாகவும் கொள்ளலாம். இலக்கியத் தோற்றத்திற்கு வாய்மொழி மரபும் ஒரு வலுவான காரணியாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆரம்பத்தில் குழந்தை இலக்கியமும் வாய்மொழி மரபுவழியாகவே வந்திருக்கும் எனக் கருதலாம். எமது பண்பாட்டிலே 'பாட்டி கதை சொல்லும்' மரபும், தாய், பாட்டி முதலானோர் 'மழலை கேட்டுப்' பாடும் மரபும் நீண்ட நெடுங் காலமாகவே வழங்கிவருகின்றது. குழந்தை இலக்கியத் தோற்றத்தின் ஊற்றுக் கால்களாக இவற்றைக் கொள்ளலாம்.

குழந்தைகளுக்காகப் பெரியவர்களாற் பாடப்படும் வாய்மொழிப் பாடல்களையும், குழந்தைகள் கூடிக் குலாவி விளையாடும் போது தாமாக ஆக்கிப் பாடும் பாடல்களையும் நாட்டுப்பாடல்களிலே பரக்கக் காணலாம். நாட்டார் பாடல்களிலே பெருமளவுக்குக் குழந்தைப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

குழந்தை மனம் இசையால் மிகு இலகுவாக ஈர்க்கப்படும் தன்மை வாய்ந்தது என்பர். தாலாட்டு இசையோடு இசைவு படப் பழகிய குழந்தை காலப் போக்கில் ஒத்திசையுள்ள இலகுவான பாடல்களை வாய்விட்டுப் பாடத் தொடங்குவதையும் அவதானிக்கலாம்.

தாய்மார்கள் குழந்தைகளின் குதூகலத்திற்காக,

அம்புலி மாமா வா வா வா

அழகழ சொக்கா வா வா வா

என்று பாடுவதை இன்றும் காணலாம். ஓசைநயமும், வாய்ப்பாட்டு ரீதியாகத் திரும்பத் திரும்ப இடம்பெறும் சொற்களும், கட்டிலன்சார் கவினும் குழந்தையின் ஆர்வத்தைத் தூண்டிவிடக் குழந்தை தானாகவே பாடத்தொடங்குவதும் உண்டு.

வாய்மொழி மரபாக முகிழ்ந்த குழந்தைப் பாடல்கள் ஏனைய இலக்கியங்கள் போலவே எழுத்திலக்கிய மரபுடன் இணைந்து பயிலத் தொடங்கின எனலாம். வாய்மொழி மரபினை

முற்றும் விட்டுவிடாது செந்நெறிப் பூங்கையும் உள் வாங்கித் தமிழ்க் குழந்தைப் பாடல்கள் வளரத் தொடங்கின எனலாம்.

பழந் தமிழ் இலக்கியங்களிலே குழந்தைகள் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கின்றனவே யன்றிக் குழந்தை இலக்கியம் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கவில்லை. தமிழிற் குழந்தை இலக்கியம் தொல்காப்பியர் காலத்தில் இருந்தே வழங்கி வந்துள்ளது எனக் கருத இடமுண்டு. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் செய்யுளியல் 485ஆவது நூற்பாவும், அந்நூற்பாவுக்குப் பேராசிரியர் தரும் விளக்கவுரையும் தமிழிற் குழந்தை இலக்கியம் வழங்கி வந்ததென்பதை அரண்செய்கின்றன.

அந் நூற்பாவில் வரும் "பொருண்மர பில்லாப் பொய்ம்மொழி யானும்" - எனுந்தொடருக்குப் பேராசிரியர் பின்வருமாறு உரைசூறுவர்.

" ஒரு பொருளின்றிப் பொய்ப்படத் தொடர்ந்து சொல்லுவன.
 ஓர் யானையும் குரீஇயும் தம்முள் நட்பாடி இன்னுழிச்
 சென்று இன்னவாறு செய்தனவென்று அவற்றுக்
 கியையாப் பொருள்படத் தொடர்நிலையான்
 ஒருவனுழை ஒருவன் கற்று வரலாற்றுமுறையான்
 வருகின்றன".

தமிழில் தோன்றிய குழந்தைப் பாடல்கள் ஓரளவுக்கு அறிதல் முறையையும், பெரும்பாலும் புத்தி புட்படுவதையுமே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. தமிழின் ஆரம்ப காலக் குழந்தை இலக்கியங்கள் என்று கூறப்படும் ஆத்திகூடி, கொன்றை வேந்தன் முதலியன அறநீதிக் கருத்துக்களைப் போதிப்பவையாகவே காணப்படுகின்றன. ஆத்திகூடி அகரவரிசையில் அமைந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். குழந்தை அகரவரிசையை அறிவதனுட அறக் கருத்துக்களை அறிய வேண்டும் என்பதும், அறக் கருத்துக்களினுட அகரவரிசையை நினைவுபடுத்த வேண்டும் என்பதும் ஆத்திகூடியின் பிரதான நோக்கமெனலாம்.

அக்காலச் சூழ்நிலையிலும், கல்வி முறையிலும், கற்கத் தொடங்கும் வயதெல்லையிலும் இக் கருத்துநிலை சாத்தியமானதாக இருந்திருக்கலாம். ஆத்திகூடி, கொன்றை வேந்தன், நல்வழி, கல்வி ஒழுக்கம் முதலியன 'அருளிச் செய்யப்பட்டன' என்று கூறும் பொழுதே அவற்றின் பொருட்பரப்பு இலகுவாகப் புலனாகின்றது.

தமிழ்க் கவிதை மரபிலே புதுமைகள் செய்த பாரதிகூட 'புதிய ஆத்திகூடி' ஒன்றை ஆக்கினான். பழைய ஆத்திகூடியின் வைரமான பாரம்பரியத்திலிருந்து விடுபட முடியாதவனாகவே பாரதியும் காணப்படுகின்றான். 'பாப்பாப் பாட்டுக்கள்' பாடிய பாரதி

ஆத்திசூடி மரபினைப் பேணியமை குழந்தைப் பாடல்கள் கொண்டிருந்த மரபிறுக்கத்தினையே காட்டி நிற்கின்றதெனலாம்.

2. ஈழத்திற் குழந்தைப் பாடல்கள்

2.1 பாடல்களின் வரலாறு

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலத்திற்கு முந்திய இலக்கிய வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கான சான்றுகள் கிடைக்காமை ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றாய்வாளர்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினையாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதிவரை குழந்தை இலக்கிய வகைபற்றி ஈழத்து அறிஞர்கள் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. கல்வித் தேவையைக் கொண்டு 19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழறிஞர்கள் சிலர் உரைநடையிற் குழந்தைகளுக்கான சிறிய கதைகளை எழுதியுள்ளனர். ஆறுமுகநாவலர், ஆர்னோல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை ஆகியோர் இந்த வகையில் விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள். 1859 ஆம் ஆண்டு பாலியர் நேசன் என்ற பெயரில் சிறுவர்களுக்கான பத்திரிகை யொன்றை அமெரிக்க மிஷனரிமார் ஆரம்பித்தனர். இப்பத்திரிகையிலும் உரைநடையில் கதைகளும், நீதி போதனைகளும், ஆத்திசூடி முதலானவையும் இடம் பெற்றனவேயன்றிக் குழந்தைப் பாடல்கள் இடம்பெறவில்லை யென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் குழந்தைப் பாடல் தொகுதிகள் வெளிவந்தமை பற்றி அறிய முடியவில்லை. இதே காலப் பகுதியிலே தமிழ் நாட்டிலும் குழந்தைப் பாடற் தொகுதிகள் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை.

குழந்தை இலக்கிய வரலாற்றிலே ஈழநாட்டிற்குச் சிறப்பானதோர் இடமுண்டு. குழந்தைப் பாடல்கள் என்ற உணர்வோடு முதன்முதலிலே குழந்தைப் பாடற் தொகுதி யொன்று 1918ஆம் ஆண்டு ச.வைத்தியநாதர் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இக் குழந்தைப் பாடற் தொகுதி பற்றிக் கனக செந்திநாதன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர்.

“ தமிழ் நாடு குழந்தை இலக்கியம், முக்கியமாகக் கவிதைகள் பற்றிச் சிந்திக்கு முன்பே ஈழத்தில் இது தோன்றி வளரத் தொடங்கி விட்டது. பல பாடற் தொகுதிகளை ஈழத்துச் சான்றோர் தொகுத்து வெளியிட்டு நமக்கு வழி காட்டியிருக்கின்றார்கள். 1918ஆம் ஆண்டிலே வித்தியாதிகாரி அவர்களின் விருப்பத்தின்படியும் அனுமதிப்படியும் இலங்கை அரசாட்சியாரின் பிரதான முதலியாராகிய ச. வைத்தியநாதரால் தமிழ்ப் பாலபோதினி என்ற குழந்தைப் பாடல்களின் அபிநயப் பாடல்களின் தொகுதி யொன்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு இத்துறையில் கால் எடுத்து வைக்க எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்பே ஈழம் முயற்சி செய்துள்ளது. பெருமைப்படத் தக்கதாகும்.”

தமிழ்ப் பாலபோதினியைத் தொடர்ந்து 1935ஆம் ஆண்டு க.ச. அருணந்தியவர்களாலே தொகுக்கப்பட்ட பிள்ளைப்பாட்டு எனும் பாடற் தொகுதி விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. வட இலங்கைத் தமிழாசிரியர் சங்க வெளியீடாக வந்த பிள்ளைப்பாட்டு நூலின் பதிப்புரையிலே சங்கத் தலைவர் சி. சுவாமிநாதன் அத்தொகுப்பின் தேவைபற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“பாலர்களுக்கேற்ற சந்தவிற்பம் உள்ள சிறு பாட்டுக்கள் இதுகாறும் திருத்தமான முறையில் தமிழில் வெளிவரவில்லை. இப்படிப்பட்ட பாட்டுக்களைப் பாடக்கூடிய சக்தி பலரிடத்திலிருந்தும், அச்சக்திகளைக் கூட்டி முடிக்கத் தக்க ஒருவர் இன்மையால் அது பயன்படவில்லை. இப்பொழுது வடபெரும்பாக வித்தியாதரிசி ஸ்ரீமாந் கே. எஸ். அருணந்தி M.Sc அவர்களின் அபாரசக்தியினால், பலருடைய கவித்துவ சக்தியும் ஒன்று கூட்டப்பட்டுப் பிள்ளைப்பாட்டு என்ற இப் புத்தகமாகப் பரிணமித்திருக்கின்றது.”²

ஈழத்துத் தமிழாசிரியர்களை ஊக்குவித்து அவர்களிடையே குழந்தைப் பாடற் போட்டியொன்றினை நடத்திப் பரிசுக்குரியவையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவையே இப் பிள்ளைப்பாட்டு என்னும் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடக்கூடியது. இப்போட்டியிற் கலந்து கொண்ட பாடல்களைத் தெரிவு செய்யும் பொறுப்பு, சுவாமி விபுலானந்தர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார், பண்டிதர் மகாலிங்கசிவம், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை முதலானோரிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டது.³ அக்காலத்துப் புகழ் பெற்று விளங்கிய தமிழறிஞர்கள் இப்பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்தமையும் குறிப்பிடக்கூடியது.

குழந்தைகளின் இயல்புகள், சூழல், விருப்பு முதலானவற்றோடு அவர்களுக்கு நற்போதனையையும் வழங்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை இதன் தொகுப்பாசிரியர் கொண்டிருந்தார். கல்வியாளனாகவும் உளவியல் கற்றவராகவும் விஞ்ஞான அறிவுடையவராகவும் திகழ்ந்த அருணந்தி இப்பாடற்றொகுதி பற்றிக் குறிப்பிடுவது ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல்களின் நோக்கினையும் போக்கினையும் அறிய உதவுகின்றது.

“----- யாம் பாலர்களைப் பயிற்றுங்கால் அவர்களது உளநிலை, விருப்பு வெறுப்புக்கள், ஆற்றல்கள் ஆதியன பொருட்படுத்தப்படாது மழுக்கப்படுகின்றன. பாலர்களது இயற்கைக்குப் பொருந்த அவர்களை நன்கு வளர்ச்சி பெறச் செய்யாததினால் அவர்களது இக்கால சீவியம் பங்கமுறுவதன்றி உவ்விதமே அவர் பிற்கால சீவியமும் பங்கமுறுமென்பது

உளநூல் ஆராய்ச்சி வழியாகவும் அனுபவ வாயிலாகவும் யாம் அறிந்துள்ள பேருண்மையாகும்----பாஷையையும் நற்போதனைகளையும் சிறு பிராயத்திற் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் தாளம், இராகம், அபிநயம் முதலியவற்றில் பாலர்களுக்குப் பெரிய விருப்பம் உண்டென்றும், தங்கள் சீவியத்தோடு சம்பந்தப்படாத விஷயங்களை அவர்மனம் நாடாதென்றும் உணர்ந்திலரேல் அவ்வாசிரியரது முயற்சியாற் பெறப்படும் பயன், எதிர்நோக்குடைய இருவர் ஒருவழிச் செல்ல முயல்வதனாற் பெறப்படும் பயனை ஒக்குமென்ப.”⁴

குழந்தைகளின் மனநிலையை மனங்கொண்டு இப் பிள்ளைப்பாட்டுத் தொகுக்கப்பட்டது என்பதனை மேற்காட்டிய பகுதி தெளிவுபடுத்துகின்றது.

குழந்தைகளின் வயது, அறிமுறைத் திறன், கொண்ணிலை, உளவியல் முதலானவற்றை மனங்கொண்டு பகுதி ஒன்று, பகுதி இரண்டு என இப்பிள்ளைப்பாட்டு பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக இயற்கைக் காட்சிகள் (அம்புலி, கடல், சூரியன்), வளர்ப்புப் பிராணிகள் (நாய், பூனை, ஆட்டுக்குட்டி), விழாக்கள், கொண்டாட்டங்கள் (தேர், தீபாவளி, தைப்பொங்கல், ஆடிப்பிறப்பு), விளையாட்டுக்கள் (பந்து, பட்டம் விடுதல்), குடும்ப உறவினர் (அம்மா, அப்பா, பாட்டி) முதலானவையே பெரும்பாலும் இப்பாடற்றொகுதியின் பாடு பொருளாக அமைந்துள்ளன.

அறநெறி போதிக்கும் கதைப் பாடல்களும், பாடல்வழி அபிநயித்து நடக்கக்கூடிய நாடகத் தன்மையைக் கொண்ட பாடல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

2.2 பாடிய கவிஞர்களும் அவர்களின் ஆற்றலும்

அழகுணர்வு, ஆச்சரியம், மகிழ்ச்சி, அறம் முதலானவை மேலோங்கிக் காணப்படும் இப்பாடல்களைப் பதின்மூன்று கவிஞர்கள் எழுதியுள்ளனர். ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல் மரபுக்கு வளமும் வளப்பும் சேர்த்த நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவரின் ‘ஆடிப்பிறப்பு’, ‘கத்தரி வெருளி’ முதலான பாடல்கள் இத்தொதியிலே இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடக்கூடிய அமிசமாகும்.

முதலாம்படி (Grade I) மாணவர்களுக்கென மா.பீதாம்பரம் எழுதிய (முதற்பரிசுபெற்ற)

பாடல்களுள் ஒன்றை வகை மாதிரிக்குச் சுட்டிக் காட்டலாம்:

ஆலமரம் ஆல மரம்

அழ் கான ஆல் மரம்

பாலர் நாங்கள் ஆடல் பாடல்
பழக நல்ல ஆல மரம்

ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல் வரலாற்றிலே அருணந்தி தொகுத்த பிள்ளைப்பாட்டுக்கு அழியாததோர் இடமுண்டு என்று துணிந்து கூறலாம். 1930-40களில் புகழ்பெற்று விளங்கிய குழந்தைக் கவிஞர்களின் பாடல் மரபே கால தேச வர்த்தமானத்திற்கேற்ப மாற்றமடைந்து இன்றுவரை ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது.

இக்காலப் பகுதியிலே தோன்றிய ஈழகேசரியும் குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பணிபாற்றியுள்ளது. இந்தப் பத்திரிகையில் பாலர் பகுதி என ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அப்பகுதியிலே பாலர்களுக்கான பல்வேறு விடயங்களும் பிரசுரிக்கப்பட்டன. பெருமளவு குழந்தைப் பாடல்கள் இப்பகுதியிலே இடம் பெற்றமையும் குறிப்பிடக் கூடியது.

ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல் வரலாற்றிலே சோமசுந்தரப் புலவருக்கு அடுத்த தலைமுறையினராக, யாழ்ப்பாணன், கவிஞர் செல்லையா, வேந்தனார், இதம், கனக செந்திநாதன் முதலியோர் விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள். யாழ்ப்பாணனின்,

ஆட்டுக் குட்டி எந்தன் குட்டி
அருமையான சின்னக் குட்டி
ஓட்ட மோடி வந்திடுவாய்
உனக்கு முத்தந் தந்திடுவேன்

என்ற பாடலும்,

தம்பி நாங்கள் கோயில் கட்டிச்
சாமி ஒன்றை உள்ளே வைத்து
தும்பிட் டிங்கு பூசை செய்வோம்
கூடி ஆடிப் பாடிக் கொள்வோம்
எனத் தொடங்கும் அபிநயப்பாடலும், கவிஞர் செல்லையாவின்,
அம்மா வெளியே வா அம்மா
அழகாய் மேலே பாரம்மா
சும்மா இருந்த சந்திரனைத்
துண்டாய் வெட்டின தாரம்மா!

என்ற பாடலும், வேந்தனாரின்,

காலைத் தூக்கிக் கண்ணில் ஒற்றிக்
கட்டிக் கொஞ்சம் அம்மா
பாலைக் காய்ச்சி சீனி போட்டுப்
பருகத் தந்த அம்மா

என்ற பாடலும் இன்று வரை நின்று நிலைப்பனவாகக் காணப்படுகின்றன.

இவர்களைத் தொடர்ந்து இ.நாகராசன், பா.சத்தியசீலன், வீரகத்தி, இராசையா முதலியோர் குழந்தைப் பாடல்கள் எழுதுவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டினர். இ.நாகராசாவின் 'பட்டுச் சட்டையும்', வீரகத்தியின் 'பலூனும்' நின்று நிலைக்கும் தன்மை வாய்ந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. சத்தியசீலன் சமூக மாற்றத்தினை மனங்கொண்டு 'ஐஸ்கிறீம்', 'கெலிகொப்ரர்' முதலான தலைப்புக்களில் குழந்தைப் பாடல்கள் எழுதியுள்ளமையும் குறிப்பிடக்கூடியது. வ.இராசையா குழந்தைகளின் மன உணர்வு நிலைகளுக்குகேற்றவகையிற் பல பாடல்களை எழுதியுள்ளார்.

முற் குறிப்பிட்டவர்களின் சம காலத்தவர்களாக இருந்தபோதிலும், இன்று தொடர்ந்து குழந்தைப் பாடல்கள் எழுதுபவர்களாக ஆடலிறை, துரைசிங்கம், சரணாகையும், கல்வயல் குமாரசாமி, சபா ஜெயராசா முதலானோரைக் குறிப்பிடலாம். சபா ஜெயராசாவின் பாடல்களிற் பல குழந்தைகளின் உளவியற் பாங்குக்கு ஏற்ப, அவர்களுக்குரிய சொல்லாட்சியுடன் அமைந்துள்ளமை விதந்து குறிப்பிடக்கூடியது.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் குழந்தைப் பாடல்கள் 1950களிலேயே தோற்றம் பெறுகின்றன என்று செ.யோகராசா குறிப்பிடுகின்றார்.⁵ இப்பிரதேசத்தின் குழந்தைக் கவிஞர்களாகத் திமிலைத் துமிலன், ஆரையூர் அமரன், திமிலை மகாலிங்கம், நாசூர் பாவா முதலானோரைக் குறிப்பிடலாம். பெரும்பாலும் பத்திரிகைகளிலே இவர்களது குழந்தைப் பாடல்கள் வெளியாகியுள்ளன.

3. கைலாசபதி கருத்து

பொதுவாகப் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி குழந்தை இலக்கியம் பற்றிக் குறிப்பிடும் கருத்து, ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல்களுக்கும் பொருந்துவதாக உள்ளது. அவர் கூற்றின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:

“குழந்தைகளின் வயது, முளை வளர்ச்சி, மொழித்திறன், ஆற்றல், ஏற்புடமை இவற்றை யெல்லாம் கவனத்திற் கொண்டு சீரிய பாடல்களை எழுதியோர் பொதுவில் குறைவு. சிறுவர் கவிதைகள் பற்றிச் சொல்லிய குறைபாடுகள் சிறப்பாகக் குழந்தை இலக்கியத்திற்குப் பொருந்துமாயினும் கூர்ந்து கவனிக்கும் பொழுது இவை தமிழ் இலக்கியத்தில் நிலை கொண்டுள்ள குறைபாடுகளே என்பது புலனாகாமற் போகாது. அறவியல் பண்பாட்டுச் சுவைகளைத் தாங்கும் வாகனமாகவே இலக்கியம் இன்னும்

பரவலாகக் காணப்படுகின்றது என்பதற்கு இது மறைமுகமான
சான்று ஆகும்.⁶

ஈழத்துக் குழந்தைக் கவிதைகளைத் தொகுத்து நோக்குமிடத்துப் பேராசிரியர்
க.கைலாசபதியின் கருத்து ஓரளவுக்குப் பொருந்துவதாகவே காணப்படுகின்றது. எனினும்
அண்மைக் காலத்தில் வெளிவரும் சிறுவர் பாடல்களுக்கு இக்குறைபாடு பொருந்தாது என்றே
கூறவேண்டும். நவீன அச்சியந்திரத்தின் செயற்பாடுகள் (கணனி அச்ச முறை), படங்கள்
ஆச்சரியப்படத் தக்க வகையில் கவர்ச்சி நிறைந்தவையாக வெளிவருகின்றன.

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றின் பலமான ஓர் பகுதியாகக் குழந்தைப் பாடல்கள்
அமைகின்றன⁷ என்பதை ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்வர். ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல்களை
அதன் முழுப்பரிமாணத்துடன் விரிவாக நோக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையே இச்சிறுகட்டுரை
அவாவிநிற்கின்றது.

குறிப்புக்கள்

- 1 செந்திநாதன், கனக, ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல்கள். குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை வெளியீடு - 1988
- 2 சுவாமிநாதன். சி. பதிப்புரை. பிள்ளைப்பாட்டு- 1935. வ.இ.த.ஆ.சங்க வெளியீடு. இரண்டாம் பதிப்பு. 1941.
- 3 மேற்படி, முன்னுரை.
- 4 மேற்படி, முன்னுரை.
- 5 யோகராசா.செ., மாஸ்டர் சிவலிங்கம் மணிவிழாமலர் - 1994.
- 6 கைலாசபதி.க., நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள், பக்கம்-75-76.
- 7 இக்கட்டுரையில் பாடல்உதாரணங்கள் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டுள்ளன.

THE CONTRIBUTIONS OF A FAMILY TOWARDS MAINTAINING THE JAFFNA TRADITION OF VEDIC ASTRONOMY

K. Sachithanathan

1.0 Introduction

The aim of this paper is to record the contributions of Paramanathan's family towards maintaining the Jaffna tradition of Vedic Astronomy. The tradition goes back as 25 cycles of 60 years from 1876 (Sahaptham,). The tradition seems to have its origin in the early settlement of the Jaffna peninsula, when compared with other versions found in other parts of the peninsula (Visvanatha Iyer, 1825). The tradition maintained at Thumpalai seems to be unique and the earliest.

Of the six important Siddhandhas collected as a single volume (Varahamihira, 550.A.D), Suryasiddhanta is the source of the Jaffna tradition of Thumpalai (JTT). Though the other versions of the Jaffna tradition take their source in Suryasiddhanta, the Thumpalai version of the Jaffna tradition seems to be more original, because it agrees more with the Vedic tradition than any other versions. Thus, it deserves to be recorded. Though efforts were made to force the family to deviate from the originals (Sothidaparipalini, 1933-1934) and copy the Nautical Almanac for the calculation of Hindu Almanac, (JTT) is here recorded as it existed three hundred years ago (1681-1918) in Olas – and later, in the form of hand written manuscripts that were handed down to this family.

Rig Veda was handed down orally from generations to generations. So is the JTT. It was passed down the ages orally by the ingenious method of coding of numbers and the process of calculation. Psychologically, the normal span of immediate memory was found to be the length of seven digits or slightly more. Astronomical numbers go beyond this span. Moreover written forms on ola or paper are liable to get obliterated as time goes by. But, meaningful verses are easy to be recalled at will from memory. The ancient Vedic Astronomers, seated under a tree, were able to calculate the planetary positions accurately without any reference to any ola-book. The magic was in the coding system, not in the capacity for memory.

2.0 Aspects of the JTT

The following aspects of the JTT will be presented here under the following headings:

1. The coding system
2. Numbers

3. The measurement of time
4. The center of calculations
5. Computational methods
6. Limits of accuracy
7. The frame of reference
8. Planetary positions
9. Eclipses
10. Biological rhythm
11. The efforts made to withstand the onslaught against the JTT

2.1 The Coding System

The JTT adopted the following system of coding of numbers in the Tamil alphabet.

- a) The first nine vowels stand for the first nine numbers (1-9) in sequential order.
- b) The numbers are written from right to left as one chants the coded verses.
- c) Zero is denoted by any vowel beyond the ninth vowel.
- d) Degrees, minutes and seconds are denoted in pairs from right to left.
- e) The dotted consonants have no numerical value.

For example

தேவர்வாள் - 247

காரெழில் மாயன் 12372 (See Appendix. A.1)

The head of the family, invariably the father, hands over the coded verses to the son.

2.2 The Numbers

Numbers in Tamil are written with the following notations:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0
க	உ	நு	சு	ரு	சா	எ	அ	ஊ	0

The above numerical notation was used until the year 1919, the year the family's publication was stopped due to the break of the first world war. Horizontal and vertical lines are used to denote the fractional parts (See Appendix A.2)

2.3 Measurement of Time

The largest Unit of time is 'Yuga', the current yuga being Kali, the temporal point of reference for all calculations. Thus, every year, in the Panchangam, the total duration of lapsed time from the dawn of Kali yuga to the beginning of the year for which the Panchangam is prepared is

given in the Panchangam. The second large unit is the cycle of sixty years. The concept of time being cyclic, opposed to linear one, the cycle of sixty years has been chosen. This unit is based on the movement of the Jupiter and the Saturn, the outer planet before the last and the last in Vedic time. Five cycles of the Jupiter or two cycles of the Saturn make the cycle of sixty years. The duration of the year is 365 days, 15 nadies, 45 vinadies and 15 thatparais, which is the time between two consecutive meeting of the apparent sun at the ecliptic path, equal to one cycle of the apparent sun around the earth (bhowmathya). The lunar month is the time between two consecutive inferior conjunctions (Amavasai) of the moon with the sun. Solar months are next in importance, because the biological rhythm of life, human or otherwise, depends on it. Two Ayanas, northern and southern are the meeting points of the sun at the ecliptic path. Of the six ritus, three sets of two months belong to the former and the other three sets to the latter.

Seven days bearing the names of seven planets are the sub unit of solar month. The day is solar, the duration between two consecutive risings of the sun. The day is again divided into sixty sub units; each unit is again divided into sixty sub units. The former unit is nadi, and the latter, vinadi. Vinadi is again divided into sixty equal units and is the shortest measurable time, Thatparai.

The concept of Vedic time is cyclic; in Hindu Philosophy the idea is embedded in Vedas. The repetitions of rites and rituals at particular times might have been the necessity for a cyclic concept of time. The time for making fire, the time for chanting, the time for oblation or milking and so on in a sequential order might have been the anchors of time, which, again, suggested the idea of a cyclic nature. The rhythm of Vedic metre in syllabilization might have been the practical device for defining Thatparai, because Thatparai is the duration of winking, a matra.

Aging, menstrual cycles in women, rate of growth in plants, the blooming of the flowers, crowing of the cock, tides of the ocean and cycles of eclipses are some of the many phenomena for the rhythm of nature.

Vedic Astronomers found the movements of planets and their correlated rhythm in nature a convenient device for measuring time for spiritual purposes.

The stars in cloudless nights, shadow at the sunny time, the growth of plants, both in day and night, were indicators of time from Vedic time till the clocks were used. Even now the transit of

a star is used to correct the chronometers in observatories. The same method was in use in the Jaffna Peninsula (Vedic Ola manuscript of 1760). One can see, in the printed Panchangams, the auspicious times being indicated by the length of the shadow or by the transit of a star (Panchangam 1899). The JTT maintained this for three hundred years in ola Panchangams and in the printed ones upto 1918.

2.4 The Centre of Calculations

In Suryasidhandha (1889) Lanka is mentioned as the place of centre, where equator cuts the longitude of Uchchayini, zero longitude. But JTT takes the point Muukam (nose) as the zero-longitude and equator as the zero latitude. All tables used in the JTT pertaining to planetary motion or otherwise are used without correction of the difference between Uchchayini and Point Pedro. This is noteworthy. It shows the independence of the JTT.

2.5 Computational Methods

The author has seen a computational method in sea-shells and nuts on a wooden plank with horizontal and vertical lines. The shells and nuts varied in size and were pushed in arrays. But he did not learn this method from his father.

The time consuming task in the calculation of Panchangam is the computational part. The four processes in Arithmetic is mere mechanical, tiring, laborious and liable to errors. Further, the operation in Ola leaves created additional difficulties. The writing -slates were used in the latter part of 19th century. But the disadvantage was that the working could not be checked, because, after the results were noted, the entire working had to be clearly wiped off for subsequent use. The cost of paper for rough work was too heavy for astronomers in the forties of the twentieth century due to the second world war. Panchangam makers employed persons with arithmetical skills who could compute fast. Even now, the calculators have not made the task easy, though considerable time was saved. The fact is that the human mind is liable to err in feeding a computer.

2.6 Limits of Accuracy

The limits of accuracy depend on the purpose. The performance of religious rites and rituals is the primary concern of the Vedic seers. The devices of measuring time available at that time further restricted the accuracy needed. One sixteenth part of a nadi (see Appendix A.2) equivalent to 1.5 minutes was more than enough for their religious purposes and practices. The

JTT never went beyond this accuracy in the calculation, even in 1918 when clocks with second hands were available.

The Panchangam makers who copy the Nautical Almanac (Her majesty's Office, London) claim that their time of planetary positions is more accurate than the time given in Panchangams calculated by the methods given in Vedic Astronomy. The leaflets published by Vedic Astronomers, both in India and Sri Lanka (B.H Pandiya, Somedut Dikshit, N.M. Kansara (1997), Narayana Sastri (1927), B. Subramaniam (1932) enlighten on this subject.

2.7 Frame of Reference

To locate the movement of heavenly bodies, the JTT still adopts the stellar system of reference. The motion of a heavenly body is located in the JTT in relation to the position of a known star or stellar clusters. The planetary position is described in terms of the angular distance from the star or the clusters, twenty-seven in number. More conveniently they are indicated by the term Naanmiin in Tamil and Nakshatra in Sanskrit, which means 'moon's station'. The twenty seven groups lie in a belt, ten degrees on either side from the ecliptic path, starting from Achuvini. Starting from a particular star of the Achuvini, the ecliptic circle is divided into twenty seven equal parts; the end of each division coincide approximately the line drawn spherically joining the pole star and the particular reference – star to meet the ecliptic line. Each of the 27 divisions has the angular distance of $13^{\circ} 20'$ which is roughly the daily angular displacement of the moon along the ecliptic circle towards the east. This angular distance of $13^{\circ} 20'$ is further subdivided into four equal parts, each being $200'$ Kalais. Thus, the motion of the heavenly bodies in the JTT is calculated to the nearest 200 minutes or Kalais. Generally for all practical purposes, the sub division of $200'$ is quite adequate for religious purposes.

Even though the other frame of references (Explanatory supplement, 1966) are in current use in western ephemeris, the Panchangams copied from them, and the J.T.T strictly adheres to the Vedic tradition. The stellar frame of reference has the advantage of being relatively permanent, because it is external to the solar system. It is not affected by the precession and nutation, and the point of Aries remains unchanged.

Again, the ecliptic circle is divided into twelve divisions, 12 Rasies, signs of Zodiac, each being 30°, from the first point of Aries, Achuvini. The end-point of each division approximately coincides with the ninth division of the Naanmiin-frame or Nakshatra frame described above.

The position of a planet is given in the two frames, Rasi and Nakshatra. For example, the position of Katkadaga, Cancer, Poosa 3rd Nakshatra division.

2.8 The Planetary Positions

Vedic Astronomy has taken seven planets and two Saya planets for the religious purposes prescribed in Vedas.

In the calculation of their position at any time in Kali-yuga, the position in the dawn of Kali yuga is reckoned the starting point. The time lapsed between the dawn of Kali yuga and the required time is taken to the very Thatparais. This quantity is the fundamental one needed for any calculation. It is the first one given for the time of the beginning of New year.

The lunar months and the position of the moon are very important for religious purposes such as performance of rites, rituals, festivals and auspicious times. The daily position is given against the date of the months. In the 18th and the early 19th centuries, Thrianga, three parts instead of Panchanga, five parts were circulated to all religious institutions in ola manuscripts. When printing was introduced in Jaffna, the author's great grandfather published Panchangam in the year 1879. Subsequently, generations after generations continued to publish it till the year 1918.

The unique characteristic feature of JTT depends less on the procedure of the methods and more on the tabular form handed down to the family. Jothi nool, (Seminary Vaddukoddai 1825) gives the tabular forms borrowed from Arali Visvanatha Iyer. When compared, the tables of the JTT differ from the ones given in Jothi nool.

2.9 Eclipses

The prediction of eclipses by the method given in the JTT is very accurate within the limits 2 to 1.5 minutes which is the limit mentioned in Vedic Astronomy. The reasons for such limit have been given in an earlier paragraph. The cyclic nature of the eclipses, both lunar and solar, is also given in the methods of the JTT as a check on the results calculated otherwise. The cyclic nature has been studied fully by Van Den (Van Den Berg. G.1955) and has been mentioned in the JTT. It records the methods and quantities needed to calculate the events in full detail. This

contribution stands out prominently and is praise worthy. The laborious methods adopted now are time consuming and the accuracy is not worth the labour.

2.10 Biological Rhythm

The purpose of Vedic Astronomy is spiritual. The rhythm in nature is correlated to the divine. For example, the reformers of Panchangam on the Western line suggested that the Hindu new year should be shifted 20 days ahead of the day now observed, because the first point of Aries, according to the Westerner, slips back. But the JTT strictly adheres to the traditional method of calculation because the new year is in tune with the biological rhythm. The advent of southern wind, the sprouting of mangoes, the call of cuckoos, and the mating of deer would occur just after the new year. The spring will not coincide with the beginning of the new year. The chitra-poorna expected the moon to be near with the chitra star, will be far away. The beginning of Adi-Pirappu, will not almost be with the beginning of the northward travel of the sun. The date of the Hindu calendar, as well as the Buddhist, will shift as is seen in the calendars prepared by copying the Nautical Almanac.

It is said that the flower Kurinchi (Suryasiddhanta, 1997) would bloom with the rhythmic cycle of the Jupiter as dated in the Vedic Astronomy. This will be out of rhythm.

2.11 The Efforts Made to Withstand the Onslaught Against the JTT

There is evidence in the ola manuscript that the forefathers of the present generation had all the manuscripts in 1760, pertaining to planetary positions, eclipses, comets, trigonometry of Vedic period, and the method of calculation. These ola-books were handed down to the first male member of the family.

The descending unbroken line continues upto the present generation. Printed Panchangams of the family definitely show the three generations from the middle part of the 18th century from a person named Periathamby. Then, his son Veluppilai continued to publish the Panchangam upto 1904, then Kanapathippillai continued upto 1918. The works are being preserved in the Colombo Museum. In 1899, Veluppilai was honoured by the Hindu public for his well known prediction of the comet that appeared in November 1899. Redolve Woulf, the German Astronomer (1899) predicted that the comet would collide with the earth. According to the Western astronomer, the impact of the collision was so momentous that it would break the earth to pieces. Veluppilai (1899) published his Panchangam for 1899 in February 1898, well ahead nine months ahead of

the date of occurrence. The calculation, the diagram, and the explanations are appended (See Appendix 2.B).

Kanapathipillai took over the work from his father and proved to be an expert in the JTT. He was an intellectual giant and a prodigy. It was he who decoded the poetical verses, discovered short cut methods for numerical calculations and above all, maintained the JTT in the face of vehement opposition by those who copied nautical almanac. He wrote numerous pamphlets, some in verses, to defend the Vedic Astronomy and clearly explained the religious nature of it. In a versified answer (1934) to the opponents, he asked three questions, the answers of which would lead one to find the divine nature of Vedic Astronomy.

Earlier to Periathamby, Velauther and his father Paramanather were two prominent members who continued the publication of the Hindu Almanac for more than a hundred years in Ola-books. The opening verse of the printed works between 1870-1918 mentions five unbroken generations (see Appendix C).

3.0 Conclusion

The JTT is Vedic, divine, and contains a unique tradition. The distinctive nature of it stands out conspicuously. It survived the onslaught against it, preserving the Hindu religious nature for which Hindu Panchangam is published.

Appendix

1. A.1 Panchanga Kanitham Coded Verses, unpublished ola book, Pages 14-15, Thumpalai, 1790.
2. A.2 Veluppillai, P. Panchangam for 1898, Achuvely, 1897. Fractional Parts.
3. B. Veluppillai, P. Phanchangam for 1899. Achuvely, 1898.
4. C. Paramananthar. S. Ola Panchangam, unpublished Manuscript, Thumpalai, 1815.

Appendix A.2 Fractional Parts. Fractional Parts used in the J T T has the following 2 based series.

$$1- 1/2^n$$

The use of decimal was Hindu Vedic Origin. Thus the decimal with fractional parts were used in the astronomical calculations of JTT

$$2- 10^{-1/2^n} = 1/2^n \times 10$$

1/2ⁿ Series

½ அரை

¼ கால்

1/8 அரைக்கால்

1/16 வீசம் அல்லது மாகாணி

10⁻¹/2ⁿ = 1/20 = ஒருமா

1/10 = இருமா

3/20 = மும்மா

3/30 = முக்காணி

1/40 = அரைமா

1/80 = காணி

1/160 = அரைக்காணி

1/320 = முந்திரி

3/1280 = கீழ்முக்கால்

1/640 = கீழரை

1/1838400 அதிசாரம்

1/1280 கீழ்க்கால்

1/1600 கீழ்நாலுமா

3/5120 கீழ்முன்றுவீசம்

3/6400 கீழ்மும்மா

1/2560 கீழரைக்கால்

1/3200 கீழிருமா

1/5120 கீழ்வீசம்

1/6400 கீழொருமா

3/25600 கீழ்முக்காணி

1/12800 கீழரைமா

1/25600 கீழ்க்காணி

1/51200 கீழரைக்காணி

1/102400 கீழ்முந்திரி; 1/1075200 இம்மி

தூமகேதுவினால் உலகம் அழியுமா?

1899ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் தோன்றவிருக்கும் தூமகேது பூமியில் முட்டப் பூமி சில்லபொல்லமாய் உடையது என்பது று டோல்வ் வோல்வ் என்னும் சேர்மன் வானசாத்திரியாரின் கணிப்பு. பூமிக்கு மிகச் சமீபமாக வருமேயொழிய பூமியில் முட்டாது.

மூல சா. கலையாதி

இலக்கம்	கலையாதி வாக்கியம்	கலை
1	குன்றாதான்	225
2	வைத்தீநீர்	449
3	பண்டெந்தூர்	671
4	ஒற்றைக்கேள்	890
5	உண்ணோம்கற்க	1105
6	புலத்தியர்	1315
7	ஓதான்புகர்	1520
8	வைதலெண்ணை	1719
9	ஓதவைத்தல்	1910

10	இதையோபார்	2093
11	எந்தூராழ்வார்	2267
12	தண்ணில்வீழார்	2431
13	உண்டேன்துண்டாய்	2585
14	ஏற்றாரென்றார்	2728
15	வைதுவேண்டார்	2859
16	தேவென்றையா	2978
17	நீரேன்கோவில்	3084
18	செல்லென்றவிண்	3177
19	நூலும் வாணி	3256
20	தந்தான்விண்ணில்	3321
21	வாதென்விண்ணில்	3372
22	ஐயோதீனி	3409
23	பற்றித்தீரின்	3431
24	ஏற்றிநீட்சி	3438

மூல சா விகலையாதி

இலக்கம்	விகலையாதி வாக்கியம்	கலை	விகலை
1	கோதுதீர்த்தான்யார்	224	50
2	நின்றீரேல்தீதி	448	43
3	ஓதீர்சொக்கென்னுார்	670	40
4	நுண்மீதையேற்றேன்	889	45
5	வாதோஉண்ணோம்அம்ம	1105	02
6	தீதிலுகந்தியன்	1315	34
7	மையாற்றோதார்புக்க	1520	29
8	வாதுஏற்கமெள்ள	1718	52
9	வாதுவையோம்தைய்யல்	1909	52
10	குளீராற்றைப்போகான்	2092	46
11	ஓதீர்நூலாம்தானாய்	2226	40
12	அஞ்சுமோவிண்ணீர்நாம்	2430	51
13	ஏற்றித்தீர்வேன்குன்றான்	2584	38
14	பன்னாவென்றான்எந்தாய்	2727	21
15	விண்ணாரேனுமேற்றான்	2858	23
16	தன்மென்றென்னைப்பார்	2977	11
17	நிற்கநின்றேன்ஓதி	3083	13
18	தீயோஊரென்றவிண்	3176	04
19	நாதனுண்டுவாழ்த்தி	3255	12
20	ஊசிபோகாவிதி	3320	36
21	நக்கீரென்றினி	3371	41

22	ஓதாயேல்போவீர்விண்	3408	20
23	விண்ணாஒன்றுமீட்சி	3430	23
24	உண்ணீரென்றிவ்வீதி	3437	45

Appendix C

வேதத்தின் கண்ணென விளங்கும்
ஆதித்தனிச் சோதிடத்தின் அங்கம் எண்ணி
சோதித்து சக மூவாயிரத்தறுநூறு மூன்றில்
தாதைப்பின் பரமானந்தன் தந்தானே.

References:

1. Balasubramaniya Sastri, M., Siddhanta, Madras, 1931.
2. Dickshit, N.M., Kansara Paniya, H. et al., Suryasiddhanta (English Translation).
3. Narayana Sastri, K.V., Research Tamil Panchangam, 1927.
4. Periyathamby, V., Graha Saram, Unpublished Ola Book, Thumpalai, 1760.
5. Seminary- Vaddukoddai, Jothi Nul, Vaddukoddai, 1825.
6. Sothidaparipalini (Weeuly), Sothidaparipalana Madam, Kokuvil, 1929, 1934.
7. Swamikkannu, L.D., Indian Calendar and Indian Astrology.
8. Van Den Bergh, G., Periodicity and Variation of Solar and Lunar Eclipses.
9. Varahamihra, Panchasiddhanthika, E.J.La Zarus and Co., Banaras, 1889.
10. Varahamihra, Suryasiddhanta, Medical Hall Press, Banaras, 1889.
11. Velupillai, P., Panchangam for 1899, Achuvely, 1898.
12. Viswanatha Iyer, S., Vakkiyam, Unpublished Ola manuscript, Araly, 1825.

இன்றைய கல்விக் கருத்தியலாக்கமும் அதற்கு யாழ்ப்பாண இளைஞர்
காங்கிரஸின் பங்களிப்பும்

எஸ்.ஜெயராசா

ஆய்வு இலக்கு:

காந்தியக் கருத்தியல், தாரண்மைக் கருத்தியல் (Liberal Ideology) என்ற இருபெரும் விசைகளின் ஒன்றிணைப்பையும் அக்கருத்தியல்களினூடே தெளிவையும் ஏற்படுத்துதலும், இந்நாட்டின் தனித்துவங்களுக்கேற்றவாறு பயன்படுத்துதலும் யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸின் செயற்பாடுகளாக இருந்த நிலையில் அவை இலங்கையின் நவீன கல்விக் கருத்தியலாக்கத்தில் எத்தகைய செல்வாக்கை ஏற்படுத்தின என்பதை நோக்குதலே இந்த ஆய்வின் இலக்காகும்.

ஆய்வுமுறையியல்:

The Times of Ceylon, Hindu Organ, Morning Star, Ceylon Patriot, Ceylon Daily News, ஈழகேசரி முதலாம் இதழ்கள், அகில இலங்கை ஆசிரியர் சங்க இதழ்கள், இலங்கை தேசிய கல்விக்கழக இதழ்கள், அரசினால் வெளியிடப்பட்ட கல்வி சார்ந்த பருவ இதழ்கள், (Sessional Papers) முதலாம் ஆவணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பகுப்பாய்வு முறையின் அடிப்படையில் இந்த ஆய்வு இடம் பெறுகின்றது.

I

ஐரோப்பாவில் வளர்ச்சி பெற்ற தாரண்மைக் கல்விக் கருத்தியலை (The Liberal Ideology) இளைஞர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் தமது ஆங்கில அறிவினால் உள்வாங்கிக் கொண்டு நமது சூழலுக்குப் பிரயோகிக்க முயன்றனர். சிறப்பாக, ரூசோ, பெஸ்ரலோஜி, ஹேர்பர்ட் ஸ்பென்ஸர், புரோபல், ரூயி, கில்பற்றிக், பேர்ஸிநன் முதலாம் கல்விச் சிந்தனையாளரது கருத்துக்கள் இவர்களிடத்தே செல்வாக்குச் செலுத்தின.

மாணவரின் உடல், உள, மனவெழுச்சி வளர்ச்சியோடு கற்பித்தலை ஒன்றிணைத்தல், செயற்பாடுகளோடு இணைத்துக் கற்பித்தலை முன்னெடுத்தல், பிரச்சினை விடுவித்தல் வாயிலாக மாணவர் கற்றுணர்ந்தல், கல்வி வாயிலாகச் சமூகத் திறன்களையும், கூட்டுறவையும் வளர்த்தல், மக்களாட்சிப் பண்புகளைக் கல்விச் செயல் முறைகளினூடாகக் கட்டியெழுப்புதல், அனைவருக்கும் கல்வி, வாழ்வியலோடு இணைந்த கல்வி, உடல் - உள்ள இருமைப்பாட்டை (Mind - Body Dualism) நீக்கும் கல்வி, தொழில் திறன்களோடு இணைந்த கல்வி, பொழுது போக்கை நல்ல முறையில் வளம்படுத்துவதற்கான கல்வி, சமூகப் பொறுப்புடைமையை

வளர்க்கும் கல்வி, முதலாம் பரந்துபட்ட கோட்பாடுகள் தாராண்மைக் கருத்தியலாளரால் வலியுறுத்தப்பட்டன. (Dupuis, 1966, P.26, 156).

தாராண்மைக் கருத்தியலைப் போன்று காந்தியக் கருத்தியலும் இளைஞர் காங்கிரஸ் வகுத்த கொள்கைகளிலே செல்வாக்குச் செலுத்தியது.

கல்வியிலே சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படாது சமூக இலக்குகளை அடைய முடியாதென்றும், கல்வியானது உடல், உள்ளம், ஆன்மா ஆகிய முழுமைக்குரிய செயல் அனுபவங்களை உள்ளடக்கியதாக இருத்தல் வேண்டுமென்றும், உயிர்ப்புள்ள ஒரு சமூகத்தின் கூட்டுறவுள்ள மனிதராக ஒவ்வொருவரும் இருத்தல் வேண்டும் என்றும், கல்வி முறைமையானது கூட்டுறவு வாழ்க்கையை வலுப்படுத்தல் வேண்டும் என்றும், மனித மாண்புகளும் விழுமியங்களும் கல்விச் செயல் முறைகளின் வழியாக முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டுமென்றும் மகாத்மா காந்தி வலியுறுத்திய கருத்துக்கள் (Humayun Kabir, 1956, pp 22-25) இளைஞர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களின் கருத்தியல் வலுவுக்கு உள்ளீடாக அமைந்தன.

1924 ஆம் ஆண்டில் மாணவர் காங்கிரஸ் (Students' Congress) என்ற பெயருடன் ஆரம்பித்து, பின்னர் இளைஞர் காங்கிரஸ் என்று முகிழ்த்தெழுந்த இந்த அமைப்பு, இந்தியாவின் விடுதலை இயக்கத்தின் விசைகளையும், 'சுயராஜ்யம்' என்று பரவலாக அழைக்கப்பட்ட தன்னாட்சி முறைமையின் படிமலர்ச்சிக் கோலங்களையும் உள்வாங்கி எழுந்த இயக்கமாக அமைந்தது. இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் இளைஞர்களின் பரவலான பங்களிப்பு யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர் காங்கிரஸின் உருவாக்கத்துக்கு உடனடிக் காரணமாகக் கொள்ளத் தக்கதாயினும், அடிமைக் கோலங்களை விடுவித்த தாராண்மைச் சிந்தனைகள், மார்க்ஸியச் சிந்தனைகள் பற்றி ஆங்கில மொழி வாயிலாகக் கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்கள் ஆகியவை அறிவுசார்ந்த பின்புலக் காரணிகளாக அமைந்தமையும் குறிப்பிட்டுக் கூறப்பட வேண்டியுள்ளன.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி, பரமேஸ்வராக் கல்லூரி முதலாம் கல்வி நிறுவனங்களிலே கற்பித்த ஆசிரியர்கள் இந்திய விடுதலை இயக்கங்கள், தன்னாட்சி, சீதனமுறைமை, சாதிமுறைமை, சுதேசப் பொருள்களுக்கு ஆதரவளித்தல், சுதேச இலக்கியங்கள், கலைகள் முதலியவற்றின் மறுமலர்ச்சி முதலாம் பொருள்களில் ஆழ்ந்த உரையாடல்களை நிகழ்த்தி வந்தனர். 1923 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில், 'மகாத்மா காந்தியை சிறையில் வைத்திருத்தல் அவரை வெளியில் விடுவதிலும் ஆபத்தானது' என்ற பொருளில் ஒரு விவாதம் நடை பெற்றமை இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.¹

யாழ்ப்பாணத்துப் புகழ் பெற்ற கல்லூரிகளிலே கற்ற மாணவர்கள் உயர் கல்விக்காக கொழும்பு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிலே கற்றவேளை தமது முற்போக்கான கருத்துக்களை அங்கே கல்விகற்ற பிற இனக்குழு மாணவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் வாய்ப்புக்

கிடைத்தது. இலங்கையின் அரசியலிலே பங்குகொண்ட பலரும், புத்திசீவிகளும், பத்திரிகைகளிலே பங்கு கொண்டு இந்நாட்டின் சமூக பொருளாதாரக் கருத்தியல் எழுத்தாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட பலரும், கொழும்பு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிலே பயின்றவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸின் தலைவர்களுள் ஒருவராக இருந்த திரு.சி.சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிலே விரிவுரையாளராகவும், விடுதிப் பொறுப்பாளராகவும் (Warden, Union Hostel) கடமையாற்றியமையும் சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய நிகழ்ச்சிகளாகும்.²

அக்காலத்தைய கல்விச் செயற்பாடுகளின் வாயிலாக முகிழ்த்தெழுந்த தமிழ் இளைஞர்கள் வரிசையிலே பின்வருவோர் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்; சுவாமி விபுலானந்தர், திருவாளர்கள் ஹண்டி பேரின்பநாயகம், எஸ்.குலேந்திரன், எஸ்.நடேசன், சி.சுப்பிரமணியம், எஸ்.யு.சோமசேகரம், எம்.பாலசுந்தரம், எஸ்.துரைராஜசிங்கம், பி.நாகலிங்கம், எ.ச.தம்பர், வி.தில்லைநாதன், எஸ்.சுப்பிரமணியம், கே.நவரத்தினம், எஸ்.இராசநாயகம், வி.முத்துக்குமாரு, ஜே.சி.அமரசிங்கம், வி.கே.நாதன், எஸ்.சிவப்பிரகாசம், ஜே.டபிள்யு.ஏ.கதிர்காமர், எஸ்.ஜே.குணசேகரம், சாம்.சபாபதி, எஸ்.சி.சிதம்பரநாதன், கே.நேசையா.

இக் காலகட்டத்தில் மறுமலர்ச்சி பெற்ற இந்துக்கல்வி இயக்கங்களின் செயற்பாடுகள் இளைஞர்களிடத்து அறிவுத்தேடலையும், செயல் வினைஞர்களாக (Activists) இயங்கும் பண்புகளையும் வளர்க்கலாயின. 'சம ஆசனம், சம போசனம்' முதலாம் செயற்பாடுகள் இந்துக்கல்வி இயக்கங்களினால் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இராமநாதன் கல்லூரியை நிலைக்களனாகக் கொண்டு இந்துப் பெண்களுக்கான கல்வி விரிவாக்கம் நிகழலாயிற்று. பொருளாதார நிலையிலும், சமூக நிலையிலும், நலிவடைந்தவர்களுக்கான கல்வியை சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம், இந்துக் கல்லூரிச்சபை, சைவ பரிபாலனசபை முதலாம் நிறுவனங்களும், பரமேஸ்வராக் கல்லூரியும் வழங்கலாயின. இவையனைத்தும் அக்காலத்தைய யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விச் சிந்தனையாக்கங்களுக்கு விசைகளாக அமைந்தன.

1924 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் முதலாம் திகதி யாழ்ப்பாணத்துப் புத்திசீவிகளாகிய இளைஞர்கள் கூடியிருந்த அவையில் யாழ்ப்பாண மாணவர் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கான தீர்மானம் முன்மொழியப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.³ யாழ்ப்பாண மாணவர் காங்கிரஸ் (Jaffna Students' Congress) என்ற எண்ணக்கரு யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தை மாத்திரம் முதன்மைப்படுத்துவதாக இருக்கின்ற தென்றும் நாடு தழுவிய முனைப்பைப் பெறவில்லையென்றும் கருதிய இளைஞர்கள், அதனை மாணவர் காங்கிரஸ், யாழ்ப்பாணம் (Students' Congress, Jaffna) என்று மறுவடிவம் செய்யத் துணிந்தனர். மாணவர் காங்கிரஸ், பின்னர் "யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ்" (The Jaffna Youth Congress) என்ற வடிவத்தை 1931 ஆம் ஆண்டிலே பெற்றது.

காங்கிரஸ் அமைப்பின் நோக்குகளையும், செயல் முனைப்புகளையும் விளக்கி ஹண்டி பேரின்பநாயகம் அவர்கள் டெய்லி நியூஸ் இதழில் எழுதிய கடிதக் கருத்துக்கள்,⁴ தென்-இலங்கையில் இருந்த புத்திசீவிகளினது தாராண்மைக் கருத்துக்களுக்கு ஒரு வகையிலே விசையூட்டுவதாகவும் அமைந்தன. அவற்றின் உள்ளடக்கம் வருமாறு.

- (அ) சமகாலப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இளைஞர் வலுவை ஒன்று திரட்டல்.
 (ஆ) சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பாண்பாட்டு துறைகளில் மாணவர்கள் ஈடுபடலாகாது என்ற தடையை நீக்கி நாட்டின் மேம்பாட்டுக்கு அவர்களாற் பங்களிப்புச் செய்ய முடியும் என்ற உணர்வை வலுப்படுத்தல்.
 (இ) ஒரு நிறுவன அமைப்பின் வழியாக இளைஞர்கள் ஒன்று கூடி தத்தமது உணர்வுகளையும், கருத்துக்களையும் பரிமாற்றம் செய்வதற்குரிய காலத்தின் தேவை கனிந்திருத்தல்.
 (ஈ) இன, மொழி, மத வேறுபாடின்றி அனைத்து இளைஞர்களையும் ஓர் இயக்க முழுங்கமைப்பின் கீழ் கொண்டு வருதல்.

இளைஞர் காங்கிரஸின் முதலாவது மாநாடு 1924 ஆம் ஆண்டு மாதம்? 29, 30, 31 ஆம் திகதிகளில் நடைபெற்றபொழுது, அங்கு வந்திருந்தோர் அனைவரும் தேசிய உடையில் வந்திருந்தனர் என்பதும், நிலத்திலே புற்பாயில் அமர்ந்திருந்தனர் என்பதும் தேசிய பாண்பாட்டுப் பரிமாணங்களுக்கு அவர்கள் வழங்கிய முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. மாநாட்டின் வரவேற்புரை தமிழ் மொழியில் நிகழ்த்தப்பட்டமை⁵ படித்தவர்களிடையே ஆங்கில உரையாடல் மேலோங்கிய அன்றைய காலகட்டத்திலே குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய ஒரு தேசியப் பண்பாக அமைந்தது.

முதலாவது மாநாட்டின் உரையரங்கில் தெரிந்து அமைக்கப்பட்ட இரண்டு விடயங்கள், இலங்கையின் நவீன கல்விக் கருத்தியலாக்கத்துடன் நேரடியான தொடர்புகள் கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த உரையரங்கின் இரண்டு விடயத் தலைப்புக்களும் வருமாறு.

- (1) தமிழ் இலக்கியத்தை மீட்டெடுத்து வளம்படுத்துவதற்கான தேவை.
- (2) பொதுமக்கள் கல்வி

தமிழ் இலக்கியத்தை மீட்டெடுத்து வளம்படுத்துவதற்கான தேவையை வலியுறுத்தி திரு.எஸ்.நடேசனும், திரு.நவநீத கிருஷ்ண பாரதி, திரு.ரி.என்.சுப்பையா, திரு.ஆர்.சி.சற்குணசிங்கம் திரு.வி.எஸ்.ராஜயனார் முதலியோர் உரையாற்றினர். பொதுமக்கள் கல்வியை வலியுறுத்தி திரு.எஸ்.ஜே.குணசேகரம், திரு.வி.முத்துக்குமாரு முதலியோர் உரையாற்றினர்.⁶

திரு.வி.முத்துக்குமாரு அவர்கள் தமது உரையில் முதலாளித்துவத்தின் சுரண்டற் பண்புகளையும், அரசியல் வலுவின் ஒடுக்குமுறைப் பண்புகளையும் விளக்கியமை அக்காலகட்டத்தில் வளர்ச்சியுற்ற முற்போக்கு நடவடிக்கைகளுக்குரிய பலமான கருத்தியலாக அமைந்தது.

மாநாட்டின் கல்வித் தீர்மானங்களுள் ஒன்றாக சிங்கள மாணவர்களுக்குத் தமிழ் மொழிப் பாடத்தையும், தமிழ் மாணவர்களுக்குச் சிங்கள மொழிப்பாடத்தையும் கற்பிக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தியமை கல்விச் செயல்முறை வாயிலாகக் கட்டியெழுப்ப முயன்ற தேசிய ஐக்கியம் தொடர்பான ஆதர்ஸ நோக்கைப் புலப்படுத்துகின்றது.

மாநாட்டின் கருத்துக்கள் தென் இலங்கையின் பிரதான இதழ்களிலே வெளிவந்து இலங்கையின் தென் பகுதியின் கருத்தாடல்களிலும் இடம் பெற்றமை குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடிய ஒரு புலமை சார் நிகழ்ச்சியாகும்.

பொதுவாக இலங்கையின் சூழலிலும், சிறப்பாக யாழ்ப்பாணச் சூழலிலும் இளைஞர் காங்கிரஸ் வலுவுள்ள ஒரு கல்வி இயக்கமாகத் தொழிற்பட்டு வந்தது. தேசிய இலக்கியங்கள், இசை, நடனம், கலைகள் முதலியவற்றுக்குப் புத்துயிரளித்தல், கல்வியை வலிமை மிக்க சமூகக் கருவியாக்குதல், கல்வி விரிவாக்கத்தை முன்னெடுத்தல், மாணவர்களை அரசியல் விழிப்புணர்வுள்ளவர்களாக மாற்றுதல், சமூகப் பிரச்சினைகள் தொடர்பான வாதங்களை நடத்துதல் முதலியவை இளைஞர் காங்கிரஸினால் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

1925 ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த இளைஞர் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் பி.டி.எஸ்.குலரத்னா அவர்கள் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டமையும், அதே மாநாட்டில் சுவாமி விபுலானந்தர் தேசிய மொழிகள் கல்விமொழிகளாக மலர வேண்டும் என்று உரையாற்றியமையும் இளைஞர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களிடத்து ஆழப்பதிந்திருந்த தேசிய உணர்வுகளைக் காட்டுகின்றன.⁷ 1927 ஆம் ஆண்டு மகாத்மா காந்தி யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகை தந்தமையும் அவருக்கு இளைஞர் காங்கிரஸ் அளித்த வரவேற்பும் காந்தியக் கருத்தியலுடன் அவர்கள் கொண்டிருந்த நெருங்கிய பிணைப்பைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. 1929 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண மாணவர் காங்கிரஸ் அகில இலங்கை இளைஞர் காங்கிரஸ் என்று நிலை மாற்றம் பெறவேண்டுமென உருவெடுத்த ஆதங்கம் அதன் தேசியத் தன்மை நோக்கிய வளர்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

அக்காலகட்டத்தில் டொனமூர் அரசியல் யாப்பு இலங்கைக்குத் தன்னாட்சி வழங்கும் சரியான திசையில் நகரவில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்திய இளைஞர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பலர் அதனைப் பகிஷ்கரிக்கும் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டமை அவர்களிடத்தே காணப்பெற்ற தீவிரத் தன்மையையும் புலப்படுத்துகின்றது. இந்நிகழ்ச்சியானது இனவாதப் போக்குடையது என்ற கருத்து தென் இலங்கையிலிருந்த அரசியல் வாதிகள்

சிலரால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டமை, தேசிய நோக்குக்கும், நடப்பியல் வாழ்வுக்குமிடையே யாழ்ப்பாணத்துப் புத்திசீவிகள் எதிர் நோக்கிய முரண்பாடாயிற்று.

1935 ஆம் ஆண்டு லங்கா சமசமாஜக் கட்சி நிறுவப்பட்டமையும், தென் இலங்கையின் இடதுசாரி உறுப்பினர்களாகிய என்.எம்.பெரேரா, பிலிப் குணவர்த்தனா, கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா, லெஸ்லி குணவர்த்தனா, எஸ்.ஏ.விக்ரமசிங்க, டபிள்யூ.தகநாயகர் இளைஞர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுடன் தொடர்புகளையும் கருத்துப் பரிமாற்றங்களையும் தொடர்ந்து ஏற்படுத்தியமையும் முக்கியமானவைகள். இந்நிகழ்ச்சியானது இளைஞர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கொண்டிருந்த தேசிய நோக்கை மீள வலியுறுத்துவதாயிற்று.

டொனமூர் அரசியல் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிரதிநிதித்துவ முறையும், முதலாளித்துவ தேர்தல் உபாயங்களும் தெற்கிலும், வடக்கிலும் ஏககாலத்தில் தூண்டப்பெற்ற தேர்தலை அடியொற்றிய இனத்துவ உணர்வுகளும், யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் மேற்கொண்டு எழுச்சி பெறுமுடியாத நிலையை உருவாக்கின. இந்நிலையில் யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் சிலர் தென் இலங்கையில் நிலை பேறு கொண்ட கட்சிகளில் சேர்ந்து உழைக்கத் தொடங்கினர்.

தேசிய வாதம் என்பது இந்நாட்டில் நிலவும் மொழிகள், மதங்கள், பண்பாடு முதலியவற்றின் தனித்துவங்களைப் பாதுகாத்தலோடும், வளர்த்தலோடும் இணைந்தது என்ற யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் முன்வைத்த கருத்தியலானது இன்றுவரை விசை கொண்ட ஒரு முன்மொழிவாக இருத்தலை நிராகரித்துவிட முடியாது.

II

இலங்கையில் நடைமுறையிலிருந்த கல்வியைத் திறனாய்வு செய்து அதனால் ஏற்பட்டுவரும் அநர்த்தங்களைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு இளைஞர் காங்கிரஸினுடைய நடவடிக்கைகள் தூண்டுதலளித்தன. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல, தென் இலங்கையிலும் கல்வி தொடர்பான அவர்களுடைய திறனாய்வுகள் எதிரொலித்தன. நடைமுறையிலிருந்த கல்விமுறைமை ஏகாதிபத்திய ஒழுங்குக்கு எத்துணை சாதகமாக இருந்ததென்பதையும், கல்வி மொழி மூலத்திலே காணப்பட்ட, ஆங்கிலம், சுயமொழி என்ற வேறுபாட்டின் தர அடிப்படையிலான இருமைத் தன்மைகளையும், ஆங்கிலக் கல்வி, உருவாக்கிய அந்நியமாதல் (Alienation) கோலங்களையும், இளைஞர் காங்கிரஸின் கல்விக் குரல்களுள் ஒருவராக விளங்கிய திரு.ஹன்டி பேரின்பநாயகம் தனது பேச்சுக்களாலும், எழுத்தாக்கங்களாலும் நன்கு தெளிவுபடுத்தினர்.⁸

இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இலவசக் கல்வித் திட்டத்திற்கு இலங்கையின் உயர்ந்தோர் குழாத்தினரிடமிருந்து பரவலான எதிர்ப்பு வெளிக்கிளம்பியது. உயர்ந்தோர் குழாத்தினரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய த ரைம்ஸ் ஒவ் சிலோன் (The Times of Ceylon)

இதழ், இலவசக் கல்விக்கு எதிரான ஓர் எதிர்ப்பியக்கத்தை எழுத்தாக்கங்கள் வாயிலாக நடத்தியது.⁹ கல்விவாயிலாக நலிந்தோர் மேலோங்கும் செயல்முறைக்கு எதிரான நடவடிக்கையாக அது அமைந்தது. வர்க்கநலன் காத்த உயர்ந்தோர் குழாத்தினர் இலவசக் கல்வியால் ஏற்படும் செலவைப் பற்றிக் கவலையடைந்தார்களேயன்றி, அதனால் ஈட்டப்படக்கூடிய நன்மைகளை விதந்துரைக்கவில்லை. இந்நிலையில் யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் இலவசக் கல்வித்திட்டத்தின் பரந்துபட்ட நன்மைகளை தென் இலங்கையின் ஆசிரியர் சங்கக் கூட்டங்களிலே வலியுறுத்தியதுடன், ஆங்கில இதழ்களிலே எழுதியும் வந்தனர்.

ஆரம்பம், இடைநிலை ஆகியவற்றில் இலவசக்கல்வி ஏற்படுத்தும் விரிவானது, உயர்கல்வியின் கேள்வியை விரிவடையச் செய்யும் என்பதும் இளைஞர் காங்கிரஸ் வெளிப்படுத்தியதுடன், யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் வேண்டும் என்ற கருத்தையும் திரு.ஹண்டி பேரின்பநாயகம் வெளிப்படுத்தினார்.¹⁰

‘Universities providing courses in Arts, Law, Pure Science, the Social Science like Economics and Politics, Psychology, Technology, i.e. centres of learning equipped for educating the youth of a modern nation, must come into existence in many provincial centres.’

இளைஞர் காங்கிரஸ் எடுத்துக்கொண்ட கல்வி தொடர்பான கருத்தியல் இலங்கையின் கல்வியில் சமத்துவம் (Equality), சமகணிப்பு (Equity) ஆகியவற்றை வலியுறுத்துவதாக அமைந்தது. சமத்துவம் என்பது கல்விசார் சந்தர்ப்பங்களில் சமத்துவம் வழங்கலுடன் (Equal availability of opportunities) தொடர்புடையதாக வலியுறுத்தப்பட்டது. அதாவது மொழி, மத, இன, சாதிய, பாலியல் வேறுபாடுகளின்றி அனைவருக்கும் சமத்துவமான கல்விசார் சந்தர்ப்பங்களை வழங்குதல் வேண்டும் என்பதை இளைஞர் காங்கிரஸ் தெளிவுபடுத்தியதுடன், தமது தொடர்பாடல்களில் இக்கருத்தை அதன் உறுப்பினர்கள் ஆழ்ந்து வலியுறுத்தியும் வந்தனர்.

கல்வியிற் சமகணிப்பு என்பது பாரபட்சம் (Impartiality) காட்டாமையாகும். இளைஞர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கடமை புரிந்த கல்லூரிகளாகிய யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரி, பரமேஸ்வராக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி, வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி முதலியவற்றிலே சாதிய வேறுபாடு காண்பிக்கப்படாது சகல மாணவர்களுக்கும் சம கணிப்பு வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு பண்பாகும்.

திரு.பி.நாகலிங்கம் (பின் நாளில் முதவை உறுப்பினர்) திரு.சி.தர்மகுலசிங்கம், திரு.எஸ் சிற்றம்பலம், திரு.கே.சச்சிதானந்தன், திரு.பி.துரைசிங்கம் முதலியோர் இடதுசாரிப் போக்குடையோராயிருந்து கல்வியில் சமத்துவம், சமகணிப்பு முதலியவற்றை வலியுறுத்தினர். கலாநிதி என்.எம்.பெரேரா, திரு.பிலிப் குணவர்த்தனா, கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா முதலியோர்

யாழ்ப்பாணத்துக்கு தொடர்ந்து வருவோராயிருந்ததுடன், இளைஞர் காங்கிரஸ் அமைப்புடன் பொதுவுடைமைக் கல்வி தொடர்பான நெருங்கிய தொடர்புகளும் வைத்திருந்தனர்.¹¹

சமத்துவம், சமகணிப்பு முதலியவற்றை ஏற்படுத்துவதில் நடைமுறை வலுக்குன்றிய கருத்தாக காந்தியம் இருந்தமையால், காந்தியக் கருத்தியலை நம்பிய தலைவர்கள் பின்னர் மார்க்ஸியக் கருத்தியலை வலியுறுத்த வேண்டிய நிலைக்கு உட்பட்டமை யாழ்ப்பாணத்திலே காணப்பட்ட இயக்க நிகழ்ச்சியாகும்.¹² ஆனாலும் திரு.கு.நேசையா, திரு.என்.சபாரத்தினம் போன்றோர் கல்விச் செயற்பாடுகளில் காந்தியக் கருத்தியலைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தனர்.¹³ காந்தியக் கல்விக் கருத்தியலிலே வலியுறுத்தப்பட்ட பயன்கொள்நோக்கு (Utilitarian aim), ஆளுமையின் ஒத்திசைவு கொண்ட வளர்ச்சி (Harmonious development), குணநல மேம்பாடு (Character building), நற்பிரசைகளுக்கான பயிற்சி (Training for citizenship) முதலானவற்றை திருவாளர்கள் ஐ.பி.துரைரத்தினம், ஹண்டி பேரின்பநாயகம், கு.நேசையா முதலியோர் தொடர்ந்து மீள வலியுறுத்தினர்.

கல்வி மேம்பாட்டில் கலைத்திட்ட ஆக்கத்தின் முக்கியத்துவமும் யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸினால் உணரப்பட்டது. கலைத்திட்டம் என்பது கல்வி ஓடும் பாதையைக் குறித்தது. குறித்த நோக்கங்களை மாணவர்கள் அடையும் வண்ணம் அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய உடல் உள மனவெழுச்சி அனுபவங்கள் கலைத்திட்டத்திலே உள்ளடக்கப்படுகின்றன. பள்ளிக்கூடம் என்ற ஒழுங்கமைப்பினுள்ளே மாணவர்கள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய அனைத்து அனுபவங்களின் தொகுதியாக அது அமையும்.

ஆங்கிலக் கல்வி முறையின் கலைத்திட்ட ஒழுங்கமைப்பை இளைஞர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் தீவிரமான விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்தினர். நடைமுறை வாழ்க்கை முறையோடும், தேசியப் பண்புகளுடனும் அது இணங்கிச் செல்லாதிருந்த இயல்புகளை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். அக்காலத்தில் தனியார் முகாமைத்துவத்தின் கீழ் இருந்த கல்லூரிகளிலே சமநிலைக் கலைத்திட்டப் பண்பு, செயன்முறைக் கலைத்திட்டப் பண்பு முதலாம் கலைத்திட்ட வடிவங்களை உருவாக்குவதற்கு இளைஞர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களது கருத்தியல் துணை செய்தது. கணிதம், தாய் மொழி, ஆங்கிலம், புவியியல், குடியியல், விஞ்ஞானம், வரலாறு முதலாம் பாடங்களுடன், இசை, சித்திரம் முதலாம் அழகியற் பாடங்களும், மரவேலை, பன்னவேலை, நெசவு வேலை முதலாம் தொழில் முறைப்பாடங்களும், உடற்கல்வியும், யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளிலே அறிமுகம் செய்யப்பட்டு சமநிலைக் கலைத்திட்டப் பண்புகளுக்கு வலுவூட்டப்பட்டது. விளையாட்டு, நூலகம், ஆய்வுகூடம், தொழிற் கூடம், மன்றங்கள் முதலாம் செயற்பாடுகளுள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு செழுமை கொண்ட கலைத்திட்டம் (Enriched curriculum) விருத்தியாக்கப்பட்டது.

அக்காலத்தில் அரசாங்கத்தினால் நிகழ்த்தப்பட்ட குறைகண்டுபிடிக்கும் புலனாய்வு வகையான கலைத்திட்ட மேற்பார்வைக்கு (Inspection) எதிரான குரல், இளைஞர் காங்கிரஸ்

உறுப்பினர்களாற் பலமாக எழுப்பப்பட்டது. ஹண்டிப் பேரின்பநாயகம் அவர்கள் தமது பேச்சுக்களிலும், எழுத்துக்களிலும் இந்த எதிர்ப்புக்குரலை வெளிப்படுத்தினார்.¹⁴ மேற்பார்வை என்பது ஆசிரியருக்கும் பள்ளிக்கூடத்துக்கும் ஆக்கமும் புத்தாக்கமும் தருவதாக இருத்தல் வேண்டுமென வலியுறுத்தினார்.

III

தொகுப்பு

தொகுத்து நோக்கும் பொழுது கல்வி தொடர்பான சீரிய வழியமைத்தல் (Path finding), செயற்றொகுதி அமைப்பு உருவாக்கல் (System building), கோட்பாடுகளையும் நடைமுறைகளையும் இணைத்தல், விடுதலை உணர்வுகளுடன் கல்வியை இணைத்தல், வாழ்க்கைத்தர மேம்பாட்டுடன் கல்விச் செயல்முறையை ஒன்றிணைத்தல், சிறப்பார்ந்த தேவைகளை உள்ளடக்கிய கல்விச் செயல்முறை, பெண்கல்வி விரிவாக்கம், வளர்ந்தோருக்குரிய முறைசாராக் கல்வி முதலியவை இளைஞர் காங்கிரஸின் கல்விக் கருத்தியலின் உள்ளடக்கமாக அமைந்தன. கல்விக் கருத்தியலில் அறிந்த உண்மைக்கும் அறியா உண்மைக்கும் (Unknown Truth) இடையிலே காணப்பட்ட இடைவெளியை யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் வெளிப்படுத்தியது.

இன்று விதந்து பேசப்படுகின்ற, பள்ளிக்கூடத்தை வலுவுடையதாக்கும் நடவடிக்கைகள், பள்ளிக்கூடத்தை நிலைக்களனாகக் கொண்ட முகாமைத்துவம் (School based management), ஆசிரிய வாண்மை மேம்பாடு, மாணவரின் அனைத்து ஆளுமைக் கூறுகளையும் வளர்க்கும் பன்முகமான நடவடிக்கைகள் முதலாம் எண்ணக்கருக்கள் இன்றைக்கு ஏழு பதின்மங்களுக்கு முன்னரே யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸினால் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளமையை அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

- ¹ 'Mahatma Gandhi in prison is more dangerous than Mahatma Gandhi out of prison' Jaffna College Miscellany, 1920 - 1923.
- ² Santasilan Kadirgamar, The Jaffna Youth Congress, Handy Perinpanayagam - A Memorial Volume, 1980, pp.4-5.
- ³ Ceylon Patriot, 5.11.1924.
- ⁴ Ceylon Daily News, 2.12.1924.
- ⁵ Hindu Organ 5.1.1925.
- ⁶ Santasilan Kadirgamar, Op.Cit, p.12
- ⁷ Hindu Organ, 27.4.1925
- ⁸ Handy perinbanayagam, A Memorial Volume, Part II.
- ⁹ Ibid, p.84
- ¹⁰ Ibid, p.143
- ¹¹ Santasilan Kadirgamar, Op.cit, p.103
- ¹² M.C. The Fighter for Social Emancipation, Vishalapathipagam, Toronto, 1999, p.20.
- ¹³ N.Sabaratham, National Education - Its Concept and Content, Jaffna. 1961.
- ¹⁴ Magazine of Kokuvil Hindu College, 1954, p.4

1. முன்னுரை:

ஈழத்துத் தமிழறிஞர்களில், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை (இனி, சி.வை.தா.) சிறப்பாகப் பேசப்படுபவர். குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர்கள் வரலாற்றில், சி.வை.தா. நுனித்து ஆராயப்படவேண்டியவர். இவரது வாழ்க்கைக் காலம் 1832 - 1900 ஆகும். இக்கால கட்டத்திலேதான், ஆறுமுகநாவலரும் (1822 - 1879) வாழ்ந்தார். 19ஆம் நூற்றாண்டில் சமகாலத்திலே வாழ்ந்த இவ்விருவரது வரலாறும் வாழ்வியலும், பலநிலைகளில் ஒற்றுமையுடையனவாயுள்ளன. இருவரும், தமது வாழ்க்கைச் சூழலால் வாழ்க்கையின் போக்கை மாற்றிக் கொண்டவர்கள். நாவலரைப்பற்றிய குறிப்பு ஒன்று அக்காலச் சூழலை ஆராயத் தூண்டுகிறது.

“சென்ற நூற்றாண்டிலே யாழ்ப்பாணத்தில் இரண்டு பெரியவர்கள் இருந்தார்கள். ஒருவர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர். மற்றவர் கனம் பார்சிவல் பாதிரியார். நாவலருடைய நோக்கம் சைவ சமயத்தை வளர்ப்பது. பாதிரியாரின் நோக்கம் கிறிஸ்தவ சமயத்தை வளர்ப்பது. நாவலர் போலிச் சைவர்களால் மிகு கஷ்டப்பட்டார். அங்ஙனமே பாதிரியாரும் போலிக் கிறிஸ்தவர்களால் மிகு கஷ்டப்பட்டார். நாவலருடைய நோக்கமும் பாதிரியாருடைய நோக்கமும் ஒன்றற்கொன்று நேர் விரோதமானவைகளாய்த் தோற்றலாம். ஆனால் அவ்விருவரும் உண்மைச் சமயிகள். அதனால் ஒருவரோடொருவர் மோதிக் கொள்ளவில்லை. மன ஒருமைப்பாடுடையவர்களாய், அத்தியந்த நண்பர்களாய் அவ்விருவரும் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.”¹

கிறிஸ்தவ சமயம் யாழ்ப்பாணத்திலே பரவியபோது நாவலர் அதைத் தடுத்துச் சைவ சமயத்தை நிலைநாட்டப் பாடுபட்டார். நாவலருடைய இப்பணி பலரையும் கவர்ந்தது. அவ்வாறு கவர்ப்பட்டவர்களில் சி.வை.தா.வும் ஒருவராவார். இவரது வாழ்வியலை ஆராயும்போது இப்பண்பினைக் காணமுடிகிறது. நாவலர் அடியொற்றி நாவலர் செய்த பணிகளையே சி.வை.தா.வும் மேற்கொண்டுள்ளார். எனினும் நாவலரைவிடச் சி.வை.தா. சில நிலைகளில் தனித்துவமுடையவராய் விளங்கினார். இவருடைய தனித்துவம் இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் சிறப்பிக்கப்படவில்லை. இவர் இறந்து பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்பே அச்சிறப்புநிலை பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அந்த ஆய்வுகளிலும் சி.வை.தா.வைப்பற்றிய தெளிவு முன் வைக்கப்படவில்லை. சி.வை.தா.வின் சிறப்புச் சமயமும் வாழ்வியல் சமயமும் வேறுபட்டமையால் அவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு மாற்றமடைந்தது. இதுபற்றிய கருத்துக்களைத் தெளிவாக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். அதன் மூலமாகச் சி.வை.தா. வை எதிர்காலத்தவர்க்கு அறிமுகம் செய்துவைப்பதே இக்கட்டுரையின் பயனாக அமையும்.

2. சி.வை.தா. வின் வாழ்வியலும் சமயமும்:

நாவலரைப் போல சி.வை.தா. வும் யாழ்ப்பாணத்திலே வேற்றுச் சமயமான கிறிஸ்தவ சமயம் பரவுகின்ற காலத்திலே பிறந்தவர். நாவலர் பிறக்கும் போதே சைவராகப் பிறந்தார். நாவலரது பெற்றோர்களாகிய கந்தப்பிள்ளையும் சிவகாமி அம்மையும் சைவராக இருந்தமையால் நாவலர் பிறப்புச் சமயம் சைவமாக இருந்தது. வாழ்வுச் சமயமும் அதுவே. சி.வை.தா.வின் பெற்றோர்களது நிலை வேறுபட்டது. சி.வை.தா. வின் தந்தை வைரவநாதர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற் சிறுப்பிட்டிக் குருநாதர் அவர்களின் புதல்வராவார். குருநாதர் அவர்களின் குடும்பம் சைவக் குடும்பமாக இருந்தபோதும் அதிலே வந்து பிறந்த வைரவநாதர் அவர்கள் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிலே கல்வி பயின்றபோது கிறிஸ்தவராக சமயம் மாறினார். இதுபற்றிய மேலதிக விளக்கத்தைப் பின்வரும் செய்தி காட்டுகிறது.

“ வைரவநாதர் அவர்கள் வட்டுக்கோட்டை செமினரியிலே பயின்ற போது 1825ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 20ஆம் திகதி கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவினார். அமெரிக்க இந்தியரிடையே கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்ப முற்பட்டு பிரபல்பம் அடைந்த சைரஸ் கிங்ஸ்பரி பாதிரியாரின் பெயர் வைரவநாதர் அவர்களுக்கு வழங்கப் பெற்றது. சைரஸ் கிங்ஸ்பரி வைரவநாதர் அவர்கள் பண்டைத்தரிப்பில் இருந்து அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியராக உயர்ந்து ஓய்வுபெற்று, வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் கணிதப் பேராசிரியராகத் திகழ்ந்தவரும் தமது புத்திரருமாகிய எட்வேட் அப்புக்குட்டி கிங்ஸ்பரி அவர்களுடன் வாழ்ந்து மறைந்தவர். கிங்ஸ்பரி அமெரிக்க மிஷன் பிரசங்கியாகவும் பணிபுரிந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது மனைவியார் பெருந்தேவியார் உடுவில் மகளிர் காலாசாலையிற் பயின்றபோது 1830ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 20ஆம் திகதி கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவினார். இவர் மேரி டேற்றன் (Mary Dayton) என்னும் கிறிஸ்தவப் பெயரைப் பெற்றார். இவர்களிருவரையும் தம்பதிகளாக்கிய பெருமை அமெரிக்கன் மிஷனைச் சார்ந்தவர்களுக்குண்டு. 1832ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர்களுடைய மூத்த புதல்வர் சாள்ஸ் வின்ஸ்லோ தாமோதரம் என்பவருக்கு 1833ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 24ம் திகதி ஞானஸ்நானம் அளிக்கப்பெற்றது.”²

இச்செய்தி சி.வை.தா. வின் பிறப்புச்சமய நிலையைத் தெளிவாக விளக்கி நிற்கிறது. அக்காலத்தில் உயர்கல்வி பெறுவதற்கு கிறிஸ்தவராக மாற வேண்டியிருந்துள்ளது. வைரவநாதரின் மதமாற்றம் இதற்குச் சான்றாயுள்ளது. அவர் சைவ சமயத்தை விட்டு கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவுவதற்கு வேறு எந்தக் காரணமும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. வட்டுக்கோட்டை செமினரியிலே சேர்ந்து கல்வி கற்பதற்கு வேண்டப்பட்ட அடிப்படைத் தகைமைகளை செமினரி அறிக்கை (1841) பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது.³

1. புதிய ஏற்பாட்டை ஆங்கிலத்தில் விளக்கத்துடன் வாசிக்கக்கூடிய ஆற்றல்.
2. 'முதற் பாடங்கள்' என்ற நூல்களில் நடாத்தப்படும் பரீட்சையிற் சித்தி.
3. ஆங்கிலத்தில் கரும்பலகையிலாவது தெளிவாக எழுதக்கூடிய திறமை.
4. பேனாத்தடியால் நன்றாக எழுதக்கூடிய ஆற்றல்.
5. புதிய ஏற்பாட்டைத் தமிழில் சிரமமின்றியும் விளக்கமாகவும் வாசிக்கும் திறன்.
6. பின்வரும் நூல்களில் நல்லறிவு - ஞானப்பால், ஞானதீபிகை, வேதப்பொழிப்பு.
7. தமிழ்க்கணித வாய்பாட்டை அல்லது ஆங்கில கணித வாய்பாட்டின் அடிப்படை விதிகளை அறிந்திருத்தல்.
8. பின்வரும் நூல்களில் நல்லறிவு - ஓளையையார் முதுமொழி, இலக்கணச் சுருக்கம், உரிச்சொல் நிகண்டு.

மேற்படி தகைமைகளை நோக்கும் போது வைரவநாதபிள்ளை செமினரியில் சேரும் போது கிறிஸ்தவராக மாறவேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை யென்பது புலனாகிறது. ஆனால் அவர் 1825ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்தவராக மதம் மாறியுள்ளார். அந்த மதமாற்றமே சி.வை.தா. வைக் கிறிஸ்தவராகப் பிறப்பித்தது. எனினும் சி.வை.தா. கிறிஸ்தவரல்லர் எனக் கருத்துத் தெரிவிப்போரும் உளர்.⁴ இக் கருத்துக்கள் சி.வை.தா. கிறிஸ்தவராகப் பிறக்கவில்லை எனக் கூறுவதாக இல்லை. சபாபதிநாவலர் போன்ற சைவ அறிஞர்கள் சி.வை.தா. வைப்பற்றி இழித்துரைப்பதற்கும் சி.வை.தா. வின் பிறப்புச் சமயமே காரணமாயிருந்தது. தமது நாட்டவரால் இழித்துரைக்கப்படும் நிலையில் சி.வை.தா. வும் தமது பிறப்புச் சமயம் பற்றிய மீளாய்வை மேற்கொண்டார். தமது தாயும் தந்தையும் சைவ சமயத்தைவிட்டு கிறிஸ்தவ சமயத்தவராக மாறியதை எண்ணிப்பார்த்தார். சமூகத்திலே பொருள் தேட்டம், தொழில் வாய்ப்பு, ஆங்கில மரபான கல்வி என்பவற்றிற்காகத் தமது சமயத்தைத் துறந்த பெற்றோரின் செயலை அவர் எண்ணிப் பார்த்தார். தன் சமயத்தைச் சைவமெனத் துணிந்து சைவரானார். சி.வை.தா. வின் முடிவுக்கு நாவலர் பணியும் காரணமாயிற்று. நாவலரது சமயப்பணி யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் மத மாற்றத்தைத் தடுத்தது. நாவலரின் ஆளுமை பார்சிவல் துரையையே அடிபணிய வைத்தமையைப் பின்வரும் செய்தி காட்டுகிறது.

“ பார்சிவல் துரைக்குப் பண்டிதராகும்போது நாவலர் தாம் ஒரு காலத்தும் விபூதியை அழிக்கமாட்டாரென்றும் உத்தூளணம், திரிபுண்டரம் ஆகிய இருவகையாலும் விபூதி தரித்துக்கொண்டு தான் வருவாரென்றும், தாம் கிறிஸ்தவமத கண்டனம் செய்வதைப்பற்றிக் குறை சொல்லக் கூடாதென்றும் இவை முதலாகிய நிபந்தனையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டார். பார்சிவல் துரையும் தமக்குக் கீழேயுள்ள கிறிஸ்தவர் பலர் பஞ்சாட்சர (சம்பளம்)க் கிறிஸ்தவர்களென்றும் சைவருள்ளும் இவர் ஒருவரே சரியானவரென்றும் நிச்சயமாக அறிந்து கொண்டபடியாலும் தமக்கு நாவலர் போன்ற வேறுபண்டிதர் அகப்படாமையாலும் அவருடைய கேள்விகளுக்கு எல்லாம் உடன்பட்டார்.”⁵

நாவலர் பாதிரிமாரின் போதனைகளால் மனம் திரிந்து கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கு மாற விரும்பிய சைவர்களை மனந் தெளிவித்து கிறிஸ்தவராவதிலிருந்து தடுத்துள்ளார். மு.தில்லைநாதபிள்ளை, க.சின்னப்பிள்ளையென்னும் இருவர் பாதிரிமாருக்கு மதம் மாறுவதாக வாக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் பின்னர் நாவலர் அறிவுரையால் மத மாற்றத்தைக் கைவிட்டவர்கள். நாவலரது ஆற்றல், அறிவுத்திறன், சமய நம்பிக்கை என்பன சி.வை.தா.வின் மனத்திலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. தன் பிறப்புச் சமயம் தமது வாழ்வுக்கு ஒவ்வாதது என முடிவு செய்து சைவ சமயத்தைத் தழுவினார்.

“ஆரம்பத்தில் கிறிஸ்தவ மதத்தை மேற்கொண்டிருந்த பிள்ளையவர்கள் பின்னர் சைவத்தை நாடி இறுகிய பக்தியுடையவராகத் தமது அந்திம காலம் வரையும் சிவ பூசை மேற்கொண்டதும் நாவலர் பெருமான் போதனையால் என்பது உணரப்படும்.”⁶

என்னும் கூற்றும் இதனை உணர்த்தி நிற்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் அக்காலச் சூழலில் கிறிஸ்தவப் பாதிர்களால் பரப்பப்பட்ட கிறிஸ்தவ சமயத்தை பலர் தழுவினதால் அவர்கள் சந்ததியாரும் அறிவு பூர்வமாக அன்றி பிறப்பு நிலையால் கிறிஸ்தவராக நேரிட்டது. இதனால் கிறிஸ்தவ சமயம் வேகமாகப் பரவலாயிற்று. அக்காலத்தில் நாவலரது பிரசங்கங்களும் கட்டுரைகளும் கண்டனங்களும் கல்வியறிவற்று சைவசமயத்தவரை கிறிஸ்தவ மதத்தில் சேராமல் தடுத்தன. இச்சூழல் சி.வை.தா. வையும் மதம் மாறச் செய்தது. சி.வை.தா. கிறிஸ்தவ மத நம்பிக்கையைத் தனது அறிவு நிலையால் தெளிந்து கைவிட்டார். இதனை,

“மனுவினைச் சிறப்பிப்பது யுக்தி. யுக்திக்காதாரம் பிரமானுனாபவம் முதலியன. இத்தன்மைப் பிரமானுனாபவங்களிடையே எச்சமயம் மெய்ச் சமயமென்று ஒரு மனுஷன் காண்கிறானோ அச்சமயத்திற் புகுதலேயவற்றுத் தகும். அதுவே கடமை. அவ்வாறு மெய்யெனக் கண்ட சமயத்திற் புகானேல் அவன் மனுஷனல்லன்.”⁷

என்னும் சி.வை.தா. வின் கூற்று தனது சமயம் எது என்பதை அறிவு நிலைகொண்டு முடிவுசெய்ய வேண்டியது ஒவ்வொருவரதும் கடமை யென்பதையும் சுட்டி நிற்கின்றது. பிறருடைய போதனையால் தனக்குரிய மதத்தைத் தேர்வு செய்வதை சி.வை.தா. விரும்பவில்லை. ஏறக்குறைய 20 ஆண்டுகளாக நன்கு எண்ணிப் பார்த்து தன் சமயம் சைவ சமயமே என முடிவு செய்தார். இதனை அவர் வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“உண்மையைக் கடைப்பிடித்துய்தல் வேண்டுமென்ற பேரவாவால் ஏறக்குறைய 20 வருஷமாக ஒரு பட்சத் துணிவு சிறிதுமில்லாது சைவ, வேதாந்த, சித்தாந்த, ஸ்மார்த்த, பௌத்த, அருகாதி, இந்து சமயங்களையும், கிரேக்க, லத்தீரிய, ரோமானிய, புரொத்தெஸ்தான கிறிஸ்தவ சமயங்களையும் அடியேன் ஆராய்ந்து சைவமே இவற்றுள் எல்லாம் சிறந்ததெனக் கொண்டனன்.”⁸

சி.வை.தா.வின் இத்தகைய பண்பு சமயம் பரப்பும் பணியிலீடுபட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சற்று இடைஞ்சலாக இருந்தது. அதனால் ‘சமய ஆராய்ச்சியும் நேர்மையும்’ என்னும் துண்டுப் பிரசுரத்தில் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் (1875-1947) வருணசிந்தாமணி யென்னும் பகுதியில்,

“ தமது பெயருக்கு சி.வை. அல்லது C.W. என்பதற்குப் பொருளென்னை எனச் சைவன் வினவில் சிற்றூர் வைரவநாதபிள்ளையென்றும் ஆங்கிலேயர் வினவில் Charles Winslow என்றும் முன்னவருக்குத் தாம் சைவராகவும் பின்னவருக்குத் தாம் கிறிஸ்தவராகவும் கூறுவார்.”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். சைவருள் மிக மேலானவர்களாகக் கணிக்கப்படுவோரிடத்தும் நேர்மைக் குறைவு அதிகமாய் உண்டென்பதற்கு இலக்கியமாகவே இதை எடுத்துச் சொல்கின்றோம் என விளக்கமும் தந்துள்ளார். ஞானப்பிரகாசர் 1875ஆம் ஆண்டிலே பிறந்து வைத்திலிங்கம்பிள்ளை என்னும் நாமம் புண்டு 1878ல் கத்தோலிக்க மதத்தவராக மாற்றப்பட்டு ஞானப்பிரகாசர் எனப் பெயர் பெற்றார். அவர் இவ்வாறு சி.வை.தா. வைப் பற்றிக் கூறுவதற்கு முக்கிய காரணம், சி.வை.தா. கிறிஸ்தவ சமயத்தைக் கைவிட்டமை பற்றிய தெளிவின்மையே எனலாம். சமயம் என்பது வாழ்வியலாக அன்றி கருத்து நிலையாகவே கிறிஸ்தவர்களால் பேணப்பட்டது. ஒருவரின் பெயரிலே அவருடைய சமயம் தங்கியிருக்கும் நிலை கிறிஸ்தவ சமயத்தில் ஒரு முக்கியமான அம்சமாக இருந்தது. கிறிஸ்தவர்களாக மாறிய சைவர் தமக்கு ஒரு கிறிஸ்தவப் பெயரையும் பெற்றனர். அதனால் அவர்களுடைய முன்னைய பெயர் சைவப் பெயரெனக் கருதப்பட்டது. புதிய கிறிஸ்தவப் பெயரை அவர் பயன்படுத்தினால் தான் தன்னை ஒரு கிறிஸ்தவரென இனங்காட்டிக் கொள்ளவும் முடிந்தது. இன்னும் ஒருவர் பெயரை இன்னொருவர் வினவும் போது கிறிஸ்தவப் பெயரையோ அல்லது தமிழ்ப் பெயரையோ சொல்ல வேண்டும் என்பதிலும் இடைஞ்சல் இருந்தது. கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவினவர் கிறிஸ்தவப் பெயரைப் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவையும் இருந்தது. சமயப்பதிவுப்பெயர் என்ற நிலையில் பலர் கிறிஸ்தவப் பெயரைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கிய போது தமிழ்ப்பெயர்கள் வழக்கொழியும் நிலையும் ஏற்பட்டது. சி.வை.தா.வைப் பொறுத்தவரையில் வாழ்க்கைச் சமயத்தைச் சைவமெனக் கொண்டபோது கிறிஸ்தவப் பெயரை முற்றுமாகப் பயன்படுத்தாமல் விட்டுவிட முடிந்தது.

2:1 சி.வை.தா.வின் வாழ்க்கைச் சமயம்:

சி.வை.தா.வைப் பொறுத்தவரையில் கல்விக்காக கிறிஸ்தவ சமயத்தைச் சேரவேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை. பிறக்கும் போதே கிறிஸ்தவராகப் பிறந்தமையால் இந்த வாய்ப்பு அவருக்கு இருந்தது. ஆனால் சி.வை.தா. கிறிஸ்தவ சமயத்தைக் கைவிட்டமை அவர் வாழ்க்கையிலே பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. தாய் தந்தையரால் சைவ சமயத்தைக் கைவிட்டுச் சிறந்த வாழ்க்கைச் சமயமெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்த புதிய சமயமான கிறிஸ்தவத்தைச் சி.வை.தா. விட்டுவிடல்கினார். இது ஒரு மரபு மீறிய செயலாகக் கிறிஸ்தவர்களால் கருதப்பட்டது. 25 ஆண்டுகள் வரை கடைப்பிடித்த சமயத்தைச் சி.வை.தா. வெறுத்து ஒதுக்குவதற்கு அவருடைய கிறிஸ்தவச் சூழலே காரணமாயிருந்தது. ஏறக்குறைய அக்காலத்தில் 1857ல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் முதல்முதல் நடத்திய B.A. பரீட்சையில் சித்தியடைந்த இருவர் செமினரியின் பழைய மாணவர்களாவர். ஒருவர் சி.வை.தா.; மற்றவர் கறல் விசுவநாதபிள்ளை. இச்சந்தர்ப்பத்தில் சி.வை.தா.வின் மத மாற்றத்திற்கு உயர்கல்விப் புலமையும் துணைசெய்ததை

அனுமானிக்க முடிகின்றது. செமினரியின் தலைசிறந்த மாணவர்களில் ஒருவராகச் சி.வை.தா. பிற்காலத்தில் மதிக்கப்படுவதற்கு இப்பல்கலைக்கழகப் பட்டமும் ஒரு காரணமாயிருந்தது. ஆனால் சி.வை.தா. தன்னுடைய சமயத்தை மாற்றிக் கொண்டமைக்கு நாவலரது தமிழ்ப் பணியும் முக்கிய காரணமாயிருந்துள்ளது. நாவலர் சைவமும் தமிழும் தமது இரண்டு கண்களெனக் கொண்டு பணியாற்றியவர். கல்விப் புலமையால் தமிழ்ப் பணியிலே ஆர்வம் கொண்ட சி.வை.தா. நாவலரைப் போல தமிழ்ப் பணி செய்ய விரும்பினார். அக்காலத்தில் புதிதாக அறிமுகமாகிய ஆங்கிலமொழி, கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்பும் சிறந்த ஊடகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. தமிழ் மக்களின் தமிழ் மொழியறிவு ஆங்கில மொழியின் செல்வாக்கால் குறைவுபடத் தொடங்கிற்று. மரபான தமிழ்க் கல்வி அதுவரையில் ஏட்டுச் சுவடிகள் கொண்டு பயிற்றப்பட்டது. ஏட்டுச் சுவடிகள் எல்லோருடைய கையிலும் இல்லாததால் பயிற்றுதல் நிலையிலும் இடர்கள் ஏற்பட்டன. கிறிஸ்தவப் பாதிரிமாரின் அச்சகப் பணியால் பல ஆங்கில நூல்கள் வெளிவந்தன. புதிய பாடநூல்கள் கல்விப் பயிற்சிக்குக் கட்டப்பட்டன. இந்நிலையில் தமிழ் நூற் கல்வியை ஆறுமுகநாவலர் புனரமைப்புச் செய்ய முற்பட்டார். பயிற்சி நிலைக்கேற்ற நூல்களை ஆக்கினார். பாதிரிமார்களும் தமிழ் மொழியின் வளத்தை நன்குணர்ந்து தமிழ் மக்களுக்கு ஆங்கில மொழிக்கல்வியிலே ஷோகம் ஏற்படப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இந்த முயற்சிகள் தமிழ் மொழியை மக்கள் கைவிடும் நிலைக்கு அழைத்துச் செல்வனவாக இருந்ததை சி.வை.தா. நன்குணர்ந்தார். தமிழ் மொழியறிவு பேணப்படப் பழந்தமிழ் நூல்களை ஏட்டுவடிவிலிருந்து அச்ச வாகனம் ஏற்றவேண்டும் எனத் துணிந்தார். மேலைத் தேசக் கல்வி முறைக்கு முற்றிலும் வேறுபட்டிருந்த ஒரு பயில் நிலையைத் தமிழ் மொழிக்கு ஏற்படுத்தத் திட்டமிட்டார். தமிழ் மொழி இலக்கண, இலக்கியங்களை உலகறியச் செய்ய இதுவே நல்ல சமயம் என எண்ணித் தொழிற்படலாயினார். மேலை நாட்டிலிருந்து சமயம் பரப்புவதற்காக வந்த பாதிரிமார் தமிழ் நூல்களின் மூலமாக அதன் பழமையையும் வளத்தையும் அறியச் செய்ய வேண்டுமென எண்ணிப் பணியாற்றத் தொடங்கினார்.

இத்தகைய பணியைச் செய்வதற்குத் தன்னுடைய பிறப்புச் சமயம் இடையூறாக இருக்கும் என்பதை நன்கு எண்ணித் துணிந்து கிறிஸ்தவ சமயத்தைக் கைவிட்டு சைவ சமயத்தைத் தனது வாழ்க்கைச் சமயம் ஆக்கினார். தமிழ் மொழியால் அறியப்பட்ட சைவ சமயத்தை ஆங்கிலக் கல்வியால் கைவிட்ட பெற்றோரின் செயற்பாடு சி.வை.தா. உள்ளத்திலே ஏற்படுத்தியிருந்த சிந்தனையினை தெளிவே அவர் சைவத்தைச் சாரத் துணை நின்று. தன்னுடைய சமயமாற்றம் தன்னுடைய தலைமுறைகளிலும் செறியும் என நம்பினார். ஆனால் சி.வை.தா.வின் புதல்வர் கிறிஸ்தவராக மாறியது சி.வை.தா.வுக்கு மிகுந்த கவலை தரும் செயலாக இருந்தது. 1893ஆம் ஆண்டு சி.தா.அழகசுந்தரம் கிறிஸ்தவராக மாறிய போது சைவ சமயத்தில் தமக்குத் திருப்தி இல்லையென்றும் அதன் காரணமாகத் தாம் கிறிஸ்தவ மதத்தில் சேர நிச்சயித்திருப்பதாகவும் கடித மூலம் தந்தைக்கு அறிவித்துவிட்டுத் தந்தையை விட்டகன்றார். இதனால் தந்தை - மகன் தொடர்பு அருகியது. சி.வை.தா தனது மகன் சமயம் மாறியதை ஏற்றுக்கொள்ளாது அவனைப் புறக்கணித்தது தகாது என்ற கருத்தும் அக்காலத்தில் நிலவியது. சி.வை.தா. வைப் பொறுத்தவரையில் தன்னுடைய வாழ்க்கைச் சமயத்தை அறிவு

நிலையிலே ஏற்றதாகக் கருதினார். அவர் தமிழ் மொழியையும் பண்பாட்டையும் சிதைக்கும் சமயமாகவே கிறிஸ்தவ சமயத்தைக் கண்டார். எனவே தனது வாழ்க்கைச் சமயத்தை நடைமுறையாக்குவதற்கு யாழ்ப்பாணம் ஏற்ற இடமல்ல என்று முடிவு செய்து தென்னகத்திற்குப் புலம் பெயர்ந்தார்.

3. தென்னக வாழ்க்கையும் பதிப்புப் பணியும்:

சி.வை.தா. தென்னகத்திலே சென்று வாழ்வதற்கு முக்கியமான காரணம் அவர் சைவராக மாறியமையே. யாழ்ப்பாணத்திலே கிறிஸ்தவராகப் பிறந்து அதைக் கைவிட்டு சைவராகிய பின் சி.வை.தா. தன்னுடைய வாழ்வுச் சூழலை மாற்றியமைத்துக் கொண்டார். அவர் சைவத்தை விரும்பி கிறிஸ்தவ சமய நடைமுறைகளைக் கைவிட்டு சைவசமய நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதற்குத் தென்னகச் சூழல் இசைவு தரும் என எண்ணினார். தந்தையாரிடமும் முத்துக்குமாரக் கவிராயரிடத்தும் பெற்ற தமிழறிவைக் கொண்டு தமிழ்ப்பணி செய்ய தென்னகம் துணை செய்யும் என்ற அவருடைய நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை. நாவலரைப் போலத் தனது தமிழ்மொழி தொடர்பான பணிகளை அங்கே தொடங்கினார். நாவலரது தென்னகத்துச் செயற்பாடுகள் யாழ்ப்பாணத்தவரான சி.வை.தா.வையும் சென்னையில் தங்குவதற்கு இடமளித்தது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துப் பட்டமும் உறுதுணையாக நின்றது. மேலும் சி.வை.தா. நாவலருடன் நட்புக் கொண்டிருந்த பார்சிவல் துரையின் அறிமுகத்தால் தினவர்த்தமானி பத்திரிகையின் ஆசிரியராகப் பதவி பெற்றார். இப்பத்திரிகையில் சி.வை.தா. பணி தொடர்புறுத்தப் பட்டபோது அவர் தென்னகத்தவரால் அறியப்பட்ட தமிழறிஞரானார். தினவர்த்தமானி பற்றிய செய்தி ஒன்று இதற்குச் சான்றாகவுள்ளது.

“ இது வாரப்பத்திரிகை. வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவந்தது. பெர்சிவல் பாதிரியார் (REV.P.PERCIVEL) இதைத் தொடங்கி இதன் ஆசிரியராக இருந்தார். தினசரிப் பத்திரிகையின் பெரிய அளவில் அச்சிடப்பட்டது. செய்திகளுடன் இலக்கியம் விஞ்ஞானம் முதலிய கட்டுரைகளும் வெளிவந்தன. அரசாங்கத்தார் மாதம் 200 ரூபாய் இப்பத்திரிகைக்கு நன் கொடையளித்தனர். பெர்சிவல் ஜயர் விலகிக்கொண்ட பிறகு இந் நன்கொடை நிறுத்தப்பட்டது. அவருக்குப் பிறகு ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்து பல நூல்களைப் பதிப்பித்தவரான சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் இதனாசிரியராகச் சிலகாலம் இருந்தார்.”¹⁰

இப்பத்திரிகையில் சி.வை.தா.வால் எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் பல முக்கிய விடயங்களைக் குறித்தனவாகவும், பொதுசன நலங் கருதியனவாகவும், மொழிநடையிற் சிறந்தனவாகவும், அணியலங்காரம் பொருந்தியனவாகவும் விளங்கினவென்பது சி.வை.தா.விடமிருந்து தமக்குக் கிடைத்த கடிதங்களாற் புலப்பட்டதாக சி.வை.தா.வின் சரித்திரத்தை எழுதியவரான இராஜரத்தினம்பிள்ளை கூறுகின்றார். “ இப்பத்திரிகைப் பணி சி.வை.தா.வின் பெயரைப் பலரறிய வைத்தது. இக் காலத்தில் அரசாங்க உத்தியோகத்தவர் பலருக்கு சி.வை.தா. தமிழ் கற்பித்து வந்தார். இதனால்வர சென்னை ராஜதானிக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பண்டிதராகினார். இது

சி.வை.தா.வைத் தமிழாய்விற் புலன் செலுத்த வைத்தது. பழந் தமிழ் நூல்களைத் தேடிச் செல்ல வைத்தது. பதிப்புப்பணியிலே ஈடுபடச் செய்தது.

சி.வை.தா. வின் பதிப்புப் பணிக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தவர் நாவலரே. சமயத்தைப் பரப்புவதற்காக கிறிஸ்தவர் அச்சகங்களை நிறுவி தமது சமயக் கொள்கைகளை உரை நடை நூல்களாக வெளியிட்டனர். மடாலயம் போன்ற சைவநிறுவனங்கள் அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கவில்லை. எனவே நாவலர் சைவ சமயத்தை நிலைநாட்டத் தனி மனிதனாக நின்று செயற்பட வேண்டியிருந்தது. நாவலருடைய இத்தனித்துவம் சி.வை.தா. வையும் கவர்ந்தது. கிறிஸ்தவச் சூழலில் தமிழ்ப் பணி செய்வது கடினம் என்பதை நாவலரது அனுபவம் சி.வை.தா.வுக்கு உணர்த்திற்று. எனவே சைவச் சூழலிலே பதிப்புப் பணியைத் தொடங்கினார். யாழ்ப்பாணத்துக் கிறிஸ்தவச் சூழல் பதிப்புப்பணி செய்ய சி.வை.தா. வுக்கு வழிகாட்டிய போதும் அவர் அச்சூழல் தமிழ்ப் பணியைத் தொடங்குவதற்குப் பொருத்தமற்றது எனக்கண்டு விலகி நின்றார். அவரது இந்த நல்ல முடிவு பதிப்புலகத்தில் ஒருவராக அவர் புகழ் பெற வழி வகுத்தது.

எனினும் சி.வை.தா. வின் தமிழ்த் தொண்டு இலக்கிய ஆய்வாளர்களிடையே மறைக்கப்பட்ட ஒரு நிலையைக் காண முடிகிறது. 18ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் சாமிநாததேசிகர், சிவஞானசுவாமிகள் காலம்வரை ஒரு நூற்றாண்டு காலமாகச் சங்க நூல்களையும், பௌத்த சமண காவியங்களையும் கற்கக்கூடாது என்ற வழக்கம் நிலவியது. இவர்கள் மாணவர்களும் இக்கொள்கையை ஆதரித்தனர். சைவ மடங்களும் இக்கொள்கையை ஆதரித்து சங்க நூல்களையும், மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம் முதலிய இலக்கியங்களையும் மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தலை நிறுத்தி இருந்தன. 19ஆம் நூற்றாண்டின் தலை சிறந்த தமிழாசிரியராகப் புகழ்பெற்றிருந்த மகாலித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை கூட இந் நூல்களைத் தமது மாணவர்களுக்குக் கற்பியாதிருந்தார். இத்தகைய ஒரு சூழலில் சி.வை.தா. தமது இருபதாவது வயதில் நீதிநெறிவிளக்கம் என்னும் நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்ட அனுபவத்தையும் கொண்டு தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் இறங்கினார். நாவலரது நூற் பதிப்புப் பணி சி.வை.தா.வுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுத்தது. நாவலருடைய நூற் பதிப்புக்குச் சி.வை.தா. தன்னாலான உதவிகளைச் செய்து வந்தவிடத்து நாவலர் மறைந்தது, சி.வை.தா. வுக்கு தாம் அப்பணியைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்ற மனவுறுதியைத் தந்தது. இதனால் அப்பணியையே தனது எஞ்சிய வாழ்நாட் பணியாக்கிக் கொண்டார்.

இக்காலகட்டத்திலே பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்கள் அநேகமாகப் பழந் தமிழ் இலக்கியங்களாகவே காணப்படுகின்றன. ஆறுமுகநாவலர் சைவ சமய நூல்களோடு குறள், பாரதம் என்பவற்றைப் பதிப்பித்ததோடு நின்றுவிட்டார். வித்துவான் தாண்டவராய முதலியார் திவாகரத்தையும் பள்ளி மாணவர்களின் பயிற்சிக்கேற்ற வசன நூல்களையும் அச்சிட்டார். மழவை மகாலிங்க ஐயர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தை நச்சினார்க்கினியருடைய உரையுடன் பதிப்பித்தார். களத்தூர் வேதகிரி முதலியார் நாலடி, நடைதம் போன்ற நூல்களை வெளியிட்டார். திருத்தணிகை விசாகப்

பெருமானையங்கார் முதலியோர் குறளுக்குத் தெளி பொருள், பிரபுலிங்கலீலை, சூடாமணி நிகண்டு என்பவற்றை வெளியிட்டனர். திருவேங்கட முதலியார், இராஜகோபாலிள்ளை முதலியவர்கள் இராமாயணம், நாலடியார் போன்றவற்றைப் பதிப்பிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தனர். உ.வே.சாமிநாதையர் அப்போதுதான் சிந்தாமணிப் பதிப்பு முயற்சியிலே போராடிக் கொண்டிருந்தார். சி.வை.தா. வும் தன்னந்தனியாக பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் இறங்கினார். ஏட்டுச் சுவடிகளில் இருந்த இலக்கண இலக்கியங்களை அவர் தென்னகத்து மரபு நிலையிலே கற்றிருக்கவில்லை. சுவடிகளைப்பரிசோதிப்பதில் தேர்ச்சி பெற்ற தென்னகத்தவர் உதவியைப் பெறுவதும் கடினமாக இருந்தது. இதனாலே அவர் தனியாக ஏடுகளைத் தேடிப் பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்க வேண்டியிருந்தது.

சி.வை.தா. பதிப்பித்த நூல்களில் நீதிநெறிவிளக்கம் மட்டும் அவர் யாழ்ப்பாணம் சேட்ச் மிசன் வித்தியாசாலை உபாத்தியாயராய் இருந்த காலத்தில் 1854 ஆம் ஆண்டு மானிப்பாய் அமெரிக்கன் மிசன் அச்சுக்கூடத்தில் உரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அப்போது அவர் கிறிஸ்தவராக இருந்தமையால் அவரது கிறிஸ்தவப்பெயராகிய C.L.W. Kingsbury என்னும் பெயர் முகப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. பின்னர் அவர் பதிப்பித்த தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையம் (1868), வீரசோழியம் (1881), தணிகைப்புராணம், இறையனாரகப்பொருள் (1883), தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் (1885), கலித்தொகை (1887) நூல்கள் யாவும் தென்னகத்திலே பதிப்பிக்கப்பட்டவை ஆகும்.

சி.வை.தா.வின் நூற்பதிப்பு தென்னகத்தவரால் அத்துணை வரவேற்கப்படவில்லை யென்றே கூறலாம். இவருடைய பதிப்புகளில் கலித்தொகைப் பதிப்பு சிறப்பானது. எனினும் சங்க இலக்கியப் பயிற்சியைத் தென்னகத்து மடங்கள் நிறுத்தியிருந்த மரபுநிலையில் சி.வை.தா. கலித்தொகையை நூல் வடிவில் கொணர முயற்சித்தமை மடாலயங்களால் வரவேற்கப்படவில்லை. முக்கியமாக வேறுபட்ட பிரதிகளைப் பெறுவதில் பெரும் இடர் ஏற்பட்டது. இதனை சி.வை.தா. தனது பதிப்புரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தில் கிறிஸ்தவச் சூழலில் சைவ நூல்களைப் பதிப்பது கடினம் என்று எண்ணியே நாவலர் தென்னகத்தில் அப்பணியைச் செய்தார். இன்னும் நாவலர் தமிழ்நாடு எங்கும் சைவப்பிரசங்கம் செய்து, சமய நூல்களையும், கருவி நூல்களையும் அச்சிட்டு வெளியிட்டு ஆங்குள்ள மடாதிபதிகளாலும், பிரபுக்களாலும், வித்துவான்களாலும் பாராட்டப்பட்டார். ஆனால் சி.வை.தா.வை தமிழ் நாட்டவர் சற்று ஒதுக்கியே வைத்துள்ளனர். உ.வே.சாமிநாதையர் போன்று பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டவர்கள் சி.வை.தா. வைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் செய்திகள் இதனை நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. உ.வே.சாமிநாதையர் எழுதிய என் சரித்திரம் என்னும் நூலில் சி.வை.தா.வுக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன.¹²

சி.வை.தா. தாமே பலநூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். கட்டளைக்கலித்துறை, சைவ மகத்துவம், ஆறாம் வாசக புத்தகம், ஏழாம் வாசக புத்தகம், நட்சத்திரமாலை, வசன சூளாமணி போன்ற நூல்களை எழுதியுள்ளார். சைவ மகத்துவம் என்னும் நூல் கத்தோலிக்க பாதுகாவலன்

ஆசிரியராக இருந்த அருளப்ப முதலியாரால் கண்டனம் செய்யப்பட்டது. கண்டனத்திற்குரிய மறுப்புரைகளை வல்வை ச.வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை, சுன்னாகம் அ.குமாரசாமிப்புலவர், சுன்னாகம் பு.முருகேசபண்டிதர் முதலியோர் எழுதினர். இலங்கைநேசன், சைவ உதய பானு என்னும் பத்திரிகைகள் சி.வை.தா.வுக்கு எதிராக எழுந்த கண்டனங்களை மறுத்தெழுத உதவின. சைவ மகத்துவத்தை ஆதரித்துச் சைவமகத்துவ பாதுகாவம், இருண்மதிச்சுடர், சைவ மகத்துவ பாச விளக்க மறுப்பு, சைவ மகத்துவதிக்கார நீக்கம், சைவ மகத்துவதிக்கார மகத்துவம் போன்ற நூல்கள் எழுந்தன. இந்நூல்களை எதிர்த்து சைவ மகத்துவதிக்காரம், சைவ மகத்துவதிக்கார நீக்கிரக எதிரேற்று, சைவமகத்துவதிரபானு முதலிய நூல்கள் தோன்றின. இவ்வாறு பல கண்டனங்களைச் சி.வை.தா. பெறுதற்கு முக்கிய காரணம் நூற்பதிப்பின் மூலம் நாவலரைப் போல சைவசமயத்தை பாதுகாக்க முனைந்தமையே. பிறப்பினால் கிறிஸ்தவராக இருந்த சி.வை.தா. வின் இத்தகைய பதிப்புப் பணியை கிறிஸ்தவர் வளர விடாது தடுக்க முயன்றனர். சி.வை.தா. யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்தால் இத்தகைய சைவ சமய நூல்களைத் தம்மால் எழுத முடியாது என்று கருதியே தென்னகத்திற்குப் புலம் பெயர்ந்து சென்றிருந்தார். எனினும் யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்தவ குழுவும் கிறிஸ்தவர் முயற்சிகளும் அவரை ஈழத்திலும் புகழ்பெறவிடாது தடுத்தன. நாவலரைப் பின்பற்றி சி.வை.தா. சைவத்தின் பெருமையை போற்றியும் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தாக்கியும் கூறியதால் அவரை யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்தவர் எதிர்த்தனர்.

தென்னகத்திலும் 1875ஆம் ஆண்டில் ராவ்பகதூர் பட்டம் பெற்ற சி.வை.தா. கண்டனங்களுக்கும் விமர்சனங்களுக்கும் உள்ளாயினர். சி.வை.தா. பிறப்பினால் கிறிஸ்தவராக இருந்தமையால் மடாலயங்கள் அவரை அணைத்துக் கொள்ளவில்லை. நாவலரைப் போல சிறப்புச் செய்யவில்லை. சி.வை.தா.வின் சொந்த வாழ்க்கையிலும் அவர் மூன்று முறை மணஞ் செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டது. மனைவியர் இழப்பு, மகனின் இழப்பு என்பன அவரைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்கிற்று. இன்னும் சி.வை.தா.வின் தென்னகத்து வாழ்க்கையை நோக்கும்போது சமூகநிலையிலே மதிக்கப்பட வேண்டிய தகுதிப்பாடுகளையும் புலமைச் சிறப்பையும் பெற்றிருந்தபோதும் அவர் வரலாறு பேசப்படவில்லை. கிடைக்கின்ற செய்திக்குறிப்புகளிலும் சி.வை.தா. வின் பணி பலராலும் மதிக்கப்படவில்லை என்பதை அறியமுடிகின்றது. இதனைப் பின்வரும் செய்திக்குறிப்பு உறுதிசெய்கின்றது.

“ எத்தனையோ சிரமமெடுத்து நூல்களை வெளியிட்டபோதிலும் அதற்குக் கைமாறாகக் கிடைத்தது வசவுரைதான். ஆங்கிலம் கற்ற விற்பன்னர்கள் உதாசீனமாய் இருந்தார்கள். தமிழ் கற்ற பண்டிதர்கள் சிலர் பொறாமை மிக்குப் பகை காட்டினார்கள். ஒரு சில அறிஞர்கள் தமிழ் நூல்களை வெளியிடுவதற்குத் தங்களுக்குத் தனியுரிமை உண்டென்று கருதினார்கள். அவ்வாறாவது நூல்களைப் பதிப்பிட முன் வந்தார்களா? அதுவும் இல்லை. முன்வந்தார்களாயின் தமிழ் நூல்கள் அழியாது பாதுகாக்கப்பட்டிருக்குமே. இவர்கள் செய்ததெல்லாம் குறை கூறிக்கொண்டு இருந்தது ஒன்றேயாம்.”¹³

சி.வை.தா. தென்னகத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் தன்னுடைய பதிப்பு முயற்சிகளைச் செய்வதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை சிலசமயங்களில் வேறுபட்ட போதும் அவர் திரும்பவும் யாழ்ப்பாணத்துக் கிறிஸ்தவ சூழலில் வந்து வாழவில்லை. மனந்தளராமல் தென்னகத்திலிருந்தே பதிப்பு முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து செய்து வந்தார். அங்கிருக்கும் போதே தமிழ் கற்பிக்கின்றவர்களைப் பற்றியும், தமிழ் ஆய்வில் ஈடுபட்டவர்களைப் பற்றியும் சி.வை.தா. தனது கருத்துக்களை வெளிப்படையாகவே தெரிவித்துள்ளார். குறிப்பாக வீரசோழியம் பதிப்புரையிலே தமது காலத்திலிருந்த மொழி வல்லார் பண்பிணைப்பற்றி வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“ ஐரோப்பிய பாஷை போல ஒவ்வொரு மொழியிலும் தன் சுயநுபவமாகப் பக்குவிட்டு நில்லாது பலவாறு பிரியுந் தன்மையவாய்ப் புணர்ந்து நிற்கும் சமஸ்கிருத, தமிழ் வாக்கியங்களை அவற்றிலுள்ள பதங்களை அர்த்தத்தோடு முன்னர் உணர்ந்தாலன்றி பிரித்துப் பயன் கொள்ளுதல் அருமையாதலின், அமரம், நிகண்டு முதலிய கற்றலே அவசியமென்பது இத்தேச வல்லார் துணிபு”⁴

சி.வை.தா.வின் இத்தகைய மொழிபற்றிய கருத்து அவர் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்படக்கூடிய இடையூறுகள் பற்றிச் சிந்தித்தமையை உணர்த்துகிறது. அதனால் தமிழ் கற்பிக்கின்ற தமிழறிஞர்களின் குறைபாட்டைச் சுட்டிக் காட்டவும் தயங்கவில்லை. சி.வை.தா. வின் இத்தகைய கருத்துக்கள் தென்னகத் தமிழறிஞர்களை அவர்மீது வெறுப்புக் கொள்ள வைத்தது. மரபான தமிழாய்வு நிலையிலிருந்து வேறுபட்ட புலமை வாய்ந்த சி.வை.தா. வின் தமிழாய்வு, மரபுவழி நின்றவர்களால் மதிக்கப்படவில்லை.

இதனால் சி.வை.தா.வைப் பொறுத்தவரையில் தென்னகத்திலும் மரபு மீற முற்பட்டவராகவே கருதப்பட்டார். மக்கள் படிப்பதற்குச் சங்க இலக்கியத்தை நூல் வடிவிலே சி.வை.தா. கொணர்ந்தமை மடங்களால் விரும்பப்படவில்லை. ஆனால் உ.வே.சாமிநாதையர் குறுந்தொகைப் பதிப்பு பலராலும் விதந்து பேசப்பட்டது. தமிழக அறிஞர் என்ற தகுதிப்பாட்டால் தமிழகம் அவர் திறமையைப் புகழ்ந்தது. சி.வை.தா.வின் மேலைத் தேசக் கல்வி மரபான பயிற்சி தென்னகத்திலே பெரிதும் கணிக்கப்படவில்லை. ஆங்கிலமொழிப் புலமையால் தமிழர் சமயமும் பண்பாடும் நிலை குலையும் என்ற எண்ணமே தென்னகத்தில் மேலோங்கி நின்றது. ஈழத்திலே யாழ்ப்பாணத்திலே ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் இவ்வெண்ணம் வலுவடையக் காரணமாகின. தமிழ் நூல் ஆய்வு பற்றிய கருத்திலும் இக்காலத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. பழைய நூல்களிலே காணப்படும் குறைகளை எடுத்துக் கூறுவதே நூலாய்வு எனக் கருதப்பட்டது. ஏட்டு வடிவிலுள்ள நூல்களை அச்ச வாகனம் ஏற்றுப்போது எல்லோரும் படிக்கக் கூடியவகையில் அவற்றைப் பதிப்பிக்க வேண்டும். இது சி.வை.தா. வின் நோக்கமாக இருந்தது. இன்னும் நூலின் மூலப் பிரதியைத் தேடுகின்ற ஒரு முறையையும் சி.வை.தா. கடைப்பிடித்தார். மடாலயங்களில் பிரதிகளிருந்தாலும் அவற்றைத் தனியொருவர் எடுத்துப் படிப்பது கஷ்டமாக இருந்தது. மடங்களின் மரபான கல்விமுறை தனிப்பட்டோர் கல்விக்குத் தடையாகவும் இருந்தது. சி.வை.தா.வைப்

பொறுத்தவரையில் மடங்களின் தொடர்பு வெகுகுறைவாகவே இருந்தது. சி.வை.தா.வின் பிறப்புச்சமயம் மடங்களின் தொடர்புக்கு மறைமுகமாகத் தடையாயிருந்தது.

4. புலம்பெயர் நிலையும் மரபு மாற்றமும்:

ஏறக்குறைய 40 ஆண்டுகள் சி.வை.தா. புலம் பெயர்ந்து வாழ்வு நடாத்தியுள்ளார். அவ்வாறு அவர் புலம் பெயர்ந்து தென்னகத்திற்குப் போவதற்குரிய காரணங்களைத் தேடும் போதுதான் அவர் கிறிஸ்தவச் சூழலில் வாழ்வு நடத்த விரும்பவில்லை யென்ற உண்மையைக் காணமுடிகிறது. சி.வை.தா. வின் கல்விப் புலமை யாழ்ப்பாணத்திலே கிறிஸ்தவச் சூழலில் பெரிதும் மதிக்கப்படவில்லை. வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் கல்விப் பயிற்சிக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியவர் சி.வை.தா. பிற்காலத்திலே, செமினரியின் மாணவர்களிலே தலை சிறந்து விளங்கியவர் C.W. தாமோதரம் பிள்ளையாவார்¹⁵ என்று மதிப்பிடப்படும் சி.வை.தா. வினால் செமினரியிலே, யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்தவச் சூழலிலே தமிழ்ப் பணியைத் தொடர முடியவில்லை. 1855ல் இலங்கைக்கு வந்த ரூபஸ் அண்டர்சன் விசாரணைக் குழுவின் சிபார்சினால் வட்டுக்கோட்டை செமினரி மூடப்பட்டது. செமினரி கவிசேடப் பணிகளில் வெற்றிகாணவில்லை. எனவே அது மூடப்பட்டது. இச்சூழ்நிலையில் சி.வை.தா. அங்கு தமிழ்ப்பணியைத் தொடர முடியாதெனக் கண்டார். தமிழ்ப் பணியைத் தொடரத் தென்னகம் செல்லவேண்டும் எனமுடிவு செய்தார். இது சி.வை.தா. வின் புலம்பெயர்வுக்குத் தகுந்ததொரு காரணமாயிற்று. ஆனால் சி.வை.தா. வுடன் கற்ற ஏனையோர் இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்து செல்லவில்லை. சி.வை.தா.வின் போக்கு, செமினரி கல்வியைவிட நாவலரின் செயற்பாடுகளால் மாற்றம் பெற்றது.

சி.வை.தா. வின் பிறப்புச் சமயமும் யாழ்ப்பாணத்துக் கிறிஸ்தவச் சூழலும் அவர் சிறந்த கல்வியைப் பெற வாய்ப்பாயிருந்தன. ஆனால் அவருடைய தமிழ்ப் பணியைத் தொடர்வதற்கு ஏற்றதல்ல தென்படை நன்கு உணர்த்தியமையால் சி.வை.தா. வாழ்க்கைச் சமயத்தை மாற்றி வாழ்வுச் சூழலையும் மாற்ற எண்ணினார். கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பும் முன்னோடிப் பயிற்சியான ஆங்கிலக் கல்விமரபு தமிழ்மொழியின் வளத்தையும் வளர்ச்சியையும் தடுக்க இருப்பதை சி.வை.தா. நன்குணர்ந்தார். அவருடைய தமிழ்மொழிப் பற்றும் ஆற்றலும், ஆர்வமும் யாழ்ப்பாணத்தை மறந்து தென்னகத்திலே வாழ்க்கை நடத்தப் பக்கபலமாகின்றன. தமிழகத்தில் சைவச்சூழலில் தமிழ்ப் பணியைத் தொடர முடியுமென்ற உறுதிப்பாட்டை நாவலருடைய தென்னக வாழ்க்கை தெளிவாக சி.வை.தா. வுக்கு உணர்த்தியது. இன்னும் தமிழார்வம் கொண்ட பார்சிவல் பாதிரியாரின் தென்னகவாழ்வும் சி.வை.தா. வுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்திலே கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பும் முயற்சியில் தமிழ்மொழிப் பயிற்சி குறைவுபடும் நிலையும் உருவாகியிருந்தது. சமூக மதிப்புக்கும் பொருள் தேட்டத்திற்கும் ஆங்கிலக் கல்வியே பெருவாய்ப்பைத் தரும் என்ற எண்ணமும் மக்களிடையே பரப்பப்பட்டிருந்தது. உரை நடை நூல்கள் பல சமயக் கண்டன நூல்களாக வெளிவந்தன. சமயத்தை இழிந்தும் பழித்தும் இரு சமயவாதிகளாலும் வெளியிடப்பட்ட நூல்கள், கட்டுரைகள்,

பிரசுரங்கள் என்பன தமிழ்மொழியின் வளத்தைச் சிதைத்து வளர்ச்சியைப் பின்னடையச் செய்யும் எனச் சி.வை.தா. தெளிந்து கொண்டார். புதிதாகத் தோன்றிய இலக்கிய வடிவங்களும் தமிழரின் பழமையை மறப்பதற்கு இடமளிக்குமென்பதையும் நன்குணர்ந்த சி.வை.தா. புலம்பெயர்வது நல்லது எனத் தெளிந்தார்.

தென்னகத்திலே யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லாத ஒரு மரபான தமிழ்பேணும் சூழல் மடங்களிலே இருந்தமையால் தென்னகத்தில் தமிழ் பாதுகாக்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவ சமயப் போதனைகள் உள்முறைய முடியாத இடங்களாகவும் மடங்கள் விளங்கின. சி.வை.தா. நாடுவிட்டுச் செல்லும் போது தான் செல்லும் சூழலை அறிந்தவராகவே சென்றார். ஆனால் அவர் எதிர்பார்த்த அளவு மடங்களின் உதவியைப் பெற முடியவில்லை. அவர் பிறப்புச் சமயம் மடங்களின் தொடர்புக்குத் தடையாக இருந்தது. அக்காலத்திலே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சென்ற சைவர்கள் மடங்களோடு தொடர்புடையவராக இருந்தனர். இவர்களில் சபாபதிநாவலர் குறிப்பிடத்தக்கவர். சி.வை.தா.வைப்பற்றித் தனது திராவிடப்பிரகாசிகை யென்னும் நூலிலே அவர் வெளியிட்ட செய்திகள் மடங்களுக்கு சி.வை.தா. வின் பிறப்புச் சமயத்தை அறிவிப்பதாயிருந்தன. சி.வை.தா. தென்னக வாழ்க்கையில் இச்செய்தி குழப்பத்தைத் தருவதாகவே இருந்தது. எனினும் சி.வை.தா. மனந்தளராமல் தாம் புலம் பெயர்ந்து வந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றி உள்ளார். நாவலர், நா.கதிரைவேற்பிள்ளை போல சிறந்த பேச்சவன்மை சி.வை.தா. வுக்கு இருக்கவில்லை. இதனால் சைவசமயச் சூழலில் அவர் தன்னை அறிமுகம் செய்ய முடியாமலிருந்தது.

மேலைத்தேச மரபான கல்விப் பயிற்சி பெற்ற சி.வை.தா. வின் தமிழாய்வு முயற்சி, கீழைத்தேச மரபான கல்விப் பயிற்சியுடையாருக்கு ஒரு மரபு மீறிய முயற்சியாகவே இருந்தது. பழந் தமிழ்நூல் சுவடிகளில் நீண்ட காலப் பயிற்சியின்றி, அவற்றை நூலாக அவர் பதிப்பிக்க முற்பட்டமை தென்னகத் தமிழறிஞர்க்கு ஒவ்வாத செயலாக இருந்தது. உ.வே.சாமிநாதையர், சபாபதி நாவலர் போன்றோர் சி.வை.தா. பற்றிய கருத்துக்களை எழுதுகையில் இந்த உணர்வு மிக்கவராயுள்ளதைக் காணலாம். பழந்தமிழ் நூல்களைப் பரிசோதிக்கும் போது பல்வேறு ஏட்டுச் சுவடிகளைப் பெற்று ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து மூலச் செய்யுட் பிரதியையே பதிப்பிக்கவேண்டும் என்ற சி.வை.தா.வின் பதிப்புக் கோட்பாடு மிக முக்கியமானது. ஆனால் அது மரபான தமிழறிஞர்களது படியெடுத்தல் தவறுகளையும் செய்யுட்களைத் திரிவுபடுத்திய முயற்சியையும் எல்லோரும் அறிய வைத்தது. பதிப்பு உத்திகளில் சி.வை.தா. நாவலரைப் பின்பற்றியபோதும் தமக்கென சில உத்திகளையும் ஆக்கியுள்ளார். அவருடைய பதிப்புரைகளிலே அவற்றைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கலித்தொகைப்பதிப்பு உத்திகள் சிறந்தனவெனப் பின்வந்த பதிப்பாசிரியர்களாலும் கையாளப்பட்டுள்ளன. சி.வை.தா. பதிப்பித்த நூல்களிலே தமிழ் இலக்கண நூல்களே அதிகமாயுள்ளன. தமிழ்மொழியின் இலக்கண மரபு பேணப்பட வேண்டுமென அவர் எண்ணினார். தமிழ் இலக்கியமும் இலக்கணமும் அக்காலத்திலே புதிதாக அறிமுகமாகிய ஆங்கிலமொழியை விட மிகுந்த வளமும் வளர்ச்சியுமுடையவை என்பதை உலகறிய வேண்டுமென சி.வை.தா. விரும்பினார். தமிழ்மொழியின் இலக்கியத்தையும் இலக்கணத்தையும் மேலைநாட்டவரும் கற்கவேண்டுமென எண்ணினார். பழந்தமிழ்

இலக்கியங்களைத் தமிழர் படிப்பதற்கும் கருவி நூல்களான இலக்கண நூல்கள் தேவை. எனவே முதலில் இலக்கண நூல்களைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்.

தமிழ் நாட்டிலே புலம் பெயர்ந்திருந்த சி.வை.தா. வாழ்விடத்திற்கும், சூழலுக்கும் ஏற்றபணியைச் செய்தார். யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்தவச் சூழலில் பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் தேவையற்ற நூல்களாயின. ஆங்கில மொழி மோகம் மக்களுக்கு ஊட்டப்பட்டதால் பழந்தமிழ் மொழியறிவை அவர்களுக்கு ஊட்டுவது கடினம். பதிப்பு நிலையிலே கிறிஸ்தவ சமயப் பரப்பலுக்கு ஏற்றவையே பதிப்பிக்கப்பட்டன. புதிய நூல்களும் அதற்காகவே எழுதப்பட்டன. இந்த நிலையில் சி.வை.தா புலம் பெயர்ந்தது நன்மையே ஆயிற்று. எனவே மரபு மீறியவராகச் சி.வை.தா. கருதப்பட்டாலும் அவர் பணி காலத்திற்கேற்ற சிறந்த பணியாயிற்று.

சி.வை.தா. வின் வாழ்வு தென்னகத்திலே முடிந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டு முதல் மாதம் முதல் தேதி அவர் இவ்வுலகை விட்டு மறைந்தார். சைவசமய மரபுப்படி அவருடைய இறுதிக் கிரியைகள் நடந்தன. பிறப்புக்கிரியை கிறிஸ்தவ சமய மரபிலே நடந்திருந்த போதும் இறப்பில் அவர் தனக்குரிய சமயமெனத் துணிந்து கொண்ட சமய மரபுப்படியே சி.வை.தா.வின் கிரியைகள் நடைபெற்றன. அவருடைய லாழ்க்கைச் சமயம் அவருடைய தமிழ்ப் பணிகளுக்குத் துணையாக நிற்குமென அவர் நம்பினார். அந்த நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை. சி.வை.தா. வின் புலப் பெயர்ச்சி புதுமையானதன்று. அக்காலத்தில் ஈழத்தவர் பலர் கல்வித் தேட்டத்திற்குத் தென்னகம் சென்றுள்ளனர். அவர்கள் வரிசையிலே சி.வை.தா. ஒரு தனித்துவமுடையவராக ஈழத்து வரலாற்றிலும் தென்னகத்து வரலாற்றிலும் ஆராயப்பட வேண்டியவராயுள்ளார். அவர் வாழ்ந்த காலப்பின்னணியும் அதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்துள்ளது.

5. நிறைவுரை:

சி.வை.தா. வின் தனித்துவமான இயல்புக்கு இரண்டு முக்கியமான காரணங்கள் இருந்தன. ஒன்று நாவலருடைய வாழ்வியல். நாவலர் தனது வாழ்க்கை நிலையைப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“சைவ சமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் தமிழ்நாடெங்கும் வளர்த்தல் வேண்டும் என்னும் பேராசையானது என் சிறுவயதில் என் உள்ளத்தில் தோன்றி நாடோறும் பெருகிப் பெருகி இப்பொழுது அவ்வுள்ளத்தை விழுங்கித் தான் மேற்கொண்டு நிற்கிறது.”

இத்தகைய ஒரு அநுபவம் சி.வை.தா. வுக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. அதனால் தான் தன் உள்ளத்திலே ஏற்பட்ட எண்ணத்தைச் செயற்படுத்த நாவலரைப் பின்பற்றி தன் பிறப்பிடத்தையும் பிறப்புச் சமயத்தையும் கைவிட்டுத் தென்னகம் சென்று பணி செய்தார்.

மற்றொரு காரணம் யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வி மரபு மாற்றம் பெற்றமை. கல்வியானது சமயப் பரப்பலுக்கு ஒரு கருவியாகி ஆங்கில மொழியென்னும் கவர்ச்சியாடை பூண்டு நின்றது. ஆங்கில மொழியின் செல்வாக்கால் கல்வியென்பது பதவி, பொருள்தேட்டம் என்னும் இலக்குகளில்

தன்னை வரையறுத்துக் கொண்டது. பாடசாலைக் கல்வியெனப் புதிய வழியிலே மக்களை அழைத்துச் சென்றது. ஆனால் கிறிஸ்தவ சமயம் அங்கு பின்னணியில் நின்றமையால் “எல்லோருக்கும் அறிவூட்டல்” என்ற கல்வியின் பரந்த நிலை சுருங்கியமைந்தது. மேலைத் தேசக் கல்விப் புலமையை விரும்பின் கிறிஸ்தவம் என்ற சமயத்திலே இணைய வேண்டும். இதுவரை நம்பிய சைவ சமயத்தைக் கைவிடவேண்டும் என்ற நிலையும் ஏற்பட்டது. எனவே சி.வை.தா. மரபுக்கல்வி ஆவணங்களைப் பேணவும் சைவத்தில் வாழவும் விரும்பித் தென்னகம் சென்றார்.

சி.வை.தா. வின் புலமைச் சிறப்பை யாழ்ப்பாணம் பல காலமாக நினைக்கவில்லை. நாவலர் வழியிலே சென்று அவர் தமிழ்ப்பணி செய்தாலும் சி.வை.தா. பிறப்பினால் கிறிஸ்தவர் என்பதை சைவ மரபு பேணியவர் மறக்கவில்லை. அதே வேளையில் கிறிஸ்தவர்கள் அவரையொரு சமயம் பேணாதவராகவே எண்ணி வந்தனர். சி.வை.தா. பற்றிய அண்மைக் கால நூல்கள் யாழ்ப்பாண மரபு பேண மீண்டும் முயல்கின்றன. சைவமும் தமிழும் என்று வாழ்ந்த நாவலர் வரலாறு சி.வை.தா. வின் வரலாற்றிலே வந்து கலந்தபோது சமயமும் தமிழும் இணைய முடியாத பொருட்களாயின. ஆனால் தமிழ் மொழியை அழியாது பேண சி.வை.தா. செய்த பணியை வருங்காலத் தலைமுறையினர் நன்குணர்வர். காலம் அவர்களுக்கு நன்கு உணர்த்தும் என்பதில் ஐயமில்லை. தமிழ் உள்ளவரை சி.வை.தா.வும் தமிழர் வரலாற்றிலே நிலைத்திருப்பார்.

குறிப்புக்கள்:

1. கணபதிப்பிள்ளை, சி, ஆறுமுகநாவலர், ப. 27, 1979.
2. பூலோகசிங்கம், பொ., சைவப்பெரியார் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, தொடர் கட்டுரை, தினகரன் வாரமஞ்சரி, ப.4-9, 1977
3. செமினி அறிக்கை, 1841. (தரவு) ஜெபநேசன்.எஸ், அமெரிக்க மிசனும் இலங்கையில் தமிழ் வளர்ச்சியும், 1983.
4. மனோன்மணி சண்முகதாஸ் சி.வை.தா. ஓர் ஆய்வு நோக்கு, ப.9, 1993.
5. கணபதிப்பிள்ளை, சி, மு.கு. நூல், ப. 29.
6. சபாபதி நாவலர், திராவிடப்பிரகாசிகை என்னுந்தமிழ் வரலாறு, ப.55, 1960, (மறுபதிப்பு).
7. தாமோதரம்பிள்ளை, சி.வை, சைவ மகத்துவம், ப.10.
8. தாமோதரம்பிள்ளை, சி.வை, விவிலிய விரோதப் பாயிரம்.
9. சி.வை.தா. நினைவு மலர்க் கட்டுரைத் தொகுப்பு, ஈழகேசரி, 11.3.1945.
10. வேங்கடசாமி, மயிலை. சீனி., மறைந்துபோன தமிழ் நூல்கள், ப.135.
11. இராஜரத்தினம்பிள்ளை, ஈ.ஏ., தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம், ப.91, 1934.
12. சாமிநாதையர், உ.வே., என் சரித்திரம், ப. 784-791, 793-794, 813-820.
13. வையாபுரிப்பிள்ளை. எஸ், தமிழ்ச் சுடர்மணிகள், ப.235, 1968.
14. தாமோதரம்பிள்ளை, சி.வை, வீரசோழியம், பதிப்புரை, யாழ்ப்பாணம், 1905.
15. ஜெபநேசன். எஸ்., மு.கு. நூல், ப.41.

Contributors

- Prof. K. Balasubramaniam** -Emeritus Professor of Bio chemistry, University of Jaffna.
M.Sc., Ph.D.
- Prof. V.K. Ganesalingam** -Senior Professor in Zoology, University of Jaffna.
M.Sc., Ph.D.
- Prof. N. Gnanakumaran** -Associate Professor in Philosophy, University of Jaffna.
M.A, Ph.D.
- Mr.S.K. Jeyakody.** M.B.A. -Lecturer in the Faculty of Management and Finance, University of Colombo.
- Dr.S. Jeyarasa.** M.A, Ph.D. -Senior Lecturer in Education, University of Jaffna.
- Dr.Mrs.M.Sanmugadas** -Visiting Lecturer in Tamil, University of Jaffna.
M.A, Ph.D.
- Prof. S.Mohanadas.** Ph.D. -Associate Professor in Agricultural Chemistry, University of Jaffna.
C.chem.F.I.chem.C
- Mr.N.V.M.Navaratnam.** M.Phil.-Senior Lecturer in Music, University of Jaffna.
- Miss K. Thevaranchanee** -Senior Lecturer in Management Studies, University of Jaffna.
M.B.A.
- Mrs. R.Kailainathan.** M.A. -Senior Lecturer in Linguistics, University of Jaffna.
- Prof.A. Sanmugadas** -Senior Professor of Tamil,
M.A. Ph.D.

Mr.K.Satchithanathan M.Phil.- Retired Vice Principal, Teachers' Training
College, Palaly, Jaffna.

Dr.S.Sivalingarasa. M.A.,Ph.D.-Senior Lecturer in Tamil, University of Jaffna.

Dr.N.Sivanesan M.B.B.S, M.D -Staff Physician and Lecturer in Medicine, University
A.B.I.M-e- Dip., W.H.O.Fellow. of Jaffna and Teaching Hospital:-

Mrs.S.Srisatkunarajah. M.A. -Senior Lecturer in Linguistics, University of Jaffna.

Prof.V.Sivasamy. M.A. -Retried Professor of Sanskrit, University of Jaffna.

Mr.K.Sockalingam. M.A. -Retried Principal Educational Service, Sri Lanka.

Prof.Miss V.Arasaratnam -Professor of Biochemistry, University of Jaffna.
M.Sc., Ph.D.

We regret that the manuscripts of the inaugural address and the Chair persons' addresses were not received except the one that appears hereto. For purpose of recording and future reference the

APPENDIX

correspondence regarding the speeches are also included in the appendix.

ANNOUNCEMENT OF SEMINARS

DURING THE

SILVER JUBILEE CELEBRATIONS

OF

THE UNIVERSITY OF JAFFNA

BULLETIN 1

We regret that the manuscripts of the inaugural address and the Chair persons' addresses were not received except the one that appears herein. For purpose of recording and future reference the agenda of the Seminars and the correspondences regarding the Seminars are also included in the appendix.

ANNOUNCEMENT OF SEMINARS
DURING THE

**SILVER JUBILEE CELEBRATIONS
OF
THE UNIVERSITY OF JAFFNA**

BULLETIN 1

The University of Jaffna is happy to announce that two Seminars will take place during the Silver Jubilee Celebrations of the University of Jaffna in next September / October 1999. The exact dates of the Seminars will be announced soon.

We invite you to participate in the Seminar(s). The Seminars are open to scholars who are interested in the chosen themes .

The themes of the two Seminars are as follows:

**Seminar I Academic developments in the University of Jaffna
on the Threshold of the Third Millennium.**

மூன்றாவது ஆயிரம் ஆண்டுக் காலத்தின் தொடக்க நிலையில்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விசார் வளர்ச்சி

**Seminar II Academic Contributions of Sri Lankan Tamils
ஈழத் தமிழர்களின் கல்விசார் பங்களிப்பு**

Papers on 'Academic Developments' are expected to cover one or more areas of study like Agriculture, Applied Sciences, Bio Sciences, Bio Technology, Business Studies, Engineering, Fine Arts, Fisheries, Humanities, Information Technology, Medicine(allopathy), Physical Sciences, Siddha Medicine and Social Sciences.

The focus is expected to be on the University of Jaffna as a seat of higher learning and research.

Papers on 'Academic Contributions....' are expected to evaluate critically the contributions made by Sri Lankan Tamils to the advancement of knowledge in any field of study.

Papers may be presented either in Tamil or English for both the Seminars. There is no limit on the number of papers being submitted for the Seminars. **They should be of high standard.** Papers accepted for presentation in the Seminars will be finally published by the University of Jaffna.

Prospective participants are expected to register their names and the title(s) of their paper(s) before 30 April 1999 by returning the application form duly filled to the Secretary of the Seminars. There is no fee for registration or participation. The deadline for submission of the full-length paper is 15 August 1999. Those received on time will be duplicated and circulated during the Seminars.

Arrangements for the stay (food and lodging) of participants from out stations will be made free of any charge by the University of Jaffna. We however regret that no payment could be made for travel from out stations

Further details will be available in the next announcement.

.....
Prof .N.Gnanakumaran
Secretary, Silver Jubilee Seminars
Telephone & Fax No: 021 2006

Date 22.02.1999

To
Prof .N.Gnanakumaran
Secretary, Silver Jubilee Seminars
Department of Philosophy
University of Jaffna
Jaffna

Application for participation in the Silver Jubilee Seminars

University of Jaffna

Full Name :.....
Address :..... Telephone No.....
Academic qualifications :.....
Designation :.....
Accommodation : Needed / Not needed.....
Participation : Seminar1/ Seminar 2 /Both/.....
Title of paper(s) :.....
.....

Brief Abstract (not exceeding 300 words)
of the paper : (Please use additional sheets)

Date.....

.....
Signature.

UNIVERSITY OF JAFFNA JAFFNA SRI LANKA
SILVER JUBILEE SEMINARS
ORGANIZING COMMITTEE

Chairman

S.Suseendrarajah M.A. Ph.D.

Senior Professor of Linguistics

Faculty of Arts

Secretary

N.Gnanakumaran M.A. Ph.D.

Associate Professor of Philosophy

Faculty of Arts

Members

R.Kumaravadivel Ph.D.

Senior Professor of Theoretical Physics

Faculty of Science

Vasanthi Arasaratnam M.Sc. Ph.D.

Professor of BioChemistry

Faculty of Medicine

S.Mohanadas Ph.D.

Associate Professor of Agricultural Chemistry

Faculty of Agriculture

N.Sivarajah M.B.B.S DTPH M.D

Senior Lecturer in Community Medicine

Faculty of Medicine

S.Jebanesan M.A. Ph.D.

Member, University Council

Department of Philosophy,
University of Jaffna.
Jaffna.
12.07.1999.

.....
.....
.....

Your application for participation in the Silver Jubilee Seminar is hereby acknowledged
Your name has been registered as a participant in Seminar I / Seminar II / both
Seminars. Let us have your full-length paper before **15 August 1999**. In writing your
paper please impress on your audience that you have a fresh point of view which is
important. As far as possible let your paper be within 15 pages on A4 size paper in
double space typing /12 pages on A4 size with 1.5 space, font size 12 and 'Times New
Roman' font in computer printout.

In addition to your paper, we request you to give us your full-length paper in computer
diskette (3.5") also.

The Seminar is scheduled to take place on the 14 th and 15 th of October,1999.

.....
Prof.N.Gnanakumaran
Secretary
Seminar Committee

Department of Philosophy,
University of Jaffna.
Jaffna.
27.09.1999.

Dear Colleague,

Participation in Discussions
Silver Jubilee Seminars: 14 th and 15th of October, 1999.

Those who wish to attend Seminar-I / Seminar -II / both Seminars and participate in the discussions in English or Tamil, irrespective of the language in which a paper is written are requested to write to the Secretary of the Seminars indicating paper(s) in which they are interested so that we could provide them a copy of the full-length paper in advance. Please do so before 5.10.1999. This doesn't however apply to those who are scheduled to present a paper as they would get copies of all papers in advance.

Authors who present the paper(s) in the Seminars will be requested to give merely an introduction to their paper(s) instead of reading the whole paper at the Seminar. This is in order to give more time for discussion. A list is annexed giving information on the title of papers and the name of authors to enable you to choose the paper you would like to receive in advance. The schedule for the days of the Seminars will be announced soon.

We feel that academics should not miss this opportunity to interact and exchange views. We would particularly request the senior staff to lead the discussions.

Please write to the Secretary soon to avoid last minute rush which may affect our arrangements for accommodation, preparation of copies of papers, etc.

Yours sincerely,

.....
Prof.N.Gnanakumaran.
Secretary, Seminars.

UNIVERSITY OF JAFFNA
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

SILVER JUBILEE SEMINARS
14TH AND 15TH OF OCTOBER, 1999

Venue: Seminar Hall, Dept. of Community Medicine,
Medical Faculty, University of Jaffna.

14.10.1999, Seminar I Session I

Theme: Academic developments in the University of Jaffna
on the Threshold of the Third Millennium.

மூன்றாவது ஆயிரம் ஆண்டுக் காலத்தின் தொடக்க நிலையில்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விசார் வளர்ச்சி

Chair Person : Prof.S.Suseendirajah

9.00 Lighting the Traditional Lamp

Inaugural Address : Prof P.Balasundarampillai
Vice Chancellor, University of Jaffna

Chair Person's Address:

1st Paper Presentation: Prof.V.K.Ganesalingam

*Performance Evaluation of the University of Jaffna in the Threshold of the
Third Millennium*

Discussion

2nd Paper Presentation: Prof.C.Sivagnanasundaram

Postgraduate Research in the University of Jaffna.

Discussion

Tea Break (15 minutes)

3rd Paper Presentation: Prof.Miss.Vasanthi Arasaratnam
Prof.K.Balasubramaniam

*Development of Biochemistry and Biotechnology at the University of Jaffna in
the Last 21 Years of this Millennium*

Discussion

4th Paper Presentation: Prof.V.K.Ganesalingam

*Academic Development in Bioscience in the University of Jaffna on the
Threshold of the Third Millennium*

Discussion

5th Paper Presentation: Prof.S.Mohandas
The Role of the Faculty of Agriculture, University of Jaffna in the Third Millennium

Discussion

6th Paper Presentation: Dr.K.Sivanesan
Medical Education at the University of Jaffna; Trends, Changes, Future Plans and Reforms

Discussion

12.30 Lunch Break

Seminar I Session II

Chair Person : Prof. R.Kumaravadivel

1.30 Chair Person's Address :

1st Paper Presentation : Mr.S.K.Jeyakody
Miss.K. Theveranchanee

Moving Towards Student Centered Learning in Three Universities in Sri Lanka : A Comparative Analysis

Discussion

2nd Paper Presentation: Dr.S.Jeyarasah

Contributions of the University of Jaffna Towards the Development of Fine Art Education in Sri Lanka on the Threshold of the Third Millennium

Discussion

3rd Paper Presentation: Prof.A.Sanmugadas

Department of Tamil: Progress and Prospects in the Next Millennium

Discussion

Tea Break (15 minutes)

4th Paper Presentation : Prof. V.Sivasamy

Study of Sanskrit at the University of Jaffna: Its Present Status and Future Developments

Discussion

5th Paper Presentation: திருமதி. இரத்தினமலர் கைலைநாதன

திருமதி. சிவராணி சிறீசற்குணராசர்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் ஆங்கிலத்துறை ஆய்வு

Discussion

6th Paper Presentation : திரு. நா.வி.மு. நவரெத்தினம்

மூன்றாம் ஆயிரம் ஆண்டுத் தொடக்க நிலையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் இசைக் கல்வியின் வளர்ச்சி

Discussion

15.10.1999, Seminar II Session I

Theme: Academic Contributions of Sri Lankan Tamils

ஈழத் தமிழர்களின் கல்விசார் பங்களிப்பு

Chair Person : Prof. V.Arumugam

9.00 Chair Person's Address :

1st Paper Presentation : திரு.க.சொக்கலிங்கம்
பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை தமிழ் உரைநடை
வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு - ஒரு ஆய்வுக் குறிப்பு
Discussion

2nd Paper Presentation: - பேராசிரியர் நா.ஞானகுமாரன்
பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையின் சமய தத்துவநோக்கு- ஓர் ஆய்வு
Discussion

3rd Paper Presentation: - பேராசிரியர் வி.சிவசாமி
சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் சமய கல்வி சார் பங்களிப்பு
Discussion

Tea Break

4th Paper Presentation : கலாநிதி.எஸ்.சிவலிங்கராசா
தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஈழத்துக் கவிஞர்களின் குழந்தைப் பாடல்கள்
Discussion

5th Paper Presentation: Mr. K.Satchithanathan
*The Contribution of a Family Towards Maintaining the Jaffna
Tradition of Vedic Astronomy*
Discussion

12.30. Lunch Break

Seminar II Session II

1.30. **1st Paper Presentation :** கலாநிதி.சபா.ஜெயராசா
தற்காலக் கல்விக் கருத்தாக்கமும் யாழ்ப்பாண இளைஞர்
காங்கிரஸின் பங்களிப்பும்
Discussion

2nd Paper Presentation : கலாநிதி.திருமதி.ம.சண்முகதாஸ்
சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை- ஒரு மீள் ஆய்வு

Vote of Thanks : Prof N.Gnanakumaran
Secretary, Seminars

Dept. of Philosophy,
University of Jaffna,
Jaffna.
05.10.1999.

Dear Delegate,

We are glad to inform you that your paper is scheduled for discussion in the Silver Jubilee Seminar I / II /, Session I / II on 14.10.1999 / 15.10.1999. Please be present without fail.

Those who present paper(s) are requested to give a brief introduction to their paper taking not more than 10 minutes. We have allocated a maximum of 20 minutes for discussion of a paper. So in all 30 minutes are allocated for a paper. As time is precious we request you to strictly adhere to this time limit.

I am sending you herewith all the papers of the Seminars so that you could go through them leisurely and come prepared for discussion.

We cordially invite you for lunch (Vegetarian) on both days of the Seminar in the adjoining room of the Seminar Hall.

Yours Sincerely,

.....
Prof.N.Gnanakumaran.
Secretary, Seminars.

Dept. of Philosophy,
University of Jaffna,
Jaffna.

06.10.1999.

Dear Prof.S.Suseendrarajah / Prof.R.Kumaravadivel / Prof.V.Arumugam

The Committee on Silver Jubilee Seminars is pleased to invite you to preside over Seminar I Session II on 14 10 1999 at the Seminar Hall, Department of Community Medicine , Faculty of Medicine , University of Jaffna. The agenda is herewith enclosed.

Those who present paper(s) are expected to give an introduction to their paper within 10 minutes, and thereafter the paper will be taken for discussion. The time allotted for discussion of a papers only 20 minutes. If an author is not present discussion will not take place. All papers have been given to participants in advance, and as such there is no need to read the whole paper at the Seminar. Time is precious and as Chairman of a Session please see that the time limit is maintained .

We cordially invite you for lunch (Vegetarian) on both days of the Seminar in the adjoining room of the Seminar Hall.

Thank you,

.....
Prof.N.Gnanakumaran.
Secretary, Seminars.

Chairperson's Address

Seminar -I Session -I

Chairperson : Prof.S.Suseendirajah

Vice Chancellor, Participants in the Seminar, Observers and Friends,

At the outset I extend a very hearty welcome to all of you and request the Vice Chancellor to make an auspicious start to the Seminars by lighting the Fj;Jtps;F and delivering the inaugural address.

Vice Chancellor.

* * * * *

Thank you Vice Chancellor for your address.

Now as Chairman of the Committee on Seminars and as Chairman of the morning session I propose to say a few words.

Two broad themes were chosen for two day Seminars. As you know one theme is "Academic Developments in the University of Jaffna on the Threshold of the Third Millennium", and the other is "Academic Contributions of Sri Lankan Tamils". The first one is about ourselves as an Institution, and the other is about ourselves as a nation but dealing only with one of its several aspects. Both are very appropriate to the present occasion - the Silver Jubilee Celebrations of the University of Jaffna.

The University of Jaffna in its long lifespan has gone through only 25 years. It is still young and needs care. The care has to be provided by eminent scholars. Otherwise it can go astray. Many eminent scholars who were part and parcel of the University during these 25 years are not here for various reasons; now some are here, and in future we hope, many others will come from time to time depending on the attraction the University and the region provide them.

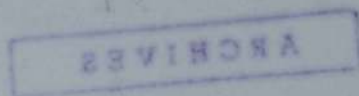
Now we are at the end of an era and at the beginning of another era. "Know thy self" is a good maxim to be thought of at this juncture. We are today here to know ourselves - our contributions- our academic contributions in the past and future. Past is over; future remains endless. I don't speak about the present because it is transitory.

We have to look back to assess our academic work and look forward to plan our academic contributions. This is something very essential.

Today we have only 12 papers, on the first theme. Considering the number of faculties, departments and the number of teachers in the University I should frankly say that the response is poor. However, we are happy that we received at least 12 papers on academic developments. Two of them present a general overview of select topics, while others are specific to a faculty, department or a discipline.

Seminars are for discussion. We have to discuss and exchange views on all matters that are of interest to all of us in the University. This is a good opportunity to share one's views with others. Listening to others' views or getting to know them is rewarding. Academics prosper by listening to others' views and examining their own views in the light of others' views. Difference of opinion enriches research. Our tradition has been to say 'yes' to whatever a senior says. This shouldn't be welcome to an academic. So I do hope that all of you will participate in the discussion and make it lively. Sometime in some contexts it is claimed that silence is golden. But certainly not in academic matters and contexts. Silence can do more harm.

Discussion could be either in English or in Tamil. Thank you.

Dept. of Philosophy,
University of Jaffna.
18.10.1999

Dear Participant,

If you wish to make any minor alterations in your paper(s) in the light of discussions that took place at the Seminar you may do so and let me have your paper before 28,10.1999 for compiling all the papers in a volume.

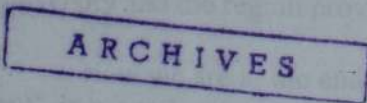
Thank you,

Yours sincerely,

.....
Prof. N.Gnanakumaran.
Secretary, Silver Jubilee Seminars

134252

Dear Sir,
I have the pleasure to inform you that
the papers in a volume.

Yours faithfully,

It will be a pleasure to receive your
reply at any time. I am sure that
let me have your papers in a volume.

Thank you,

Yours sincerely,

Prof. A. G. ...
Secretary, Silver Jubilee ...

